

Maavoimat

Jääkärijoukkueen ja -ryhmän käsikirja 2018

JÄÄKÄRIJOUKKUEEN JA -RYHMÄN KÄSIKIRJA

2018

© Maavoimien Esikunta

SAP: 10423485

Taitto ja paino: Juvenes Print - Suomen Yliopistopaino Oy
Tampere 2017

JÄÄKÄRIJOUKKUEEN JA -RYHMÄN KÄSIKIRJA

Jääkärijoukkueen ja -ryhmän käsikirja hyväksytään käyttöön otettavaksi 1.1.2018 alkaen.

Jääkärijoukkueen ja -ryhmän käsikirja kumoaa seuraavat ohjesäännöt ja ohjeet:

- Joukkueen opas vuodelta 2009 (HJ1097/ 27.11.2013)
- Ryhmänjohtajan käsikirja vuodelta 2003 (HJ1246/13.8.2014)
- Gruppchefens handbok vuodelta 1994 (HJ1247/28.11.2013)
- Jääkärijoukkueen koulutusohje vuodelta 2016 (HL1254/28.1.2016).

Maavoimien henkilöstöpäällikkö
Eversti

Petri Mattila

Jalkaväen tarkastajan sijainen
Everstiluutnantti

Juhana Skyttä

Sisältö

JOHDANTO	9
1 JÄÄKÄRIJOUKKUEEN TOIMINNAN PERUSTEET	10
1.1 Vihollinen	10
1.1.1 Mekanisoidun jalkaväkikomppanian hyökkäys metsäisessä maastossa .	11
1.1.2 Mekanisoidun jalkaväkijoukkueen tukikohtapuolustus.....	13
1.1.3 Vihollisen heikkoudet.....	13
1.1.4 Vihollisen oman toiminnan suojaaminen	14
1.2. Jääkärijoukkueen taistelun periaatteet	15
1.3 Jääkärijoukkueen kokoonpano	16
1.4 Jääkärijoukkueen suorituskyky.....	20
1.5 Jääkärijoukkueen vahventaminen ja yhteistoiminta	21
2 JÄÄKÄRIJOUKKUEEN JA -RYHMÄN JOHTAMINEN	22
2.1 Johtamisen periaatteet	22
2.2 Käsky.....	23
2.3 Johtamispaikat, -keinot ja välineet	25
2.3.1 Jääkärikomppanian ja joukkueen johtamisjärjestelmät	27
2.3.2 Tilanne- ja paikkatiedon ilmoittaminen.....	28
2.4 Johtamisessa käytettävät merkit ja symbolit	30
2.5 Joukkueenjohtajan suunnitteluprosessi	30
2.6 Joukkueenjohtajan yhteistoiminta tulenjohtajan ja varajohtajan kanssa	32
3 JÄÄKÄRIJOUKKUEEN TAISTELUN TUKEMINEN	34
3.1 Tiedustelu	34
3.1.1 Tähystystiedustelu	34
3.1.2 Partiotiedustelu.....	37
3.1.3 Kohteentiedustelu.....	37
3.2 Tulenkäyttö.....	38
3.2.1 Suora-ammuntatuli	40
3.2.2 Panssarintorjunta	40
3.2.3 Suluttaminen	42
3.2.4 Epäsuoratuli.....	44
3.3 Liike	45
3.4 Suoja	46
3.4.1 Suojanedistäminen.....	46
3.4.2 Suojelu	47
3.4.3 Ilmasuojelu ja omasuojailmatorjunta	49
3.4.5 Tieto- ja asiakirjaturvallisuus sekä psykologinen suojautuminen	52
3.4.6 Maastouttaminen, harhauttaminen, ja hajauttaminen	52

3.5 Huolto	54
3.5.1 Täydennykset ja kuljetus	54
3.5.2 Kunnossapito	54
3.5.3 Lääkintä	55
3.5.4 Huoltopalvelut	56
3.6 Yhteistoiminta	56
3.6.1 Rintamavastuun vaihto	59
3.6.2 Huollollinen tukeminen ja tukeutuminen	60

4 JÄÄKÄRIJOUKKUEEN SIIRTYMINEN JA MAJOITTUMINEN 61

4.1 Moottorimarssi	61
4.1.1 Ryhmitys panssariajoneuvoissa	64
4.1.2 Ryhmitys pyörätraktoreissa	64
4.1.3 Ryhmitys tela-ajoneuvoissa	64
4.1.5 Toiminta ilmahälytyksen aikana	65
4.1.6 Toiminta jouduttaessa väijytykseen	65
4.1.7 Toiminta kohdattaessa miinoite	67
4.2 Eteneminen jalan tai maastoitse	68
4.2.1 Ryhmän avojono	69
4.2.2 Parvi	70
4.2.3 Kiila	71
4.2.5 Avorivi	72
4.2.6 Joukkuejono	73
4.2.7 Ryhmäparijono	74
4.2.8 Joukkuekiila	75
4.2.8 Ryhmäriivi	76
4.2.9 Kokoontumispaikka	77
4.3 Aukeiden alueiden ja teiden ylittäminen	78
4.4 Majoittuminen	78

5 PERUSTAISTELUMENETELMÄT 81

5.1 Ryhmän perustaistelumenetelmät	81
5.1.1 Torjunta	81
5.1.2 Siili	82
5.1.3 Ryhmän hyökkäys	83
5.1.4 Ryhmän irtautuminen	84
5.2 Joukkueen perustaistelumenetelmät	86
5.2.1 Isku	86
5.2.2 Haka	88
5.2.3 Torjunta	89
5.2.4 Siili	90
5.2.5 Salpa	91
5.2.6 Irtautuminen	92

6 JÄÄKÄRIJOUKKUEEN JA -RYHMÄN PUOLUSTUS	94
6.1 Jääkärijoukkueen puolustus osana komppaniaa	94
6.2 Jääkärijoukkueen torjuntatukikohta	96
6.3 Jääkäriryhmän pesäke	99
6.4 Joukkueen puolustusvalmiuden kehittäminen	101
6.4.1 Suunnittelu ja maastontiedustelu	101
6.4.2 Joukkueen ryhmittäminen	103
6.4.3 Ensimmäinen tarkastus- ja käskykierros	103
6.4.4 Yhteydenotot naapureihin	104
6.4.5 Toinen tarkastus- ja käskykierros	104
6.5 Ryhmän ryhmittäminen puolustukseen	106
6.6 Vartiointi, valvonta ja valmius	107
6.7 Puolustustaistelu	108
7 JÄÄKÄRIJOUKKUEEN JA -RYHMÄN HYÖKKÄYS	113
7.1 Jääkärijoukkueen ja -ryhmän hyökkäyksen periaatteet	113
7.2 Hyökkäyksen käsitteet	114
7.3 Jääkärijoukkueen hyökkäys komppanian kärkenä	115
7.4 Jääkärijoukkueen hyökkäys komppanian iskuportaassa	116
7.5 Jääkärijoukkueen iskuosastohyökkäys	117
7.6 Taistelujaotuksen muodostaminen	120
7.7 Hyökkäyksen vaiheet	121
7.7.1 Toimenpiteet lähtöalueella	121
7.7.2 Toiminta jalkautumisalueella	122
7.7.3 Siirtyminen lähtöasemaan	122
7.7.4 Toiminta lähtöasemassa	123
7.7.5 Tuli ja liike	124
7.7.6 Esteiden läpäiseminen	126
7.7.7 Rynnäkö ja lähitaistelu	127
7.7.8 Toiminta tavoitteessa	128
8. JÄÄKÄRIJOUKKUEEN TAISTELUN ERITYISPIIRTEITÄ.....	130
8.1 Jääkärijoukkueen ja -ryhmän hajautettu taistelu	130
8.1.1 Väistötukikohta	131
8.2 Väijytys	133
8.2.1 Väijytystyypit	134
8.2.2 Väijytyksen toteutus	137
8.3 Toiminta jäljitettynä ja takaa-ajettuna	139
8.4 Jääkärijoukkueen ja -ryhmän taistelu rakennetulla alueella	140
8.4.1 Puolustus rakennetulla alueella	141
8.4.2 Hyökkäys rakennetulla alueella	141
8.5 Jääkärijoukkueen yhteistoiminta panssarivaunujen kanssa	142
8.6 Jääkärijoukkueen taistelu vesistön äärellä	144

8.7 Maahanlaskun torjunta.....	144
8.8 Kohteen suojaaminen jääkärijoukkueella	146
9 JÄÄKÄRIJOUKKUEEN TAISTELUKYVYN KEHITTÄMINEN JA YLLÄPITO.....	150
9.1 Taistelukyvyyn kehittäminen	150
9.2 Taistelukyvyyn ylläpito ja palauttaminen.....	152
LIITE 1: KÄSITTEET JA NIIDEN MÄÄRITELMÄT.....	156
1.1 Joukoille käskettävien tehtävien määrittäminen	156
1.2 Tärkeimmät käsitteet ja määritelmät	158
LIITE 2: JOUKKUEEN JOHTAMISEEN LIITTYVÄT ASIAT	162
2.1 Esimerkki toimintamahdollisuuksien arvioinnista	162
2.2 Käsi- ja valomerkit	164
2.3 Joukkueenjohtamisessa olennaiset taktiset merkit ja symbolit	168
LIITE 3: MARSSIIN LIITTYVÄT KÄSKYT JA TOIMENPITEET.....	169
3.1 Joukkueen johtajan esikäsky marssista	169
3.2 Marssiin valmistavia toimenpiteitä.....	169
3.3 Marssin johtajan marssikäsky	170
LIITE 4: PUOLUSTUKSEEN LIITTYVÄT KÄSKYT JA TOIMENPITEET	171
4.1 Joukkueenjohtajan ryhmittymiskäsky ryhmänjohtajille.....	171
4.2 Ryhmänjohtajan ryhmittymiskäsky	171
4.3 Joukkueenjohtajan puolustuskäsky (1. Tarkastus- ja käskykierros).....	172
4.4 Joukkueenjohtajan taistelusuunnitelman tarkentaminen	173
4.5 Vartiokäsky	174
4.6 Käsky tiedustelupartiolle.....	174
4.7 Esimerkki joukkueenjohtajan päätöksestä puolustuksessa	175
4.8 Varamiinoitelomake.....	184
LIITE 5 HYÖKKÄYKSEEN LIITTYVÄT KÄSKYT JA TOIMENPITEET	185
5.1 Joukkueenjohtajan esikäsky hyökkäyksestä lähtöalueella.....	185
5.2 Joukkueenjohtajan lähtöalueen hyökkäyskäskyn runko	186
5.3 Taisteluvalmiustarkastus.....	187
5.4 Esimerkki joukkueenjohtajan käskystä lähtöalueella	188
5.5 Esimerkki joukkueenjohtajan suullisesta hyökkäyskäskystä lähtöasemassa	192
5.8 Esimerkkejä ryhmänjohtajan taistelunaikaisista käskyistä:	194
LIITE 6 JOUKKUEEN TAISTELUN ERITYISPIIRTEISIIN LIITTYVÄT KÄSKYT JA ASIAKIRJAT	195
6.1 Esimerkki kätköpiirroksesta	195

JOHDANTO

Jääkärijoukkueen ja -ryhmän käsikirja käsittelee jääkärijoukkueen taistelun johtamisen erityispiirteitä. Käsikirja on tarkoitettu varusmiesten, reserviläisten ja henkilökunnan koulutukseen. Käsikirja soveltuu yleisohjeeksi jääkärijoukkueen kanssa yhteistoiminnassa toimiville johtajille.

Jääkärijoukkueen ja -ryhmän käsikirja soveltuu käytettäväksi alueellisten joukkojen pyöräajoneuvoilla (JK/PAJON), panssariajoneuvoilla (JK/PSAJON) ja telakuorma-autoilla (JK/TEKA) varustettujen sekä hajautetusti taistelevan (JK/HAJ) jääkärijoukkueen taisteluohjeena. Käsikirjassa esitetyjä periaatteita voidaan soveltaa myös operatiivisen joukon ja paikallisjoukkojen toiminnassa huomioiden kaluston ja organisaation eroavaisuudet.

1 JÄÄKÄRIJOUKKUEEN TOIMINNAN PERUSTEET

Tunne itsesi ja tunne vihollisesi: sadassakaan taistelussa et ole vaarassa. Kun et tunne vihollistasi, mutta tunnet itsesi, ovat mahdollisuutesi voittaa tai hävitä yhtäläiset. Jos et tunne paremmin vihollistasi kuin itseäsi, häviät varmasti jokaisen taistelusi.

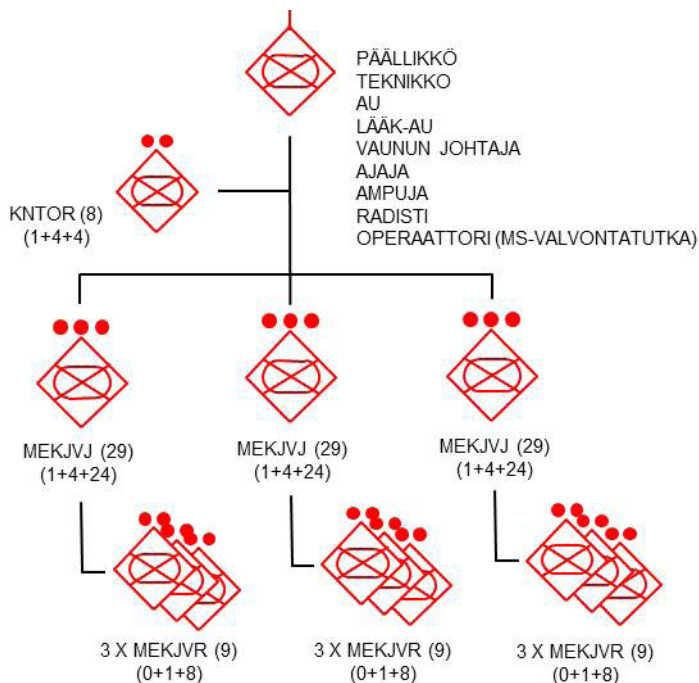
- Sunzi, Sodankäynnin taito

1.1 Vihollinen

Jääkärijoukkueen ja -ryhmän todennäköisin vihollinen on teknologisesti edistynyt, pääasiassa panssaroiduilla ajoneuvoilla liikkuva ja taisteleva mekanisoitu joukko. Mekanisoiduille joukoille tyypillistä on kaluston mahdollistama suuri liikenopeus, toiminnan häikäilemättömyys, voimakas tulenkäyttö sekä taipumus sitoutua tiestöön sekä aukeisiin alueisiin. Näillä periaatteilla vihollinen pyrkii hyödyntämään kalustonsa liikkuvuuden, suojan ja tulivoiman täysimääräisesti. Maajoukkojaan vihollinen tukee ilmasta lennokeilla, helikoptereilla ja lentokoneilla, joilla se kykenee tekemään tarkkoja iskuja havaitsemiinsa kohteisiin. Tulivoiman lisäksi vihollinen vaikuttaa omien joukkojen toimintaan elektronisella tiedustelulla sekä häirinnällä.

Vihollisen pienin taktisesti itsenäinen yksikkö on mekanisoitu pataljoona. Mekanisoidun jalkaväkipataljoonan vahvuus on noin 500 sotilasta, sisältäen kolme mekanisoitua jalkaväkikomppaniaa. Pataljoonan taistelua tuetaan kranaatinheitinpatterilla sekä panssarintorjuntaohjus- ja kranaattikonekiväärijoukkueilla. Pataljoonalle alistetaan usein taistelupanssarivaunukomppania. Pataljoona voidaan vahvistaa taisteluosastoksi alistamalla sille tykistöjoukkoja, pioneereja, tiedustelun ja elektronisen sodankäynnin osastoja sekä ilmatorjuntavoimaa.

Mekanisoidun jalkaväkikomppanian vahvuus on noin 100 sotilasta. Mekanisoidun jalkaväkikomppanian taistelu liittyy käytännössä aina mekanisoidun jalkaväkipataljoonan taisteluun, sillä kompanialla ei ole omia huolto- tai tukiosia. Mekanisoidun jalkaväkikomppanian taistelua tuetaan tyypillisesti panssarivaunujoukkueella, jossa on kolme taistelupanssarivaunua. Erillisiä tehtäviä varten mekanisoidulle jalkaväkikompanialle voidaan alistaa pioneeri-, huolto- ja epäsuorantulen osastoja.

Kuva 1: Mekanisoidun jalkaväkikomppanian kokoonpano (esimerkki)

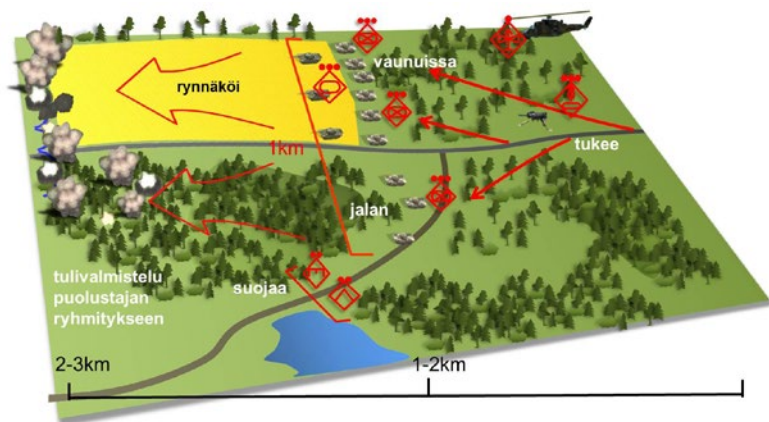
1.1.1 Mekanisoidun jalkaväkikomppanian hyökkäys metsäisessä maastossa

Metsäisessä maastossa mekanisoitu jalkaväkikomppania etenee tieurilla marssirivissä, jossa ajoneuvojen välinen etäisyys vaihtelee 25-100m välein. Vihollinen pyrkii paljastamaan puolustajan ryhmittymisen lennokeilla tai panssaritiedustelulla joka etenee samaa reittiä joltain kilometrejä ennen pääjoukkoa.

Paikallistettua puolustajan, vihollinen pyrkii levittäytymään riviin uria tai hakkuuaukeita ja harvan puuston alueita hyväksikäyttäen noin 1,5 km ennen puolustajan ryhmittymistä. Komppanian hyökkäysryhmittymisen leveys riippuu maastosta, mutta on yleensä vähintään 400m. Vaunujen eteneminen suojataan pääsääntöisesti jalkaväellä maastossa jossa tähytsetäisyys on alle 200m. Tällöin jalkaväki etenee hyökkäysuran molemmilla puolilla avorivissä noin 50-100metriä vaunujen etupuolella. Tietä tarkastavilla taistelijoilla voi olla käytössään miinaharavat tai koirat.

Valmisteltu hyökkäys käynnistyy kranaatinheittimien, tykistön sekä mahdollisesti raketinheittimien tulivalmistelulla. Tulivalmistelun päättyessä taistelupanssarivaunut käynnistävät suora-ammuntatulellaan jalkaväen taistelun. Suora-ammuntatulella tuetaan rynnäköpanssarivaunujen hyökkäystä. Avomilla alueilla jalkaväki etenee rynnäkö-

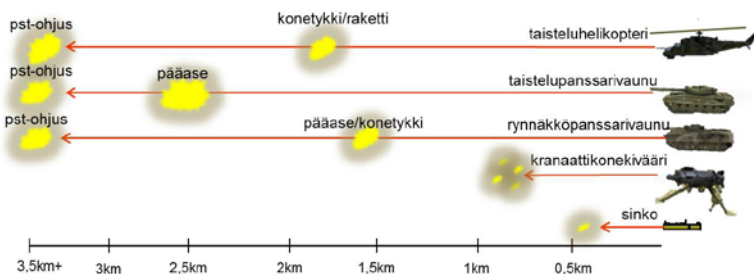
panssarivaunuissa mahdollisimman lähelle puolustajan ryhmitystä ennen jalkautumista. Jalkaväen jalkautuessa rynnäköpanssarivaunut tukevat jalkaväen taistelua aseillaan. Taistelupanssarivaunuilla tuhoataan asepesäkkeitä sekä puolustajan panssarivaunuja.

Kuva 2 Vahvennetun mekanisoidun jalkaväkikomppanian hyökkäyksen perusrakenne

Taistelupanssarivaunujen suora-ammuntavoimalla sekä panssarintorjuntaohjuksilla kyetään tulittamaan tehokkaasti useiden kilometrien etäisyyksille. Panssarivaunujen suojan ja liikkuvuuden ansiosta panssarivaunut kestävät paremmin puolustajan tulivaiikutusta kuin rynnäköpanssarivaunut tai miehistönkuljetusvaunut.

Hyökkäystä voidaan painopistesuunnassa tukea rynnäkökoneiden ja taisteluhelikoptereiden lähitiluteulla. Vihollinen pyrkii tuhoamaan taisteluun sidotun puolustajan ensisijaisesti epäsuoralla ja ilmatulella ennen jalkaväen hyökkäystä.

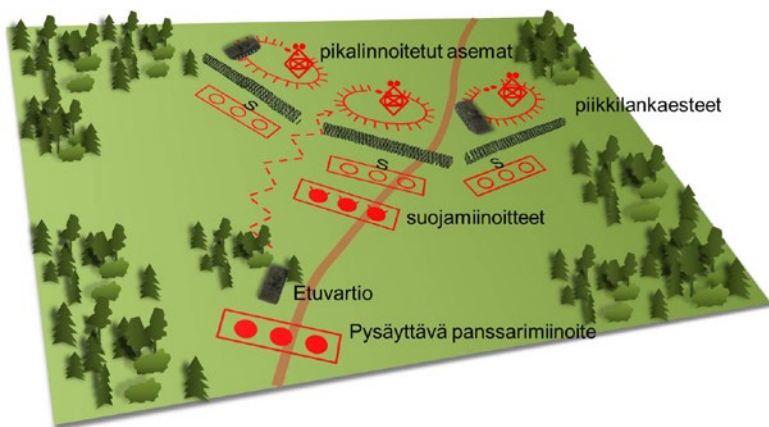
Kuva 3 Vastustajan suora-ampuma-aseiden tehokkaat ampumaetäisyydet

Taistelua pyritään jatkamaan takaa-ajohyökkäyksenä edellyttäen, että puolustaja pakenee. Takaa-ajolla säilytetään taistelukosketus ja pyritään tuhoamaan pakeneva vastustaja. Jokaisella vihollisen komentajalla ja päälliköllä on velvollisuus lähteä aina tilanteen salliessa takaa-ajoon.

1.1.2 Mekanisoidun jalkaväkijoukkueen tukikohtapuolustus

Mekanisoitu jalkaväkikomppania ryhmittyy puolustukseen aina kun se ei ole liikkeessä. Se muodostaa puolustus- ja taistelukykyisen puolustuskeskuksen, joka kykenee käynnistämään välittömän taistelun jouduttuaan taistelukosketukseen vastustajan kanssa.

Tukikohtapuolustus muodostetaan joukkueiden tukikohdista. Tukikohtien sauma-alueille, sivustaan ja selustaan ryhmitetään vaunupareja, joilla käynnistetään taistelu. Pääpuolustus suunnan maasto sulutetaan, raivataan ja tulenkäyttö harjoitellaan. Taistelu valmistaudutaan käynnistämään etupesäkkeellä joka muodostetaan joko taistelu- tai rynnäkköpanssarivaunusta ja jalkaväkiryhmästä. Etupesäkkeellä on riittävä tuloima pysäyttämään hyökkääjä ja kyky hälyttää komppanian puolustuskeskus.

Kuva 4 Mekanisoidun jalkaväkijoukkueen puolustustukikohta

1.1.3 Vihollisen heikkoudet

Mekanisoidun joukon keskeisin heikkous on sen sitoutuneisuus tiestöön sekä huollon suuri tarve erityisesti ampumatarvikkeiden ja polttoaineen osalta. Panssarivaunut kykenevät liikkumaan helposti myös tasapohjaisessa metsässä, mutta kasvillisuus rajoittaa niiden pääaseiden käytettävyyttä niin etäisyyden kuin suuntaamisenkin osalta. Kivikoinen tai soinen maasto rajoittaa vaunujen liikkuvuutta voimakkaasti.

Yhdellä polttoainetäytöllä mekanisoitu joukko kykenee liikkumaan yhtäjaksoisesti noin 8 -12 tuntia. Polttoainetäydennykset toteutetaan säiliö-autoilla selustasta lähes etulinjaan toimittaen. Myös raskaiden aseiden ampumatarvikkeet kuljetetaan suoraan täydennettävälle joukolla kuorma-autoilla. Erityisesti epäsuorantulen yksiköiden ja panssarivaunuaseiden ampumatarvikkulutus on suurta, eivätkä yksiköt kykene kuljettamaan kalustollaan kovin suurta määrää ampumatarvikkeita. Täydennyssaattueet ovat haavoittuvaisia hyökkäyksille.

Vihollisen johtaminen on johtajakeskeistä ja hierarkista. Iskut johtamis- ja komentopai-koille voivat lamaannuttaa suurienkin joukkojen toiminnan. Tulenkäyttö, päätöksente-

ko ja reagointi tilanteisiin edellyttävät myös toimivia viesti- ja johtamisyhteyksiä jotka toteutetaan viestiasemien välityksellä. Viestiasemat on ryhmitettävä maastonkohtiin jotka ovat muuta ympäristöä korkeammalla. Viestiasemien suojaamiseen ei välttämättä ole käytettävissä suurta määrää jalkaväkijoukkoja.

Vihollisen tulivoima perustuu vahvasti epäsuorantulen joukkoihin. Hyökkäykset niitä vastaan keskeyttävät epäsuoran tulen päätehtävän, eli iskevien osien tukemisen. Tämä keventää omiin joukkoihin kohdistuvaa tulivaikutusta.

1.1.4 Vihollisen oman toiminnan suojaaminen

Täydennyskuljetuksia suojataan taistelusta irti olevilla tai tehtävään erityisesti irrotetuilla mekanisoiduilla jalkaväkijoukoilla. Suojaavien ajoneuvojen suhde suojattaviin vaihtelee arvioidusta riskitasosta riippuen 1:4 - 1:10 välillä. Tyypillisesti tehtävää suorittaa mekanisoitu jalkaväkikomppania jonka yksi joukkue kulkee saattueen kärjessä ja loput vaunut on hajautettu tasaisin välein saattueen ajoneuvojen sekaan. Joutuessaan väijytyksen kohteeksi jalkaväkiyksikkö jalkautuu ja pyrkii lyömään tai tuhoamaan väijytysosaston tulellaan. Huoltoreittien reunustat saatetaan kuluttaa ja väijytyksille otolliset maastonkohdat miinoittaa.

Huoltoreittien solmukohtiin tai hallitseviin maastonkohtiin saatetaan ryhmittää valvontatukikohtia jotka toimivat tukeutumis- ja etappipisteinä täydennyssaattueille. Tukikohdat voivat olla vahvistetun joukkueen suuruisia.

Saattueita suojataan usein myös ilmasta taisteluhelikoptereilla, joilla pyritään lyömään tai tuhoamaan väijytysosastot huoltoreitin varresta.

Vihollinen ryhmittää komento- ja huoltopaikkansa ja epäsuorantulen yksikkönsä yleensä avoimeen maastoon kuten pellolle ja suojaa ne ympäripuolustavalla ryhmityksellä. Tarkoituksena on saada useiden satojen metrien avoin suojavyöhyke peitteisistä maastonkohdista jotta vihollinen kykenee hyödyntämään suora-ammuntatulivoimansa parhaalla mahdollisella tavalla. Suojaamiseen käytetään usein ilmatorjunta- ja panssarintorjuntajoukkoja.

Vihollinen pyrkii paikantamaan, sitomaan taisteluun ja tuhoamaan puolustajan joukot. Mikäli puolustaja irtautuu taistelusta vihollisen kärjen kanssa, jatkaa kärki etenemistään ja vihollinen pyrkii jäljittämään puolustajan muilla joukoilla tuhotakseen sen myöhemmin. Etsintään ja jäljitykseen voidaan käyttää kaikkia tiedustelun keinoja. Tyypillisiä menetelmiä ovat koirilla varustetut jäljityspartiot, valvontalinjat sekä etsintä ilma-aluksilla.

Paikallistettujen joukkojen tuhoamiseksi toteutetaan erilaisia saarrostopuolustuksen ja taakka-ajo-operaatioita joissa kohde sidotaan paikalleen ja tuhoetaan joko epäsuoralla ja ilmatulella tai jalkaväen hyökkäyksellä.

1.2. Jääkärijoukkueen taistelun periaatteet

Jääkärijoukkueen taistelussa noudatetaan Maavoimien yleisiä taktisia periaatteita joi- ta sovelletaan maavoimien operaatioissa ja taisteluissa jokaisella organisaation tasolla. Periaatteita ovat:

- vaikutusperusteinen taistelu
- aktiivisuus ja päättäväisyys
- yllätyksellisyys
- olosuhteiden ja maaston hyväksikäyttö
- voimien vaikutuksen keskittäminen
- voimien taloudellinen käyttö.

Vaikutusperusteisella taistelulla tarkoitetaan joukkojen ja aseiden käyttöä halutun vaikutuksen aikaansaamiseksi. Vaikutus voi tarkoittaa esimerkiksi vihollisen johtamisen lamauttamista. Tämä vaikutus voidaan saavuttaa esimerkiksi tuhoamalla johtaja, katkaisemalla tämän yhteys johdettaviin tai poistamalla alaisten valmius totella johtajaa. Vaikutusperusteinen taistelu edellyttää hyvää käsitystä vihollisesta, tilannekuvaa ja toimivaa johtamisjärjestelmää.

Aktiivisuus ja päättäväisyys tarkoittaa joukkojen ja yksittäisten taistelijoiden kykyä, vapautta ja rohkeutta tarttua tarjoutuviin tilaisuuksiin edistää asetettuja tavoitteita. Tilaisuuden tarjoutuessa ryhmä voi itsenäisesti toteuttaa taistelutoimia, jotka edistävät sen tai joukkueen tehtävän toteutumista. Kun toimeen ryhdytään, tehdään se perusteellisesti ja päättäväisesti, sitoutuen saavuttamaan päämäärä. Päättäväisyyden tekijöinä ovat selkeät johtosuhteet, yksinkertaiset ratkaisut sekä tilannetietoisuuden mahdollistama oikea-aikainen päätöksenteko.

Yllätyksellisyyden tarkoituksena on toimia ennalta arvaamattomasti ja siten saavuttaa etu viholliseen nähden. Yllätys tasoittaa epäedullisia voimasuhteita ja asetelmia. Yllätyksellisyys voidaan saavuttaa ennakoimattomalla toiminnalla, nopeudella, maastouttamisella, salaamisella ja harhautuksella.

Olosuhteiden ja maaston hyväksikäyttö perustuu oman alueen ja sen erityispiirteiden tuntemiseen. Vihollinen pyritään kohtaamaan itselle sopivalla hetkellä paikassa joka on valmisteltu omalle toiminnalle suotuisaksi. Jääkärijoukkueen toiminnassa tämä tarkoittaa esimerkiksi vihollisen kalustolle kulkukelvottoman maaston käyttöä omaksi lepoalueeksi.

Voimien vaikutuksen keskittämisellä pyritään saavuttamaan ajallinen ja paikallinen ylivoima taistelun voittamiseksi. Joukkueen taistelussa tämä voidaan toteuttaa sovit- tamalla käsiaseiden, sinkojen, miinojen ja epäsuoran tulen vaikutus samalle tuhoami- salueelle yhdenaikaisesti ja ratkaisemalla taistelut paikassa, jossa ollaan hetkellisesti vahvempia kuin vihollinen.

Voimien taloudellisella käytöllä pyritään tuottamaan viholliselle mahdollisimman suuret tappiot mahdollisimman pienillä tappioilla tai materiaalin käytöllä. Joukkueen taistelussa tämä tarkoittaa esimerkiksi oikea-aikaista irtautumista taistelusketuksesta sen jälkeen kun viholliselle ei enää kyetä tuottamaan tehokkaasti tappioita.

Jääkärijoukkueen taistelun päämääränä on tuottaa viholliselle mahdollisimman suuret tappiot. Tappioita tuottamalla jääkärijoukkue luo jääkärikompanialle edellytykset

täyttää tehtävänsä.

Jääkärijoukkue taistelee pääsääntöisesti osana jääkärikomppaniaa, mutta laajalla alueella joukkueen tehtävät voivat olla hyvin itsenäisiä. Jääkärijoukkueelle käsketään tyypillisesti varsinaisen tehtävän lisäksi jatkotehtäviä, valmistautumistehtäviä sekä aikaan ja paikkaan sidottuja lisämääreitä.

Joukkueelle käskettävät tehtävät ovat:

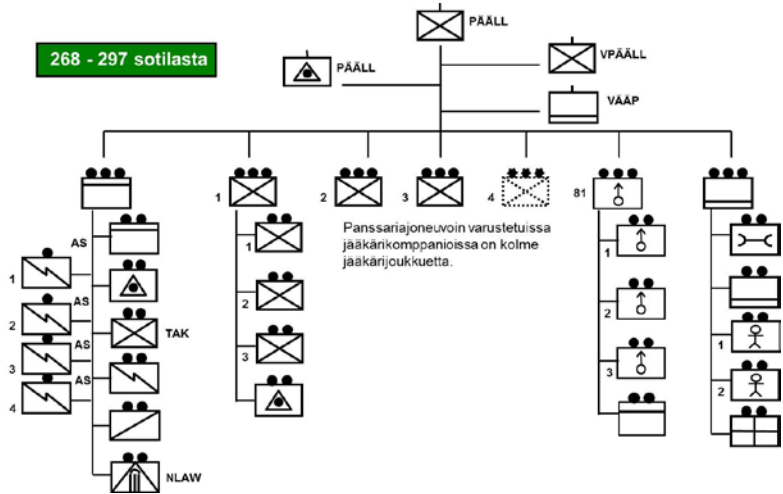
- tuottaa tappioita
- valtaa
- torjuu
- lyö
- tuhoaa
- ryhmittyy
- siirtyy
- suojaa
- valvoo

Tehtävien sisältö on kuvattu **liitteessä 1**

Perustaistelumenetelmät ovat ennalta harjoiteltuja joukon toimintoja joilla nopeutetaan ja helpotetaan joukkueen johtamista yllättävissä tilanteissa. Ne mahdollistavat aloitteen tempaamisen sekä sen pitämisen nopeasti muuttuvassa taistelutilanteessa. Ensisijaisesti pyritään kuitenkin käyttämään tehtävään ja tilanteeseen erityisesti suunniteltuja, valmisteltuja sekä harjoiteltuja taisteluliikkeitä. Joukkueen ja ryhmän perustaistelumenetelmät on kuvattu luvussa 6.

1.3 Jääkärijoukkueen kokoonpano

Jääkärijoukkue kuuluu aina jääkärikomppaniaan. Jääkärikomppanian keskeisen taisteluvoiman muodostavat kolme tai neljä jääkärijoukkuetta. Lisäksi komppaniaan kuuluu kranaatinheitinjoukkue, komentojoukkue sekä huoltojoukkue.

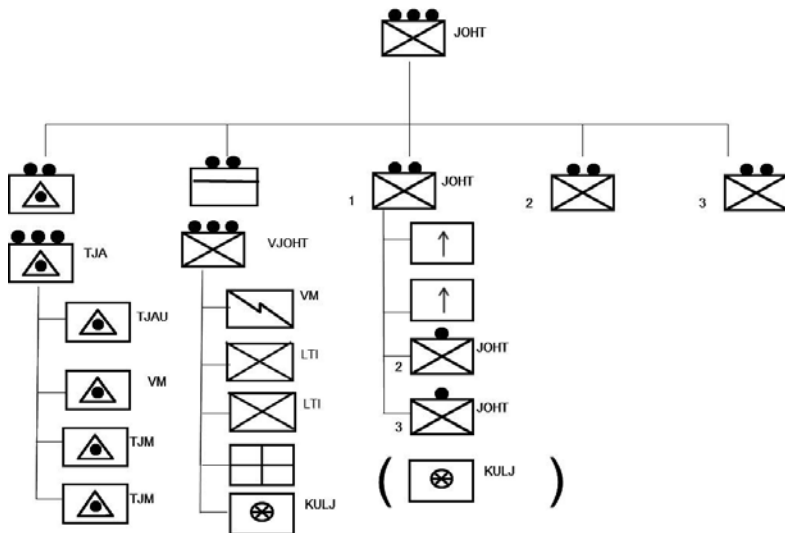

Kuva 5 Jääkärikomppanian kokoonpano

Jääkärijoukkueeseen kuuluu johto-osa, kolme jääkäriryhmää ja tulentoimintaryhmä.

Jääkärijoukkueen ajoneuvoina on joko peräkärjellä varustettuja traktoreita (PAJON ja HAJ), tela-ajoneuvoja (TA) tai panssaroituja miehistönkuljetusajoneuvoja (PSAJON). Lisäksi jääkärijoukkueilla on käytössään peräkärjyllisiä mönkijöitä (ei PSAJON), moottori-kelkkoja reellä sekä maastomoottoripyöriä (vain PSAJON).

Joukkueen johto-osiin kuuluu joukkueenjohtaja, joukkueen varajohtaja, viestimies, kaksi taistelulähetettä, lääkintämies sekä organisaation mukainen määrä ajoneuvon kuljettajia tai panssariajoneuvon miehistöjä.

Kuva 6 Jääkärijoukkue PAJON

Joukkueenjohtaja ("10") johtaa joukkuettaan tehtävän ja tilanteen mukaisesti, vastaa joukkueensa tilannetietoisuudesta, taisteluvalmiudesta, koulutuksesta sekä kurista. Joukkueenjohtajan on pidettävä joukkueensa sekä kompanian päällikkö selvillä tilanteesta ja tehtävästä.

Joukkueen varajohtaja ("15") on joukkueenjohtajan apulainen ja ensimmäinen sijainen. Varajohtaja johtaa huoltotoimenpiteitä joukkueenjohtajan käskyjen mukaan ja vastaa ajoneuvoista, ampumatarvikkeista, lääkintätoiminnan johtamisesta, ruokailuista ja majoittumisesta. Joukkueen jakautuessa kahteen osaan joukkueen varajohtaja johtaa toista osaa.

Tulenjohtaja ("7") valmistelee, toteuttaa ja johtaa epäsuorantulen käytön joukkueen vastualueella tulenjohtopäällikön ja joukkueenjohtajan vaatimusten mukaisesti. Tulenjohtaja on joukkueenjohtajan taistelijapari joka liikkuu joukkueenjohtajan mukana. Tulenjohtaja on joukkueenjohtajan toinen sijainen.

Tulenjohtoaliupseeri ("17") on joukkueen tulenjohtoryhmän johtaja ja tulenjohtajan ensimmäinen sijainen. Tulenjohtoaliupseeri osallistuu tulenjohtamiseen suunnan mittaajana ja tekemällä havaintoja iskemistä.

Tulenjohtomiehet toimivat maalinpaikannuslaitteen ja laseretäisyysmittarin käyttäjinä sekä toimivat partionsa suojamiehinä.

Viestimies liikkuu joukkueenjohtajan tai tulenjohtajan mukana ja pitää yllä käsketyt johtamisyhteydet. Viestimies käyttää taistelunjohtajärjestelmän päätelaitetta joukkueenjohtajan käskyjen mukaisesti.

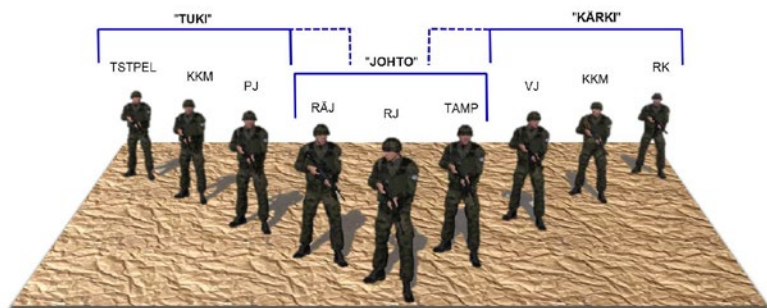
Taistelulähetit välittävät joukkueenjohtajan käskyjä ja ilmoituksia. Taistelulähetit liikkuvat yleensä joukkueenjohtajan mukana. Taistelulähetit voivat toimia viestimiehen sijaisena.

Lääkintämies antaa haavoittuneille ensiavun ja valmistelee heidät evakuointia varten. Hän valvoo lisäksi juomaveden käyttökelpoisuutta, jätteiden hävittämistä sekä kenttäkäymälöiden rakentamista ja käyttöä. Lääkintämies ohjaa ja valvoo ryhmien taistelupelastajien toimintaa sekä täydentää heidän antamaa haavoittuneiden ensiapua ja tukee kuljetuskuntoon laittamisessa. Lääkintämies täydentää joukkueen kuluttaman lääkintämateriaalin ensihoitopaikan lääkintähenkilöstöltä.

Ajoneuvon kuljettajat kuljettavat ajoneuvoa, vastaavat ajoneuvonsa kunnosta, kuormasta ja maastouttamisesta. He osallistuvat taistelijoina joukkueenjohtajan tai ryhmänjohtajan käskemiin tehtäviin. He voivat toimia ilmatorjuntakonekiväärin ampujana.

Vaunun johtajat (PSAJON) johtavat panssariajoneuvoa, vastaavat sen kunnosta, kuormasta ja maastouttamisesta. He osallistuvat taistelijoina joukkueenjohtajan tai ryhmänjohtajan käskemiin tehtäviin. Vaunun johtaja toimii myös vaunun ilmatorjuntakonekiväärin ampujana.

Vaunun ajajat (PSAJON) kuljettavat panssariajoneuvoa vaunun johtajan käskyen mukaisesti. He osallistuvat taistelijoina joukkueenjohtajan tai ryhmänjohtajan käskemiin tehtäviin.

Kuva 7 Jääkäriyhtymän kokoonpano

Jääkäriyhtymään kuuluu yhdeksän taistelijaa: Ryhmänjohtaja, kaksi partionjohtajaa, kaksi konekiväärimiestä, rynnäkkökiväärimies, tukiampuja, räjäyttävä ja taistelupelastaja. Perusjärjestelynä jääkäriyhtymä toimii kolmena partiona jossa kussakin on kolme taistelijaa. Ryhmän kokoonpanoa voidaan muuttaa tehtävä ja taistelijoiden aseistus sekä erikoiskoulutus huomioiden esimerkiksi siten että ryhmä toimii puoliryhmittäin. Partioiden nimet ovat **jokpartio**, **kärkipartio** ja **tukipartio**.

Ryhmänjohtaja johtaa ryhmän taistelua ja käskää tehtävät partioille. Ryhmänjohtaja vastaa ryhmänsä tehtävän toteuttamisesta, taisteluvalmiudesta, koulutuksesta ja kurista. Ryhmänjohtaja johtaa yhtä partiota.

Partioiden johtajat johtavat partiotaan ryhmänjohtajan käskyen mukaan. Partionjohtajista toinen toimii **ryhmän varajohtajana**. Ryhmän varajohtaja on ryhmänjohtajan ensimmäinen sijainen, joten hänen tulee olla tietoinen ryhmän tehtävistä ja ryhmänjohtajan suunnitelmista voidakseen tarvittaessa johtaa ryhmää. Ryhmän varajohtaja vastaa ryhmän materiaalista ja sen huollosta. Ryhmän varajohtaja järjestää ryhmän vartioinnin, majoittumisen, ampumatarviketäydennyksen sekä ruuan noudon ja jakamisen ryhmänjohtajan käskemällä tavalla.

Konekiväärimiehet käyttävät ryhmän tulivoimaisimpia aseita. Konekiväärimiehet tarvitsevat tehokkaaseen tulitoimintaan tuekseen vara-ampujan, joka osoittaa maaleja, tähyttää ja korjaa tulta, kuljettaa varapiipun sekä ampumatarvikkeita ja suojaa konekivääriampujaa.

Rynnäkkökiväärimies toimii partiossaan konekiväärin vara-ampujana ja lähipanssarintorjunta-aseiden käyttäjänä. Hän voi toimia myös ryhmän taistelulähettinä.

Tukiampuja on rynnäkkökiväärimies jonka rynnäkkökivääri on varustettu suurentavalla optiikalla. Hän kykenee tarkkaan tulitoimintaan muita rynnäkkökivääriampujia pidemmille etäisyyksille (300-500m) sekä havaitsemaan ja tunnistamaan kohteita muita paremmin. Tukiampuja voi toimia tunnistelijana, konekiväärin vara-ampujana ja lähipanssarintorjunta-aseiden käyttäjänä.

Räjähdyttävä on erikoiskoulutettu räjähteiden ja panosten käyttöön sekä miinojen tunnistamiseen. Räjähdyttävä voi toimia konekiväärin vara-ampujana ja lähipanssarintorjunta-aseiden ampujana sekä ryhmän taistelulähettinä.

Taistelupelastaja on ryhmän ensiapuphenkilö jonka koulutus ja varustus mahdollistaa henkeä pelastavan ensiavun täydentämisen ja haavoittuneen evakuointiin valmistelun. Taistelupelastaja voi toimia partiossaan konekiväärin vara-ampujana ja lähipanssarintorjunta-aseiden käyttäjänä.

1.4 Jääkärijoukkueen suorituskyky

Jääkärijoukkue soveltuu parhaiten taistelemaan peitteisessä, harvateisessä ja kahlattavia vesistöjä sisältävässä maastossa. Joukkue kykenee taistelemaan myös rakennetuilla alueilla. Joukkueen on kyettävä säilyttämään taisteluvalmiutensa kaikissa sää- ja valaistusolosuhteissa ja kaikkina vuodenaikoina.

Jääkärijoukkueen on pystyttävä toimimaan itsenäisesti vastuualueellaan ja valvomaan alueensa tähytyksellä ja partioinnilla. Joukkue pystyy ylläpitämään johtamisyhteydet kaikissa tilanteissa ja ottamaan vastaan ylemmän johtoportaan tilannekuva.

Jääkärijoukkue kykenee suojaamaan ja salaamaan oma toimintansa sekä ryhmittyneenä että liikkeessään. Siirtymisen jälkeen joukkue ryhmittyy puolustukseen nopeasti ja toteuttaa siihen liittyvät toimenpiteet kyetäkseen torjumaan keskitetyllä tulella vahvuudeltaan moninkertaisen mekanisoidun vihollisen.

Jääkärijoukkue kykenee torjumaan vähintään mekanisoidun komppanian hyökkäyksen toteutettuaan tehtävän edellyttämät puolustusvalmistelut ja taistelutilan valmistelun.

Joukkue pystyy ryhmittymään nopeasti liikkeestä hyökkäysryhmittymykseen ja lyömään vähintään ryhmän vahvuuden, puolustukseen ryhmittyneen mekanisoidun vihollisen keskitetyllä suora-ammunnan ja epäsuorantulen käytöllä.

Joukkue kykenee häiritsemään vihollisen matalalla lentävien ilma-alusten vapaata toimintaa vastuualueellaan ja rajoittamaan vihollisen maahanlaskuja.

1.5 Jääkärijoukkueen vahventaminen ja yhteistoiminta

Jääkärijoukkuetta voidaan vahventaa **alistemalla** sille lisää joukkoja, käskemällä jollakin toiselle joukolle **tehtävällä alistus joukkueen tukemiseksi** tai **oma tehtävä** joukkueen alueella sekä **porrastamalla** sille lisämateriaalia.

Alistettu joukko on joukkueen johtajan käskynalainen kuten joukkueeseen kiinteästi kuuluvat osat. Suora alistus jääkärijoukkueelle on harvinaista, sillä komppanian taistelujatoksen toteutumiselle on edullista yksilöidä esimerkiksi panssarintorjunta- tai tarkka-ampujaryhmälle annettua tehtävää toiminta-alueen tai tuhottavien kohteiden muodossa. Esimerkki suorasta alistuksesta voi olla laajalla alueella taisteltaessa joukkueelle alistettu toinen tulenjohtoryhmä.

Tehtävällä alistettuna joukko tukee jääkärijoukkueen taistelua suorittamalla sille annettua tehtävää. Tehtävän suorittaminen vaatii yhteistoimintaa, jossa tukevan joukon johtaja kertoo mahdollisuuksia ja tekee esityksiä, joiden toteuttamisesta joukkueen johtaja päättää. Tehtävällä alistettu joukko voi esimerkiksi olla komppanian panssarintorjuntaryhmä, jolla tehtävänä on tuhota vihollisen vaunut joukkueen taisteluun liittyen.

Omalla tehtävällä toimiva joukko toimii itsenäisesti joukkueen alueella komppanian päällikön käskyjen mukaisesti. Omalla tehtävällä saapuva joukko voi esimerkiksi olla raivaustehtävää suorittava pioneerijoukkue tai yksilöityä kohdetta tuhoamaan tuleva panssarintorjuntaohjusjoukkue tai sen osa. Joukko voi tehtävänsä toteuttamiseksi tarvita joukkueen tarjoamaa suojaa. Joukkueen johtaja pyrkii tukemaan tehtävän suorittamista, mutta tuki ei saa vaarantaa oman tehtävän suorittamista. Komppanian päällikkö voi tarvittaessa käskä tarkennuksia joukkueen tehtävään siten, että tarjottava tuki muodostuu joukkueen päätehtäväksi

Joukkueelle voidaan **porrastaa** lisämateriaalia sen kuljetuskapasiteetin tai taistelutilanteen asettamissa rajoissa esimerkiksi seuraavasti:

- ampumatarvikkeita, kertasinkoja, panoksia, miinoja, käsikranaatteja sekä savutus- ja valaisuvälineitä
- työkaluja, räjähdysaineita ja viestivälineitä
- linnoitusmateriaalia
- elintarvikkeita
- lääkintämateriaalia tai
- muita tehtävää edistäviä lisävälineitä.

2 JÄÄKÄRIJOUKKUEEN JA -RYHMÄN JOHTAMINEN

Ole esimerkiksi miehillesi palveluksessa ja vapaalla. Älä koskaan säästä itseäsi, ja anna joukkojesi nähdä, että et kestä väsymystä ja puutetta. Ole aina tahdikas ja hyvätapainen, ja opeta alaisesi olemaan samoin. Vältä äänen liika terävyyttä tai kovuutta, joka yleensä viittaa mieheen jolla on puutteita piilotettavana.

-kenttämarsalkka Erwin Rommel

2.1 Johtamisen periaatteet

Joukkuetta ja ryhmää johdetaan omalla esimerkillä sekä alaisille annettavin käskyin ja toimintaohjein. Ne annetaan joko suoraan suullisesti, viestivälillä, sovituin tai vahvistetuin merkein tai taistelulähetin välityksellä. Johtajan on valvottava annettujen käskyjen täytäntöönpanoa ja varmistettava että ne täytetään tinkimättömästi.

Johtajan läsnäolo, henkilökohtainen esimerkki ja aktiivinen johtamisote lisäävät joukon luottamusta johtajaa kohtaan ja kasvattavat joukkue- ja ryhmähenkeä. Johtamistoitinnassa on tärkeää käskä selkeät **tehtävät, tavoitteet ja aikamäärät** ja vaatia **ilmoitukset** annettujen tehtävien suoritusvaiheesta, jotta johtaja kykenee ylläpitämään tilannetietoisuuden joukkonsa suorituskyvystä ja mahdollisuuksista täyttää voimassa oleva tehtävä.

Ryhmänjohtaja on ryhmänsä esitaistelija ja esimerkki ryhmälleen. Hän johtaa ryhmänsä yleensä partiojohtajiansa kautta. Ryhmänjohtaja johtaa alaisia omalla esimerkillään sekä sanallisin käskyin tai käsi-, ääni- ja valomerkein.

Joukon perustamisesta lähtien kaikki johtajat ovat alaisensa jatkuvan tarkkailun kohteena. Johtajien asiallisella, rehellisellä ja rauhallisella toiminnalla luodaan perusta hyvälle yhteishengelle ja keskinäiselle luottamukselle.

Esimerkkinä alaisilleen johtajan on:

- osoitettava henkilökohtaista rohkeutta
- toimittava erityisesti vaikeissa tilanteissa rauhallisesti ja päättäväisesti
- tunnettava vastuuta tehtävästään ja joukostaan kaikissa tilanteissa
- oltava tehtävässään ammattitaitoinen
- huolehdittava alaisistaan
- luotettava alaisiinsa.

Menestyksellinen taistelunjohtaminen perustuu taistelutehtävien huolelliseen suunnitteluun, jonka perusteella kyetään ennakoimaan suuri osa vihollisen toteuttamista taisteluliikkeistä ja vaikuttamaan niihin ennalta harjoitelluilla ja valmistelluilla toimenpiteillä. Parastakaan taistelusuunnitelmaa ei kuitenkaan kyetään toteuttamaan sellaisenaan, vaan yleensä taistelu muodostuu sarjasta yllätyksiä ja vastoinkäymisiä, joihin on löydettävä ratkaisu nopeasti soveltaen. Tämän takia alaisen on tunnettava johtajansa taisteluaistus, jotta he kykenevät mukauttamaan yllättävissäkin olosuhteissa toimin-

tansa taistelujatoksessa ilmaistun päämäärän mukaiseksi.

Taistelua johtaessaan johtajan on keskityttävä kokonaisuuden hahmottamiseen ja tilannetietoisuuden ylläpitämiseen, hän ei saa sitoa itseään tulitoimintaan tai toisarvoisen toiminnan johtamiseen sivusuunnassa.

Johtaja on vastuussa joukkonsa jokaisesta yksilöstä, joten johtamisessa ei saa ottaa tyhmänrohkeita ja harkitsemattomia riskejä.

2.2 Käsky

Käsky on johtajan tahdonilmaus joka pelkistetysti kertoo mitä joukkueen tai ryhmän on saatava aikaan. **Hyvä käsky on lyhyt, yksiselitteinen ja toteuttamiskelpoinen sekä oikea-aikaisesti annettu.**

Esikäsky on toiminnan käynnistämisen nopeuttamiseksi annettava varsinaista käskyä edeltävä käsky, joka sisältää yleensä valmistautumistehtävän. Esikäskyllä aloitetaan varsinaisen tehtävän suorittamista edesauttavat valmistelut. Esikäsky annetaan erillis- tai yhteiskäskynä.

Erilliskäsky annetaan vain sille alijohtajalle tai niille alijohtajille, joita kyseinen tehtävä koskee. Useimmat taistelussa annetut käskyt ovat erilliskäskyjä.

Yhteiskäsky annetaan kaikille alijohtajille tai alaisille samassa tilaisuudessa ja sitä käytetään esimerkiksi silloin, kun joukkue valmistautuu ensimmäiseen tehtäväänsä tai aloittaa uutta taisteluvaihetta, ja tilanne mahdollistaa alaisten kokoamisen.

Oman tehtävän ymmärtäminen ja kyky toteuttaa sitä osana komppanian taistelua on erittäin tärkeää joukkueen taistelussa. Onnistumisen kannalta on oleellista, että johtaja ja alainen ymmärtävät ne samalla tavalla. Johtajalla on oltava selkeä taistelujatutus, joka ilmaisee joukkueen jokaiselle taistelijalle miten joukkueen tehtävä täytetään. Johtajan on tiedettävä esimiehensä taistelujatutus pystyäkseen toimimaan sen mukaisesti silloinkin, kun joukkueella ei ole yhteyttä esimieheensä.

Johtamisessa noudatetaan **yleistä käskyrunkoa** jonka sisältö ja järjestys pysyy aina samana. Tällä helpotetaan alaisen muistiinpanojen tekoa ja käskyn vastaanottamista.

- Tilanne
- Tehtävä
- Toteutus
- Tukeminen
- Johtaminen
- (Toimintaohjeet)

Tilanne sisältää käskyn vastaanottajan toiminnan kannalta oleelliset tilannetiedot vihollisesta, omista joukoista ja olosuhteista. Vähintään on kerrottava naapurit, omalla vastuualueella vaikuttavat omat joukot sekä arvio kohdattavan vihollisen kokoonpanosta, kalustosta ja toiminnasta.

Tehtävä on joukon toiminnan päämäärä ja johtajan on aina pidettävä se kirkaana mielessä suunnitellessaan toimintaa.

Toteutus on johtajan suunnitelma tehtävän täyttämiseksi. Toteutus käsittää alakohdat taistelujatetus, tehtävät alaisille sekä ohjeet yhteistoiminnasta.

Taistelujatetus on muutamaaan lauseeseen kiteytetty vaiheittainen kuvaus siitä kuinka tehtävä täytetään. Taistelujatetuksessa tulisi ottaa kantaa seikkoihin kuten tiedustelu, suojaus, harhautus, taistelun aloittaminen, vihollisen lamautus, lyöminen tai torjuminen, reservi, irtautuminen tai jatkotehtävä. Taistelujatetus on käskyn tärkein kohta jonka on oltava jokaiselle alaiselle selvä.

Taistelujaotus määrittää kokoonpanon jossa tehtävää ryhdytään toteuttamaan. Taistelujaotus voi muuttua alistusten, vahvistusten, tappioiden tai itse tehtävän suorittamisen edellyttämällä tavalla.

Tehtävät alaisille erittelee taistelujatetuksessa kuvatun kokonaisuuden tehtäviksi kullekin alaisille erikseen. Niiden määrittämiseen käytetään Liitteessä 1 määritettyjä termejä.

Yhteistoiminta kohdassa voidaan antaa vaatimukset sopimisista alaisten välillä tai alistusten kanssa.

Tukeminen sisältää vaatimukset aselajitoiminnoista sekä ohjeet tiestön ja ajoneuvojen käytöstä.

Suora-ammunta ja panssarintorjunta kohdassa käsketään suora-ammunta-aseiden ja pst-aseiden tuhoamisalueet, tärkeimmät maalit sekä ampumatarvikkeiden käytön painopiste.

Epäsuoratuli kohdassa annetaan vaatimukset tulenjohtajalle joukkueen taistelun tukemisesta.

Ilmasuojelu ja -torjunta kohdassa käsitellään vähintään vaatimukset ilmatähtäyksestä, hälyttämisestä, ITKK:iden käytöstä sekä omasuojailmatorjunnasta.

Pioneeritoiminta kohdassa käsitellään vaatimukset sulutteista, varamiinoiteista, panoksista sekä raivauksista ja rakentamisesta.

Viesti kohdassa käsitellään viestivälineiden käyttö, puhelinyhteyksien rakentaminen, lähimpien viestiasemien sijainti.

Huolto kohdassa käsitellään kaikki huollon toimialoihin liittyvät asiat, painopisteenä lääkintä, ampumatarviketäydennykset sekä muonitus.

Tiedustelu ja vartiointi kohdassa annetaan vaatimukset tähytyspaikoista, partioinnista sekä tiedustelutehtävistä.

Suoja kohdassa käsketään linnoittamisesta, maastouttamisesta, naamioinnista sekä tieto- ja asiakirjaturvallisuudesta

Johtaminen on johtajan suunnitelma siitä miten ja mistä hän johtaa toimintaa tai taistelua. Kohdan tulisi sisältää ainakin tiedot käskynannoista, johtamispaikoista ja -välineistä, toimivaltuuksista, sijaisuusjärjestelyistä sekä voimassaolevat tunnukset.

Toimintaohjeet ovat johtajan tarkentavia ohjeita siitä, kuinka hän haluaa edellä antamiaan tehtäviä toteutettavan. Kohta voi sisältää myös toimintarajoituksia sekä voimankäytön säännöt.

Käskynannon onnistuminen tarkastetaan esittämällä alaisille **varmentavia kysymyksiä** käskyn ydinkohdista.

Käskyä annettaessa se on sidottava maastoon suuntina ja etäisyyksinä. Käskynanto on havainnollistettava maastolaatikolla tai muilla käskyä selkeyttävillä keinoilla. Käskikartalla käskemistä kannattaa välttää ryhmän ja joukkueen tasolla. Maastolaatikkoa käytettäessä on se suunnattava maaston mukaisesti ja sen keskeiset maastonkohdat osoitettava maastosta jos mahdollista.

Käskynantojen päätteeksi tehdään **kellojen synkronointi**.

Kun halutaan varmistaa, että kokonaisuus on ymmärretty, voidaan käsky vielä kerrata kokonaisuudessaan alaisten kertomana. Mikäli aikaa on käytettävissä, tehtävä tulee aina harjoitella joko varsinaisessa maastossa, samantyyppisessä maastossa, supistetuin välein tai vähintään maastolaatikolla.

2.3 Johtamispaikat, -keinot ja välineet

Johtajan oikea paikka on kulloinkin siellä, missä hän kykenee saavuttamaan parhaan tilannekuvan ja viestimään helppoiten joukolleen. Johtajan johtamistoiminta keskittyy aina taistelevien osien johtamiseen.

Johtamispaikka määritetään ja ilmoitetaan komppanialle sekä alaisille, jotta komppanian lähetit tai alaiset löytävät joukkueenjohtajan tai varajohtajan aina tarvittaessa. Puolustustaistelussa valmistellaan useita johtamispaikkoja ja ne voivat sijaita torjuntatukikohdassa, väistötukikohdissa, väijytysasemassa tai erillisessä pesäkkeessä.

Hyökätessä johtamispaikka ei ole kiinteä, vaan se liikkuu joukkueen hyökkäysryhmityksen mukana. Joukkueen marssiessa ajoneuvoilla, johtamispaikka on ajoneuvossa ja se on sidottu joukkueen taistelujärjestykseen tai marssiryhmitykseen. Joukkueen edetessä jalan johtamispaikka on sidottu joukkueen käyttämään etenemismuotoon.

Johtamispaikan yhteyden liitetään pääsääntöisesti myös tulenjohtopaikka, joten paikalla on tarjottava hyvät tähytysmahdollisuudet. Johtamispaikasta, tulenjohtopaikasta ja joukkueen johto-osista voidaan puolustuksessa muodostaa oma pesäkkeensä.

Valmistelluilta johtamispaikoilta rakennetaan parikaapeliyhteys lähimmälle E-asetalle joka sijoitetaan yleensä lähelle joukkueen tukikohtaa. Yhteyden E-asetalle rakentaa joukkueen tulenjohtoryhmä.

E-aseman sijainti toimii myös yhteydenottopisteenä komppanian läheteille jos viestiyhteys lakkaa toimimasta. Johtamispaikalta rakennetaan yhteys myös mahdolliselle tähytyspaikalle ja etuvartiopaikalle.

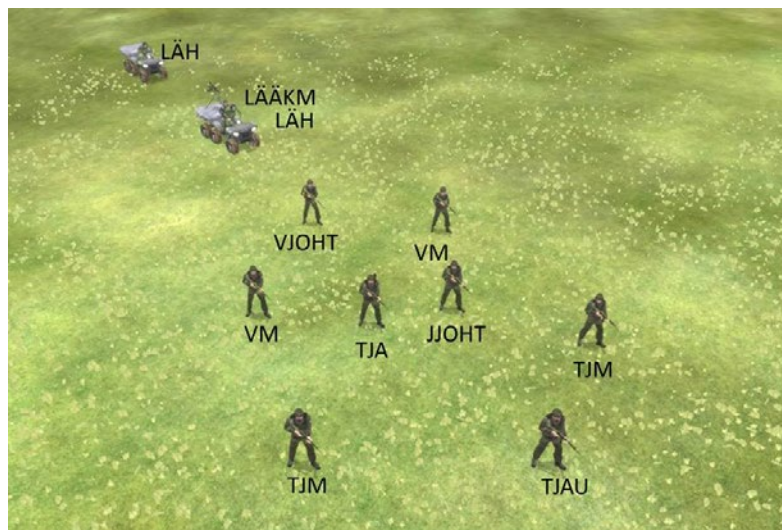
Joukkueen johtamispaikalta pidetään yhteyttä ryhmiin, joukkueen naapureihin ja komppanian tilanepaikalle sekä komppanian päällikköön. Johtamispaikalla ylläpidetään jatkuva viestipäivystys joukkueen radioverkossa, komppanian komentoverkossa ja tulenjohtoverkossa tai vaihtoehtoisesti puhelinverkossa voimassa olevan elektronisen suojaustason mukaisesti.

Kenttäpuhelimia ja kaapeliverkkoa käytetään erityisesti valmisteluvaiheen johtamisessa, radioyhteyksien käyttöön siirrytään taisteluvaiheessa vasta, kun kaapeliyhteydet eivät toimi tai toimitaan asemassa joihin ei ole rakennettu puhelinyhteyttä. Joukkueenjohtajan viestimies vastaanottaa ja lähettää tilannekuvaa taistelunjohtajajärjestelmällä.

Lisäksi johtamispaikalta pidetään yhteyttä lähetti- ja tapaamisyhteyksin.

Ajoneuvoilla siirryttäessä joukkueenjohtaja sijoittuu pääsääntöisesti kärkijoneuvosta seuraavaan ajoneuvoon, jotta ei ole välittömästi sitoutuneena taisteluun kohdattaessa vihollista mutta kykenee toisaalta ylläpitämään johtamisyhteyden kärkijoneuvoon ja johtamaan esimerkiksi perässä tulevia ajoneuvoja.

Joukkueenjohtajan mukana liikkuvat hänen viestimiehensä sekä vähintään toinen joukkueen taistelulähteistä. Lisäksi tulenjohtaja liikkuu aina joukkueenjohtajan läheisyydessä välittömän ja jatkuvan yhteistoiminnan varmistamiseksi. Tulenjohtoryhmä muodostaa joukkueenjohtajalle ja tulenjohtajalle suojaavan ryhmytyksen.

Kuva 8 Esimerkki jääkärijoukkueen (JK PAJON) johto-osien etenemismuodosta helpo-
kulkuisessa maastossa

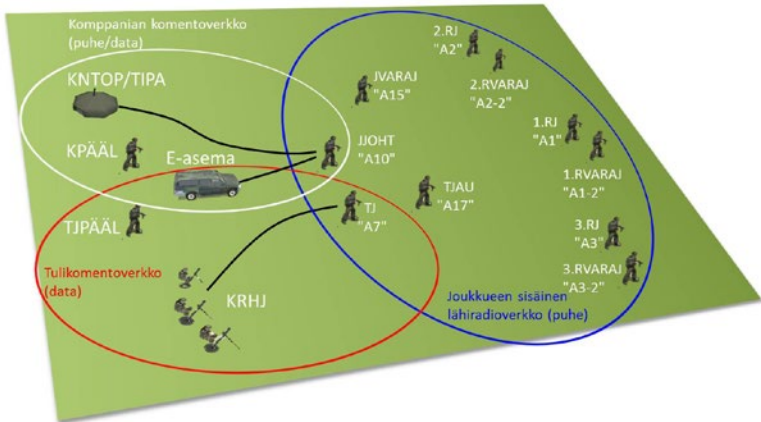
Joukkueen varajohtaja sijoittuu hänelle käskettyjen tehtävien ja vaatimusten mukaisesti. Mikäli joukkue jakautuu osastoihin, johtaa varajohtaja taaempaa tai paikallaan pysyvää osastoa tai joukkueen osaa joka taistelee erillisessä suunnassa.

Ryhmänjohtajat valitsevat johtamispaikkansa samoin perustein kuin joukkueenjohtaja-
kin. Ryhmänjohtajan on kyettävä johtamaan ryhmäänsä vahvistetuilla ja sovituilla käsi-
merkeillä sekä suullisilla komennoilla. Siirryttäessä jalan tai ajoneuvoilla, johtaminen to-
teutetaan lähtökohtaisesti aina käsimerkein. Taistelun aikana johtaminen toteutetaan
suullisin komennoin joita tehostetaan käsimerkeillä. Suulliset komennot toistetaan ryh-
män sisällä huutoketjuna ja siksi annettavat komennot on pidettävä mahdollisimman
lyhyinä.

2.3.1 Jääkärikomppanian ja joukkueen johtamisjärjestelmät

Jääkärikomppanian johtamista ja tilannekuvan muodostamista helpotetaan taistelunjohtamisjärjestelmällä joka koostuu puhelimista, päätelaitteista ja radioista.

Kun joukkue ei ole taistelukosketuksessa, radioiden käyttöä vältetään sillä radioaallot ovat vihollisen tiedusteltavissa. Taistelukosketuksessa, tai esimerkiksi juuri ennen hyökkäyksen käynnistämistä joukkueen lähtöasemasta, voi tulla käyttöä kaikkia tarkoituksenmukaisia menetelmiä ja välineitä johtamisen tukena.

Kuva 9 Komppanian viestiverkot ja esimerkki joukkueen radiokutsuista

Taisteluvaiheessa tukeudutaan puhelinverkkoon kaikessa viestiliikenteessä mikä ei ole tarkoituksenmukaisempaa toteuttaa radioilla. Radioverkot pyritään varaamaan ensisijaisesti tiedustelutiedoille, tulikomentoliikenteelle ja johtamissanomille. Kun joukkue on taistelukosketuksessa, radioita käytetään taistelunjohtamiseen joukkueen komentoverkossa ilman rajoituksia.

Sujuva johtaminen radioverkossa edellyttää kaikilta joukkueen komentoverkossa toimivilta viestivälineiden toimintakunnon varmistamista, viestiliikennekuria ja tarvittaessa viestien välittämistä.

Joukkueenjohtaja liikennöi komppanian komentoverkossa viestimiehensä radiolla. Komppanian komentoverkko on oltava radiossa jatkuvasti kuuntelulla, jotta päälliköllä on mahdollisuus joukkueiden välittömään johtamiseen ja tilannekuvan nopeaan jakamiseen puheella kaikille alaisilleen. Komentoverkkoa kuuntelemalla joukkue saa kuvan komppanian kokonaistilanteesta.

Kuten joukkueenjohtajalla joukkueen komentoverkossa, myös komppanian päälliköllä on etuoikeus liikennöintiin komppanian komentoverkossa. Johtajan tarvitessa verkon käyttöönsä, muut lopettavat välittömästi liikennöinnin. Tämä tapahtuu käskyllä "VERKKO VAPAAKSI!!" Sama sääntö pätee joukkueen sisäiseen tulikomentoliikenteeseen esimerkiksi tilanteissa jossa tulenjohtoryhmä on jaettu kahteen osastoon.

Puhutun viestiliikenteen on oltava lyhyttä ja viestikäskyn mukaisiin kutsuihin perustuvaa. Viestit on mietittävä ennen viestinnän aloittamista. Radioliikennekurin hallitsemisen takaa yleensä sen, että yhteys toimii juuri oman toiminnan kannalta kriittisimmässä tilanteessa ja taisteluvaiheessa.

Oman toiminnan kannalta arkaluontoisten tietojen paljastumisen estämiseksi voidaan käyttää puheenteitistöä puheella liikennöitäessä. Joukkueen taistelun johtaminen ja jatkuva tilanteenarviointi taistelukosketuksen aikana vaatii joukkueenjohtajalta lähes jakamattoman huomion.

Taisteluun on valmistauduttava siten, että taistelu onnistuu silloinkin kun radiot eivät toimi!

2.3.2 Tilanne- ja paikkatiedon ilmoittaminen

Tilannekuva on johtamisen perusedellytys. Joukkueenjohtaja muodostaa tilannekuvansa omien havaintojensa, ryhmänjohtajien ilmoitusten ja taistelunjohtamislaitteen perusteella. Joukkueenjohtaja vastaa oman joukkueensa ajantasaisen tilanteen välittämisestä komppanian tilannepaikalle ja komppanian päällikölle.

Ajantasaisinta tilannekuvaa ennen taisteluiden alkamista jääkärijoukkueen johtaja saa pääasiassa taistelunjohtajajärjestelmästä. Jääkärijoukkueen johtajan on itse aktiivisesti kysyttävä joukkueen taistelun kannalta oleellisia tietoja komppanian komentopaikalta.

Jääkärikomppanian tilannekuvan oikeellisuus ja ajantasaisuus on taisteluiden alettua ennen kaikkea jääkärijoukkueen johtajien tilanneilmoitusten varassa. Tilanteen seuraminen ja tilannetietojen tuottaminen joukkueesta komppaniaan perustuu paitsi taistelunjohtamisjärjestelmän tuottamaan paikkatietoon, myös paikanpeittämispisteisiin sidottuihin suullisiin tilanne- ja toimenpideilmoituksiin.

Taistelun aikana tilannekuvan muodostamisessa korostuu se, että jääkärijoukkueen johtaja taistelulajista riippumatta kaikin keinoin luo ja ylläpitää jatkuvan tiedustelukosketuksen viholliseen ja pitää komppanian päällikön tietoisena vihollisen määrästä, laadusta, sijainnista ja toiminnasta.

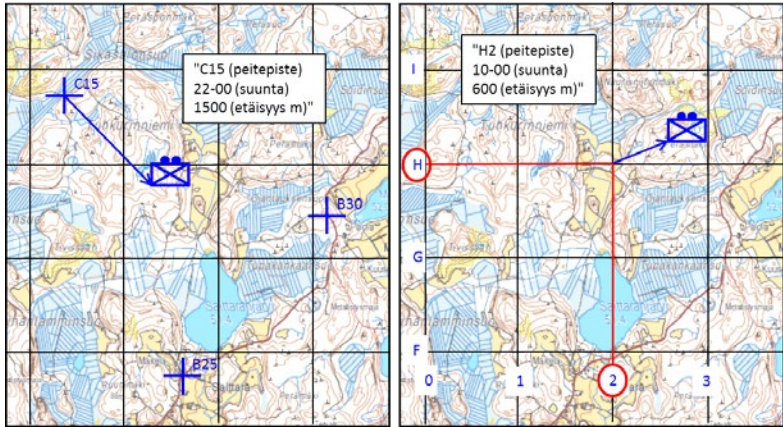
Tilanneilmoituksissa on pitäydyttävä vain tosiasiallisesti tapahtuneissa ja havaituissa asioissa. Jääkärijoukkueen johtajan ja hänen alaistensa arviot tilanteen kehittymisestä ja tapahtuneet tosiasiat eivät saa sekaantua. Mikäli jostakin syystä tilanneilmoituksessa esiin tuotavat tiedot ovat arvioita tai oletuksia, on tämä selvästi tuotava esille.

Tilanneilmoituksen rakenne

- 1) Sijainti (peitteistöön sitoen)
- 2) Vihollinen (tst-kosketus / tied-kosketus / ei kosketusta - määrä, laatu ja toiminta)
- 3) Oma toiminta (ryhmittynyt / siirtyy / hyökkää / irtautuu jne)
- 4) Oma tilanne (taistelukykyisten vahvuus, haavoittuneet / kaatuneet)
- 5) Ase- ja patruunatilanne (vihreä >80%, keltainen >50%, punainen >10%, musta <10% määrävahvuudesta)
- 6) Arvio omasta kyvystä (kykenen/en kykene toteuttamaan tehtävää)

Omien ja vihollisen joukkojen paikkatieto on taistelunjohtamisen kannalta kriittinen tieto kaikilla johtamisen tasoilla. Taistelunjohtamisjärjestelmän ollessa käytössä, laite paikantaa itse sijaintinsa sekä viestittää sen ylemmälle johtoportaalte asetuksissa määritetyin väliajoin. Varajärjestelmänä johtajien on aina pidettävä mukana toiminta-alueen paperikarttaa, kompassia ja paikannuslevyä. Viestitettäessä paikkatietoa viestiverkoissa, joukon sijainti sidotaan yleensä ylemmän johtoportaan käskemään paikanpeittämiseen.

Sijainti ilmoitetaan kompassisuuntana ja etäisyytenä lähimmästä paikanpeittämisspisteestä, joka voi olla kirjaimella ja numerolla nimetty maastonkohta tai koordinaattiviivojen risteyskohta.

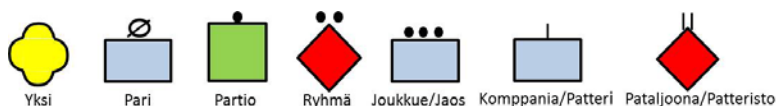
Kuva 10 Esimerkkejä paikanpeittämismenetelmistä ja sijainti-ilmoituksista

2.4 Johtamisessa käytettävät merkit ja symbolit

Joukkojen tai asioiden sijainnin merkitsemiseen käytetään merkkejä joiden merkinnät ilmaisevat niiden suhdetta omiin joukkoihin, kokoa, tyyppiä, laatua tai organisaatiota. Näitä tietoja ilmaistaan muodoilla, väreillä tai tekstimerkinnöillä. Symbolin vasen alnurkka ilmaisee joukon tarkan sijainnin. Merkki voi olla värillinen tai mustavalkoinen.

Symbolin muoto ja väri ilmaisee sen suhteen omiin joukkoihin

Symbolin päällä olevat merkinnät ilmaisevat joukon koon

Symbolin sisällä olevat merkit ilmaisevat merkin laadun

2. JK:n (PSAJON) A-joukkue 120 mm panssarikranaatinheitinpatteri

Symbolin sivuilla olevat merkinnät ilmaisevat sen organisaation ja muita lisätietoja.

Jääkärijoukkueen johtajan kannalta keskeisimmät merkit on esitetty **liitteessä 2.3**

2.5 Joukkueenjohtajan suunnitteluprosessi

Joukkueenjohtajan suunnitteluprosessi sisältää neljä vaihetta, jotka ovat 1) tilanteenarviointi 2) päätös 3) taistelusuunnitelma ja 4) suunnitelman päivittäminen.

Komppanian päällikön antama tehtävä käynnistää joukkueenjohtajan suunnittelun. Joukkueen tehtävä sekä mahdolliset lisämäärät ja valmistautumistehtävät on kirjattava ylös sanatarkasti juuri siten kuin komppanian päällikö tehtävän käskee.

Saadun tehtävän perusteella joukkueenjohtaja aloittaa **tilanteenarvioinnin**, joka jatkuu aina tehtävän päättymiseen saakka.

Tilanteenarvioinnin muistisääntö:

T = Tehtävän erittely (mitä on saatava aikaan ja millä reunaehdoilla?)

V = Vihollinen (Millainen vihollinen, vihollisen toimintatavat, vahvuudet ja heikkoudet)

O = Omat joukot (Mitä omia joukkoja on käytettävissä, omat vahvuudet ja heikkoudet)

M = Maasto ja olosuhteet (estearvot, peitteisyys, valaisuolosuhteet, sää)

A = Aika (suunnitteluun ja valmisteluihin käytettävissä oleva aika)

T = Tukeminen (mitä tukea on saatavilla, mitä tukea tarvitaan)

(S) = Siviilit (siviilien ja siviili-infrastruktuurin vaikutus toimintaan huomioidaan tarvittaessa)

Tilanteenarvioinnin perusteella syntyneitä toimintavaihtoehtoja verrataan ja arvioidaan käyttäen kriteereinä yleisiä taktisia periaatteita. Vertailun perusteella johtaja tekee päätöksen noudatettavasta toimintavaihtoehdosta.

Päätös on tilanteenarvion ja vaihtoehtovertailun perusteella kiteytyvä suunnitelma, jossa kuvataan miten joukkueen tehtävä täytetään. Päätös on muodoltaan yleisen käskyrungon mukainen asiakirja joka sisältää **arvion vihollisen toiminnasta** sekä omien joukkojen käytön tärkeimmät asiat. Päätöksellä pyritään vastaamaan vihollisen arvioituihin toimintaan siten että oma tehtävä tulee täytetyksi. Päätöksen perusteella voidaan käynnistää joukon toiminta tehtävän suorittamiseksi ja se antaa vaatimukset ja perusteet alaisten jatkosuunnittelulle.

Joukkueenjohtaja jatkaa tilanteenarviointiaan ja saa täydentäviä käskyjä komppanian päälliköltä, jolloin hänellä on perusteet kehittää päätöksensä taistelusuunnitelmaksi.

Esimerkki joukkueenjohtajan päätöksestä ja arviosta vihollisen toiminnasta **liitteessä 3**

Taistelusuunnitelmassa käsketään yksityiskohtaisesti miten joukkue valmistautuu taisteluun, miten joukkue taistelee, miten taistelua tuetaan sekä miten valmisteluja ja taistelua johdetaan. Taistelusuunnitelmaa täydennetään tarpeen mukaan valmisteluiden edetessä sekä saataessa lisää perusteita komppanian päälliköltä. Komppanian päällikön tulee hyväksyä joukkueen taisteluajatus ja -suunnitelma.

Joukkueenjohtajan tilanteenarviointi on jatkuva prosessi. Joukkueenjohtaja käyttää apunaan suunnittelussa tulenjohtajaa ja joukkueen varajohtajaa prosessin kaikissa vaiheissa.

Johtamisprosessin aikana alaisille annetaan käskyjä, vaatimuksia ja toimintaohjeita sekä valmistelu- että taisteluvaiheeseen liittyen. Tällä tavoin joukkueen taisteluvaiheita kasvatetaan johdonmukaisesti ja järjestelmällisesti siten, että joukkueella on edellytykset täyttää sille annettu tehtävä.

2.6 Joukkueenjohtajan yhteistoiminta tulenjohtajan ja varajohtajan kanssa

Tulenjohtaja on joukkueenjohtajan taistelija pari, joka liikkuu pääsääntöisesti joukkueenjohtajan mukana. Hän osallistuu suunnittelu- ja johtamisprosessiin sen kaikissa vaiheissa. Tulenjohtaja suunnittelee ja toteuttaa epäsuoran tulen käytön joukkueenjohtajan ja tulenjohtopäällikön käskyjen ja vaatimusten mukaisesti. Lisäksi tulenjohtaja vastaa joukkueen viestitoiminnasta. Tulenjohtaja tekee joukkueenjohtajalle esityksiä epäsuoran tulen käytöstä ja pitää joukkueenjohtajan tietoisena tukemismahdollisuuksista.

Tulenjohtajan on aina kyettävä selvittämään joukkueenjohtajalle joukkueen taisteluun tukevat tuliyksiköt (aseiden määrä ja tyyppi sekä tuliaseiden sijainti tai suunta ja etäisyys), käytössä olevan epäsuoran tulen määrä sekä tuliannoksina että kranaattimäärinä, tuliyksiköiden ampumavalmius ja tulenkäytön rajoitukset.

Joukkueenjohtaja käskää päätökseensä perustuen tulenjohtajalle alueet joihin haluaa käyttää epäsuoraa tulta joukkueen taistelun tukemiseksi. Vaatimuksia tarkennetaan ja täydennetään myöhemmin taistelusuunnitelmaan muun muassa:

- tulenkäytön painopisteen (minne on vaikuttava)
- halutun vaikutuksen (häiritse, lamauta, tuhoa, savuta, valaise, häikäise)
- ajallisen vaikutuksen (montako minuuttia)
- tähytys- ja tulenjohtopaikkojen sijoittamisen
- tulenjohtovoiman tarpeen taisteluajatuksessa
- tulenjohtokoulutuksen osalta.

Vaatimusten perusteella tulenjohtaja laatii tulisuunnitelman, jonka joukkueenjohtaja hyväksyy. Lisäksi tulenjohtaja laatii epäsuoraan tuleen ja viestitoimintaan liittyvät osuudet taistelusuunnitelmaan, jotka hän käskää alaisille joukkueenjohtajan käskyjen yhteydessä. Taistelun aikana tulenjohtaja johtaa ja toteuttaa epäsuoran tulenkäytön joukkueenjohtajan käskyjen ja vaatimusten mukaisesti apunaan tulenjohtoryhmä.

Joukkueen varajohtaja avustaa joukkueenjohtajaa tehtävän toteuttamisen suunnittelussa ja vaihtoehtojen vertailussa erityisesti tilannetta arvioitaessa sekä taistelusuunnitelmaa laadittaessa ja sitä täydennettäessä. Joukkueen varajohtaja toteuttaa joukkueen suojaan ja tukitoimiin liittyvästä suunnittelusta.

Joukkueenjohtajalle kuuluvat asiat konkretisoituvat valmisteluvaiheessa toiminnan *harjoitteluna*, jonka joukkueenjohtaja johtaa. Joukkueen varajohtajalle kuuluvat asiat konkretisoituvat *fyysisenä työnä* (linnoittaminen, kätköjen valmistelu jne.), jolloin joukkueen varajohtajan rooli on olla työnjohdollinen esimies. Tämä vapauttaa joukkueenjohtajan esimerkiksi joukkueen valmistautumistehtävien suunnittelutehtäviin sekä antaa mahdollisuuden kokonaisuuden valvontaan ja johtamiseen.

Siirryttäessä joukkueen varajohtaja suunnittelee ja johtaa joukkueen marssin mikäli joukkueenjohtaja siirtyy komppanian tiedustelu- ja valmisteluosastossa.

Taistelun aikana joukkueen varajohtaja johtaa joukkueen taistelun tukitoimia, ilmatorjuntakonekiväärien käyttöä omasuojailmatorjuntaan, ajoneuvojen käyttöä tai erillisen suunnan tai -osaston toimintaa, esimerkiksi joukkueesta muodostettua tulitukiosastoa.

Tukitoimia johtaessaan joukkueen varajohtaja voi lisäksi pitää yhteyttä komppanian huoltoon sekä komentopaikalle. Joukkueen varajohtajaa käytetään myös yhteydenpitoon joukkueen naapureihin sekä joukkueelle käskettyjen valmistautumistehtävien suunnitteluun ja valmisteluun, erityisesti irtauduttaessa taisteluvaiheen jälkeen uudelle ryhmitysalueelle taistelukyvyyn palautukseen ja valmistautumaan seuraavaan tehtävään.

Joukkueen varajohtajan tärkein tehtävä kaikissa tilanteissa on tukea joukkueenjohtajan johtamistoimintaa parhaalla mahdollisella tavalla. Joukkueen varajohtajan on oltava aktiivinen ja oma-aloitteinen ja tarjottava joukkueenjohtajalle vaihtoehtoisia toimintamalleja ja näkökulmia, mutta hänen on horjumatta tuettava joukkueenjohtajan tekemiä päätöksiä. Lisäksi joukkueen varajohtajan on pyrittävä ehkäisemään joukkueen johtajan turhaa kuormittamista ratkaisemalla itse rutiiniluonteiset ja päivittäiseen toimintaan liittyvät kysymykset ja ongelmat. Joukkueenjohtajan ja varajohtajan on tunnettava toisensa niin hyvin ja sovittava vakioidut toimintatavat välillään siten, että tarvittaessa joukkueen varajohtaja voi ottaa välittömästi joukkueen johtovastuun käynnissä olevan toiminnan siitä kärsimättä.

3 JÄÄKÄRIJOUKKUEEN TAISTELUN TUKEMINEN

Jääkärijoukkue ei taistele yksin, vaan eri aselajien tukemana. Joukkueen- ja ryhmänjohtajan on toiminnassaan otettava huomioon useita aselajien toimintaan liittyviä seikkoja jotka voivat vaikuttaa ratkaisevasti joukkonsa taisteluun.

3.1 Tiedustelu

Tiedustelu on jääkärikomppanian kaikkien joukkojen tehtävä. Joukkueen tiedustelu on aktiivista ja jatkuvaa tietojen hankkimista vihollisesta, maastosta ja olosuhteista. Joukkueen tärkeimmät tiedustelutavat ovat tähyystys ja partiointi. Näillä keinoilla järjestetään mahdollisimman kattava valvontaverkko yhteistoiminnassa naapurien kanssa. Kaikilla joukkueessa on velvollisuus tarkkailla ympäristöään tehtävästä riippumatta ja ilmoittaa havainnoista esimiehilleen viipymättä.

Tiedustelua johdetaan käskemällä joukoille **tiedustelukysymyksiä**. Tyypillisiä kysymyksiä ja joukkueen taistelun kannalta tärkeitä tiedustelukysymyksiä ovat muun muassa:

- Vihollisen määrä, laatu, suunta, ryhmitys ja toiminta
- Miten vihollinen reagoi taistelukosketukseen?
- Miten vihollinen reagoi havaittuaan sulutteen?
- Miten vihollinen suojaa marssirivistönsä?
- Miten vihollinen käyttää epäsuoraa tulta?
- Miten vihollinen tukee hyökkäystään taisteluhelikopterein?

3.1.1 Tähyystiedustelu

Jääkärijoukkueelle voidaan käskä ylläpitää tähyystys- ja valvontaverkkoa vastuualueellaan. Jääkärijoukkueen toimintaan liittyvällä tähyystyspaikalla toimii kerrallaan yksi partio, jonka toiminta-aika voi olla kesällä 8-12 tuntia, kylmänä vuodenaikana lyhyempi. Partiossa yksi taistelija toimii tähyistäjänä, toinen kirjaajana sekä viestittäjänä ja kolmas on vuorollaan lepuvuorossa. Tehtäviä on vaihdettava säännöllisesti, jotta tähyystys on koko ajan valpasta tärkeimpään suuntaan. Lepovuorossa oleva taistelija toimii myös suojamiehenä. Ympäri vuorokautinen tähyystyspaikan ylläpitäminen sitoo tehtävään yhden jääkäriryhmän.

Tähystyspaikat valmistellaan lähtökohtaisesti valmisteluvaiheessa ja ne sijoitetaan vastuualueen etuosiin tai sivustoille. Hyvän tähystyspaikan vaatimukset ovat:

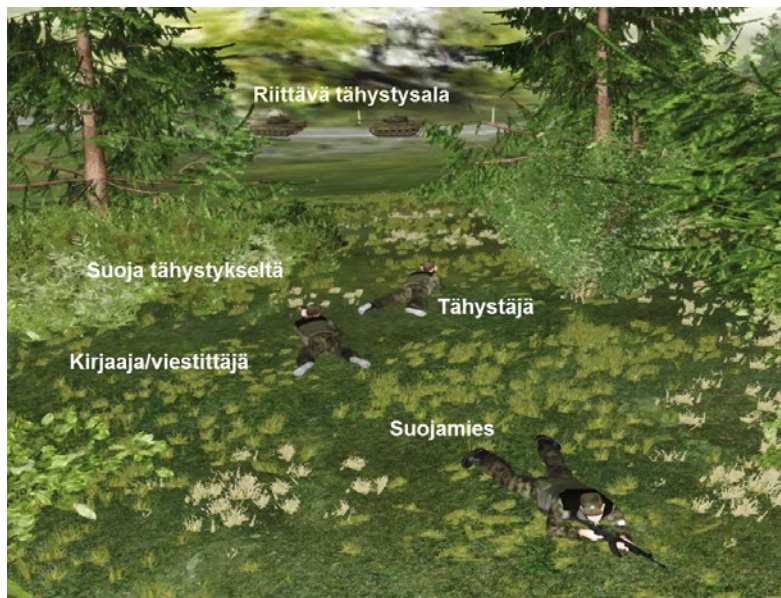
- hyvä näkyvyys tähystettävälle alueelle
- tähystettävää aluetta korkeampi maastonkohta
- suoja säästä vastaan sekä luonnollista suojaa vihollisen maa- ja ilmatähystystä vastaan
- huomiota herättämätön maastonkohta, joka ei mahdollista vihollisen päälle ajoa
- syrjässä omalta tulenkäytöltä
- suojaista siirtymisreittiä
- linnoitettavuus

Kuva 11 Tähystyspaikan vaatimukset

Valmistelujen yhteydessä näkyvyyttä voidaan parantaa raivaamalla puuston alaoksia. Samalla parannetaan suojaa tähystystä vastaan naamioinnilla. Tähystyspaikan varustuksena on vähintään oltava viestiväline, kiikarit tai tähystyskaukoputki, valonvahvistin, muistiinpanovälineet, maaliviivat maalipisteisiin, maali- ja tunnistuskuvasto. Pitkäaikaisiin tähystyspaikkoihin rakennetaan puhelinyhteys jonka kaapelit viillostetaan maan sisälle. Tilapäiset tähystyspaikat varustetaan radiolla.

Tähystyspaikoille laaditaan tulusuunnitelma, jonka maalipisteisiin voidaan käyttää epäsuoraa tulta, mikäli niiden alueelle ryhmittyy vihollista. Tähystyspaikka tulee aina linnoittaa jos siihen on mahdollisuus. Tähystyspaikka linnoitetaan katetuksi partion poteroksi joka maastoutetaan huolellisesti.

Kuva 12 Tähystyspaikan järjestelyt

Ryhmänjohtajan käsky tähystystehtävään käskettävälle partiolle:

- Tilanne
 - vihollinen
 - omat joukot
- Tehtävä
 - Partion tehtävä
- Toteutus
 - tähystyspaikan sijainti sekä kulkureitit
 - tähystysalue ja -suunnat
 - tietojen ilmoittaminen
 - varustus
 - tähystysvuoron pituus
 - irtautuminen ja kokoontumispaikka ja varapaikka
 - oman toiminnan suojaaminen
- Johtaminen
 - tunnuksat
- Toimintaohjeet
 - esimerkiksi ohjeet tähystyspaikan linnoittamisesta ja naamioimisesta

3.1.2 Partiotiedustelu

Partioinnilla täydennetään ja tarkistetaan tähystystietoja, pidetään kosketusta viholliseen, valvotaan aluetta sekä tiedustellaan reittiä sekä kohdetta. Partiointiin voidaan liittää myös yhteydenpito esimerkiksi erillisen pesäkkeen suuntaan.

Jääkärijoukkueen alueella suoritettava partiointi toteutetaan pääsääntöisesti kolmen hengen partioissa. Partio voidaan koota useammasta jääkäriryhmän partiosta soveltuvan kokoonpanon muodostamiseksi. Partiota johtaa yleensä ryhmän varajohtaja, mutta mikäli partiointi on jatkuva, voidaan johtajaksi käskää tehtävään soveltuva miehistön jäsen. Partion muut jäsenet käsketään ryhmästä huomioiden taistelijoiden taistelukunto sekä varustus: konekivääreitä ei ole tarkoituksenmukaista käyttää tiedustelupartioinnissa. Partio varustetaan tarvittavilla tähystys-, viesti-, sekä pimeätoimintavälineillä. Muu varustus kevennetään tehtävään sopivaksi huomioiden varustuksen liikkumisesta aiheuttamat äänet.

Tiedustelupartiolle käsketään:

- Tilanne (omat joukot ja tehtävään vaikuttava vihollinen)
- Tehtävä (joukkueen tehtävä)
- Toteutus
 - partion tehtävä karttaan luonnokseen tai maastoon sitoen
 - lähtö- ja paluujärjestelyt sekä käytettävät reitit
 - toiminta kohteella
 - paluun ehdoton takaraja
 - tietojen ilmoittaminen ml heti ilmoitettavat tiedot
 - toiminta kohdattaessa vihollinen ja vihollisen havaitessa partion
- Tukeminen
- Johtaminen
 - tunnukset

3.1.3 Kohteentiedustelu

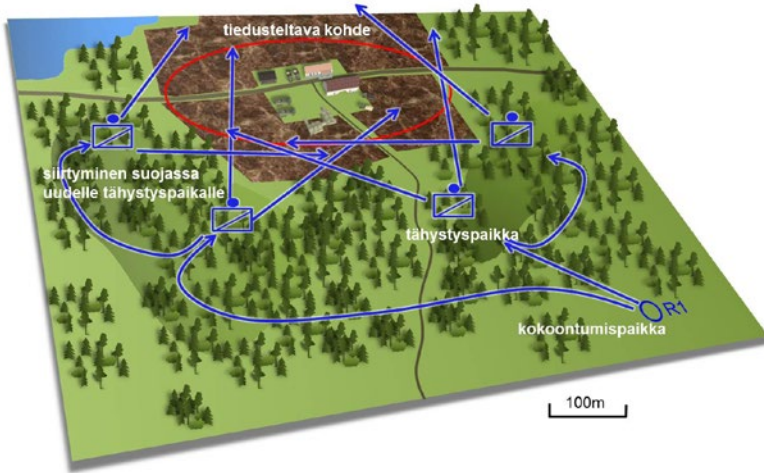
Kohteentiedustelua toteutetaan arvion tai aiemman tiedustelutiedon perusteella. Kohteen tiedusteluun voidaan käskää jääkärijoukkueesta partion-ryhmän vahvuinen osasto. Tiedustelupartio siirtyy kohteen läheisyyteen, alle kilometrin etäisyydelle ja määrittää kokoontumispaikan jonne tarvittaessa kevennetään varustusta. Mikäli tehtävää suorittaa ryhmä, tai useampi partio, voi osasto jakautua kokoontumispaikalla ja tähystää kohdetta useasta suunnasta samanaikaisesti.

Kohdetta lähestytään ja kohteelta poistutaan aina mahdollisimman suojaista ja katveista reittiä kohtisuoraan välttämällä vartiopaikkoja, miinoja sekä hälyttimiä. Tarvittaessa siirrytään suojassa ja riittävän etäällä kohteesta sivuttain ja lähestytään kohdetta uudesta suunnasta, mikäli tarvittavaa tietoa ei ole aiemmin saatu hankittua.

Kohdetta lähestyessä partion yksi jäsen jää hieman taaemmas suojaamaan kahden muun lähestyessä kohdetta. Taistelijoista toinen suojaa, toisen tähystäessä kohdetta. Mikäli partio paljastuu, suojaa se oman irtautumisensa kohteelta ja valmistautuu tarvittaessa jatkamaan tiedustelua uudesta suunnasta.

Partion johtaja laatii tiedustelun kohteesta luonnoksen jossa esitetään havaitut rakennukset, ryhmytykset, vartiopaikat, miinoitteet, ajoneuvot, raskaat aseet ja muut käsketyt tiedusteltavat asiat. Luonnos toimitetaan tiedustelutehtävän antajalle käskettyyn määräaikaan mennessä.

Tiedustelupartion lähtö on aina ilmoitettava koko joukkueelle. Partio lähtee liikkeelle käsketyin vartiopaikan kautta, jossa se ilmoittaa joukkueen johtajan käskemät tunnukset. Partio palaa takaisin yleensä saman vartiopaikan kautta. Tunnistaminen varmistetaan aina tunnussanalla.

Kuva 13 Kohteentiedustelutehtävän toteutus apila-menetelmällä

3.2 Tulenkäyttö

Tulenkäyttö suunnitellaan kokonaisuutena siten, että sen osat tukevat toisiaan. Tulenkäytön keskittämisellä saadaan vihollisen joukkoja ja materiaalia tuhottua moninkertaisesti verrattuna tilanteeseen, jossa tulenkäytön eri elementtejä käytetään erillään.

Jääkärijoukkueen tulenkäyttö on suluttamista, panssarintorjuntaa, suora-ammuntaa, epäsuoraa tulta ja omasuojailmatorjuntaa. Tulenkäyttö voi olla **ohjaavaa, harhauttavaa, häiritsevää, sitovaa, lamauttavaa tai tuhoavaa**.

Ohjaavassa tulenkäytössä määrätyn alueen käyttö tehdään viholliselle epäsuotuisaksi kohdistamalla sinne runsaasti tulta. Tämä tehdään yleensä sulutteilla ja estetőillä.

Harhauttavassa tulenkäytössä tulta käytetään vetämään vihollisen huomio pois omasta toiminnasta joka halutaan viholliselta salata. Tämä tehdään esimerkiksi ampumalla epäsuoraa tulta eri paikkaan kuin mihin tosiasiaa aiotaan hyökätä.

Kuva 14 Kokonaistulenkäytön periaate

Häiritsevällä tulenkäytöllä estetään vihollisen vapaa toiminta tulittamalla tämän ryhmyksiä satunnaisen säännöllisesti ja siten pakottaen vihollinen jatkuvaan valmiuteen. Tämä toteutetaan yleensä epäsuoralla tulella, tarkka-ampujilla tai liikkuvaa vihollista vastaan sulutteilla tai väijytyksillä.

Sitovalla tulenkäytöllä estetään vihollisen liike esimerkiksi sen pesäkkeen tai tukikohdan alueella. Sitovan tulenkäytön tavoitteena voi olla esimerkiksi estää vihollista muuttamasta puolustusryhmitystään omien joukkojen koukkauksen torjumiseksi.

Lamauttava tulenkäyttö tarkoittaa tappioiden tuottamista ja vihollisen toiminnan estämistä tulella. Tämä tapahtuu tulittamalla vihollisen asemia ja ryhmitystä siten, ettei tämä kykene niissä toimimaan altistamatta itseään välittömälle kuoleman tai haavoittumisen vaaralle. Jotta riittävä uhka saadaan aikaiseksi, on vihollisen asemia tulitettava riittävällä tiheydellä ja riittävän tarkasti. Lamauttaminen toteutetaan hyökkäyksessä ensisijaisesti epäsuoran tulen tulivalmistelulla. Tämä onnistuu kuitenkin vain epäsuoran tulen varmuusetäisyydelle saakka joka voi olosuhteista riippuen olla jopa satoja metrejä kohteesta. Siitä eteenpäin joukon on jatkettava vihollisen lamauttamista omin suora-ammunta-asein. Tähän tarkoitukseen käytetään ensisijaisesti joukkueen ja ryhmän konekivääreitä. Lamauttava tulenkäyttö kuluttaa runsaasti ampumatarvikkeita, ja siksi se on aikautettava joukon liikkeen kanssa tarkasti.

Tuhoava tulenkäyttö kohdistuu vihollisen elävään voimaan ja kalustoon. Tuhoavan tulenkäytön tavoitteena on tuottaa henkilöstölle sekä materiaalille sellaiset tappiot, ettei vihollisjoukko kykene jatkamaan tehtävänsä toteutusta. Tuhoamattomat vihollisen taistelijat joko antautuvat tai pakenevat taistelusta.

Tulenkäytön keskittämiseen kannalta edulliset alueet määritetään taistelusuunnitelmassa **tuhoamisalueiksi**. Jääkärijoukkueella voi olla useita tuhoamisalueita, jonne jääkäriryhmien tulenkäyttö suunnitellaan ja valmistellaan. Tuhoamisalueen koko riippuu maastosta, alueella toimivien joukkojen määrästä, sijainnista ja käytössä olevista tulenkäytön välineistä. Tuhoamisalueille ei ryhmitetä omia joukkoja.

3.2.1 Suora-ammuntatuli

Jääkärijoukkueen suora-ammuntatuli koostuu joukkueen rynnäkkökiväärien, konekiväärien, ilmatorjuntakonekiväärien sekä panssarintorjunta-aseiden tullesta. Joukkueen alueella suora-ammuntatululta voivat käyttää myös komppanian tarkka-ampujaryhmän jäsenet.

Konekiväärit ovat ryhmien tulivoimaisimpia aseita ja niiden ensisijainen tehtävä on tuhota näkyvillä olevia vihollisia ja lamauttaa vihollinen omien joukkojen liikkeen ajaksi. Puolustuksessa joukkueen konekiväärit pyritään sijoittamaan siten, että niiden tulialueet risteävät joukkueen tuhoamisalueen keskellä. Yleensä tämä onnistuu parhaiten ryhmityksen sivustoista. Konekiväärien käytöllä pyritään saamaan tulenavauksessa suuri shokkivaikutus viholliseen sekä tulenkäytön jatkamisella estämään vihollisen liike ja toiminta. Hyökkäyksessä konekiväärit pyritään ryhmittämään siten, että niiden tulella kyetään suojaamaan muiden osien liikettä. Konekivääreillä kyetään tulittamaan pistemaaleja noin 400 metrin ja aluemaaleja noin 600 metrin etäisyydelle.

Ryhmien tukiampujien suurentavalla optiikalla varustetulla rynnäkkökiväärillä kyetään osumaan pistemaaleihin jopa 400 metriin asti. Valonvahvistintähtäimillä luodaan taistelun aloituksen edellytykset pimeällä myös ilman valaisua.

Ilmatorjuntakonekivääreitä käytetään ensisijaisesti omasuojailmatorjuntaan, mutta ryhmitettäessä aseet edulliselle paikalle, niitä voidaan käyttää pintamaaleja vastaan jopa kahteen kilometriin asti. Ilmatorjuntakonekiväärillä kyetään tuhoamaan myös kevyesti panssaroituja ajoneuvoja.

Panssarintorjunta-aseet on tarkoitettu ensisijaisesti panssarivaunujen sekä panssaroitujen ajoneuvojen tuhoamiseen. Niitä voidaan kuitenkin käyttää myös linnoitettuja asepesäkkeitä ja rakennuksiin ryhmittynyttä vihollista vastaan.

Tarkka-ampujat tuhoavat ensisijaisesti komppanian päälliköltä saamiensa perusteiden mukaisia kohteita. Tarkka-ampujat voivat suotuisissa olosuhteissa tuhota pistemaaleja yli kilometrin etäisyydelle.

3.2.2 Panssarintorjunta

Panssarintorjunnan tarkoituksena on vihollisen vaunujen tuhoaminen, niiden toiminnan estäminen tai vaikeuttaminen sekä joukon suojaaminen niiden toiminnalta. Panssarintorjunnalla pyritään tilanteeseen, jossa vihollinen ei pysty käyttämään vaunuja jalkaväkensä tukemiseen, eikä hyödyntämään niiden liikkuvuutta ja tulivoimaa.

Joukkueen panssarintorjuntavälineitä ovat kevyet ja raskaat kertasingot, miinat ja kyllippanokset. Kevyesti panssaroituja kohteita vastaan voidaan käyttää myös ilmatorjuntakonekivääriä. Joukkueen alueelle rakennetut sulutteen ja varamiinoitteet ovat myös osa panssarintorjunnan kokonaisuutta. Niiden alueelle on kyettävä käyttämään panssarintorjunta-aseiden tulta.

Lähtökohtaisesti kertasingot on jaettava siten, että 2/3:lla aseista kyetään ampumaan joukkueen tärkeimmälle tuhoamisalueelle, koska pelkästään yhden rynnäköpanssarivaunun tuhoamiseen tarvitaan 2-4 kevyttä kertasingoa. Ryhmitettäessä on varmistuttava siitä, että vähintään kaksi sinkoampujaa pystyy ampumaan samalle tulialueelle.

Singoilla on pyrittävä aina ampumaan kohdetta sivusta tai takaa!

Joukkueen raskaampiin panssarintorjunta-aseisiin kuuluvat raskaat kertasingot. Aseita jaettaessa on ensisijaisesti huolehdittava siitä, että niiden käyttöön on riittävä koulutus. Tarvittaessa aseelle koulutettu taistelija siirretään ryhmytyksessä sinne, missä raskaampia aseita tarvitaan.

Puolustuksessa panssarintorjunta-aseet on pyrittävä sijoittamaan sivustatuliasemaan siten, että ne eivät joudu ensimmäisenä taistelukosketukseen vihollisen jalkaväen kanssa, vaan muut taistelijat kykenevät suojaamaan niiden tulitoimintaa panssarivaunuja vastaan. Panssarintorjunnan valmisteluihin kuuluu aina kun mahdollista ampumaetäisyyksien mittaaminen, jolla parannetaan sinkojen osumatodennäköisyyttä. Tarkkaan mittaamiseen hyödynnetään tulenjohtoryhmän laseretäisysmittaria. Tarvittaessa mitaukset voi tehdä myös kartalta, piirumittauksena, askelparein, sauvaparein, mittavaijerilla tai -narulla. Puolustuksessa sinkoampujat laativat tuliasemakortit, joihin merkitään vähintään kaikki suunnitellut asemat, miinoitteet sekä epäsuorantulen maalipisteet ja etäisyydet niihin.

Hyökkäyksessä joukkueenjohtaja muodostaa panssarintorjunnan painopisteen sinkojen jaolla. Joukkueen taistelijoista voidaan muodostaa panssarintuhoamispartio, jonka erityistehtävänä hyökkäyksessä on metsästä ja tuhota vihollisen panssarivaunut. Tuhoamispartiota suojaamaan on liitettävä myös rynnäkkökivääritäistelijoita.

Kaikissa tilanteissa sinkoampujat valmistautuvat metsästäämään vaunuja ryhmänsä ja tarvittaessa koko joukkueen alueella!

Panssarintorjuntaryhmän tai partion saaminen joukkueen alueelle moninkertaistaa raskaiden panssarintorjunta-aseiden määrän joukkueen alueella. Jääkärijoukkueen johtajan taisteluajatus ei kummassakaan tapauksessa saa tukeutua pelkästään panssarintorjuntaryhmään, sillä ryhmä toimii komppanian päällikön alaisuudessa ja sitä käytetään koko komppanian alueella.

Joukkueenjohtajan vaatimukset PST-ryhmänjohtajalle:

- Joukkueen taisteluajatus
- Tuhoamisalueet
- Tulen aloittaminen
- Ryhmien vahventaminen

3.2.3 Suluttaminen

Sulute on miinojen, panosten ja esteiden muodostama yhdistelmä jonka tarkoituksena on tuottaa viholliselle tappioita, ohjata, pysäyttää tai hidastaa sen liikettä. Sulutteisiin on yhdistettävä aina valvonta ja muu tulenkäyttö.

Sulutteiden suunnittelusta vastaa yleensä kukin joukko omalla vastuualueellaan. Sulutteiden yksityiskohtaisen rakenteen suunnittelusta vastaa kuitenkin yleensä rakentava pioneerijoukko. Mahdollisuuksien mukaan jo sulutteiden suunnittelussa on hyödynnettävä rakentavan joukon ammattitaitoa. Sulutteen lopullinen rakenne määritetään sekä rakentavan että tuettavan joukon maastossa tehdyn suunnittelun perusteella.

Jääkärijoukkueen johtaja osallistuu sulutteen suunnitteluun oman tukikohdan osalta. Sulutteiden suunnittelussa on otettava huomioon omien joukkojen liikesuunnitelmat ja niiden asettamat vaatimukset. Tällaisia vaatimuksia asettavat esimerkiksi vastahyökkäykset, irtautumis- tai vetäytymisreitit sekä tarvittavat huoltoreitit. Ylemmät johtoporaat voivat määrätä suluttamiselle kieltoalueita joiden sulkemiseen on kuitenkin varauduttava valmisteluilla ja nopeasti toimeenpantavilla sulutteilla.

Sulutteiden valmiusaste ilmaistaan numeroilla:

- I) sulute on täysin toimeenpantu, eikä läpikulku ole mahdollista
- II) sulute on pääosin toimeenpantu, mutta läpikulku on rajoitetusti mahdollista (esimerkiksi uria pitkin)
- III) sulute on suunniteltu ja mahdollisesti valmisteltu ja materiaali on varattu

Sulutteet rakennetaan suoraan I. valmiusasteeseen, aina kun se on tarkoituksenmukaista. Mikäli sulute jätetään II. valmiusasteeseen, on toimeenpanovastuu aluevastuussa olevalla jääkärijoukkueella. Sulute toimeenpannaan päällikön käskyn mukaan tai vihollistilanteen vaatiessa jääkärijoukkueen johtajan käskyllä.

Taistelun aikana jääkärijoukkue voi itse täydentää vihollisen raivaamia sulutteita. Sulutteiden läheisyyteen varataan miinoja, jotka asennetaan sulutteeseen raivatun aukon käytön estämiseksi.

Jääkärijoukkue rakentaa itse varamiinoitteita, puumurrosteita ja käyttää tähyspanoksia. Varamiinoitteet tehdään joukkueen telamiinoista oman toiminnan suojaksi tai joukon taistelutehtävään liittyen. Varamiinoitteita käytetään sivustojen suojaamiseen ja päälle- tai läpiajon estämiseen. Varamiinoite on oltava joukon valvottavissa.

Varamiinoitteen paikka valitaan siten, ettei vihollinen havaitse miinoitetta ennen kuin vaunu on panssarintorjunta-aseiden tulialueella. Varamiinoitteen lähimaasto ei saa tarjota vihollisen vaunulle suojaa tai nopeaa kiertomahdollisuutta.

Varamiinoite on joko valmisteltu tai toimeenpantu. Varamiinoite ainoastaan valmistellaan, jos reitti on jätettävä auki omalle liikenteelle tai kun ryhmitysalueella on useampia uria, joille kaikille halutaan jättää mahdollisuus toimeenpanna varamiinoite. Varamiinoite voidaan toimeenpanna myös valmistelemattomaan paikkaan esimerkiksi joukkueen hyökätessä.

Varamiinoitteen toimeenpanevan osaston on kyettävä ylläpitämään valmistellut varamiinoitteiden paikat sekä huolehtimaan siitä, että miinasijat ovat sellaisessa kunnossa, että miinat voidaan niihin asettaa ja naamioida nopeasti ilman niiden uudelleenkaivamista.

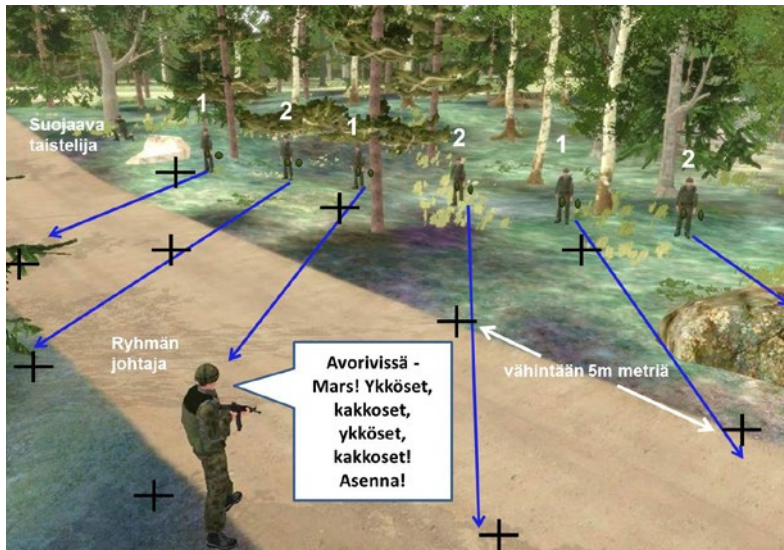
Varamiinoitteen vaikutusta lisätään ja raivaamista vaikeutetaan tekemällä suluttamiin viittaavia jälkiä sen ympäristöön. Toimeenpanevan osaston johtaja asettaa vartion varoittamaan omia joukkoja rakennetusta miinoitteesta.

Varamiinoitetta rakentavan ryhmän johtajan on huomioitava, että

- ryhmän jokainen taistelija koulutetaan varamiinoitteen rakentamiseen ja se on tilanteen salliessa harjoiteltava
- varamiinoitteen rakentaminen suojataan kertasinkotaistelijoiden tulella ja tarvittaessa savuheitteillä
- omia joukkoja varoitetaan varamiinoitteesta asettamalla miinoitteelle vartiomies tai varoituskyltit
- miinojen väli ja järjestys on sovitettava siten, että miinoitteen läpi ei voi ajaa väistelemällä
- harjoittelun aikana kaivetaan miinoille miinasijat sekä harhautusjäljet ja kohteen läheisyyteen varataan naamiointimateriaalia

Varamiinoitteen miinat kaivetaan maahan. Tilanteen niin vaatiessa, voidaan varamiinoite rakentaa nopeassa tilanteessa maanpinnalle. Tällöin se on kuitenkin helposti havaittavissa sekä raivattavissa.

Varamiinoitteen rakentamisesta ja valvonnasta vastaa sen rakentanut joukko. Lähtökohtaisesti oman toiminnan suojaksi rakennettu varamiinoite poistetaan, kun joukko vaihtaa paikkaa. Puretusta varamiinoitteesta ei täytetä lomaketta. Jos varamiinoite suunnitellaan joukon taistelusuunnitelmaan kuuluvaksi ja maastoon jätettäväksi, on se dokumentoitava. Seloste toimitetaan komentoketjua pitkin aluevastuussa olevan joukon esikuntaan. Varamiinoitteesta on vähintään ilmoitettava keskikohta, säde ja miinojen lukumäärä. Esimerkki varamiinoiteselosteesta on esitetty **liitteessä 5**.

Kuva 15 Varamiinoitteen nopea rakentaminen

Varamiinoite rakennetaan nopeasti ryhmän toimesta seuraavasti:

- 1) asetetaan rakentamista suojaavat taistelijat vihollisen ja omien joukkojen suuntaan
- 2) jaetaan 2 telamiinaa kuudelle taistelijalle ja käsketään jako kahteen
- 3) taistelijat komennetaan avoriviin hieman viistosti miinoitettavaan tieuraan nähden
- 4) käsketään avorivi liikkeelle ja asettamaan yhden miinan maahan huudettaessa numero yksi tai kaksi
- 5) kun kaikki miinat on asetettu maahan, ryhmänjohtaja tarkastaa miinojen sijainnit ja käskää taistelijoille asentaa miinat.

Viuhkapanoksia käytetään vihollisen elävän voiman tuhoamiseen ja panssarioimattomia ajoneuvoja vastaan. Viuhkapanokset ovat erityisen käyttökelpoisia väijytyksissä ja sivustojen suojaamiseen.

Kylkipanoksia käytetään erityisesti ajoneuvojen tuhoamiseen ja vaurioittamiseen erityisesti väijytyksiin liittyen. Useampia panoksia voidaan sarjoittaa ja asentaa siten että räjähdysvaikutus suuntautuu ajoneuvon perään, pohjaan tai kattoon suuremman vaikutuksen aikaansaamiseksi.

Hävityspanoksilla voidaan tuhota vihollisen ajoneuvoja, jalkaväkeä tai kohteita kuten siltoja, rakennuksia tai tierumpuja.

3.2.4 Epäsuoratuli

Jääkärijoukkueen taistelua voivat tukea jääkärikomppanian oma kranaatinheitinjoukkue, taisteluosaston kranaatinheitinkomppania sekä kevyt patteristo. Näistä kranaatinheitinjoukkueen tuli on aina jääkärikomppanian tulenjohtopäällikön johdossa.

Joukkueen tulenjohtaja suunnittelee ja toteuttaa epäsuoran tulen käytön joukkueenjohtajan vaatimusten sekä tulenjohtopäällikön käskyjen mukaisesti. Lisäksi tulenjohtaja vastaa joukkueen viestitoiminnasta. Tulenjohtaja tekee joukkueenjohtajalle esityksiä epäsuoran tulen käytöstä ja pitää joukkueenjohtajan tietoisena tukemismahdollisuuksista.

Joukkueen johtaja käskää tulenjohtajalle vaatimuksia epäsuoran tulen käytöstä, joiden perusteella tulenjohtaja laatii tulikomennon ja viestittää sen tuliyksikköön.

Joukkueenjohtajan komentoja epäsuoran tulenkäytölle ovat:

”Tuhoa” käsketään silloin, kun halutaan suurin mahdollinen tuhoavaikutus vihollisen ryhmittykseen. Tulenjohtaja käyttää suuren osan epäsuoran tulen ampumatarvikkeiden käyttöoikeudestaan käskettyä maalia vastaan. Joukkueen johtaja voi myös vaatia tulenjohtajaa tuhoamaan pienempiä maaleja, kuten komentovaunun, mutta silloin tulenjohtaja käyttää harkintansa mukaan vain tuliyksikön osaa ja vähemmän ampumatarvikkeita. Esim. ”Valmistaudu tuhoamaan C3 alueella ryhmittäviä vihollisen jalkaväikkomppania. Ilmoita kun olet valmis.”

”Lamautta” käsketään silloin, kun vihollisen toiminta halutaan pysäyttää hetkellisesti, esim. irtautumisen yhteydessä. Tällöin komentoon on liitettävä myös haluttu vaikutusaika esim. ”Lamautta edessä oleva vihollisen jalkaväikjoukkue kahden minuutin ajaksi.”

”Häiritse” käsketään silloin, kun vihollisen toimintaa halutaan hidastaa, mutta tappioiden tuottaminen ei ole ensisijaista. Häirintää voidaan käyttää esim. liikkuvaa vaunuryhmitystä vastaan, jolloin se aloittaa väistötoimenpiteet. Esim. ”Valmistaudu häiritsemään tien oikealla puolella etenevää vihollisen jalkaväkijoukkuetta neljän minuutin ajan. Ilmoita kun olet valmis.”

”Valaise” käsketään, kun halutaan tehokasta ja pitkätehoista valoa tuhoamisalueen ylle. Esim. ”Valmistaudu valaisemaan tuhoamisalue A viiden minuutin ajaksi. Ilmoita kun olet valmis.”

”Häikäise” käsketään vihollisen pimeänäkölaitteiden sokaisemiseen. Esim. ”Häikäise niemenkärjessä tulituessa oleva rynnäkköpanssarivaunu.” Häikäisy ei kuitenkaan estä vaunujen lämpötähystimien käyttöä.

”Savuta” käsketään silloin, kun halutaan tehokasta ja pitkätehoista savua estämään vihollisen optista ja paljain silmin tapahtuvaa tähytystä ja häiritsemään sen tulen käyttöä. Savua voidaan käyttää tehokkaasti sokaisemaan vihollisen tulitukiaseet omalta tulenkäytöltä tai irtautumiselta. Tavallinen savu ei kuitenkaan estä vaunujen lämpötähystimien käyttöä. Esim. ”Savuta C1 ja C2 välinen alue klo 08:00 neljän minuutin ajaksi.”

3.3 Liike

Liikkeen tarkoituksena on siirtää joukko sellaiseen paikkaan josta se kykenee aseidensa kantaman tai tarkkuuden puitteissa tuhoamaan vihollisen tai toteuttamaan muun tehtävän.

Liike on myös keino parantaa suojaa. Joukon sijainnin, nopeuden ja reitin muutoksilla vaikeutetaan vihollisen kykyä hahmottaa puolustajan joukkojen organisaatiota, ryhmitystä ja taistelusuunnitelmaa ja siten kykyä kohdistaa siihen vastatoimia.

Jääkärijoukkue suunnittelee liikkumisreitinsä välttämällä avoimia pelto- tai hakkuuaukeita ja suosien kapeita ja peitteisiä tieuria tai metsäautoteitä.

Liikkeenedistämällä (raivaaminen, tienpito ja ylikulku) turvataan oma vapaus liikkua vastuu-alueella tai sen ulkopuolella. Jääkärijoukkueen osalta liikkeenedistäminen perustuu pääasiassa valmisteluvaiheessa tehtyihin valmisteluihin kuten tieurien ja siltojen rakentamiseen. Jääkärijoukkueen johtaja tekee valmisteluvaiheessa esityksensä komppanian päällikölle oman vastuualueensa tiestönkäytöstä tai kunnostettavista urista.

Vihollisen miinoitteet pakottavat muuttamaan liikesuunnitelmaa tai sitoutumaan raivaamistoimintaan. Kaikkien joukkojen on hallittava toimenpiteet kohdatessa miinoite. Kiertäminen on usein tehokkain ja liikkeen kannalta turvallisin tapa ohittaa miinoite.

Mikäli kiertoreittiä ei ole käytettävissä tai kiertäminen aiheuttaa huomattavaa viivästystä tehtävän toteuttamiselle, on jääkärijoukkueen raivattava kohtaamansa sirotemiinoitteet omin toimenpitein.

Panssarisirotemiinoitteen raivaaminen toteutetaan ensisijaisesti ampumalla tieuralla havaittuja miinoja panssariajoneuvon suojasta tai hiekkasäkeistä valmistetusta suojasta. Lankamiinasirotteen raivaamiseen käytetään rynnäkkökiväärillä ammuttavaa raivaamishakaa. Hyökkäyksessä kohdattavat jalkaväkimiinoitteet tai piikkilankaesteet raivataan miinoitteeseen tai esteeseen työnnettävällä putkiraivaimella joka räjähtäessään katkaisee piikkilangat sekä hävittää miinat noin metrin leveydeltä. Välineiden käsittely

on koulutettava jokaiselle jääkärijoukkueen taistelijalle, ja ne on sijoitettava erityisesti hyökkäysryhmiyksessä siten, että ne ovat nopeasti otettavissa käyttöön

3.4 Suoja

Suojan tavoitteena on vähentää vihollisen vaikuttamismahdollisuuksia ja parantaa omia toimintaedellytyksiä. Vihollisen käyttämien tiedustelu- ja asejärjestelmien sekä elektronisen sodankäynnin kyvyt on tunnettava suojan kokonaisuuden rakentamisessa.

Suojan päämäärät:

1. Vältä paljastumasta
2. Vaikeuta osumista
3. Lisää kestävyyttä
4. Rajoita vahingot

Jääkärijoukkueen osalta **suojan menetelmiä** ovat:

- linnoitteet, ballistiset lisäsuojat ja henkilökohtaiset suojavälineet
- suojelupuhdistautuminen ja pelastustoiminta
- ilmasuojelutoimenpiteet ja omasuojailmatorjunta.
- elektroninen suojautuminen
- tieto- ja asiakirjaturvallisuus
- maastouttaminen, harhauttaminen ja hajauttaminen
- lähipuolustuksen järjestäminen

Valmisteluvaiheessa jääkärijoukkueen toimenpiteistä ja kohteista paljastuvat helpoimmin linnoittaminen, suluttaminen, ajoneuvoliikenne, yksityinen tietoliikenne, materiaalin kokoamispisteet ja majoitusalueet. Vihollisen tiedustelujärjestelmä kykenee havaitsemaan suuren osan jääkärijoukkueen valmisteluista, minkä vuoksi harhauttamisen merkitys korostuu valmisteluvaiheessa. Jääkärijoukkueen harhauttaminen perustuu komppanian antamaan käskyyn tai ohjeeseen harhauttamisesta.

3.4.1 Suojanedistäminen

Suojanedistämällä tarkoitetaan linnoittamista, maastouttamista ja naamioimista.

Joukkueen vastuulla on omien linnoitteiden suunnittelu poteron tarkkuudella joukkueen taistelusuunnitelman mukaisesti. Joukkueen johtaja antaa vaatimukset linnoittamisesta maastontiedustelun aikana linnoittavalle joukolle, joka rakentaa joukkojen linnoitteet pääosin valmiiksi valmisteluvaiheessa. Jääkärijoukkueen on kyettävä oma-toimisesti linnoittamaan tuliasemansa suojatasoon 4.

Linnoittamisen suoajatavat ovat:

- 1) Kantalinnointi (paikallevaletut betonilinnointeet)
- 2) Raskasosa kenttälinnointi (betonisat elementtilinnointeet)
- 3) Kevytosa kenttälinnointi (kevytrakenteiset elementtilinnointeet)
- 4) Kenttälinnointi

Linnoittaminen paljastuu vihollisen tiedustelulle materiaalsiirtojen, raskaiden työkoneiden käytön ja maaston muokkaamisen seurauksena. Linnointeiden suurella määrällä kyllästetään vihollisen tiedustelu ja pyritään salaamaan painopistesuunnat. Linnointeiden sijoittelussa on otettava huomioon taistelun kaikki vaiheet, joissa yksittäisiä ”harhauttavia” linnointeita voidaan käyttää esimerkiksi iskua/väijytystä suorittaessa. Kaikkia linnointeita ei välttämättä naamioida vihollisen tilannekuvan muodostamisen vaikeuttamiseksi.

Kuva 16 Maastoutettu partion tuliasema

3.4.2 Suojelu

Suojelun päämääränä on taata joukkojen toimintakyky joukkotuhouksien vaikutuspiirissä.

Tämän mahdollistavat:

- tiedustelu-, valvonta- ja hälytysjärjestelmät
- suojautumiskeinot
- puhdistus-, ensiapu ja huoltotoimenpiteet

Vihollisen toiminta voi antaa varoituksen joukkotuhoaseiden (CBNR) käytöstä.

Tällaisia ovat esimerkiksi:

- suojarusteiden käyttöönotto
- irtautuminen taistelusta ilman näkyvää syytä ja etäisyyden ottaminen jopa useita kilometrejä
- viestivälineiden antennien purkaminen ja irrottaminen (EMP)

Laajamittainen tuho alueen eläimistössä ja kasvistossa voi myös olla merkki joukkotuhoaseista.

Suojeluvalmistelut toteutetaan komennolla "SUOJELUVAROITUS", jota voidaan tarkentaa ja yksilöidä komentamalla "POLTTOVAROITUS", "KAASUVAROITUS" tai "YDINVAROITUS".

Suojeluvaroitusta voidaan joutua pitämään yllä useita vuorokausia.

Suojautuminen toteutetaan komennolla " SUOJELUHÄLYTYS".

Johtajien tärkein tehtävä suojeluolosuhteiden varautuessa on varmistaa alaisten osaaminen suojeluvaroituksessa ja suojeluhälytyksessä!

Hyökkäyksen jälkeen vammautuneille henkilöille annetaan ensiapu ja estetään lisätapioit. Suojaruusteet riisutaan päältä vasta puhdistautumisen jälkeen ja kun on

todettu, että ympäristössä ei enää ole vaarallisia aineita. Ryhmä saa käskyn suojarusteiden poistamisesta joukkueen johtajan kautta. Puhdistamisessa noudatetaan järjestystä

- 1) Henkilöstö
- 2) Aseet
- 3) Varusteet
- 4) Kuljetusvälineet

Jokainen joukko vastaa itse esipuhdistuksestaan. Yksinkertaisella vesihuuhtelulla ja havuilla harjaamisella voidaan vähentää säteilyrasitusta kymmenillä prosenteilla. Suojelujoukot järjestävät täydentävän puhdistuksen, jossa saastuneet varusteet vaihdetaan uusiin ja kalusto puhdistetaan uudelleen.

3.4.3 Ilmasuojelu ja omasuojailmatorjunta

Jääkärijoukkueen ilmasuojelun tavoitteena on joukon paljastumisen estäminen sekä ilmasta kohdistuvan asevaikutuksen estäminen tai vähentäminen. Tavoitteeseen pyritään vaikeuttamalla kohteiden paikantamista maastouttamisella ja naamiointilla, vähentämällä hajauttamalla ryhmyitys, valelaitteilla sekä häiritsemällä vihollisen matalalla tapahtuvaa lentotoimintaa.

Jääkärijoukkueen toiminta-alueen läheisyydessä taistelevat ilmatorjuntajoukot tukevat jääkärijoukkueen taistelua tuottamalla tappioita vihollisen ilma-aluksille ja keskitetyllä ilmahälyttämällä.

Ilmavalvontaselostetta seurataan komppanian komentopaikalla joka välittää hälytyksen joukkueisiin. Jääkärijoukkue seuraa ilmavalvontaselostetta liikkeessaan erillisenä ajoneuvo-osastossa. Jääkärijoukkue toteuttaa aistitähystystä vähintään päällikön käsikemään tähystyssuuntaan ja ilmatorjuntakiväärin tai -kiväärien ampumasektoreihin.

Ilmahälyttämisen toimeenpanossa käytetään kaksiportaista järjestelmää. **Ilmavaroitus** on ennakkoavaroitus toiminta-alueelle suuntautuvasta lentotoiminnasta.

Jääkärijoukkueessa toteutetaan ilmavaroituksen aikana seuraavat toimenpiteet:

- ilmavaroitus välitetään kaikille taistelijoille
- tähystetään ilmaan
- liike pysäytetään ja maastoudutaan
- sammutetaan kaikki valon, savun ja lämmön lähteet
- liikkeellä olleet ajoneuvot ajetaan ilmasuojaan ja maastoutetaan
- käynnistetään mahdolliset harhautustoimenpiteet
- valmistaudutaan suojautumaan ja omasuojailmatorjuntaan.

Ilmahälytys on yleishälytys toiminta-alueelle suuntautuvasta vihollisen ilmatoiminnasta, johon sisältyy ilmasta kohdistuvan asevaikutuksen uhka. Ensisijaisesti ilmahälytys välitetään jääkärikomppanian sisällä taistelunjohtajajärjestelmällä tai puhelimitse, joka voidaan korvata jääkärikomppanian komentoverkolla tilanteen vaatiessa. Marssiosastoissa ja joukkueiden sisällä ilmahälyttämiseen käytetään viesti- ja huutoyhteyksien lisäksi ilmahälytyksen vahvistettua käsimerkkiä.

Joukkueessa ilmahälytys toteutetaan huutamalla, käsi-, ääni- ja valomerkillä tai radiolla tai näiden yhdistelmällä.

Jääkärijoukkueessa toteutetaan ilmahälytyksen aikana seuraavat toimenpiteet:

- ilmahälytys välitetään kaikille taistelijoille
- kaikki liike keskeytetään
- jalkaudutaan ajoneuvosta ilmasuojaan, vähintään 50 m
- suojaudutaan ilmatähystykseltä
- ammutaan tarvittaessa omasuojailmatorjuntaa tehtävän mukaisesti.

Jääkärijoukkue käyttää omasuojailmatorjuntaan ensisijaisesti ilmatorjuntakonekiväärejä. Ilmatorjuntakonekiväärin käytön tarkoituksena on oman toiminnan suojaamisen lisäksi häiritä vihollisen lentotoimintaa ja tuottaa ilma-aluksille tappioita. **Ilmatorjuntakonekivääriä käytetään ensisijaisesti ilma-ammuntaan.**

Ilmatorjuntakonekivääriampujalle voidaan käskä tehtäväksi joko **lentotoiminnan häirintä** tai **suojaaminen**. Lentotoiminnan häirintätehtävällä ilmatorjuntakonekiväärillä ammutaan kaikkia aseiden tehokkaan kantaman (1,5km) sisällä lentäviä ilma-aluksia. Tavoitteena on vaikeuttaa vihollisen ilma-alusten toimintaa. Häirintä paljastaa oman joukon ryhmityksen ja siksi häirintää toteutetaan yleensä vain taistelun aikana. Suojaamistehtävällä ilmatorjuntakonekivääreillä ammutaan itsepuolustustarkoituksessa ja vain joukkoa kohti rynnäköivä ilma-aluksia. Suojaamistehtävä käsketään kun oman joukon sijaintia ei haluta paljastaa, tai kun ampumatarvikkeita on säästettävä.

Ilmatorjuntakonekiväärien tehokas tulenkäyttö edellyttää ennakkovaroitusta vihollisen ilma-aluksista, minkä takia ilmatorjuntakonekiväärien tuliasemat liitetään tähystyspaikoina osaksi jääkärijoukkueen hälytysverkkoa. Ilmatorjuntakonekiväärit ryhmitetään tuliasemiin, joista on mahdollista ampuu taisteluhelikoptereiden todennäköisimpiin lähestymissuuntiin ja tulitusasemiin. Ilmatorjuntakonekiväärien ampuma-alan tulisi olla vaakatasossa vähintään 1500 piirua ja pystysuuntaisen katveen korkeintaan 60 piirua horisontin tasosta.

Kuva 17 Ilmatorjuntakonekiväärin tuliaseman vaatimukset

Konekivääreillä ammuttava omasuojailmatorjunta on tehokasta hitaita ilma-aluksia tai leijuvia helikoptereita vastaan. Käsiaseseiden valokuovapatruunoilla ammuttavalla omasuojailmatorjunnalla voidaan tarvittaessa häiritä vihollisen matalalla lentävien ilma-alusten toimintaa. Jääkärijoukkueen käsiasseilla täydennetään vain johtajien erikseen käskiessä ilmatorjuntakonekiväärin ja ryhmäaseiden tulenkäyttöä. Käsiasseilla toteutettavaa omasuojailmatorjuntaa toteutetaan lähtökohtaisesti ryhmän kokoisissa osastoissa.

Omasuojailmatorjunnan toteuttaminen käsiaseilla johdetaan seuraavasti:

KÄSKY	TOIMINTA
VALMISTAUTUKAA ILMA-AMMUNTAAN!	Ampujat kiinnittävät valojuovilla täytetyn lippaan aseeseen
ENNAKKO - 5 (Ryhmänjohtaja arvioi)	Aseet suunnataan ilma-aluksen lentoradalle 5 aluksen mittaa sen etupuolelle
HUOMIO!	Aseiden vaihtimet siirretään sarjatullelle.
TULTA!	Ampujat ampuvat noin 10-15 laukauksen sarjan

3.4.4 Elektroninen suojautuminen

Elektronisen suojautumisen tarkoituksena estää vihollista havaitsemasta tiedustelullaan joukon ryhmitystä, johtamispaikkoja tai viestiasemia sekä mahdollistaa viesti- ja johtamisjärjestelmien käyttö ja toiminta vihollisen elektronisen vaikutuksen aikana.

Komppanian päällikkö johtaa elektronisen suojautumisen suunnittelun ja toteutuksen apunaan viestiupseeri. Viestiupseeri vastaa elektronisen suojautumisen suunnittelusta ja toimeenpanosta ja antaa perusteet sekä ohjeet joukkueelle viestiasemien käytöstä, radioiden ja viestiverkkojen käytöstä sekä toimittaessa häirinnän vaikutuksessa

Elektronisen suojautumisen keinot:

- 1) Taktiset keinot
 - Johdinyhteyksien, lähettien ja tapaamisen käyttö
- 2) Toiminnalliset keinot
 - Radioaseman paikan valinta (hyvän radioaseman paikan vaatimukset)
 - Vasta-aseman valinta (lyhyt jänneväli, ei suoraan vihollisen suunnassa)
 - Radioiden kaukokäyttö
 - Lyhyiden radioyhteyksien käyttö
 - Viestiliikennekurin noudattaminen
- 3) Tekniset keinot
 - Suunta-antennien käyttö
 - Pienten lähetystehojen käyttö
 - Matalien antennikorkeuksien käyttö
 - Viestin sisällön salaaminen

Yleisenä toimintaohjeena toimittaessa häirinnän vaikutuksessa on, että pyritään jatkaamaan toimintaa sekä viestittämistä normaalisti. Tämän tarkoitus on olla paljastamatta viholliselle häirintä vaikuttavuutta. Häirinnästä on aina ilmoitettava komppanian komentopaikalle.

Mikäli viestintä ei häirinnän takia onnistu, siirrytään komppanian päällikön käskystä väistötaajuudelle joka käsketään osana taistelusuunnitelmaa. Tarvittaessa viestit varmennetaan lähettiyhteyksin.

3.4.5 Tieto- ja asiakirjaturvallisuus sekä psykologinen suojaus

Ennen sotatoimien alkua vihollinen pyrkii tiedustelemaan ja vaikuttamaan joukkoon monilla, mielikuvituksellisillakin keinoilla. Vihollinen pyrkii tiedustelemaan joukkojen ryhmityksiä ja toimintaa esimerkiksi valvomalla matkaviestinliikennettä, henkilöstön toimintaa sosiaalisessa mediassa sekä urkkimalla tietoja ympäristön siviileiltä ja varomattomilta sotilailta.

Tiedustelulta suojautumiseksi taistelijoilta on kiellettyä keskustella omasta tai joukon toiminnasta sivullisten kanssa tai matkaviestimissä, julkaista omaa toimintaa koskevia valokuvia, sanallisia kuvauksia tai sijainteja sosiaalisessa mediassa tai sähköpostissa.

Tiedustelun lisäksi vihollinen pyrkii vaikuttamaan joukon mielialaan ja taistelutahtoon levittämällä mediassa ja viestimissä virheellistä tai valheellista tietoa. Mahdollisesti vihollinen kohdistaa taistelijoihin suoraan uhkailua, hätäännyttäviä viestejä tai houkuttelevia tarjouksia esimerkiksi matkaviestimien tai sosiaalisen median välityksellä. Ryhmän- ja joukkueenjohtajien tehtävä on osaltaan taltuttaa huhuja, rauhoittaa miesten mielialaa ja pyrkiä tarjoamaan luotettavista lähteistä saatua varmennettua tietoa. Tilanteen edellyttäessä matkaviestimet kerätään säilytykseen.

Johtajien on tehtävä paperikarttoihinsa mahdollisimman vähän muistiinpanoja ryhmityksistä, tehtävistä tai toiminnasta. Merkinnät saavat koskea vain yhtä organisaatiotasoa ylempää joukkoa, tai välittömästi omaan toimintaan liittyvää osastoa. Viestiliikenneasiakirjoista jaetaan joukoille vain tehtävän edellyttämät otteet.

Mikäli on välitön uhka että viestiväline tai päätelaite joutuu vihollisen haltuun, on siitä tuhattava muisti laitteen mahdollistamalla tavalla. Mikäli tämä on mahdotonta esimerkiksi virtalähteen loppumisen takia, tuhotaan laite esimerkiksi ampumalla sitä monta kertaa.

Joutuessaan vangituksi, on taistelijalla velvollisuus ilmoittaa viholliselle vain nimensä, henkilötunnuksensa sekä sotilasarvonsa. Muihin kysymyksiin taistelijan ei pidä vastata. Operatiivisista asioista ei tule keskustella myöskään muiden vankien kanssa, sillä keskustelua saatetaan salakuunnella tai vihollinen voi tekeytyä vangiksi. Vihollinen pyrkii selvittämään kuulustelullaan myös operatiivisia asioita, mutta mitä pitempään kuulusteltava kykenee vastustamaan kuulustelua, sitä merkityksettömämmäksi tieto käy oman joukon kannalta.

3.4.6 Maastouttaminen, harhauttaminen, ja hajauttaminen

Maastouttaminen tarkoittaa jääkärijoukkueen kaluston, linnoitteiden ja majoituslaitteiden naamioimista ympäristöönsä sopivalla tavalla. Maastouttamisella pyritään estämään jääkärijoukkueen paljastuminen vihollisen tiedustelulle. Maastouttamiseen käytetään maaston tarjoamaa suojaa, luonnon materiaaleja, naamioverkkoja, -peitteitä ja -papereita ja naamioimaalautta.

Maastouttamisessa pelkästään säännöllisten muotojen rikkominen ja maastouttavien värien käyttö ei tarjoa riittävää suojaa vihollisen tiedustelulta, vaan kohteet on suojattava myös lämpötähystykseltä. Lämpöä tuottavat kohteet on peitettävä tarkoitusta varten valmistetuilla naamioverkoilla tai luonnonmateriaalilla. Oksat ja havut antavat hyvän lämpösuojan niiden ollessa irti kohteesta ja riittävän tiheänä kerroksena, kuitenkin

kin siten, että ilma pääsee kiertämään lämmönlähteen ja peitteen välissä.

Maastouttamisen perusasiat:

- 1) Käytä hyväksesi luonnon näköesteitä ja rakennuksia
- 2) Mukauta kohde ympäröivän maaston muotoihin
- 3) Hyödynnä painanteita, sijoita kohde varjoon ja peitä kiiltävät osat
- 4) Riko naamioinnilla kohteen säännöllinen muoto ja sen ääriiviivat
- 5) Peitä kohde ympäristöön sopivalla materiaalilla osittain tai kokonaan
- 6) Vältä kohteen lämmittämistä
- 7) Estä tarpeettomien jälkien syntyminen ja peitä paljastavat jäljet
- 8) Vältä tarpeetonta liikettä, ääntä ja valojen käyttöä sekä paljastavia savuja

Peitteinen maasto, varjoiset maastonkohdat ja puusto antavat suojaa ilmatähystykseltä. Mahdollisuuksien mukaan käytetään hyväksi painanteita, rakennuksia ja niiden antamia varjoja. Tiheiden puiden ja pensaiden oksisto suojaa tyydyttävästi lämpötiestä dustelua vastaan. Joukkueen kalusto ajoneuvo ajetaan ilmasuojaan siten, että moottori tulee mahdollisimman lähelle runsasoksaisten puun runkoa.

Harhauttamisella tarkoitetaan toimenpiteitä joilla viholliselle pyritään tuottamaan virheellinen käsitys omien joukkojen ryhmyksestä, liikkeestä tai toiminnasta. Jääkärijoukkueen harhauttamistoiminta perustuu komppanian ja ylempien johtoportaiden harhauttamissuunnitelmaan. Vihollisen tiedustelun harhauttamiseksi joukkue voi valmistaa esimerkiksi valelinnoitteita, valelaitteita sekä harhauttavia jälkiä. Harhauttamiseksi voidaan toteuttaa myös joukkojen liikkeitä tai radioliikennettä.

Jääkärijoukkue tai -ryhmä voi itse tehdä alueellaan esimerkiksi valemiinoitteita tekemällä tieurille kaivuujälkiä ja lyömällä tiehen esimerkiksi rautanauvoja metallin paljastimien hämäämiseksi. Väijytyksissä tai iskuosastohyökkäyksissä vihollisen huomio voidaan pyrkiä vetämään virheelliseen suuntaan harhauttavalla tulenkäytöllä tai valelaitteilla.

Hajauttamisella vaikeutetaan vihollisen tulenkäyttöä välttämällä muodostamasta selkeitä maaleja ja vähennetään vihollisen tulen vaikutusta joukkoon. Joukkueen kuorma-auto, teltat ja muut kohteet sijoitetaan vähintään 50 metrin etäisyydelle toisistaan, jolloin ne muodostavat yksittäisiä maaleja. Tällöin vihollisen on käytettävä suurempi määrä tulta halutun vaikutuksen aikaansaamiseksi. Tämä tekee tulen käyttämisestä epätaloudellista ja vähemmän houkuttelevaa.

3.5 Huolto

Joukkueen varajohtaja vastaa jääkärijoukkueen huollon käytännön järjestelyiden toteutuksesta joukkueen johtajan ja komppanian vääpelin käskyjen perusteella. Joukkueen varajohtajan apuna huollon toteutuksessa toimivat ryhmien varajohtajat, joukkueen lääkintämies, kuljettajat ja taistelupelastajat.

Valmisteluvaiheessa materiaali hajautetaan yleis- ja kohdekätköihin jääkärikomppanian alueelle päällikön käskemällä tavalla. Materiaali voidaan toimittaa jääkärijoukkueiden alueelle huoltokomppanian tai huoltojoukkueen toimesta, tarvittaessa jääkärijoukkueet noutavat materiaalin itse huoltojoukkueesta. Jääkärikomppanian alueella materiaalin hajauttamiseen käytetään ensisijaisesti komppanian omaa kalustoa.

Kätköistä on laadittava kätköpiirroksot sekä materiaaliluettelot (esimerkki **liitteessä 7.1**) jotka toimitetaan komppanian vääpelille. Kätköjä suunniteltaessa voidaan hyödyntää jääkärijoukkueen alueella olevia rakennuksia. Myös rinnepaikat sekä hiekkakuopat ovat varteenotettavia kätköpaikkoja.

3.5.1 Täydennykset ja kuljetus

Jääkärijoukkueiden materiaali kuljetetaan ryhmitysalueille joukkueen omilla maastokootereilla ja perävaunuilla, moottorikelkalla tai pyörätraktorilla. Alueelle suunniteltavat huoltourat tulee valmistella sekä ajaa käytettävällä kulkuvälineellä läpi, Huoltouran jääkärijoukkueesta komppanian huoltojoukkueeseen valmistelee joko jääkärijoukkue itse tai ylempi johtoporras laadittujen suunnitelmien perusteella. Jääkärijoukkueiden on myös huomioitava että huoltourat vaativat kunnossapitoa erityisesti talviaikaan.

Taisteluiden aikana kaikki täydennykset pyritään toteuttamaan mahdollisimman pitkään jääkärikomppanian huoltojoukkueesta huoltourien kautta. Valmistellut kätköt otetaan käyttöön vasta kun tilanne niin vaatii. Materiaalia täydennetään komppanian huoltojoukkueen toimenpitein jääkärijoukkueen huoltoilmoitusten perusteella joista vastaa joukkueen varajohtaja.

3.5.2 Kunnossapito

Jääkärijoukkueissa kunnossapito keskittyy kaiken materiaalin osalta vikaantumista ennalta ehkäisevään käyttöhuoltoon. Käyttöhuolto on sotavarusteiden ennalta ehkäisevää huoltoa ja nopeita vikakorjauksia. Päivittäisistä huolloista vastaa käyttäjä ja niiden toteuttamista valvovat varajohtajat. Vikaantunut materiaali evakuoidaan jääkärijoukkueen toimenpitein tai täydennyskuljetusten mukana huoltojoukkueeseen.

Joukkueen vortalähteet varataan keskitetysti joukkueen johtamispaikalla, jossa on sähkövoimakone ja akkuvaraajat.

3.5.3 Lääkintä

Lääkintämies vastaa jääkärijoukkueen lääkinnän järjestelyistä sekä kouluttamisesta ja kenttähygienian valvonnasta. Yksittäisen taistelijan osaaminen ensiavun antamisessa on jääkärijoukkueen lääkintäketjun tärkein tekijä. Ryhmän toimenpiteet ovat seuraavat:

- 1) Ilmoitus haavoittumisesta/haavoittuneesta
- 2) Tuliylivoiman saavuttaminen tai vihollisen tuhoaminen omalla toiminnalla
- 3) Mahdollisuuksien mukaan haavoittunut taistelija aloittaa itse ensiaputoimenpiteet itselleen.
- 4) Haavoittuneen partio jatkaa ensiaputoimenpiteitä ja siirtää haavoittuneen suojaan tulelta.
- 5) Ryhmän taistelupelastaja täydentää ensiapua ja valmistelee haavoittuneen evakuoinnin.

Tilanteen salliessa haavoittunut evakuoidaan lääkintämiehen perustamalle *pelastuspisteelle*. Pelastuspiste on joukkueenjohtajan käskemässä, vihollisen suora-ammuntaluetta suojassa olevassa paikassa joka on kaikkien taistelijoiden tiedossa.

Lääkintämies lajittelee potilaat vammojen kiireysasteen mukaisesti ja täydentää edelleen ensiapua ja saattaa haavoittuneet evakuointikuntoon. Lääkintämies ei itse sitoudu evakuointiin vaan hän vastaa evakuoinnin järjestelyistä ja haavoittuneiden saattamisesta evakuointikuntoon.

Joukkueenjohtaja vastaa evakuoinnin tilaamisesta huoltojoukkueesta tai joukkue evakuoi haavoittuneet omin toimenpitein. Tavoitteena on, että haavoittunut saa ensiavun 10 minuutissa ja lääkäritasoisen hoidon 1 tunnissa haavoittumisesta.

Jos välitön evakuointi joukkueesta komppanian ensihoitopaikalle on tilanteen takia mahdotonta esimerkiksi hajautetussa taistelussa, voidaan haavoittunut potilas ensihoidon ja tilan vakauttamisen jälkeen kätkeä potilaskätköön josta täydennysryhmä käy evakuoimassa potilaan heti kun se on mahdollista. Ryhmän tai joukkueenjohtajan on ilmoitettava huoltojoukkueelle potilaan vamma, tila, kätkön tarkka sijainti sekä arvioitu vihollistilanne alueella.

Lääkintämies vastaa hygienian ylläpitämisestä jääkärijoukkueessa lääkintäaliupseerin tai lääkärin ohjeistamana. Hyvällä hygieniatasolla estetään huonosta henkilökohtaisesta hygieniasta johtuvat sairastumiset. Tärkein yksittäinen sairastumisia ennaltaehkäisevä tekijä on käsi- ja suuhygienia. Ruokailuiden yhteydessä kädet on pestävä ja desinfioitava ja ruokailuvälineiden on oltava puhtaita. Myös yleiseen peseytymiseen on tarjottava mahdollisuus säännöllisesti. Lääkintämies ohjeistaa ja valvoo hygieniata, telttojen siisteyttä sekä ryhmien kenttäkäymälöiden ja virtsaamispaikkojen sijoittamista. Kenttäkäymälä rakennetaan vähintään 50m ja virtsaamispaikka 20m päähän majoituksesta tai pesäkkeestä. Majoitusalueella mitoituksena on vähintään yksi kenttäkäymälä 25 henkilöä kohti.

Kuva 18 Lääkintäketju jääkärikompaniassa

3.5.4 Huoltopalvelut

Jääkärijoukkueen muonitus pyritään toteuttamaan mahdollisimman pitkään kenttäkeittimeltä. Ruoka noudetaan jääkärijoukkueen toimesta huoltojoukkueen alueelta. Taistelujen alettua tai tilanteesta johtuen jääkärijoukkue siirtyy taistelumuonille. Jääkärijoukkueet toteuttavat vesihuoltonsa ruokakuljetusten yhteydessä tai alueelta osoitettua erillisistä vedenottopisteistä.

Jääkärijoukkueen pyykinvaihto pyritään toteuttamaan kerran viikossa ja varusvaihto kerran kuukaudessa joukkue / ryhmäkokonaisuuksina, vaihtoihin pyritään myös liittämään peseytymismahdollisuus. Kenttäposti jaetaan täydennyskuljetusten yhteydessä. Päivärahojen maksu toteutetaan kahden viikon välein tai tilanteen sen salliessa.

Jääkärikomppanian kaatuneidenhuollosta vastaa vääpeli. Jääkärijoukkueet evakuoivat kaatuneet huoltojoukkueeseen jossa vääpeli ottaa kaatuneet huostaan. Kaatuneilta otetaan ennen evakuointia ampumatarvikkeet sekä joukkokohtainen materiaali pois ja jaetaan joukkueen käyttöön.

3.6 Yhteistoiminta

Joukkueen menestys taistelussa perustuu paitsi joukkueen omaan suoritukseen, myös yhteistoimintaan muiden joukkojen ja aselajien kanssa kaikissa puolustuksen vaiheissa.

Kun komppanian päällikkö käskee jollekin joukolle **tukemistehtävän** joukkueen taisteluun liittyen tai ylempään johtoportaalle joukko toimii joukkueen vastuualueella, toimivat kaikki nämä joukot **yhteistoimintasuhteessa**. Tukeva joukko sopeuttaa toimintansa tuettavan toimintaan, mutta ei ole suoranaisesti käskyvaltasuhteessa joukkueen johtajaan.

Joukkueen taistelua tukevia tai samalla alueella yhteistoiminnassa toimivia joukkoja voivat olla esimerkiksi:

- jääkärikomppanian panssarintorjuntaryhmä
- panssarintorjuntaohjusryhmä, -puolijoukkue tai joukkue
- tarkka-ampujaryhmä tai -partio
- pioneeriryhmä tai -joukkue
- ilmatorjuntaohjusryhmät
- kranaatinheitinjoukkue tai kranaatinheitinkomppanian tulijoukkue
- viestiasema
- tiedusteluryhmä
- huoltojoukkojen huoltopaikkoja

Panssarintorjuntajoukon ja jääkärijoukkueenjohtajat sovittavat joukkojensa käytön siten että tehtävät kyetään täyttämään ja viholliselle kyetään tuottamaan mahdollisimman paljon tappioita mahdollisimman vähin omin tappioin. Mahdollisessa ristiriitatilanteessa ratkaisut tekee komppanian päällikkö.

Tarkka-ampujat toimivat vähintään pareittain, jolloin toisella tarkkuuskivääri ja toinen toimii tähtystäjänä. Joukkueenjohtaja käskee tarkka-ampujaparille kohteet joita haluaa tarkka-ampujien tuhoavan sekä alueet joilla tarkka-ampujat voivat toimia. Tarkka-ampujapari tekee esityksen tuliasema-alueistaan joukkueen alueella jonne muu tulenkäyttö on kielletty.

Pioneeriryhmää ja -joukkuetta käytetään sulutteiden paikantamiseen, merkitsemiseen ja kiertotien tiedusteluun tai aukon raivaamiseen iskuportaalle. Pioneeriryhmälle ja -joukkueelle voidaan antaa lisäksi taistelunaikaisia suluttamistehtäviä tavoitteessa, jolloin miinat on saatava kohteelle ajoneuvolla. Tukevaa pioneeriryhmää tai -joukkuetta ei käytetä linnoittamiseen tai urien rakentamiseen.

Kranaatinheitinjoukkue tai sen heitinryhmä voi olla tehtävällä alistettuna joukkueen taistelussa erillisessä suunnassa tai väijytyksen tukena.

Yksi komppanian E-viestiasemista on yleensä jääkärijoukkueen alueella tai sille alistettuna. E-aseman henkilöstö tukeutuu yleensä huollollisesti joukkueeseen.

Komppanian päällikkö vastaa yhteistoiminnan suunnittelusta ja johtaa koko komppaniaa koskevan yhteistoiminnan apunaan varapäällikkö ja tulenjohtopäällikkö. Komppanian päällikkö voi käskä yhteistoiminnan käytännön toteuttajaksi esimerkiksi joukkueen johtajan, jonka aluetta ja taistelua asia koskee.

Joukkueenjohtaja on yhteydessä naapureihinsa periaatteella:

- vasemmalta oikealle
- takaa eteen
- tukevasta tuettavaan

Joukkueen johtaja	Alistetun tai tukevan joukon johtaja
2) Arvo ja nimi	1) Arvo, nimi ja joukko
4) Tilanne, tehtävä, kokoonpano, ryhmitys ja taistelujatus	3) Tilanne, tehtävä, kokoonpano, ryhmitys ja taistelujatus
6) Alistetun tai tukevan joukon tehtävä	5) Alistetun tai tukevan joukon kyyt
7) Alistetun tai tukevan joukon hullon järjestelyt	8) Johtaminen, yhteistoiminta ja yhteydenpito
8) Johtaminen, yhteistoiminta ja yhteydenpito	

Yhteydenoton tuloksena molemmilla osapuolilla on käsitys siitä, miten tulenkäytön järjestelyt toteutetaan sauma-alueilla sekä mitkä ovat toistensa tukemismahdollisuudet ja yhteistoimintajärjestelyt taistelun eri vaiheissa.

Joukkueenjohtajan on ymmärrettävä alueellaan olevien muiden joukkojen alueen käyttötarpeet niiden tehtävän, kaluston ja toiminnan luonteen mukaisesti. Esimerkiksi tulasema-alueiksi soveltuvia paikkoja on rajoitetusti käsketyille tuhoamisalueille tai oletetuille ilma-alusten lentokäytävälle ja viestiasemien paikat määräytyvät viestiteknisistä lähtökohdista. Tukevan joukon alueen käyttötarpeet voivat olla myös hyvin lyhytaikaisia taistelun vaiheeseen sidottua, joten esimerkiksi alueen valvontaa ei pidä suunnitella tukevan joukon varaan.

Valmisteluvaiheessa joukkueen johtajaan voi ottaa yhteyttä tukevia joukkoja tai niiden osia. Kaikissa tilanteissa yhteyttä ottavan tahon kanssa verrataan tiedot ja sovitetaan taistelujatukset yhteiseksi kokonaisuudeksi. Aluevastuussa olevana johtajana jääkärijoukkueen johtajan on varmistuttava siitä, ettei oman tehtävän toteuttaminen vaaranna joukkojen ryhmitystä yhteen sovitettaessa.

Joukkueen alueella toimivien ja sitä tukevien joukkojen osalta pitää suunnitella ja yhteen sovittaa valmisteluvaiheessa:

- tiedön käyttötarpeet, muu liikkuminen
- oman toiminnan suojaaminen,
- tulenkäyttö ja välijatit, panssarintorjunnan järjestelyt, sulutteen
- alueen valvonta,
- huollon toteutus,
- viestitoiminta,
- yhteydenpito ja tilannekuvan välittäminen.

Alistettua joukkoa käskiessään joukkueen johtajana on otettava huomioon päällikön alistetun joukon käytöstä mahdollisesti antamat rajoitukset ja ohjeet. Joukkueen johtajan on huolehdittava myös alistustensa taistelukyvyyn ylläpidosta eli taistelutahdosta, kurista, huollosta ja riittävästä levosta.

Joukkueenjohtaja ja alistetun tai tukevan joukon johtaja selvittävät toisilleen ensimmäistä kertaa tavatessaan esimerkiksi seuraavassa taulukossa esitetyt asiat. Samaa kaavaa voidaan käyttää tarkoituksenmukaisilta osin soveltaen yhteydenotoissa naapuriin.

3.6.1 Rintamavastuun vaihto

Irtauduttaessa tai hyökättäessä toisen joukon ryhmytyksen läpi, toteutetaan rintamavastuuvaihto. Toimittaessa osana komppaniaa, rintamavastuun vaihdosta vastaa yleensä komppanian päällikkö joka johtaa myös irtautumista suojaavaa osaa. Komppanian siirtyessä useampaa reittiä, voi rintamavastuuta olla vaihtamassa myös joukkueen johtaja tulenjohtajan kanssa. Rintamavastuuta vastaanottavalle joukolle on:

- kerrottava viimeisimmät vihollistiedot
 - määrä
 - laatu
 - suuntautuminen
 - tyypillinen toiminta
- varmistettava viimeisten omien osien poistuminen edestä

Tulenjohtovastuuta vaihdettaessa on

- kerrottava tiedot vihollisesta
 - tykistö ja tulenkäyttö
 - määrä
 - laatu
- Epäsuorantulen käyttö
 - omien tuliyksiköiden suuntaus
 - tarkistusammunnat
 - tulen osuvuus, hajonta ja varmuusetäisyydet
- viestiyhteydet

Rintamavastuuta vaihdettaessa on kosketus ja tulenkäyttö pyrittävä pitämään jatkuvana.

Hyökättäessä toisen joukon läpi, toteutetaan vastuuvaihto joukkojen johtajien kesken ennen kuin rintamavastuun ottavan joukon osia siirtyy vastuun luovuttavan joukon etupuolelle. Ajankohta ja paikka yhteydenotolle on sovitettava mahdollisimman varhain. Tilanteen edellyttämässä poikkeustapauksissa rintamavastuuvaihto voidaan toteuttaa myös viestivälineiden välityksellä. Vastuuvaihdossa liikkuvan osaston johtaja vastaa yhteydenotosta.

3.6.2 Huollollinen tukeminen ja tukeutuminen

Jääkärijoukkue voi tukeutua mm evakuoinneissa myös komppanian ulkopuoliseen huoltoon, mikäli se on maaston, reittien ja tilanteen kannalta edullisempi vaihtoehto. Komppanian vääpeli pyrkii sopimaan ja käskemään tukeutumisen muihin joukkoihin jo valmisteluvaiheessa, jolloin joukkueen varajohtajan johdolla tiedustellaan ja valmistellaan huoltoreitit sekä otetaan yhteys tukeuduttavaan joukkoon.

Taistelunaikaisissa tilanteissa joukkueen varajohtaja sopii tarvittaessa tukeutumisen muihin joukkoihin. Tällainen tilanne voi tulla esimerkiksi evakuointien osalta taisteltaessa laajalla alueella ja normaalien huoltoreittien käytön estyessä. Lääkinnällisen avun ja evakuointien osalta pyritään tuki antamaan aina, kun taas materiaalin osalta annettava tuki ei saa vaarantaa tukevan joukon omaa tehtävää.

Komppania voi käskeä jääkärijoukkueelle tukemisveloitteen muille jääkärijoukkueen aluetta käyttäville tai alueen vieressä taisteleville joukoille. Myös tällöin tuki koskee yleensä lääkinällistä tukea sekä evakuoiteja. Mikäli jääkärijoukkueelle käsketään muu tukitehtävä, on komppanian varattava resursseja joukkueelle sen toteuttamiseen, esimerkiksi materiaalin tuki ja sen kuljettaminen joukkueen alueen kautta on mahdollista, mikäli resurssit materiaalin osalta osoitetaan joukkueen ulkopuolelta.

Joukkueen alueella toimivien muiden joukkojen (alistukset, tehtävällä alistukset, itsenäisellä tehtävällä olevat) huollollinen tukeutuminen on käskettävä joukon tulon liittyen. Alistetut sekä tehtävällä alistetut joukot tukeutuvat joukkueeseen, pl erikoismateriaalin osalta. Alistettaessa joukkoja on porrastettava joukkueelle myös alistuksen tarvitsema materiaali, huomioiden sen kuljettamiseen tarvittava kalusto.

4 JÄÄKÄRIJOUKKUEEN SIIRTYMINEN JA MAJOITTUMINEN

Siirtymisen tarkoituksena on saada joukkue toiminta-alueelle taistelukuntoisena, oikeaan aikaan, viholliselta salassa ja tilanteen vaatimassa taisteluvälisuojassa. Tämän lisäksi joukon tulee kyetä toimimaan kohdattaessa miinoitteita tai väijytyksiä. Joukon on osattava käyttää perustaistelumenetelmiä eri uhkatilanteisiin liittyen. Majoittumisen tarkoituksena on ylläpitää tai palauttaa joukon taistelukunto silloin kun joukko ei ole taistelussa.

4.1 Moottorimarssi

Pitkien välimatkojen siirrot pyritään aina toteuttamaan moottoriajoneuvoilla. Joukkue tekee moottorimarssiin valmistautumistoimenpiteensä kompanianpäällikön esikäkystä saatujen tietojen perusteella.

Moottorimarssi jakautuu useaan vaiheeseen:

Lähtöalue on ilmasuojainen, vihollisen epäsuoran tulen vaikutuspiirin ulkopuolella

oleva maastonkohta, jossa suoritetaan valmistelut. Joukko on lähtöalueella hajautettuna ryhmityksessä vihollisen tiedustelun ja vastatoimien harhauttamiseksi.

Lähtökynnys sijaitsee lähtöalueen reunalla ja on paikka josta varsinainen marssireitti alkaa. Lähtökynnyksen tulee olla selkeä maastonkohta kuten tienristeys, silta, rakennus tai muu vastaava kohta joka on paikannettavissa niin kartalta kuin maastosta. Marssi-osastojen liikkeellelähden aikautus sidotaan lähtökynnykseen.

Marssireitti on lähtökynnyksen ja tulokynnyksen välinen tie, ura tai alue, jota pitkin joukko siirtyy taisteluvälisuojan kasketyssä järjestyksessä. Marssireitti käsketään yleensä joukkueelle ylempältä johtoportaalta. Sen tulisi olla helposti suunnistettavissa mutta ilmasuojainen.

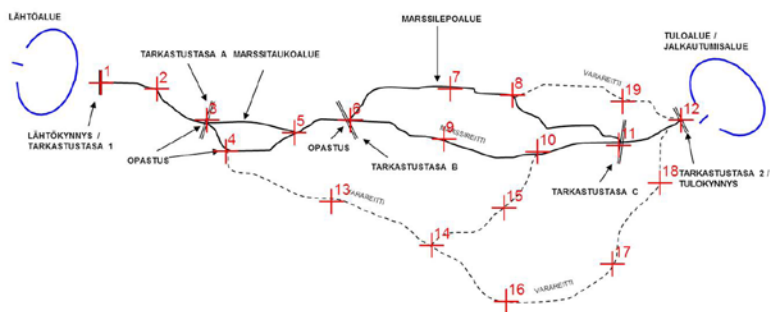
Marssitauko on lyhyt, yleensä 5-30 minuuttia kestävä pysähdys jonka tarkoituksena on lepuuttaa marssijoita ja ajoneuvon kuljettajia tai tarkastaa ajoneuvot. Taukoja pidetään siirtymistavasta riippuen 1-4h välein. Tauon aikana ajoneuvot ajetaan ilmasuojaan ja taistelijat jalkautetaan ajoneuvoista.

Tarkastustasa on siirtymisreitille määritettävä kohta jonka joukkue saa ylittää käsketyssä ajankohtana. Ensimmäinen tarkastustasa on lähtökynnys ja viimeinen tarkastustasa on tulokynnys. Näiden lisäksi reitin varrelle määritetään tarvittava määrä tarkastustasoja. Tarkastustasojen tarkoituksena on säilyttää joukkueiden välinen käsketty etäisyys toisiinsa siirtymisen aikana. Tarkastustasoihin voi liittyä opastus.

Marssilepo on usean tunnin mittainen lepotauko joka pidetään 6-12 tunnin välein. Marssilevon aikana ruokaillaan ja ajoneuvot tankataan. Marssilevossa ryhmitytään torjuntaan pois varsinaiselta marssireitiltä, pystytetään tarvittaessa teltat ja kaivetaan polvipoterot.

Tulokynnys on jalkautumisalueen etuosassa oleva määritetty maastonkohta jonka jälkeen joukkueet opastetaan omille jalkautumisalueilleen. Kuten lähtökynnyksen, sen

tulisi olla selkeä, kartasta ja maastosta erottuva maastonkohta. Joukolle voidaan käskää aika jolloin tulokynnys saadaan aikaisintaan ylittää jotta ehkäistään jalkautumisalu-
een ruuhkautuminen.

Kuva 19 Moottorimarssin käsitteitä.

Siirtymisen aikana suurin uhka kohdistuu joukkoa vastaan ilmasta. Vihollinen pyrkii paikantamaan marssivan joukon vaikuttaakseen siihen asejärjestelmillään. Osa tiedustelu-
järjestelmistä mahdollistaa välittömän vaikuttamisen marssivaan komppaniaan.

Tärkeimmät toimenpiteet, joilla vähennetään vihollisuhkaa marssilla, ovat:

- kielto puhua sotilasasioista sivullisten kanssa
- suojata käskynannot sivullisilta
- maastonkäyttö (suojaist siirtymisreitit)
- välttää viestivälineiden käyttöä
- ajoneuvojen ja kaluston naamiointi, ja niiden aiheuttamien jälkien peittäminen esim. marssilepoalueilla.

Joukkueenjohtaja käskää saamiensa perusteiden mukaisesti joukkueelle **esikäskyn**, jossa käsketään toimenpiteet liikkeellelähetovalmiuden kohottamisesta. Esikäskyn runko on esitetty **liitteessä 4.1**.

Joukkueen marssin johtaja varmistaa määräaikaan mennessä, että

- ryhmille on jaettu käsketty määrä ampumatarvikkeita ja porrastusmateriaalia,
- henkilökohtaiset ja ryhmäkohtaiset aseet on huollettu ja toimintakunto on tarkastettu,
- joukkue- ja ryhmäkohtainen kalusto on tarkastettu ja kuormattu ajoneuvoihin,
- kitkaketjut on tarvittaessa kiinnitetty,
- viestivälineet on huollettu ja toimintakunto on tarkastettu (yhteyskokeilut eri luvalla),
- joukkueen ajoneuvot on tankattu, kunnossa ja kuormattu oikein,
- sotavalojen käyttö on valmisteltu.
- Riittävän ajoissa ennen marssin liikkeellelähetoaikaa marssin johtaja antaa marssiosastolle **marssikäskyn** jonka runko on esitetty **liitteessä 4.3**.

Ajoneuvon johtaja vastaa suunnistamisesta. Jokaisessa ajoneuvossa on lisäksi nimetty tähyistäjä, joka vastaa tähyistäksestä ja tarvittaessa tulenavauksesta kohtaamistilanteessa. Vihollisuhan edellyttäessä voidaan käskä useita tähyistäjiä.

Siirtymisen aikaiset marssitauot toteutetaan joukkueittain. Komppania kootaan marssitaukojen aikana yhteen ainoastaan tilanteen niin vaatiessa. Kahden tunnin välein pidetään 10 minuutin marssitauko. Kylmänä vuodenaikana liikuttaessa ajoneuvoilla, joissa ei ole sääsuojaa, taukojen väliaikoja lyhennetään olosuhteiden mukaisesti. Tarvittaessa marssia voidaan jatkaa siten että matkustajat kävelevät ajoneuvojen rinnalla. Tiedustelu- ja valmistelu-osasto järjestää opastuksen ja suorittaa valmistelut marssitaukopaikalla yksittäisen ajoneuvon tarkkuudella.

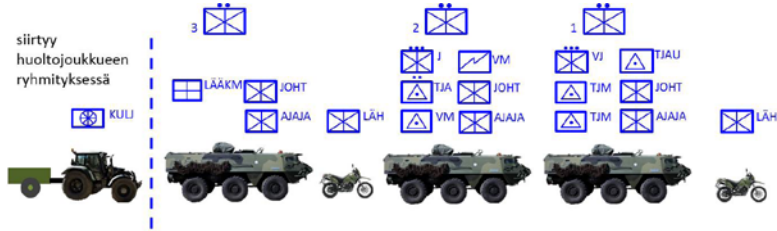
Marssitauolle pysähdyttäessä ajoneuvot ajetaan ilmasuojaiseen maastonkohtaan sivuun siirtymisreitiltä keula liikkeellelähetsuuntaan. Tie tai kulku-ura jätetään vapaaksi. Joukkueet jalkautuvat, asettavat tarvittaessa opasmiehet tieuran varteen ja järjestävät suojauksen sekä ilma- että pintavihollista vastaan lyhyenkin tauon ajaksi. Joukkueet valmistautuvat tauolta liikkeellelähetsuuntaan ilmasuojassa, ja joukkueet lähtevät liikkeelle käskettyä ajankohtana. Ajoneuvojen väliset etäisyydet otetaan välittömästi liikkeellelähetsuuntaan yhteydessä.

Jääkärikomppanian tiedustelu- ja valmisteluosan mukana siirtynyt joukkueen johtaja tai -varajohtaja vastaa opastuksen järjestämisestä komppanian marssin tulokynnykseltä jalkautumisalueelle. Ajoneuvojen on voitava ajaa joukkueen johtajan tai -varajohtajan asettaman opastuksen mukaan mahdollisimman nopeasti ja suoraan liikkeestä ilmasuojaan jalkautumisalueelle. Opasmiehen sijaan opastuksen voi järjestää myös kylteillä.

Henkilöstö jalkautuu ja naamioi ajoneuvot vakioehtäviensä mukaisesti. Kun ajoneuvot on naamioitu, henkilöstö siirtyy johtajansa käskemään etenemismuotoon liikkeellelähetsuuntaan suojaten oman toimintansa. Tämän jälkeen siirrytään mahdollisimman nopeasti tehtävän edellyttämään toimintaan, kuten puolustukseen ryhtymiseen tai eteneminen hyökkäyksen lähetsuuntaan.

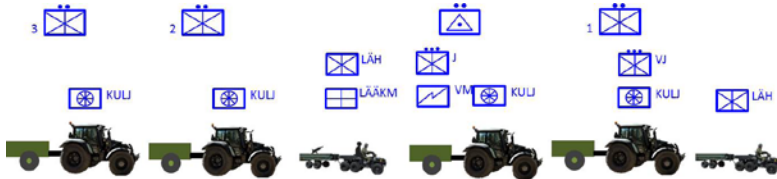
Marssin valmisteluiden sekä marssin johtamista helpotetaan vakioimalla valmistelutoimenpiteet. Vakioidut toimenpiteet on esiteltyinä **liitteessä 4**

4.1.1 Ryhmitys panssariajoneuvoissa

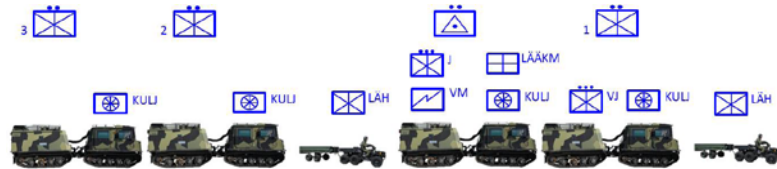
Kuva 20 Esimerkki jääkärijoukkueen ryhmittymisestä panssariajoneuvoihin (kärkijoukkue)

4.1.2 Ryhmitys pyörätraktoreissa

Kuva 21 Esimerkki jääkärijoukkueen ryhmittymisestä traktoreihin ja maastokootteihin

4.1.3 Ryhmitys tela-ajoneuvoissa

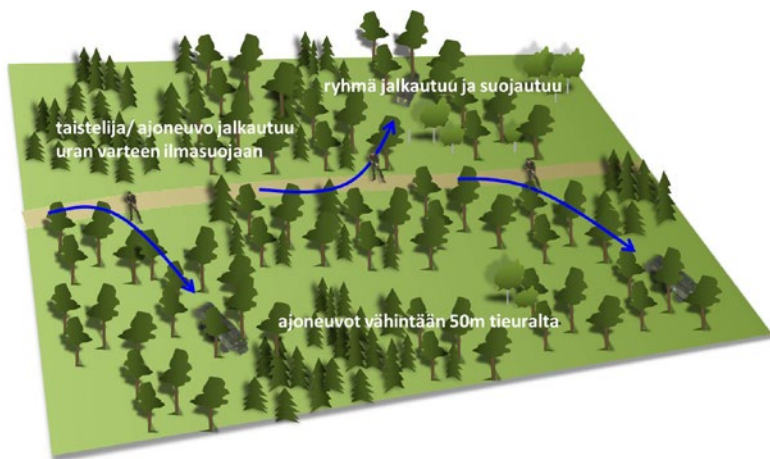

Kuva 22 Esimerkki jääkärijoukkueen ryhmittymisestä tela-ajoneuvoihin ja maastokootteihin.

4.1.5 Toiminta ilmahälytyksen aikana

Ilmahälytyksessä:

- 1) ajoneuvot ajetaan välittömästi pois tieuralta noin 50m ilmasuojaan
- 2) aukealla paikalla olevat ajoneuvot ajavat suurimmalla mahdollisella nopeudella lähimpään suojaiseen maastonkohtaan, esimerkiksi taloryhmään tai metsäsaa- rekkeeseen. Joukko jalkautuu ja hajaantuu ajoneuvon ympäristöön noin 50 metrin säteelle.
- 3) valmistaudutaan omasuojailmatorjuntaan.
- 4) Jokaisesta ajoneuvosta jää yksi taistelija tieuran varteen ilmasuojaan välittämään viestejä ja merkkejä.

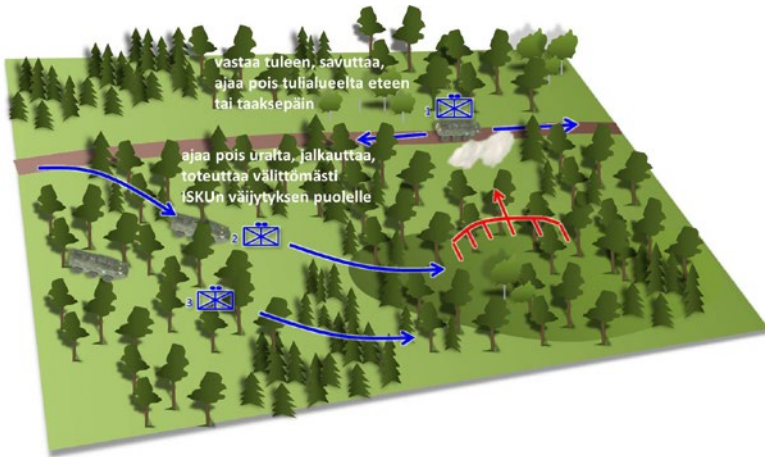
Kuva 23 Toiminta ilmahälytyksen aikana

4.1.6 Toiminta jouduttaessa väijytykseen

- 1) Vihollisen avatessa tulen marssirivistöä kohtaan;
- 2) Tuleen vastataan kaikilla mahdollisilla aseilla ajoneuvoista (suojaudutaan panssaroidun ajoneuvon sisään ja vastataan tuleen ampuma-aukoista)
- 3) Kiihdytetään vauhtia ja pyritään pois vihollisen tuhoamisalueelta (eteen tai taaksepäin vähintään 500m). Ilmoitetaan komppanian komentoverkossa väijytykseen joutumisesta.
- 4) Tarkistetaan vauriot ja annetaan ensiapu mahdollisille haavoittuneille
- 5) Jatketaan marssia

Jollei ajoneuvolla päästä pois tuhoamisalueelta:

- 1) Tuleen vastataan kaikilla mahdollisilla aseilla ajoneuvoista (suojaudutaan panssaroidun ajoneuvon sisään ja vastataan tuleen ampuma-aukoista)
- 2) Savutetaan
- 3) Ilmoitetaan komppanian komentoverkossa ylläköstä
- 4) Jos mahdollista, ajoneuvo ajetaan suojaan, keula kohti vihollista
- 5) Miehistö jalkautetaan ajoneuvon tai maaston tarjoaman suojan puolelle. Jalkauttamista suojataan suora-ammuntatulella (lavalta / ilma-ampumaluukuista / ampuma-aukoista)
- 6) Vihollinen lyödään tai sidotaan taisteluun perustaistelumenetelmiä käyttäen.

Kuva 24 Toiminta jouduttaessa väijytykseen

Komppanian päällikkö päättää, siirtyvätkö taaempaan tulevat joukkueet kiertoreitille väijytyksen välttämiseksi, vai varmistetaanko väijytyspaikka.

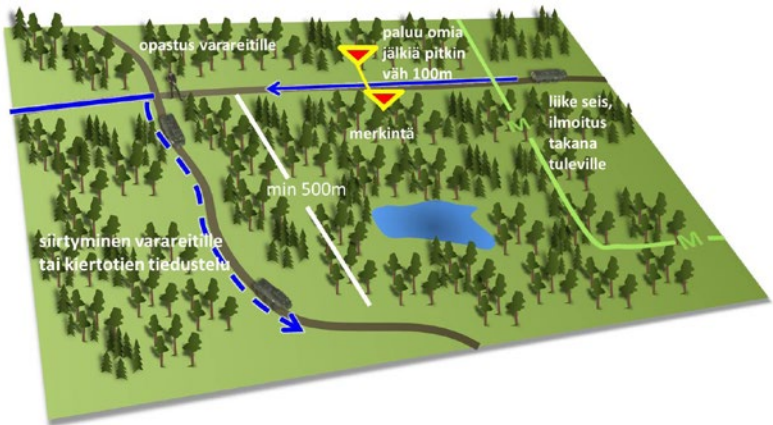
Vihollisuhkan aikana on ajoneuvoihin asetettava vähintään konekivääriampuja ampu-mavalmiksi tähyttämään. Konekivääri (tai ITKK) tulee asettaa siten, että sillä voidaan vastata tuleen välittömästi vähintään eteen ja sivuille. Kuorma-autoissa konekivääriam-puja voidaan asettaa joko hyttiiluukkuun tai lavan etureunaan siten, että konekivääri voidaan tukea auton kattoon esimerkiksi hiekkasäkin avustuksella.

Kuorma-autojen katepeitteiden tulee olla sivuilta auki ja lavan reunoille voidaan kasata hiekkasäkkejä suojan parantamiseksi.

4.1.7 Toiminta kohdattaessa miinoite

Jos moottorimarssin aikana kohdataan miinoite:

- 1) Pysäytetään ajoneuvon liike välittömästi ja ilmoitetaan miinauhasta perässä tuleville ja esimiehelle nopeimmalla tilanteen mahdollistamalla tavalla.
- 2) Palataan omia jälkiä pitkin vähintään 100 metriä ja merkitään miinoitteen etureuna esimerkiksi puomilla, nauhalla ja varoituskylteillä. (henkilöstö jalkautetaan ajoneuvon renkaanjäljille)
- 3) Kiertoreitin tiedustelu käynnistetään välittömästi. Reitin on kierrettävä havaittu miinoite vähintään 500 metrin etäisyydeltä.
- 4) Kiertoreitin risteykseen asetetaan selkeä este kuten puomi ja vartiomies jonka tehtävänä on varoittaa miinoitteesta ja opastaa muu marssiosasto kiertoreitille.
- 5) Mikäli ajoneuvo on ajanut miinaan ja on liikuntakyvytön, poistuu miehistö ajoneuvosta renkaanjälkiä pitkin, evakuoituen mukanaan haavoittuneet ja tärkeimmän kaluston. Joukon johtaja arvioi, kyetäänkö ajoneuvo evakuoimaan tai korjataan toimintakuntoiseksi myöhemmin.

Kuva 25 Toiminta kohdattaessa miinoite

S - SEIS!
I - Ilmoita!
M - Merkitse
O - Opasta
T - Tehtävän jatkaminen

4.2 Eteneminen jalan tai maastoitse

Maastossa eteneminen tapahtuu jalan, hiihtäen tai maastokelpoisilla ajoneuvoilla. Jalakaisin tai hiihtäen siirtyminen kuluttaa joukon taistelukykyä erityisesti jouduttaessa kuljettamaan raskaita kantamuksia. Tämä tulee ottaa huomioon suunniteltaessa reittiä, pituutta ja etenemisnopeutta.

Taisteluvälikokouksessa joukkue kykenee etenemään peitteisessä maastossa jalan noin 2 - 3 km tunnissa taisteluvälikokouksensa säilyttäen. Tieuraa joukko kykenee etenemään noin 3 - 5 km tunnissa. Mikäli kannettavana on kenttävarustus, on etenemisnopeus maastossa noin 1 - 2 km tunnissa. Kuormitusta voidaan keventää kuljettamalla raskaimpia kantamuksia maastokootereilla.

Hiihtomarsissa on huomioitava samat kuormituskysymykset kuin jalkamarsissa. Lisäksi on otettava huomioon sää ja joukon hiihtotaito joka on ratkaisevaa joukon etenemisnopeudelle. Joukon vahvimista hiihtäjistä muodostetaan latuosasto joka avaa muulle joukolle hiihtolataa. Osastoja on hyvä olla useampia jotta niitä voidaan kierrättää rasituksen tasaamiseksi. Helpointa on tehdä lataa moottorikelkalla. Hiihtomarsin kuormittavuutta voidaan keventää moottorikelkoilla suoritettavalla hiihtohinauksella sekä kuljettamalla kalustoa moottorikelkan ahkioissa.

Jalan tai hiihtäen siirryttäessä ensimmäinen marssitauko (ns. kalustotauko) on pidettävä noin 20 minuuttia marssin alusta. Tauon aikana säädetään varusteita ja kantamuksia marsilla tehtyjen havaintojen perusteella. Seuraavat, noin 10 minuutin tauot tulee pitää noin tunnin välein. Tauoilla johtajien on huolehdittava että alaiset nauttivat nestettä ja eväitä. Tauon aikana ryhmitään ympärivuolustavaan torjuntaan ja ylläpidetään vartiointi.

Aiottaessa siirtyä raskailla ajoneuvoilla maastoitse on reitit tiedusteltava ja valmisteltava etukäteen. Reitin valinnassa on kiinnitettävä erityistä huomiota maaperän kantavuuteen ja vältettävä jyrkkiä nousuja tai laskuja. Maastokootereilla on tehokasta tiedustella ja valmistella maastoon uria.

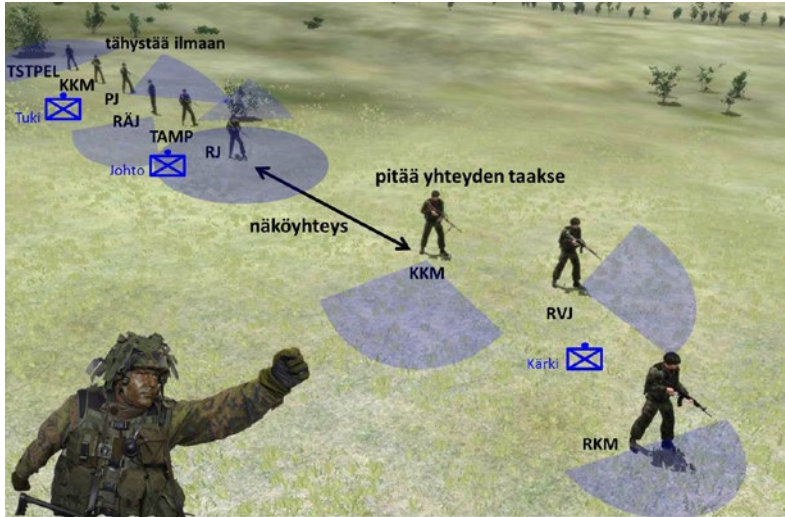
Peitteisessä maastossa ja pimeässä edettäessä on kiinnitettävä erityistä huomiota suunnistukseen. Suunnistaminen voidaan käskä kärkeä kärkeä ryhmän lisäksi myös muille ryhmille, jolloin eksymisen todennäköisyys pienenee. Ryhmässä ja joukkueessa käsketään vähintään yksi taistelija mittaamaan kuljettua matkaa askelparein.

Joukon etenemismuoto valitaan vihollisuuden, taisteluvälikokouksen, maaston sekä aikatekijöiden edellyttämällä tavalla. Marssin aikana on säilytettävä taistelijoiden väliset etäisyydet, taistelijoiden tähytysuunnat ja suojauduttava aina pysähtyessä.

Ryhmän etenemismuotoja ovat avojono, kiila, parvi ja avorivi. Joukkueen etenemismuotoja ovat avojono, ryhmäparijono, ryhmäpari, joukkuekiila ja avorivi. Etenemisen johtamiseen ja etenemismuotojen muuttamiseen on aina ensisijaisesti käytettävä käsi-merkkejä. Joukkueen johtajat käskävät joukkueensa etenemismuodon päällikön käskyn mukaisesti tai omaan tilannearvioonsa perustuen.

4.2.1 Ryhmän avojono

Ryhmä etenee avojonossa vähäisen vihollisuhan vallitessa tai osana joukkuetta. Taisteluvalmiutta lisätään tarvittaessa asettamalla eteen tunnustelijapartio. Tunnustelijoina toimii yleensä kärkipartio. Jonossa kuljettaessa jokaisella taistelijalla on tähystyssuunta joka määräytyy hänen sijaintinsa perusteella. Taistelijoiden välinen etäisyys avojonossa on vähintään 5 metriä mutta pitenee maaston mahdollistaessa 10 metriin. Etäisyys tunnustelupartioon on maaston mahdollistama näköyhteys.

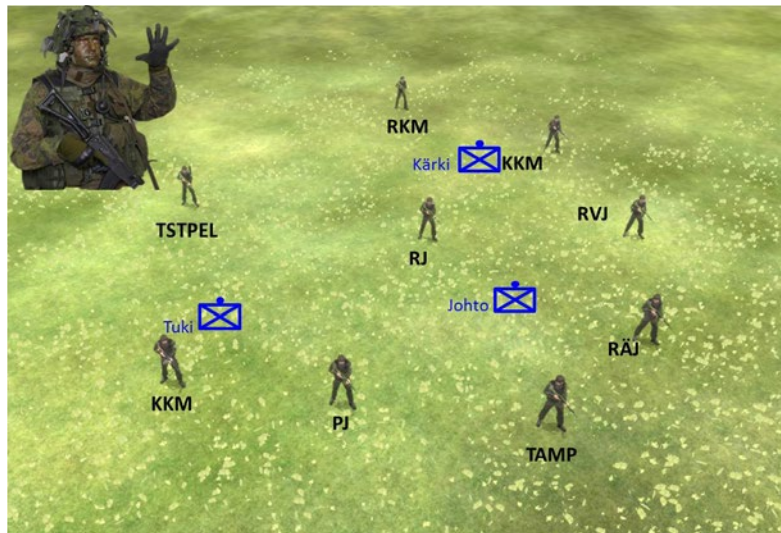
Kuva 26 Ryhmän avojono tunnustelijapartio asetettuna tähystyssuunnat esitettynä

Tähystyssuuntien muistisääntö on EVOIT!

Eteen-Vasemmalle-Oikealle-Ilmaan-Taakse

4.2.2 Parvi

Parvi on itsenäisessä tehtävässä liikkuvan ryhmän etenemismuoto jossa on hyvä tähyysty ja tulenavausvalmius kaikkiin suuntiin. Soveltuu helppokulkuiseen maastoon. Taistelujoiden välinen etäisyys on maastosta riippuen noin 5-15m.

Kuva 27 Parvi

4.2.3 Kiila

Kiila soveltuu etenemiseen korkean vihollisuhan tilanteessa jossa vihollisen sijainti on epäselvä. Muoto mahdollistaa tehokkaan tulenavauksen eteen ja molemmille sivuille. Tukiampuja liikkuu kiilan kärjessä käyttäen optiikkaansa maaston tähyttämiseen ja välittää tiedot ryhmänjohtajalle. Kohdattaessa vihollista kiilan siivet levittäytyvät avoriiviin kohti vihollista.

Kuva 28 Kiila

4.2.5 Avorivi

Avorivissä ryhmän kaikki tulivoima on suunnattu suoraan eteenpäin ja taisteluvalmius on suurimmillaan. Muoto soveltuu otettavaksi juuri ennen taistelukoetusta kun tiedetään vihollisen sijainti. Ryhmä hakeutuu aina avoriviin joutuessaan vihollisen tulituksen kohteeksi ilman eri komentoa.

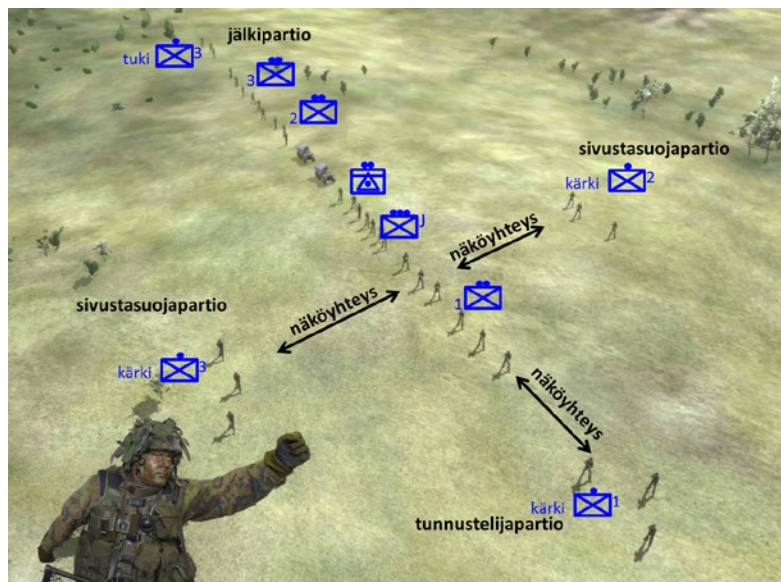

Kuva 29 Avorivi

4.2.6 Joukkuejono

Vähäisen vihollisuhan aikana siirtyminen suoritetaan yleensä avojonossa, koska se on nopein etenemismuoto. Vihollisuhan kasvaessa avojonon suojaksi voidaan käskeä kärki-, sivustasuojaus- ja jälkipartioita.

Joukkueenjohtaja etenee kärkiryhmän jäljessä valvoen kärkiryhmän liikkeen suuntautumista. Avojonoa voidaan käyttää siirryttäessä maastoitse pitkiä matkoja kun vihollisuhka on matala ja joukkuetta on liikutettava nopeasti.

Kuva 30 Joukkuejono sivustasuojauksin

4.2.7 Ryhmäparijono

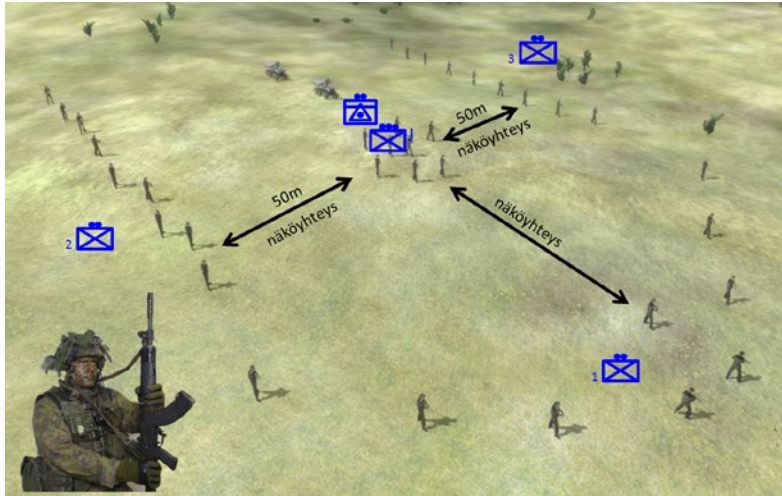
Jääkärijoukkueen ryhmäparijono on etenemismuoto, joka mahdollistaa kohtalaisen liikenopeuden ja samalla hyvän taisteluvalmiuden. Hyökättäessä esimerkiksi tieuran suunnassa joukkue voi edetä ryhmäparijonossa jakautuneena uran molemmin puolin. Joukkueen ryhmäparijonossa joukkueen liike suojataan kärkiryhmiä tunnustelu-partiolla. Joukkueenjohtaja etenee kärkiryhmiä välissä valvoen kärkiryhmiä liikkeen suuntautumista. Kolmas jääkäriryhmä voi myös edetä toisen jääkäriryhmän takana.

Kuva 31 Ryhmäparijono

4.2.8 Joukkuekiila

Joukkuekiilan ensimmäinen ryhmä kulkee kiilassa joukkueen kärjessä, muiden ryhmien edetessä avojonossa joukkueen johto-osien molemmilla puolilla. Tulenavausvalmius on hyvä eteen ja molemmille sivustoille ja joukkue on edelleen helposti johdettavissa myös käsimerkein. Joukkue voi edetä tässä muodossa taistelukosketukseen saakka. Joukkueenjohtaja etenee ryhmityksen keskellä säilyttäen näköyhteyden kaikkiin ryhmiin. Taistelu aloitetaan kiilan kärkenä etenevällä ryhmällä ja taisteluliikkeitä voidaan suorittaa kahdella muulla ryhmällä.

Kuva 32 Joukkuekiila

4.2.8 Ryhmärivi

Ryhmärivi on vaihtoehtoinen etenemismuoto joukkuekiilalle edettäessä taisteluvalmiissa muodossa taistelukosketukseen. Käytännön erona joukkuekiilaan on, että tässä muodossa jokaisen ryhmän tunnustelupartio joutuu kosketukseen lähes samanaikaisesti sitouttaen kaikki ryhmät taisteluun alusta alkaen.

Kuva 33 Ryhmärivi

4.2.9 Kokoontumispaikka

Joukon liikkussa maastossa jalan osaston johtaja määrittää noin kilometrin välein kokoontumispaikkoja selkeisiin, helposti löydettäviin maastonkohtiin etenemisreitit varrelta. Mikäli joukko joutuu hajalleen, joutuu irtautumaan kohdattuun vihollisen tai osia siitä eksyy, palaa joukko aina edelliselle määritetylle kokoontumispaikalle.

Kuva 34 Kokoontumispaikan käsimerkki

**Ryhmän kokoontumispaikka = Romeo (R),
Joukkueen kokoontumispaikka = Juliet (J) ja
Komppanian kokoontumispaikka = Kilo (K)**

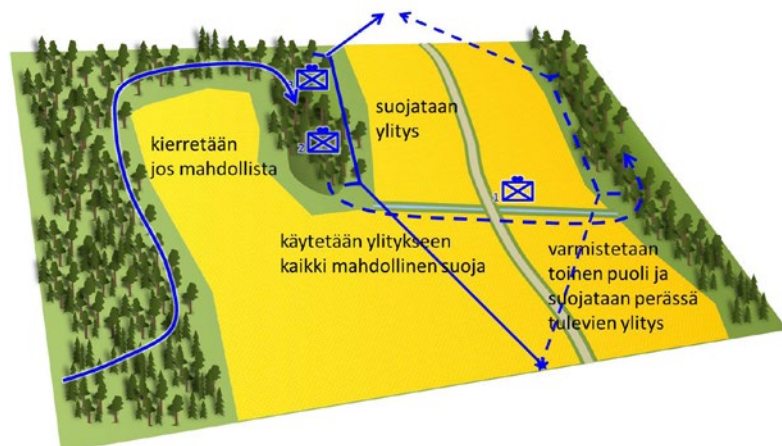
Viimeisin määritetty kokoontumispaikka on aina numeroltaan 1 ja sitä edeltävä 2. Numero 3 on yleensä jalkautumisalue ja numero 4 tukikohta josta tehtävä aloitettiin. Numerointi riippuu myös suoritettavan tehtävän luonteesta ja siksi sovitaan jokaiseen tehtävään liittyen erikseen.

Kokoontumispaikka määritetään myös joukkueen tai ryhmän väijytyksen takamaastoon. Tällöin kokoontumispaikalle kevennetään tehtävässä tarpeeton materiaali kuten selkäreput.

Kun ryhmä tai joukkue palaa kokoontumispaikalle ryhmittyy se ilman eri käskyä siiliryhmitykseen. Osaston johtaja varmistaa että kaikki taistelijat ovat paikalla ja että joukkueen tai ryhmän kalusto on mukana. Kokoontumispaikalla taistelupelastaja tai lääkintämies antaa haavoittuneille evakuoinnin jatkamisen edellyttämän ensiavun. Joukon johtaja antaa käskyt toiminnan jatkamisesta.

4.3 Aukeiden alueiden ja teiden ylittäminen

Riippumatta käytettävästä siirtymisvälineestä, joukkueen on pääsääntöisesti pyrittävä välttämään avoimia alueita reitillään jotta se välttyy tulemasta vihollisen havaitsemaksi. Jos joukkue joutuu ylittämään hakkuuaukeita, peltoja tai muita avoimia alueita, on ne ylittettävä ryhmä kerrallaan, kahden suojatessa ylitystä yhden liikkuesssa kaikki mahdollinen suoja hyväksi käyttäen. Samaa periaatetta noudatetaan ryhmässä partio kerrallaan siirtyen.

Kuva 35 Joukkueen reitin valinta ylittäessä avoimia alueita

4.4 Majoittuminen

Majoittumisen tarkoituksena on antaa jääkärijoukkueelle mahdollisuus lepoon, huoltoon ja tulevan toiminnan valmisteluihin. Jääkärijoukkue majoittuu maahan kaivettuihin telttoihin, laavuihin, korsuihin, poteroihin tai alueella mahdollisesti oleviin rakennuksiin. Joukkueen majoitusalueen valinnassa tulee välttää aukeita, kapeita kannaksia, pieniä metsiköitä ja maastonkohtia, jotka vetävät puoleensa vihollisen lentotoimintaa. Majoitusalueen tulee olla riittävän peitteinen, jotta joukkue kykenee väistymään tähtäykseltä ja suora-ammuntatulelta. Maaston tulee mahdollistaa vähintään pikalinnoittaminen.

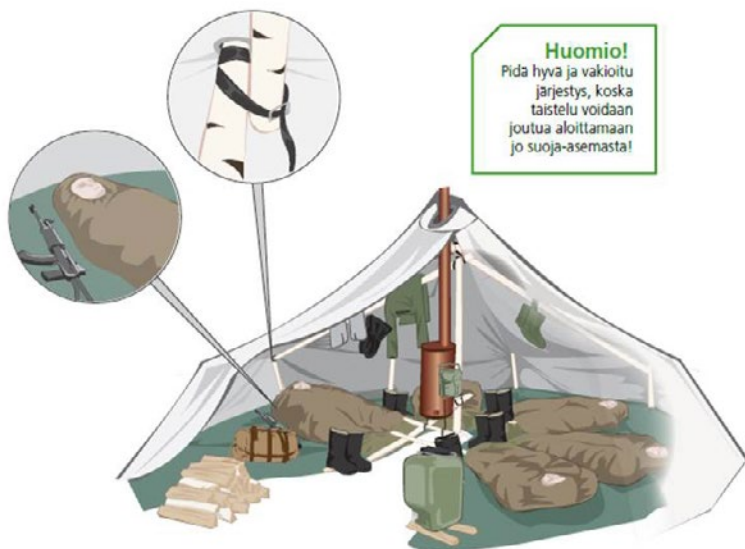
Jääkärijoukkue ryhmittää majoitusryhmyksensä tehtävän kannalta tarkoituksenmukaiseen muotoon, josta kyetään puolustamaan jokaiseen suuntaan.

Telta pystytetään suoja-asemaan vähintään 50 metrin päähän naapuriryhmän teltasta. Telttapotero on välivaihe kaivettaessa majoituspoteron tai korsun kuoppaa. Joukon majoituksessa väliaikaisesti teltat pystytetään maan pinnalle. Majoituksen valmistelussa vakioiduilla tehtäväjaolla ja tehokkaalla työn johtamisella lisätään koko ryhmän mukavuutta ja lepoon käytettävissä olevaa aikaa.

Ryhmänvarajohtaja käskää yhteiskäskynä:

- lähipuolustusasemat,
- hälytysjärjestelyt,
- henkilökohtaisten ja ryhmäkaluston säilytyksen,
- polttopuiden tekopaikan,
- keittopaikan,
- kenttäkäymälän ja jätekuopan kaivamisen vähintään 50 metrin päähän majoituksesta

Taistelija pitää majoitustilassa aseensa, taisteluliivinsä, makuualustan ja makuupussin. Pakkasella on huolehdittava siitä, että aseeseen lämpövaihtelun takia tiivistyvä kosteus ei jäädytä asetta jumiin. Reput maastoutetaan majoitustilan ulkopuolelle ryhmänjohtajan käskemään paikkaan. Ryhmänjohtaja laatii vartiovuoroluettelon kahtena kappaleena, joista toinen toimitetaan joukkueen varajohtajalle. Hän laatii luettelon ryhmän nukkumajärjestyksen mukaan ja se kiertää järjestyksessä esimerkiksi vastapäivään. Suoja-aseman alueella toimii lähivartiomies, jonka tehtävänä on valvoa suoja-aseman ympäristöä ja ylläpitää kamiinassa tulta sekä toimia tulivartiomiehenä. Lähivartiomiehen vartio- paikka on teltan ulkopuolella.

Kuva 36 Ryhmän majoittuminen teltassa

Teltan tai majoitteen ympärille tiedustellaan lähipuolustusasemat noin 10-20 metrin etäisyydelle teltasta. Lähipuolustusasemista valmistaudutaan aloittamaan taistelu jos vihollinen on päässyt ohittamaan tukikohdan vartiojärjestelyt.

Pesäkkeen vartiopaikalta rakennetaan suoja-aseman majoitteeseen hälytyslaite, mikäli viestivälineitä ei ole käytettävissä. Hälytyslaitteena voi toimia esimerkiksi vetolanka kiinnitettynä peltipurkkiin jossa on kivi.

Hälytyksessä taistelijat pukevat välittömästi ylleen suojarusteet sekä taisteluliivin, poistuvat teltasta joko oviaukosta, tai tulituksen alaisena ryömien liepeen alitse. Taistelijat siirtyvät päällysvaatteensa mukanaan tuliasemiin jossa aloittavat tarvittaessa taistelun.

Ryhmän lähtiessä majoituspaikalta ryhmänjohtaja tarkastaa, että kalusto on mukana ja huollettu, pesäkkeeseen ei jää roskia, jätekuopat on peitetty, alushavut on koottu ilmasuojaiseen paikkaan ja että talvella teltan paikka on täytetty lumella.

5 PERUSTAISTELUMENETELMÄT

Huolellisesti ja perusteellisesti harjoitellut perustaistelumenetelmät mahdollistavat joukon nopean johtamisen ja toiminnan tilanteissa joissa suunnittelulle ja käskyttämislle ei ole aikaa. Perustaistelumenetelmät eivät korvaa johtajan luovuutta ja tilanteenarviointia suunniteltaessa ja valmistellessa taistelua.

5.1 Ryhmän perustaistelumenetelmät

5.1.1 Torjunta

Torjunta on perustaistelumenetelmä jolla ryhmä saavuttaa taisteluvalmiuden nopeasti käskettyyn suuntaan.

Toimenpiteet komennolla "TORJUNTA RYHMITY!":

- 1) Ilman eri komentoa (jouduttaessa tulituksen kohteeksi) tai ryhmänjohtajan käsimerkistä ryhmä levittäytyy avoriviin partioittain vasemmalta oikealle Kärki - Johto - Tuki
- 2) Ryhmänjohtaja osoittaa käsimerkeillä torjuntasuunnan ja merkin "ASEMAAN" ja osoittaa omalla esimerkillään ryhmittymistään. Partiot etenevät ryhmänjohtajan tasalle ja hakeutuvat hyviin tuliasemiin.
- 3) Jos taistelukosketusta ei ole, ryhmänjohtaja tarkastaa taistelijoiden tuliasemat ja antaa heille asemaanmenokäskyn
- 4) Ryhmänjohtaja ilmoittaa joukkueenjohtajalle ryhmän olevan valmis

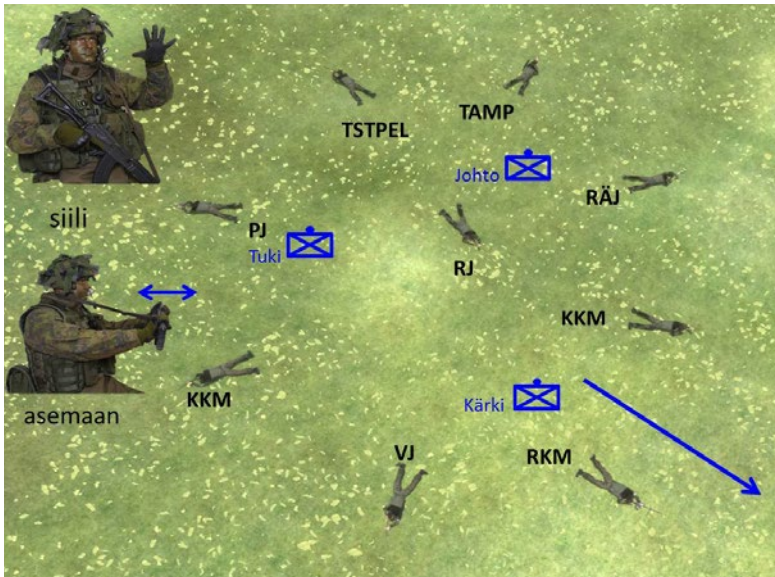
Kuva 37 Torjunta

5.1.2 Siili

Siili on perustaistelumenetelmä jota käytetään oman toiminnan suojaamiseen tilanteessa kun torjuntasuuntaa ei ole käsketty. -Esimerkiksi silloin, kun ryhmä pysähtyy kokoontumispaikalle tai tauolle.

Toimenpiteet komennolla tai käsimerkillä "SIILI":

- 1) Kärkipartio (tai ryhmän ensimmäisenä edennyt) pysähtyy paikalleen ja hakeutuu tuliasemiin etenemissuuntaan
- 2) Johtopartion taistelijat hakeutuvat tuliasemiin takavasemmalle (klo 8)
- 3) Tukipartio hakeutuu tuliasemiin takaoikealle (klo 4)

Kuva 38 Siili

5.1.3 Ryhmän hyökkäys

Ryhmä hyökkää pääsääntöisesti partioittain. Tämä tarkoittaa sitä, että yksi kolmen taistelijan partio liikkuu samalla kun kaksi muuta partiota suojaa sen liikettä tuleltaan.

1. Vihollisen avatessa tulen kohti kärkipartiota, vastaa ryhmän kärkipartio tuleen aggressiivisesti ja muodostaa tulitukiosan joka lamauttaa vihollisen jotta muu ryhmä kykenee levittäytymään.
2. Ryhmänjohtaja komentaa "KÄRJEN TASALLE ASEMAAN!" ja etenee partioineen kärjen tasalle noin 15 - 25 metrin päähän oikealle (riippuu maastosta). Tuki partio etenee ryhmänjohtajan partion oikealle puolelle.
3. Ryhmänjohtaja arvioi vihollisen tulituksesta vihollisen vahvuuden ja päättää, pyrkiikö ryhmä tuhoamaan kohdatun vihollisen omin voimin.
4. Jos vihollisen tulitus kyetään lamauttamaan ryhmän omalla tulella, on vihollinen myös lyötävissä. Tällöin ryhmänjohtaja komentaa "KÄRKI LIIKKUU - MUUT TUKEE!" jolloin kärkipartio etenee noin 5-15 metriä maastosta riippuen muiden partioiden tukiessa liikettä tuleltaan. Tämän jälkeen RJ komentaa "TUKI LIIKKUU - KÄRKI TUKEE!" jolloin tukipartio etenee kärki partion ohi seuraavalle tasalle muiden tukiessa. Johtopartio etenee viimeiseksi muiden tukiessa. Etenemisjärjestys ylläpidetään kunnes ryhmänjohtaja käskää jotain muuta.

Jos ryhmä ei kykene tuhoamaan vihollista, ryhmänjohtaja käskää "PIDETÄÄN TASA!" ja ilmoittaa joukkueenjohtajalle joka ryhtyy toimenpiteisiin vihollisen tuhoamiseksi. Jos ryhmä toimii erillään muusta joukkueesta, käynnistää se yleensä irtautumisen taistelukoetuksesta jotta ryhmä ei joudu vihollisen saartamaksi ja tuhotuksi.

Ryhmä voi toimia myös puoliryhmittäin siten että molemmissa puolikkaissa on yksi konekivääri ja kolme rynnäkkökivääritaistelijaa, tai siten, että konekiväärit on keskitetty yhteen tulitukipartioon.

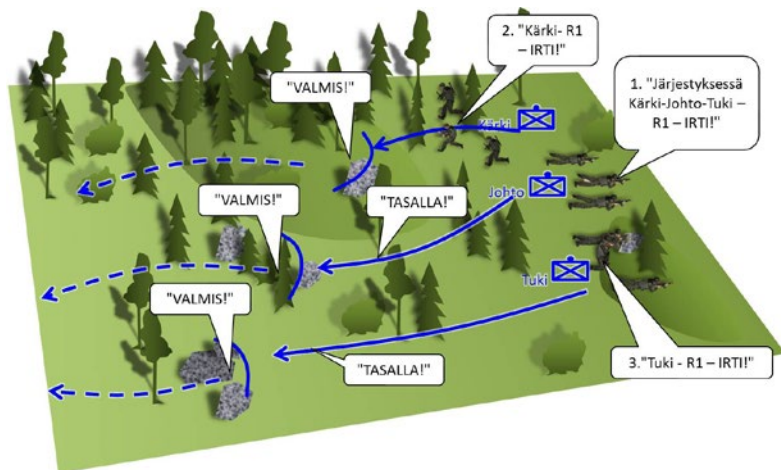
Kuva 39 Ryhmä hyökkää partioittain

5.1.4 Ryhmän irtautuminen

Ryhmä irtautuu taistelusketuksesta joko joukkueenjohtajan käskystä tai ryhmänjohtajan päätöksellä tilanteissa jossa ryhmä on puolustukselle epäedullisissa asemissa ja uhkaa jäädä vahvemman vihollisen saartamaksi tai tuhotuksi.

Ryhmänjohtajan komennolla IRTI:

- 1) koko ryhmä tulittaa kohti vihollista noin 5 sekunnin ajan kiivasta tulta, jonka jälkeen etummaisena oleva partio poistuu tuliasemastaan järjestyksessä partionjohtaja, konekivääriampuja, rk-mies ja liikkuu nopeasti taaksepäin noin 25-50metriä asemaan josta kykenee tulittamaan kohti vihollista.
- 2) Partionjohtaja valitsee partion tuliaseman. Partio ilmoittaa huutamalla "VALMIS" kun on valmis tukemaan.
- 3) seuraava partio poistuu tuliasemastaan järjestyksessä partionjohtaja, konekivääriampuja, rk-mies ja liikkuu nopeasti taaksepäin asemaan josta kykenee tulittamaan kohti vihollista. Asemien tulisi olla samalla tasalla tai hieman taaempaa kuin kärkipartion. Partio ilmoittaa huutamalla "VALMIS" kun on valmis tukemaan.
- 4) viimeinen partio poistuu tuliasemastaan järjestyksessä ryhmänjohtaja, tst-pelastaja tukiampuja ja liikkuu nopeasti taaksepäin muiden partioiden tasalle tai hieman taaemmas ja jatkaa tulittamista kohti vihollista. Partio ilmoittaa huutamalla "VALMIS" kun on valmis tukemaan.
- 5) Järjestyksessä edetään, kunnes ryhmä on saavuttanut määritetyn kokoontumispaikan (R-paikka) tai maastonkohdan joka on vihollisen suora-ammuntatulelta suojassa.
- 6) R-paikalla ryhmä ryhmittyy Siili-ryhmitykseen ja viipty vain niin kauan, että ryhmä ja sen tärkein kalusto on koossa. Ryhmänjohtaja tarkistaa ryhmän vahvuuden ja kunnan partionjohtajiensa avustuksella. Tarvittaessa ryhmänjohtaja käskää tulylläköön toteuttamisesta ja haavoittuneiden tai kaatuneiden evakuoinnista.
- 7) Ryhmä jatkaa irtautumistaan tilanteen edellyttämässä taisteluvälisessä muodossa tai ryhmittyä torjuntaan tai ylläkköön edulliseen maastonkohtaan.

Kuva 40 Ryhmän irtautuminen taakse

5.1.5 Tuliylläkkö

Tuliylläkkö on nopeasti, valmistelemattomista asemista tehtävä väijytys useimmiten taakaa-ajavaa vihollista vastaan sen viivyttämiseksi tai tuhoamiseksi. Tuliylläkkö voidaan toteuttaa myös havaittaessa lähestyvä vihollisen joukko ennen kuin se kykenee havaitsemaan omat joukot. Nimensä mukaisesti ylläkkö on kyettävä toteuttamaan vihollinen yllättäen ja siksi valmistavat toimenpiteet eivät saa paljastua melun tai jälkien takia.

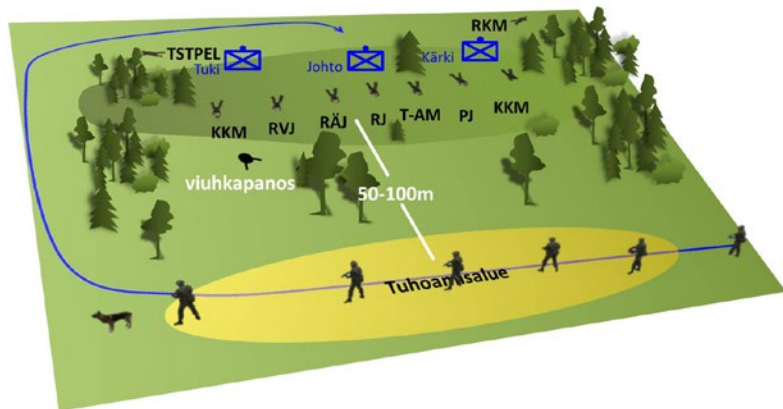
Tuliylläkköpaikka tulee olla hallitseva maastonkohta, josta on hyvä näkyvyys tulialueelle ja siitä on kyettävä irtautumaan suojassa. Johtaja suuntaa joukon reitin 50-150m etäisyydeltä valitusta tuliylläkköpaikasta. Tuhoamisalueella johtaja käskää toteuttavan osaston johtajalle tuliylläkkön toteuttamisen.

Toimenpiteet ryhmän tuliylläkköä toteutettaessa ovat:

- 1) Ryhmänjohtaja käskää käsimerkein tai sanallisesti ylläkkön toteuttamisen
- 2) Ryhmänjohtaja osoittaa ylläkkön tuhoamisalueen partioille
- 3) Ryhmä jatkaa etenemistä taakse ylläkköasemien takana, ohittaen ylläkkön tuhoamisalueen.
- 4) Ryhmänjohtaja määrittää ryhmälle kokoontumispaikan jonne kevennetään tarvittaessa varustusta
- 5) Partionjohtajat asettavat ylläkkön sivustoille suojamiehet (TSTPEL ja RKM)
- 6) Räjähdyttäjät ja varajohtaja valmistelevat viuhkapanokset tuhoamisalueelle ajan salliessa
- 7) Partioiden konekiväärimiehet valitsevat tuliasemat joista kykenevät kattamaan koko tuhoamisalueen
- 8) Tukiampuja valitsee tuliaseman josta kykenee tuhoamaan vihollisen johtajat tai ryhmäaseiden käyttäjät

- 9) Taistelupelastaja miehittää kokoontumispaikan ja varmistaa ylläkön takasektorin
- 10) Partionjohtajat valmistelevat tarvittaessa singot ampumavalmiiksi

Tuli avataan ryhmänjohtajan esimerkistä tai kun ylläkkö on vaarassa paljastua. Tuli avataan vasta kun tuhoamisalueella on riittävästi vihollista.

Kuva 41 Ryhmän tuliylläkkö

Osaston johtaja käskää irtautumisen ylläköstä. Irtautuminen on käskettävä riittävän ajoissa, jotta saadaan hyödynnettyä vihollisen hetkellinen lamaantuminen. Osasto irtautuu sen kokoontumispaikalle. Kokoontumispaikalla ei saa käyttää ääntä ettei osasto paljasta omaa sijaintiaan ja suuntaansa viholliselle. Kokoontumispaikalla osaston johtaja tarkastaa oman joukkonsa tilanteen. Toimenpiteiden jälkeen osasto siirtyy käskettyä reittiä pitkin pääosien kokoontumispaikalle, jossa se ilmoittaa tilanteen.

5.2 Joukkueen perustaistelumenetelmät

5.2.1 Isku

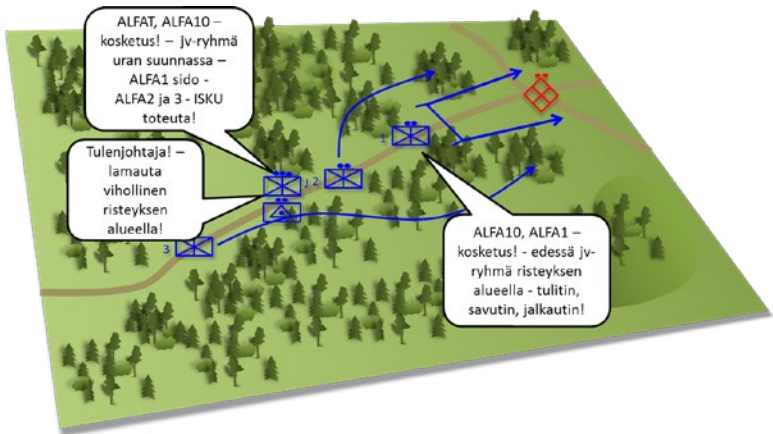
Isku on joukkueen suoraviivainen hyökkäys yllätettyä, heikkoa tai pakenevaa vihollista vastaan. Iskun tavoitteena on suunnata mahdollisimman suuri tulivaikutus mahdollisimman nopeasti vihollisen lyömiseksi tai tuhoamiseksi.

Iskuun voidaan ryhmittä jo ennen kuin varsinainen taistelukosketus on saavutettu, mutta yleensä perustaistelumenetelmää käytetään kun ensimmäisenä edennyt ryhmä on kohdannut vihollista ja ilmoittanut joukkueenjohtajalle vihollisesta. Tietojen perusteella joukkueenjohtaja tekee nopean tilannearvion jossa päättyy käyttämään perustaistelumenetelmä Isku.

Joukkueenjohtajan komennolla "ISKU-TOTEUTA!"

- 1) taistelukosketuksen saanut ryhmä sitoo vihollisen taisteluun ja suojaa muiden ryhmien levittäytymisen
- 2) toisena edennyt ryhmä levittäytyy taistelussa olevan ryhmän vasemmalle puolelle.
- 3) Viimeisenä edennyt ryhmä levittäytyy taistelussa olevan ryhmän oikealle puolelle
- 4) Tulenjohtaja valmistautuu käyttämään epäsuoraa tulta vihollisen havaittuun ryhmittykseen varmuusetäisyyksien puitteissa
- 5) Levittäytyttyään avoriviin, ryhmät etenevät toinen toisiaan tulella tukien ase-miin joista vihollinen voidaan tuhota.

Ryhmät voivat edetä joko kaikki kerralla partioittain, tai yksi ryhmä kerrallaan muiden ryhmien tuksissa. Iskun painopistettä voi maaston edellyttäessä täsmentää komentamalla "ISKU VASEN/OIKEA", jolloin taaemmat ryhmät ryhmittyvät kärkiryhmän ksekselle puolelle. Iskua tuetaan mahdollisuuksien mukaan epäsuoralla tulella. Isku voidaan käynnistää myös suoraan torjuntaryhmittyksestä.

Kuva 42 Perustaistelumenetelmä "ISKU"

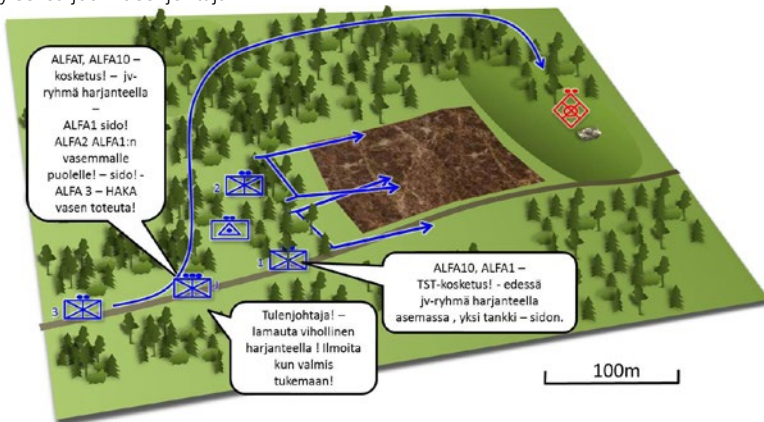
5.2.2 Haka

Haka on samankokoisen tai edullisissa puolustusasemissa olevan heikomman vihollisen tuhoamiseen soveltuva perustaistelumenetelmä. Vihollinen tuhotaan kohdistamalla siihen tuli suunnasta johon se ei ole valmistautunut taistelemaan. Haka eroaa perustaistelumenetelmä Iskusta siten, että vihollinen pyritään saattamaan kahden osaston risteävään tulitukseen. Perustaistelumenetelmä Haassa tulitukiosia muodostetaan ensimmäisenä taistelukosketuksen saaneesta ryhmästä vahvistamalla sitä tarvittaessa konekiväreillä.

Joukkueenjohtajan komennolla ”HAKA VASEN-TOTEUTA!”

- 1) taistelukosketuksessa oleva ryhmä muodostaa tulitukiosan ja pyrkii sitomaan tai lamauttamaan vihollisen tulella. Joukkueen varajohtaja jää johtamaan tulitukiosaa.
- 2) Joukkueenjohtaja ilmoittaa komppanian päällikölle taistelukosketuksesta ja tulenjohtaja paikantaa maalin omien havaintojensa perusteella ja ammuttaa epäsuoraa tulta varmuusetaisyyden sallimissa puitteissa.
- 3) Ensimmäinen taistelusta irti oleva ryhmä etenee joukkueenjohtajan luokse josta se joko ryhmitetään vahvistamaan tulitukiosaa tai sille käsketään reitti jonka kautta se iskee vihollisen sivustaan
- 4) Toinen taistelusta irti oleva ryhmä etenee joukkueenjohtajan tasalle josta sille käsketään tehtävä vihollisen lyömiseksi.
- 5) Saarostava osa hyökkää sivuun alkuperäiseltä hyökkäysreitiltä vähintään 300 metriä, etenee hyökkäyksen suunnassa arvioidun vihollisen ryhmityksen tasalle ja kääntyy avorivin kohti vihollista. Vihollisen sijainnin määrittäminen onnistuu yleensä laukausäänien perusteella.

Ennen Haan käynnistämistä joukkueenjohtaja käskää tulituen siirtämisen, lopettamisen ja hyökkäyksen jatkamisen merkit. Perusmenettelynä hakaosaston johtaja merkitsee oman etureunan tasan ampumalla valopistoolilla pystysuoraan ylös. Tulitukiosasto siirtää tai lopettaa tulituksen merkkien perusteella. Hakaosastoa johtaa yleensä joukkueenjohtaja.

Kuva 43 Perustaistelumenetelmä ”HAKA-VASEN”

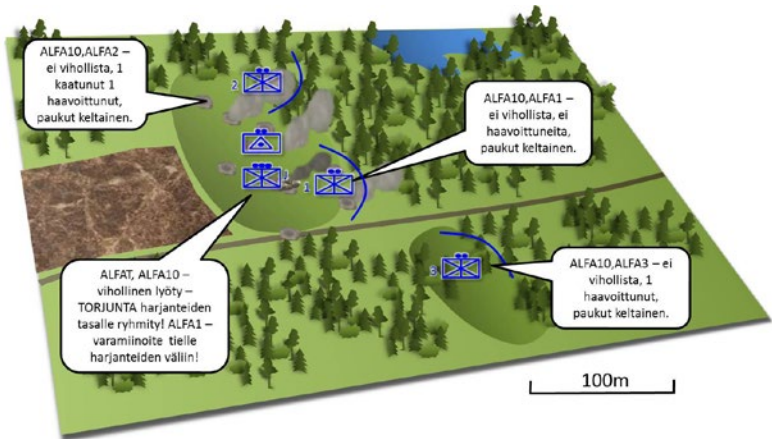
5.2.3 Torjunta

Torjunta on nopea puolustukseen ryhmittymismenetelmä, joka toteutetaan yleensä joko taistelun jälkeen tavoitteessa tai ennen taistelukoketusta. Menetelmän avulla joukkue saavuttaa nopeasti puolustusvalmiuden.

Komennolla "TORJUNTA- RYHMITY!":

- 1) joukkueen johto-osa pysähtyy paikalleen, paikantaa sijaintinsa kartalla ja valmistautuu epäsuorantulen käyttöön
- 2) 1.R ryhmittyy avoriviin johto-osien etupuolelle noin 50 metriä,
- 3) 2.R ryhmittyy 1.R:n vasemmalle puolelle
- 4) 3.R ryhmittyy 1.R:n oikealle puolelle
- 5) Ryhmänjohtajat ryhmittävät ryhmänsä nopeasti torjuntaan ja ilmoittavat valmiudesta joukkueenjohtajalle.
- 6) Tulenjohtoryhmä paikantaa joukkueen eteen torjuntamaalin ja sivustoille maali pisteitä sekä suorittaa yhteyskokeilun tuliyksikköön.
- 7) Ilmatorjuntakonekivääri ryhmitetään asemaan josta kykenee tulittamaan sekä joukkueen torjuntasuuntaan että ilmaan.

Joukkueen on kyettävä ryhmittymään torjuntaan käskystä viidessä minuutissa kesällä ja kymmenessä minuutissa talvella.

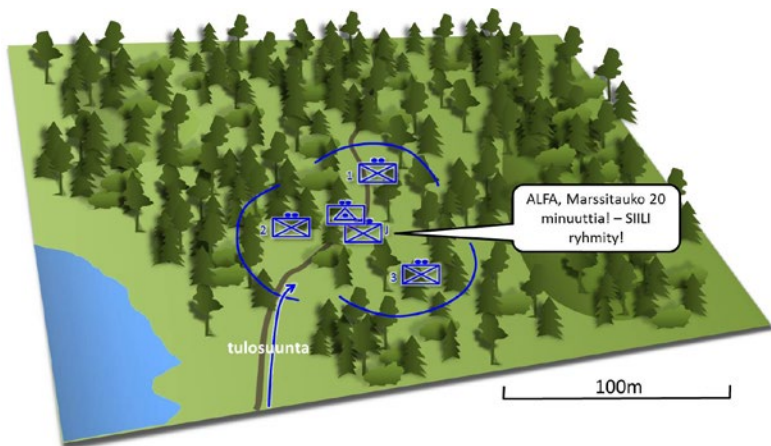
Kuva 44 Perustaistelumentelmä "TORJUNTA"

5.2.4 Siili

Siili on nopea puolustukseen ryhtymismenetelmä, joka toteutetaan esimerkiksi joukkueen pysähtyessä käskynannolle, marssitauolle, kokoontumispaikalle tai ylipäätään paikkaan jossa uhanalainen suunta ei ole selvä.

Komennolla tai käsimerkillä "SIILI - RYHMITY!":

- 1) Joukkueenjohto-osat pysähtyvät paikalleen ja muodostavat oman kehän
- 2) 1.R ryhmittyy kaarevaan torjuntaan etenemissuuntaan noin 25-50m johto-osasta
- 3) 2.R ryhmittyy kaarevaan torjuntaan etenemissuuntaan nähden kello kahdeksaan
- 4) 3.R ryhmittyy kaarevaan torjuntaan etenemissuuntaan nähden kello neljään
- 5) Ryhmänjohtajat ilmoittavat joukkueenjohtajalle valmiudesta

Kuva 45 Perustaistelumenetelmä "SIILI"

5.2.5 Salpa

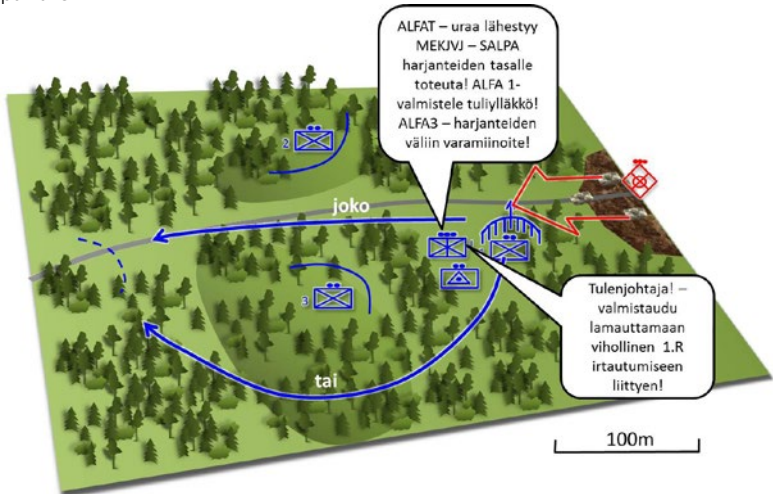
Salpa on puolustukseen ryhmittymisen tai irtautumisen perustaistelumenetelmä, joka toteutetaan joukkueen kohdatessa vihollisen jota se ei kykene lyömään, tai kun saadaan tieto sellaisen lähestymisestä.

Komennolla: "SALPA – RYHMITY!"

- 1) kärkiryhmä levittäytyy torjuntaan tai valmistelee tulylläköön.
- 2) Taaemmat ryhmät ryhmittyvät puolustusasemiin edullisimpaan lähistöllä olevan maastonkohtaan jättäen väliinsä noin 50 - 100m aukon maastosta riippuen. Ryhmien tulialueille valmistellaan viuhkapanokset ja jos joukkue eteni tietä pitkin, 3. ryhmä toteuttaa varamiinoitteen ryhmien väliin
- 3) Joukkueenjohtaja ilmoittaa komppanianpäällikölle viholliskosketuksesta, tulenjohtoryhmä valmistautuu käyttämään epäsuoraa tulta kohdatun vihollisen alueelle. Jos joukkue liikkui ajoneuvolla, siirtyvät ajoneuvot tulosuuntaan ja ajavat ilmasuojaan.
- 4) Taaempien ryhmänjohtajien ilmoittettua valmiutensa joukkueenjohtaja antaa kärkiryhmälle luvan irtautua ja käskää irtautumisreitit.
- 5) Tulenjohtaja ammuttaa epäsuoraa tulta vihollisen tulosuuntaan varmuusetaisyyden päähän
- 6) Kärkiryhmän ja johto-osien irtauduttua taaempien ryhmien taakse, ryhmittyvät ne nopeasti puolustukseen.

Kärkiryhmän irtautuminen voidaan toteuttaa taaempien ryhmien välistä, jolloin vihollinen pyritään houkuttelemaan takaa-ajoon ja V-malliseen väijytykseen. Vaihtoehtoisesti kärkiryhmä voi irtautua taaempien ryhmien sivuitse.

Mikäli toteutetaan väijytys, voi joukkue irtautua sen jälkeen joukkueen kokoontumispaikalle.

Kuva 46 Perustaistelumenetelmä "SALPA"

5.2.6 Irtautuminen

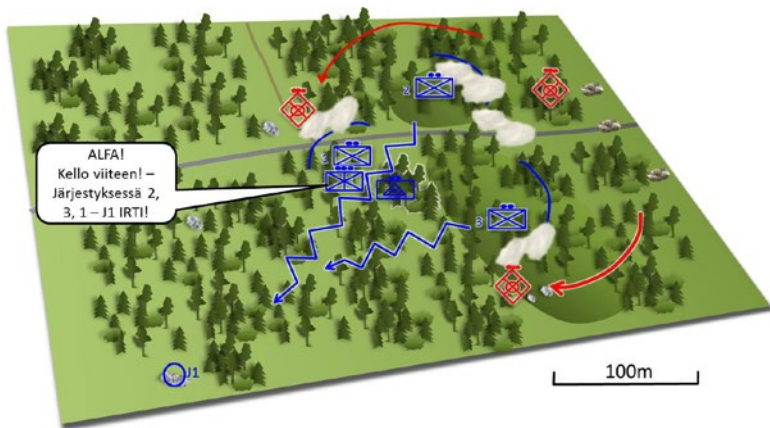
Välttääkseen ylivoimaisen vihollisen saartamaksi ja tuhotuksi joutumisen on joukkueen irtauduttava taistelukosketuksesta. Irtautuminen on käynnistettävä ennen kuin vihollinen kykenee aloittamaan lähitaistelun tai saavuttamaan tuliylivoiman suora-ammunta-aseilla ja epäsuoralla tulella.

Tilannearvionsa perusteella joukkueenjohtaja tekee päättää suunnan jossa vihollinen on heikoin ja käynnistää irtautumisen siihen suuntaan. Toiminnan on oltava päättävää, aggressiivista ja nopeaa jotta vihollinen ei ehdi reagoida toimintaan.

Komennolla "Suunta - järjestys - kokoontumispaikka - IRTI!"

- 1) Kaikki ryhmät kiihdyttävät suora-ammuntatulen äärimmilleen vihollisen lauanttamiseksi.
- 2) Tulenjohtaja käyttää epäsuoraa tulta murtautumisen suojaksi vihollisen tulo-suuntaan. Epäsuora tuli siirretään tarpeen mukaan tuhoamisalueelta tukikohdan päälle, josta jatketaan irtautumisreitille määritetyn jonopiste luettelon mukaan.
- 3) Irtautumisjärjestyksessä ensimmäiseksi käsketty ryhmä suojaa irtautumisensa savuheitteillä ja käsikranaateilla ja irtautuu taistelukosketuksesta omalle määritetyille kokoontumispaikalle ja siitä edelleen asemaan josta voi suojata muiden ryhmien irtautumista.
- 4) Johto-osat seuraavat ensimmäisen ryhmän perässä ja joukkueenjohtaja käskyy seuraavan ryhmän liikkeelle.
- 5) Muut ryhmät irtautuvat savutuksen ja tulen turvin käsketyssä järjestyksessä ensin omille kokoontumispaikoilleen ja siitä edelleen joukkueen kokoontumispaikalle.
- 6) Reitin varrelle voidaan järjestää tuliylläköitä hidastamaan takaa-ajajia.

Irtautuminen on tehtävä aina sivuun vihollisen etenemissuunnasta, jotta joukkue tai ryhmä ei joudu vihollisen takaa-ajon kohteeksi!

Kuva 47 Perustaistelumenetelmä "IRTI"

6 JÄÄKÄRIJOUKKUEEN JA -RYHMÄN PUOLUSTUS

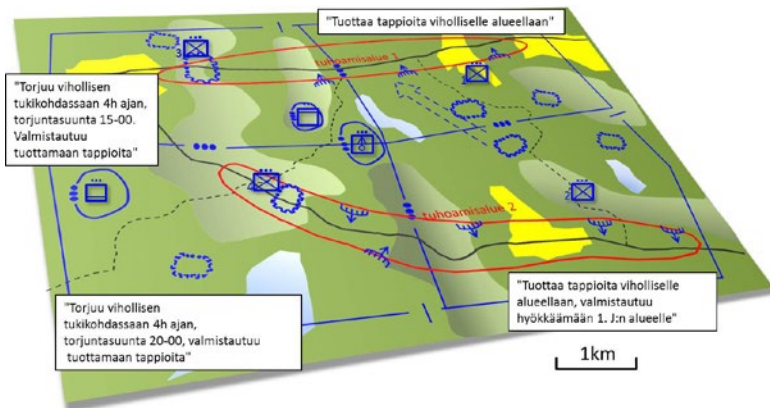
Jääkärijoukkueen puolustustaistelun tarkoituksena on tuottaa viholliselle sellaiset tappiot että se ei voi enää jatkaa etenemistään suunnitelmansa mukaisesti ilman merkittävää lisävoimaa. Näin luodaan komppanialle tai sitä ylemmälle johtoportaalle edellytykset keskitettyyn tulenkäyttöön vihollisen toiminnan kannalta kriittisiin kohteisiin. Omia tappioita vältetään linnoittamisella, pidättäytymällä pitkäaikaisesta taistelusketuksesta vihollisen kanssa, väistämällä vihollisen tulenkäyttöä sekä salaamalla oma toiminta ja harhauttamalla vihollisen tiedustelua ryhmitysmuutoksin ja valelaittein.

6.1 Jääkärijoukkueen puolustus osana komppaniaa

Jääkärijoukkue taistelee aina osana jääkärikomppaniaa. Jääkärikomppanian taistelukyky perustuu jääkärijoukkueiden lähitaistelukykyyn joka yhdistetään epäsuorantuleen ja sulutteisiin. Komppanian taistelussa jäykkää puolustustaistelua pyritään lähtökohteisesti välttämään ja viholliselle tuotetaan tappioita koko vastualueen syvyydessä, laajalla alueella. Joissain tapauksissa komppanialle käsketään pidettävä maastonkohta joka edellyttää jääkärijoukkueista muodostettavaa kiinteää puolustuskeskusta.

Jääkärijoukkueita voidaan käyttää pareittain, jossa toinen joukkue toimii vihollisen pysäyttävänä elementtinä ja toinen toteuttaa iskun tai väijytyksen pysäytettyä vihollista vastaan. Joukkueille käsketään tehtävät siten että ne toteuttavat kokonaisuutena komppanian päällikön taisteluajatusten.

Jääkärijoukkueelle tai ryhmälle käskettävät puolustukselliset tehtävät ovat **torjuu**, **tuottaa tappioita**, **suojaa ja valvoo**. Tehtävien selitteet on esitetty liitteessä 1.

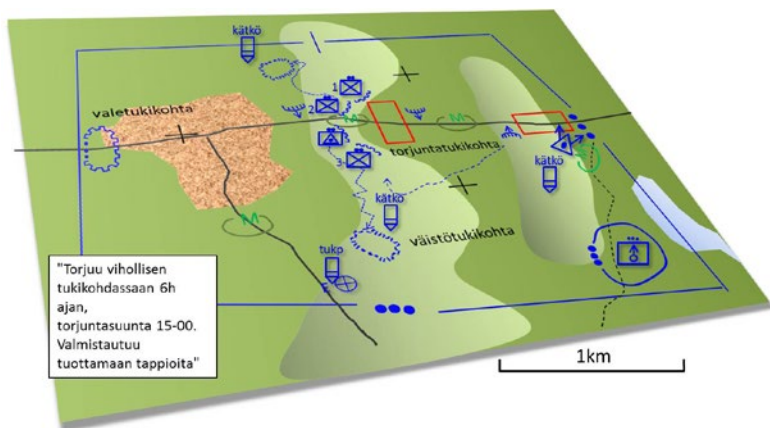

Kuva 48 Joukkueet osana komppanian puolustusta

Jääkärijoukkueelle käsketään **vastuualue**. Vastuualueellaan joukkueenjohtaja toteuttaa hänelle käsketyt tehtävät parhaaksi ja tehokkaimmaksi katsomallaan tavalla tai hänelle käskettyjen rajoitteiden puitteissa. Joukkueenjohtaja vastaa kaikesta tulenkäytöstä omalla vastuualueellaan.

Vastuualueen koko mitoitetaan joukkueelle annetun tehtävän mukaisesti. Kompanian puolustuskeskuksessa taistelevan, 'torjuu'-tehtävässä toimivan joukkueen vastuualue on tyypillisesti pituudeltaan noin 2 km joka mahdollistaa taistelun usealla tasalla ennen torjuntatukikohtaa. Leveydeltään vastuualue on noin 500-800m jonka jääkärijoukkue kykenee tulellaan hallitsemaan.

Mikäli jääkärijoukkueen tehtävään kuuluu tappioiden tuottaminen, voi joukkueen vastuualue voi olla 2km x 5km tai suurempi, mahdollistaen useiden torjunta- ja väistötukikohtien valmistelun.

Kuva 49 Joukkueen vastuualue ja ryhmittäminen määrällisessä torjuntatehtävässä

Puolustustaistelun onnistuminen edellyttää vihollisen toiminnan ja taistelutavan ennakoimista, hyvin valittuja maastonkohtia, huolellista suunnittelua ja valmistelua sekä tehtävään soveltuvasti varustettuja ja koulutettuja joukkoja. Vaikka hyökkääjä valitsee taistelun ajankohdan, on puolustajan pyrittävä tempaamaan aloite viholliselta aktiivisella toiminnalla. Tämä saadaan aikaan yllätyksellisyydellä, ryhmittämisellä, kaavamaisen toiminnan välttämällä sekä oikein ajoitetuilla ja kohdistetuilla vasta-hyökkäyksillä.

Mikäli joukkueella ei ole pysyvää torjuntatehtävää, valmistele joukkue vastuualueellaan useita linnoitettuja tukikohtia joissa se taistelee tai joihin se väistää vihollisen toimintaa. Torjuntatukikohdan ja väistötukikohdan vaatimukset ovat erilaisia.

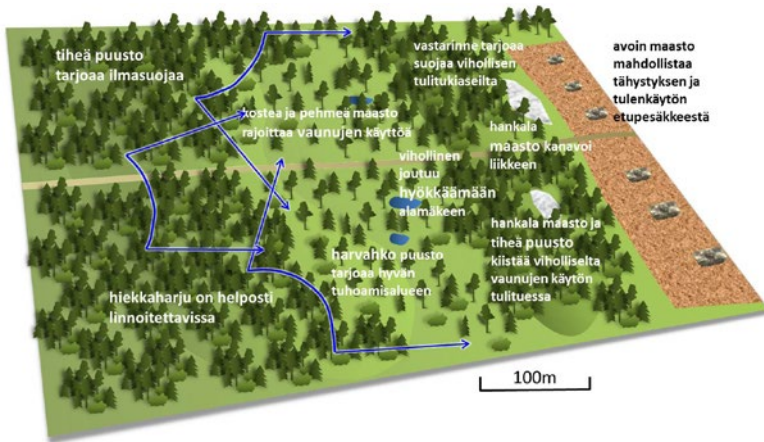
Tehtävänsä toteuttamiseksi joukkue tai sen osat voivat käyttää useita taistelumenetelmiä, jotka voivat itsessään olla hyökkäyksellisiä tai puolustuksellisia

6.2 Jääkärijoukkueen torjuntatukikohta

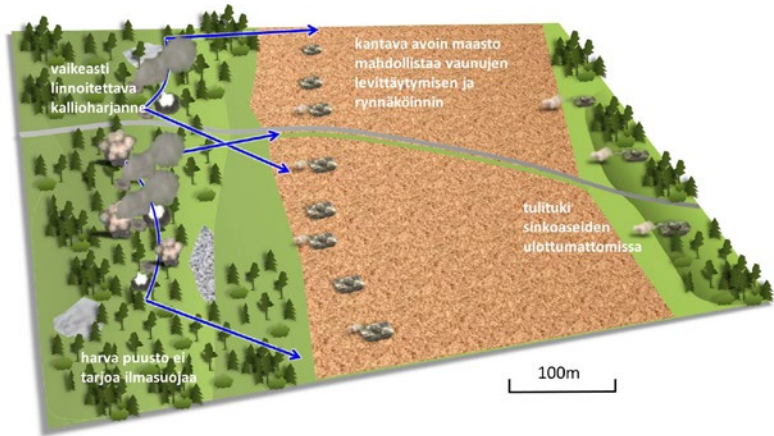
Torjuntatukikohta on joukkueen taisteluasema jossa se torjuu vihollisen hyökkäykset. Tukikohdan leveys riippuu maaston peitteisyydestä, mutta on yleensä 250 -500 metriä jolloin joukkue kykenee hallitsemaan tulellaan noin 400-800 metriä leveän alueen. Ryhmien tulella on kyttävä hallitsemaan tulella pesäkkeiden väliset alueet sekä joukkueenjohtajan käskemät tulialueet. Tukikohta valmistautuu aina taistelemaan myös saarrettuna.

Tukikohdalle käsketään tilanteenarvion perusteella torjuntasuunta tai -suunnat kompassisuuntana. Torjuntasuunnan lisäksi tukikohdan on oltava ympäripuolustettavissa.

Torjuntatukikohta on ryhmitettävä peitteiseen, linnoituskelpoiseen maastoon. Ryhmitämisessä on vältettävä korkeita harjanteita ja aukeiden reunoja, sillä ne ovat ennalta arvattavia sijainteja ja vihollinen kykenee hyödyntämään niihin vaunuaseidensa tulivoimaa. Suora näkyvyys tukikohdan aseisiin vihollisen tulosuunnasta saa olla korkeintaan joukkueen panssaritorjunta-aseiden tehokkaan ampumaetäisyyden mittainen (150-200m). Ryhmityksen sijoittaminen peitteisen harjanteen vastarinteeseen haittaa vihollisen tulitukiaseiden käyttöä sekä kiistää viholliselta suojan joutuessaan etenemään alamäkeen.

Kuva 50 Esimerkki ihanteellisesta puolustusmaastosta

Kuva 51 Esimerkki epäedullisesta puolustusmaastosta

Torjuntatukikohtaa suunnitellessaan joukkueenjohtaja määrittää ensimmäisenä **tuhoamisalueen** jonne arvioi vihollisen joutuvan tuomaan joukkojaan ja joka on oman tulenkäytön kannalta edullista maastoa.

Tuhoamisalueen perusteella joukkueenjohtaja määrittää ryhmien **pesäkkeiden** paikat siten, että niiden varsinaiset tulialueet risteävät joukkueen tuhoamisalueella ja että ne kykenevät tukemaan toisiaan tulella.

Varamiinoitteet ja sulutteet rakennetaan siten, että ne ohjaavat ja pysäyttävät vihollisen tuhoamisalueelle. Pysäyttävät miinoitteet ja esteet sijoitetaan tuhoamisalueen tukikohdan puoleiselle reunalle. Mikäli maasto mahdollistaa viholliselle panssarivaunujen käytön tulitukeen omien panssarintorjunta-aseiden ulottumattomista, on myös mahdolliset tulitukiasemat miinoitettava.

Torjuntamaali on 100m x 300m laaja epäsuorantulen maalialue joka paikannetaan tukikohdan tuhoamisalueelle tai sen taakse maastonkohtaan jossa vihollisen arvioidaan levittäytyvän hyökkäykseen ja jalkautuvan.

Maalipisteitä paikannetaan maastonkohtiin joita vihollisen arvioidaan käyttävän taisteluliikkeisiinsä liittyen. Tuliasemiin valmistetaan maaliviitat jotka osoittavat maalipisteen nimen ja sijainnin tulialueella.

Johtamispaikka on sijoitettava siten, että joukkueenjohtaja kykenee johtamaan joukkueensa taistelun sekä tekemään itse havaintoja taistelun kulusta. Yleensä johtamispaikka sijaitsee tukikohdan keskiosassa.

Tulenjohtopaikka pyritään sijoittamaan siten että siltä kyetään tähyttämään tuhoamisalueelle sekä torjuntamaalin alueelle. Yleensä tulenjohtopaikka on johtamispaikan yhteydessä.

Etupesäke sekä mahdolliset **valeasemat** ryhmitetään joukkueen tukikohdan etupuolelle noin 300-500m etäisyydelle varsinaisista asemista. Etupesäkkeen tehtävänä on aloittaa taistelu vihollisen kärkeä vastaan ja toimia "ovikellona" varsinaiselle tukikohdalle. Etupesäkkeen on oltava vähintään maalinosoituskyykyinen. Tällä kyetään

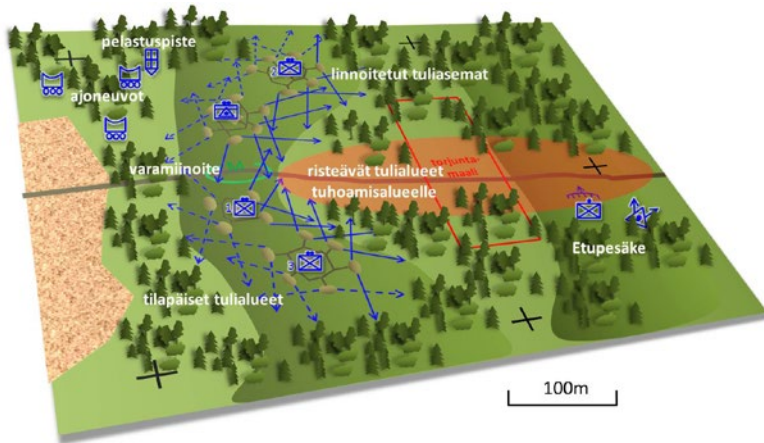
lisäämään tulenjohtokykyä joukkueen alueella. Aloitettuaan taistelun, etupesäke irtautuu varsinaisiin aseisiin tai väistää vihollisen vastatoimia ja palaa jatkamaan taistelua vihollisen selustassa.

Pelastuspiste määritetään yhdessä joukkueen lääkintämiehen kanssa paikkaan, joka on suojassa suora-ammuntatulelta ja helposti saavutettavissa vähintään maastokootterilla. Pelastuspisteelle valmistetaan sääsuoja sekä tila vähintään kolmelle makuulla evakuoitavalle potilaalle.

Ajoneuvot hajautetaan joukkueen tukikohdan takaosiin ja maastoutetaan. Mahdollisuuksien salliessa ajoneuvoille valmistetaan ajoneuvopoterot. Ajoneuvoja käytetään taistelun aikana evakointeihin ja täydennyksiin. Taistelussa tarpeettomat ajoneuvot voidaan myös käskä komppanian huoltojoukkueen alueelle.

Ilmatorjuntakonekivääri ryhmitetään lähtökohtaisesti ilma-ammunta-asemaan. Se voidaan asentaa myös maastokootteriin, jossa sitä voidaan käyttää tarvittaessa pinta-ammuntaan ja siirtää taistelutilanteen niin vaatiessa.

Kokoontumispaikka määritetään ryhmille ja joukkueelle mikäli tehtävä on määräaikainen ja asemista valmistaudutaan irtautumaan. Kokoontumispaikka on edullista sijoittaa peitteiseen maastoon, syrjään vihollisen hyökkäysuralta vähintään 500 metrin etäisyydelle. Taisteluskoketuksesta irtautuminen ei saa tapahtua vihollisen hyökkäyssuunnan mukaisesti. Ryhmänjohtajat määrittävät ryhmilleen kokoontumispaikan vähintään 200m pesäkkeensä taakse.

Kuva 52 Joukkueen torjuntatukikohdan rakenne

6.3 Jääkäriryhmän pesäke

Joukkueen tukikohta koostuu ryhmien pesäkkeistä. Pesäkkeet koostuvat kolmesta partion tuliasemasta jossa kussakin on kolme taistelijaa. Ryhmän pesäkkeen leveys puolustuksessa on tyypillisesti 70 - 150 metriä.

Tuliasema on yhden tai useamman taistelijan valitsema tai heille käsketty paikka josta nämä käyttävät tulta tulialueelleen. Tuliasemassa on oltava laaja ampuma-ala, hyvä tuki aseelle, suoja vihollisen tähytykseltä sekä suora-ammunnalta ja suojaista siirtymäreittiä.

Ryhmän pesäkkeessä partioiden ja taistelijoiden tuliasemat on ryhmiteltävä siten, että niiden tulialueet risteävät, eivätkä ampumasuunnat ole suoraan kohti vihollisen oletettua tulosuuntaa. Tällä estetään pesäkkeen paljastuminen viholliselle ennen sen saapumista suunnitellulle tuhoamisalueelle sekä oman toiminnan lamauttaminen vihollisen suora-ammunta-aseilla. Konekiväareiden tuli on pyrittävä saamaan risteäväksi.

Partioiden tuliasemien välinen etäisyys riippuu maastosta ja maaston peitteisyydestä. Niiden on kyettävä ampumaan toistensa eteen, suojaten näin toistaan. Partioiden tuliasemien välisen etäisyyden tulee olla vähintään noin 30 metriä mutta ei yli 100 metriä. Näin ryhmän tulella kyetään valvomaan noin 200-300m leveä alue.

Tulialue on maasto jonne ryhmä valmistautuu ensisijaisesti käyttämään aseistustaan vihollisen tuhoamiseksi. Tulialue valmistellaan:

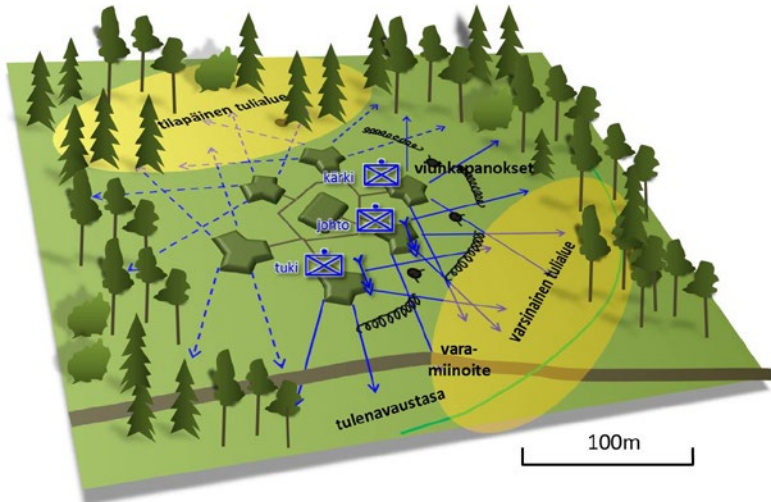
- raivaamalla puustoa ja aluskasvillisuutta tähytykskatveiden poistamiseksi,
- mittaamalla etäisyyksiä selkeisiin maastonkohteisiin ja laatimalla tuliasemakortit,
- nimeämällä maastonkohtia ryhmän tulen keskittämiseksi
- rakentamalla esteitä vihollisen etenemiselle ja suojankäytölle

Ryhmän tulialueen leveys on yleensä noin 100-150 astetta ja syvyydeltään noin 200 metriä. Ihanteellinen tulialue on harvakasvustoista, tasaista maastoa ilman luontaisia suoja kuten kiviä, harjanteita tai painanteita. Kaikki tulialueet on suunniteltava **ris-teäviksi** niin, että tulialueella oleviin maastonkohtiin kyetään ampumaan useammasta suunnasta.

Tilapäinen tulialue on yleensä ryhmän sivustassa tai selustassa riippuen siitä mistä vihollisen arvioidaan pyrkivän saarrostaamaan joukkuetta. Tilapäiselle tulialueelle ryhmä tulittaa **vaihtoasemistaan**.

Tulenavaustasa on maastoon sidottu helposti erotettavissa oleva maastonkohta jonka ylittäminen vihollisen toimesta toimii ryhmälle merkinä yhtenäisestä tulenavauksesta. Tulenavauksen jälkeen taistelijat voivat vapaasti tulittaa vihollisia myös tulenavaustasan taakse. Tulenavaustasa määritetään yleensä 70-100m etäisyydelle pesäkkeen etureunasta. Tulenavaustasat voidaan määritellä valoisalle ja pimeälle erikseen tehokkaan tulenavauksen aikaansaamiseksi.

Ryhmänjohtajan paikka on partiioeen pesäkkeen keskellä, jotta tämä kykenee havainnoimaan kokonaisuutta ja johtamaan partioita. Johtamispaikalta on kyettävä hahmottamaan ryhmän taistelu.

Kuva 53 Ryhmän pesäke torjuntatukikohdassa

Partioille määrätään ja valmistellaan **vaihtoasemat** joista taistellaan ryhmän tilapäiselle tulialueelle. Vaihtoasemat linnoitetaan samaan tason kuin varsinaiset tuliasemat.

Tuliasemien ja vaihtoasemien lisäksi partiolle määritetään **vara-asemat** joista tulitetaan ryhmän varsinaiselle tulialueelle toiminnan ollessa estynyt tuliaseamista. Vara-asemat linnoitetaan mahdollisuuksien sallimassa laajuudessa.

Suoja-asema sijoitetaan 50-100m varsinaisen pesäkkeen takapuolelle. Siellä ryhmä majoittuu ja lepää kun taistelu ei ole käynnissä. Suoja-asema linnoitetaan ensin telttapoteroksi ja myöhemmin korsuksi. Suoja-aseman ja tuliasemien välille voidaan valmistaa ensin suojakuoppia joita pitkin edetään aseisiin epäsuoran tulen aikana. Suoja-kuopat myöhemmin yhdistämällä aikaansaadaan ryömintä- tai juoksuhauda.

Pesäkkeen etupuolelle valmistetaan piikkilangasta esteitä joilla estetään vihollisen jalkaväen rynnäköinti aseisiin. Tuliasemien etupuolelle sijoitetaan viuhkapanoksia joilla torjutaan vihollisen jalkaväen rynnäköintirytykset. Tulialueelle jääviin katveisiin tai suojiin voidaan kasata tulialueen raivauksesta syntyviä raivausjätteitä suojan käytön estämiseksi.

6.4 Joukkueen puolustusvalmiuden kehittäminen

6.4.1 Suunnittelu ja maastontiedustelu

Puolustukseen ryhtyminen käynnistyy komppanianpäällikön antaman **esikäskyn** tai tehtävän perusteella jossa saadaan vähintään päällikön arvio vihollisen toiminnasta, komppanian taistelujatus, joukkueen tehtävä ja alustava vastuualue sekä toimintaohjeita, vaatimuksia tai rajoituksia. Näiden tietojen perusteella joukkueenjohtaja aloittaa oman tilanteenarviointiprosessin ja antaa oman esikäskynsä joukkueelleen heti kun mahdollista.

Komppaniasta kootaan yleensä **tiedustelu- ja valmisteluosasto** joka koostuu komppanian päällikön lisäksi joukkueenjohtajista, tulenjohtajista, erillisryhmien johtajista sekä tarvittavasta määrästä opasmiehiä ja tarvittaessa suojaava osasto. Tiedustelu- ja valmisteluosasto siirtyy tulevalle vastuualueelle useita tunteja tai joissain tapauksissa jopa vuorokausia ennen pääjoukkoa jotta johtajille jää aikaa laatia päätös joukkueensa ryhmityksestä ennen joukon saapumista.

Jääkärijoukkueen tiedustelu- ja valmisteluosastoon kuuluvat ainakin:

- joukkueenjohtaja
- tulenjohtaja
- lähetti /viestimies (mukana TSTJJ-päätelaite)
- tarvittava määrä opasmiehiä

Laajalle alueelle ryhmittyessä voi olla tarpeellista että myös ryhmänjohtajat osallistuvat tiedustelu- ja valmisteluosastoon.

Ennen tiedusteluun lähtöä joukkueenjohtaja käskää joukkueen varajohtajalle perusteet pääosien marssista sekä opastuksen ja pääjoukon vastaanoton järjestelyt.

Saavuttuaan tulevalle tukikohta-alueelle, jääkärijoukkueen johtaja saa perusteet oman tiedustelunsa käynnistämiseen komppanian päällikön **ryhmittymiskäskystä**.

Tehtävän saatuaan joukkueenjohtaja jatkaa tilanteenarviointia ja siirtyy oletettuun vihollisen tulosuuntaan, josta lähestyy tukikohtaa-/vastuualuetta ja arvioi vihollisen toimintamahdollisuuksia vastuualueellaan.

- missä ryhmityksessä vihollinen saapuu joukkueen vastuualueelle?
- missä ja miten vihollinen ryhmittyy hyökkäykseen?
- mitä etenemisreittejä maastossa on vihollisen panssarivaunuille ja ajoneuvoille?
- missä on mahdollisia vihollisen tulitukiasemia? (vaunut sekä kranaattikonekiväärit)
- mitkä ovat vihollisen epäsuoran tulenkäytön mahdollisuudet?
- missä vihollinen todennäköisesti jalkautuu?
- miten vihollisen jalkaväki toimii?
- mitkä ovat ilma-aseen (erit. helikopterit) käyttömahdollisuudet hyökkäävän joukon lähitulitukeen?

Tämän jälkeen joukkueenjohtaja selvittää oman joukkonsa kannalta:

- missä vihollisen panssarivaunut tai -ajoneuvot on edullista pysäyttää?
- miten ja mistä pysäytetyt panssarivaunut tai -ajoneuvot tuhoataan?
- minne on tarpeellista käyttää omaa epäsuoraa tulta?
- mistä ja millä voidaan häiritä vihollisen ilma-aseita?
- miten suojataan tulenjohtopaikat ja panssarintorjunnan tuliasemat vihollisen jalkaväeltä?
- minkälainen on alueen ilmasuoja/peitteisyys?
- kuinka linnoittamiskelpoinen alue on?
- minne kyetään tarvittaessa väistämään ylivoimaista vihollista?

Maastontiedustelun perusteella ja toimintamahdollisuudet arvioituaan joukkueenjohtaja laatii arvionsa vihollisen toiminnasta ja **päätöksen** joka laaditaan järjestyksessä:

- Joukkueen vastuualueen rajat (jos määritetty)
- Tuhoamisalueet
- Panssarintorjunta-aseiden ryhmitys
- Epäsuorantulen maalit
- Ryhmien pesäkkeet
- Johtamispaikka
- Vartio/tähystyspaikat
- Irtautumisreitit ja kokoontumispaikat
- Täydennys/evakuointireitit

Päätöksen rakenne ja esimerkki sisällöstä on esitetty **liitteessä 4.7**.

Tulenjohtaja osallistuu joukkueenjohtajan maastontiedusteluun ja taistelusuunnitelman laatimiseen. Tulenjohtaja esittelee joukkueen johtajalle epäsuoran tulenkäytön mahdollisuudet:

- tukevat tuliyksiköt,
- ampumaetäisyydet,
- varmuusetäisyydet,
- käytössä olevat ampumatarvikkeet

Jääkärijoukkueen johtajan on esitettävä tulenjohtajalle vaatimuksensa epäsuoran tulenkäytöstä. Vaatimus voi olla esimerkiksi:

”Jalkautunut vihollinen on lamautettava tuolla alueella. Lisävoimien pääsy alueelle pitää eristää tuolta tasalta. Vihollisen tulitukiaseita on häiritävä tuolla mäellä. Mahdolliset koukkaukset on lamautettava tuolla ja tuolla.”

Tämän jälkeen tulenjohtaja paikantaa maalit. Maalien paikantamisen jälkeen tulenjohtaja esittelee tulisuunnitelman joukkueen johtajalle, joka hyväksyy tai hylkää ja tarkentaa vaatimuksia. Tulenjohtajan on pyrittävä valmistelemaan epäsuoran tulenkäytön, että se voidaan aloittaa vaikutusammuntana. Tulenjohtajan on valmistauduttava

johtamaan tulta useasta paikasta. Tällöin tulenjohtoryhmä on jaettava kahteen osaan joista toisen johtajana toimii tulenjohtaja ja toisen tulenjohtoaliupseeri

6.4.2 Joukkueen ryhmittäminen

Mikäli joukkue siirtyy moottorimarssina, opastetaan ajoneuvot joukkueenjohtajan ajoneuvoittain osoittamiin paikkoihin hajaryhmitykseen. Joukkue jalkautuu ja kuljettajat naamioivat ajoneuvot, uhanalaisin suunta on ilma. Joukkue opastetaan opasmiesten toimesta käskynantopaikalle, jossa joukkue ryhmittyy käskettyyn paikkaan siilipuolustukseen (käsketään siirtymis- tai marssikäskyssä). Kertasingoilla varustettu partio asetetaan suojaamaan uhanalaisimpaan suuntaan. Joukkueen varajohtaja ilmoittaa joukkueenjohtajalle joukkueen paikallaolosta ja suojauksen asettamisesta. Joukkueen johtaja käskää ryhmänjohtajille päätökseensä perustuvan **ryhmittymiskäskyn**. Käskyn runko on esitetty **liitteessä 4.1**.

Joukkueen johtajan yhteiskäskyn jälkeen tulenjohtaja käskää joukkueelle perusteet joukkueen käytössä olevasta epäsuorasta tulesta.

6.4.3 Ensimmäinen tarkastus- ja käskykierros

Ensimmäisellä tarkastus- ja käskykierroksella käsketään joukkueen puolustuskäsky ja yksityiskohtainen taistelusuunnitelma. Tarkastuskierrokselle joukkueenjohtajan mukaan tulee tulenjohtaja, joukkueen varajohtaja, joukkueenjohtajan viestimies ja taistelulähettilä. Joukkueenjohtaja tarkastaa ryhmien pesäkkeet yhteistoiminnassa ryhmänjohtajan kanssa.

Joukkueen johtajan tarkastuskohteet ensimmäisellä tarkastus- ja käskykierroksella

- pesäkkeen paikka ja ryhmitys
- pesäkkeet ja tuhoamisalueet (tulialueet tarvittaessa)
- konekiväärien tuhoamisalueet (tulialueet tarvittaessa)
- panssarintorjunta-aseiden paikat tuhoamis- tai vaikuttamisalueet
- ilmatorjuntakonekiväärien paikat ja tulialueet
- panssarintorjunta-aseiden tuliasemakortit
- irtautumisreitit

Ryhmien pesäkkeiden tarkastamisen jälkeen joukkueenjohtaja käskää tarvittavat muutokset ja tarkennukset sekä aikamääreet. Tämän jälkeen joukkueenjohtaja käskää joukkueen **puolustuskäskyn** koko ryhmälle. Puolustuskäskyn sisältö on esitetty **liitteessä 4.3**.

Ensimmäisen tarkastuskierroksen jälkeen joukkueenjohtaja ilmoittaa komppanian päällikölle joukkueen ryhmittämisestä lähetin välityksellä jotta tämä osaa reitin komppanian komentopaikalle jatkossa.

6.4.4 Yhteydenotot naapureihin

Ensimmäisen tarkastus- ja käskykierroksen sekä ryhmittymisilmoituksen jälkeen joukkueenjohtaja ja tulenjohtaja ottavat yhteyttä naapurijoukkoihin.

Yhteydenottoperiaate

- vasemmalta oikealle
- takaa eteen
- tukeva tuettavaan

Tapaamisen yhteydessä verrataan kummankin joukon käsitystä vallitsevasta tilanteesta, arviosta vihollisen toimista sekä omien joukkojen toiminnasta. Molemmat osapuolet esittelevät taistelusuunnitelmansa keskeisen sisällön.

Yhteydenoton tuloksena molemmilla osapuolilla on käsitys siitä, miten tulenkäytön järjestelyt toteutetaan sauma-alueilla sekä mitkä ovat toistensa tukemismahdollisuudet ja yhteistoimintajärjestelyt taistelun eri vaiheissa.

6.4.5 Toinen tarkastus- ja käskykierros

Komppanian päällikkö tarkastaa joukkueen ryhmityksen oman aikataulunsa mukaisesti. Komppanian päällikön tarkastuskierroksella joukkueenjohtaja esittelee joukkueen ryhmityksen ja taistelusuunnitelman.

Komppanian päällikön ensimmäinen tarkastuskierros

Joukkueenjohtaja esittää komppanianpäällikölle

- vihollistiedot
- joukkueen puolustusvalmisteluiden vaihe
- esittelee joukkueen ryhmityksen ja taistelusuunnitelman
- sovitut asiat naapureiden kanssa
- esitykset tukikohdan suluttamistarpeista
- esitykset työkoneiden tarpeesta ja muista taisteluvalmiutta parantavista tekijöistä

Tarkastettuaan tukikohdan komppanianpäällikkö käskää puolustuskäskyn joukkueenjohtajalle

Toisella tarkastus- ja käskykierroksella tarkastetaan ensimmäisellä tarkastus- ja käskykierroksella käsketyt mahdolliset muutokset ja tarkennukset sekä aikamääreet. Tarkastamisen jälkeen joukkueenjohtaja käskää mahdolliset tarkennukset ja muutokset taistelusuunnitelmaan sekä linnoittamiseen ja huoltoon liittyvät lisämääreet yhteistoiminnassa joukkueen varajohtajan kanssa. Tarkastuskierrokselle joukkueen johtajan mukaan tulee tulenjohtaja (viestimies tarpeen mukaan), joukkueen varajohtaja, joukkueen johtajan viestimies ja taistelulähetti. Joukkueenjohtaja tarkastaa edellä mainitut kohdat yhteistoiminnassa ryhmänjohtajan kanssa.

Toisen tarkastus- ja käskykierroksen tarkastuskohteet:

- vartiointijärjestelyt ja hälytyksen suorittaminen
- vaihtoasemien miehittämisen
- käskettyjen korjausten tarkastaminen
- raivauksen ja linnoittamisen vaiheet
- naamiointin ja maastouttamisen

Tulenjohtajan tarkastuskohteet toisella tarkastus- ja käskykierroksella

- taistelijat tietävät epäsuorantulen maalien nimet, numerot ja sijainnin maastossa
- maaliviitat ovat tehtynä sekä oikein suunnattuna ja kiinnitettynä

Ryhmien pesäkkeiden tarkastamisen jälkeen joukkueen johtaja käskää tarvittavat muutokset ja sekä taistelusuunnitelman tarkennukset koko ryhmälle. Käskyn havainnollistamiseksi käytetään esimerkiksi maastolaatikkoa.

Käskettävien asioiden luettelo on esitetty liitteessä 4.4.

Joukkueenjohtaja harjoituttaa jokaisen ryhmän ja erillispation yksitellen kuvaamalla vihollisen toimintaa ja antaa taistelusuunnitelman mukaisia käskyjä tai merkkejä. Harjoittelussa on varmistuttava siitä, että ryhmät tai partiot kykenevät tukemaan toisiaan ja että käskyt ja liikkeet ovat halutun kaltaisia. Ryhmien ja erillispartioiden harjoittelun jälkeen joukkueenjohtaja harjoituttaa koko joukkueen taistelun. Tulenjohtaja harjoituttaa oman tulenjohtoryhmänsä toiminnan.

Joukkueen harjoittelulla joukkueen johtaja varmistuu, että joukkue taistelee suunnitelman mukaan sekä varajohtaja kykenee johtamaan taistelun. Joukkueen varajohtajan on tiedettävä miten joukkueen taistelu on suunniteltu toteutettavaksi, jos joukkueenjohtaja estyy suorittamasta tehtävänsä. Jos tilanne sallii, on joukkueen harjoittelussa käytettävä maaliosastoa, joka toimii vihollisarvion mukaisesti. Maaliosastoharjoittelu on konkreettinen tapa testata taistelusuunnitelman toimivuus ja ryhmien toiminta.

6.5 Ryhmän ryhmittäminen puolustukseen

Joukkueenjohtajan asemaanmenokäskyn saatuaan ryhmänjohtajat vievät ryhmänsä pesäkkeensä takapuolelle ja määrittävät ryhmän kokoontumispaikan tai suoja-aseman. Ryhmänjohtaja käskyy ryhmän avoriviin asemaan tulevan pesäkkeen tasalle jonka jälkeen kiertää antamassa partiolle asemaanmenokäskyn. Ryhmänjohtajan asemaanmenokäskey sisältää seuraavat asiat:

- tuliaseman paikka
- tulialueen rajat
- tulenaloitustasa ja tulen avaaminen
- oma johtamispaikka

”Tirilä, Niskanen ja Mynttinen. Teidän tuliasemanne on tässä. Tulialueen vasen raja on tuo iso kivi 30 metrin päässä. Osoittakaa. Tulialueen oikea raja on tuo kaatunut koivu 20 metrin päässä. Osoittakaa. Tulen avaatte esimerkistäni tai viimeistään jos viholliseksi tunnistanne henkilö ylittää tuon ojan. Oma paikkani on tuossa kivikkoisella kumpareella.”

Partion johtajat ryhmittävät omat taistelijansa ja sillä aikaa ryhmänjohtaja tiedustele pesäkkeen etualueen vihollisen näkökulmasta. Tiedustelun perusteella partioiden tuliasemia tarkennetaan siten, ettei pesäkkeen tulialueelle jää katveita. Erityistä huomiota kiinnitetään konekiväärien ja tukiampujan tuliasemien ja tulialueiden määrittämiseen. Mikäli ryhmittäminen tapahtuu vihollisuhan alaisena, suojataan ryhmittäminen ryhmänjohtajan partiolla. Tiedustelun perusteella ryhmänjohtaja antaa ryhmittämiskäskyn jonka sisältö on esitetty **liitteessä 4.2.**

Ryhmänjohtaja ilmoittaa joukkueenjohtajalle ryhmänsä valmiudesta kun on antanut ryhmittämiskäskynsä. Ryhmän on kyettävä ryhmittämään kesällä 20 minuutissa ja talvella 30 minuutissa. Pimeä tai huono näkyvyys pidentää aikaa 5 minuuttia..

Liikettä pesäkkeiden alueella tulee välttää ja liikkumisessa tulee noudattaa käskettyjä reittejä erityisesti talvella. Pakolliset valmistelut kuten raivaukset, panosten ja miinojen asentaminen voidaan toteuttaa pesäkkeen etupuolella. Tällöin on huolehdyttävä siitä, ettei tuhoamisalueelle jää pesäkkeen paljastavia jälkiä.

Ryhmänjohtaja harjoituttaa ryhmänsä taistelusta ainakin seuraavat asiat:

- Hälyttäminen ja asemien miehittäminen
- Tulen aloitus, keskittäminen ja jakaminen
- Sinkojen käyttö
- Ryhmitysmuutokset asemien ja vaihtoasemien välillä
- Aseiden käsittely
- Ensiapu ja haavoittuneen evakuoinnin järjestelyt
- Irtautuminen

6.6 Vartiointi, valvonta ja valmius

Vartiointi aloitetaan välittömästi puolustusvalmisteluiden alusta alkaen asettamalla pesäkkeen tai tukikohdan etupuolelle suojaava vartiomies.

Joukkueen omasuojan ja turvallisuuden ylläpitämiseksi on tukikohdassa oltava ympäri-vuorokautinen vartiointi. Vartioinnilla estetään oman joukon yllättäminen vihollisen toimesta. Vartiointi toteutetaan vartiopaikoilla sekä partioinnilla. Vartiointiin järjestelyistä vastaa yleensä joukkueen varajohtaja.

Vartiopaikat sijoitetaan maastonkohtiin joista on hyvä näkyvyys tukikohdan ympäristöön ja joka täyttää hyvän tulaseman vaatimukset. Vartiopaikkojen tähytysalueet riis-teävät ihanteellisessa tilanteessa päällekkäin. Vähintään yhdellä vartiopaikalla tulisi olla myös mahdollisuus tähytää ilmaan.

Vartiopaikan vähimmäisarvustukseen kuuluu kiikari, valonvahvistin tai lämpötähystin. Lisäksi vartiopaikka voidaan varustaa viestivälineellä, hälytyslangalla, epäsuorantulen maaliviitalla ja tulasemakortilla. Vartiopaikka suojataan viuhkapanoksilla ja paikalla tulee olla käsikranaatteja, kertasinkeja, valaisuraketteja sekä valopistooli. Tulenjohtopaikalla ja ryhmien vartiopaikoilla on oltava mahdollisuuksien mukaan käytössä myös tunnistuskuvat. Vartiomiestä asetettaessa annetaan tälle vartiokäsky joka antaa perusteet vartiomiehen toiminnalle. Vartiokäskyn sisältö on esitetty **liitteessä 4.5**.

Vartiopaikkojen ja vartiovuorojen ylläpidosta vastaa vartioaliupseeri. Vartioaliupseerin tehtävä kiertää joukkueen aliupseereiden kesken laadittavan vuoroluettelon mukaisesti. Vuoronsa aikana vartioaliupseeri tarkastaa tukikohdan vartiopaikat ja lähivartiomiehet. Vartioaliupseeri vastaa joukkueen puolustustaistelun käynnistämisestä siihen saakka kunnes joukkueenjohtaja on valmis ottamaan johtovastuun.

Joukkueen vastuualueelle luodaan kattava tähytysverkko jääkäriryhmien, vartiopaikkojen, tähytyspaikkojen ja tulenjohtovoiman ryhmityksellä. Tulenjohtoryhmän on ryhmityttävä siten, että ainakin joukkueen tuhoamisalueen tärkeimpiin maalipisteisiin kyetään tähyttämään vähintään kranaatinheittimien varmuusetaisytydeltä. Tulenjohtoryhmä voidaan tarvittaessa jakaa kahteen partiioon.

Kiinteiden vartiopaikkojen lisäksi tukikohdan ympäristöä on valvottava partioinnilla. Partioinnin tarkoituksena on ulottaa valvonta tukikohdan tähytysetaisytyttä kauemaksi ja tutustua tukikohtaa ympäröivään maastoon. Partioinnilla voidaan paljastaa vihollisen tiedustelu tai hyökkäysvalmistelut.

Partiointia toteutetaan vähintään kolmen taistelijan osastoina, jota johtaa lähtökohtaisesti aliupseeri. Partion koko on mitoitettava arvioidun vihollisuhan ja tehtävän mukaisesti. Partio varustetaan tähytys- ja viestivälineellä. Käsky tiedustelupartiolle esitetty **liitteessä 4.6**.

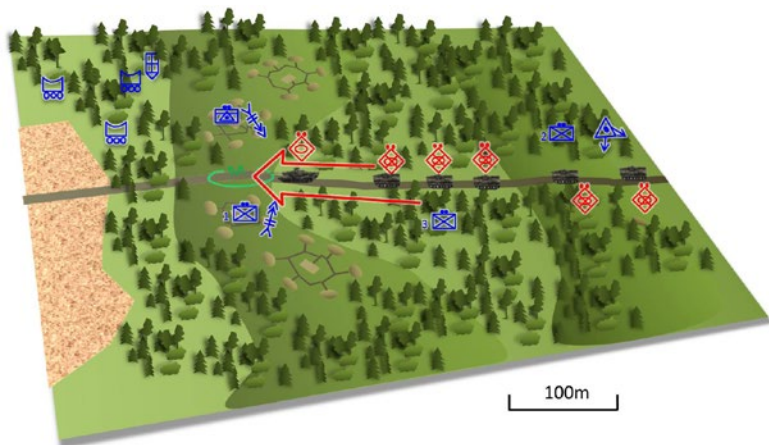
Palattuaan partiosta, partionjohtaja käy esittelemässä partioinnin havainnot joukkueenjohtajalle luonnoksena tai karttaan sitoen.

Partion hallussa ei saa olla mitään muistiinpanoja tai merkintöjä, jotka vihollisen halltuun joutuessaan paljastaisivat oman joukon toiminnan tai ryhmityksen.

6.7 Puolustustaistelu

Taisteluvaihe alkaa hetkestä, jolloin joukkue käsketään täyteen taisteluvälmiuteen, eikä valmisteluja voida enää jatkaa joukkueen alueella. Taisteluvaihe voi joukkueen tai ryhmän osalta kestää yhtäjaksoisesti muutamasta tunnista useisiin päiviin. Joukkuetta täydennetään ja huolletaan taisteluvaiheen aikana säännöllisesti. Taisteluvaiheen päätteeksi joukko siirretään taistelualueeltaan taistelukyvyyn palauttamista varten.

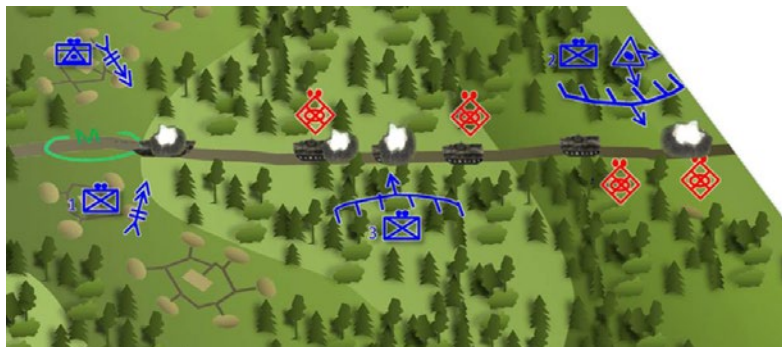
Taisteluiden ratkaisevimmat hetket ovat usein tulen avaamista edeltävä tunti ja sitä seuraavat muutamat minuutit. Tulenavaamista edeltävän tunnin aikana joukko saattaa huolimattomuuttaan paljastua vihollisen tiedustelulle ja altistua vastatoimille kuten epäsuoralle tulelle tai pysyä havaitsemattomissa ja kykenee aloittamaan yllätyksellisesti ja siten tempaamaan aloitteen.

Kuva 54 Vihollinen lähestyy tukikohtaa

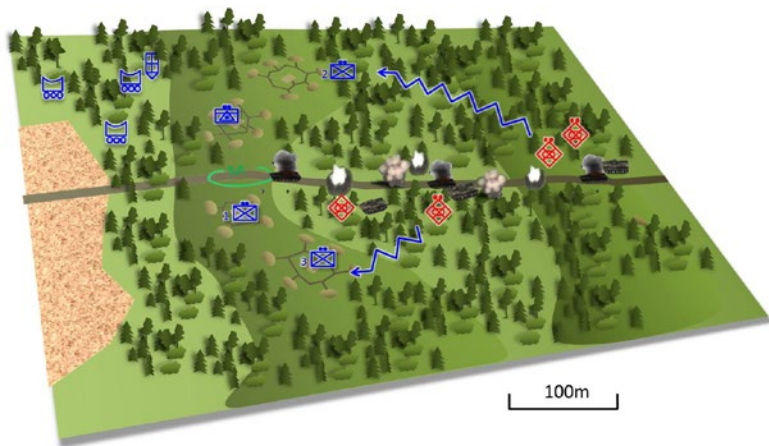
Mikäli tulenavaus kyetään toteuttamaan yllätyksellisesti suojautumatonta vihollista vastaan kaikilla käytössä olevilla aseilla, tuotetaan suurin osa tappioista taistelun ensimmäisten minuuttien aikana. Tämän tavoitteen saavuttamiseksi johtajien on painotettava käskyissään kenen johdolla tai esimerkiksi tuli avataan ja missä tilanteessa. Tulen avaaminen sidotaan ensisijaisesti johtajan esimerkkiin tai vihollisen toimintaan. Suullisia komentoja tai äänimerkkejä tulee lähtökohtaisesti välttää tulenavauksen merkkeinä, sillä ne voivat antaa erityisesti jalkautuneelle viholliselle aikaa suojautua. Yhtenäinen tulenavaus on harjoiteltava.

Yleensä tuli avataan väijytysmäisesti miinalla, panoksella tai singolla joilla kyetään tuottamaan massamaisia tappioita viholliselle. Tämä on merkki muulle joukkueelle tulenavaamisesta. Onnistuneen tulenavauksen jälkeen vihollinen on hetken sekaannuksen vallassa ja pyrkii järjestämään toimintansa vastaamaan tilannetta.

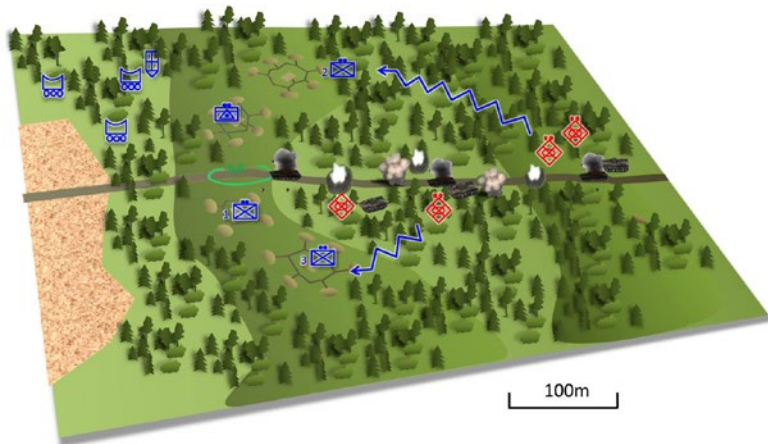
Kuva 55 Taistelu aloitetaan väijytyksellä vihollisen marssirivistöä vastaan

Tulenauvauksen jälkeen joukko kiihdyttää tulensa äärimmilleen käsiasein ja panoksin tuhotakseen vihollisen ennen kuin se ehtii suojautua ja käynnistää vastatoimenpiteensä. Viimeistään minuutin kuluttua tulen avaamisesta vihollisen edelleen toimintakykyiset joukot ovat suojautuneet suora-ammuntatulelta ja käynnistävät vastatoimia puolustajan lyömiseksi. Suojakseen vihollinen käyttää savuheitteitä ja runsaasti suora-ammuntatulta.

Kuva 56 Väijytyksen toteuttaneet ryhmät irtautuvat pesäkkeisiinsä epäsuoran tulen turvin

Epäsuoratuli pyritään aloittamaan mahdollisimman pian muun tulen jälkeen. Tämä mahdollistetaan suuntauttamalla tuliyksiköt ennalta maalipisteisiin. Tulta käytetään tulenjohtajan toimesta tuhoamisalueelle tappioiden tuottamiseksi sekä tähytyspaikan toimesta ryhmityksen sivustaan jossa vihollinen on ruuhkautunut tai ryhmittyä hyökkäykseen.

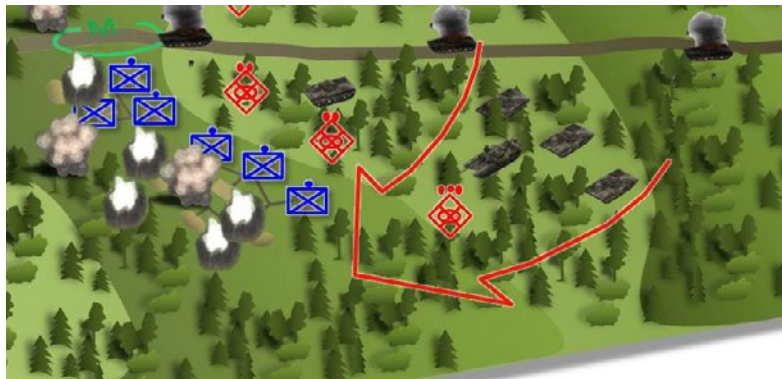

Kuva 57 Levittäytyvä vihollinen torjutaan tukikohdassa

Ryhmät jatkavat jalkautuvan ja levittäytyvän vihollisen tuhoamista käsiaseillaan ja singoilla. Rynnäkkökivääreillä tuhoataan vihollisia noin 50-150 metrin etäisyydelle yksittäislaukauksilla sekä konekivääreillä noin 50-300 metrin etäisyydellä lyhyillä sarjoilla. Vihollisen ryhmäseiden käyttäjiä tai yksittäisiä taistelijoita tuhoataan ryhmän tukiampujan toimesta aina 400 metrin etäisyydelle. Vihollisen rynnäköinti torjutaan lyhyitä sarjoja ampumalla, käsikranaateilla sekä viuhkaräjähdepanoksia laukaisemalla. Ryhmänjohtajat johtavat ryhmänsä taistelua ja tulenkäyttöä suullisilla komennoilla sitoen ryhmittymiskäskyssä nimettyihin maastonkohtiin sekä ampumalla valokuovia ryhmän tulen keskittämisen merkiksi.

Viimeistään viiden minuutin kuluttua tulen avaamisesta vihollinen kykenee paikantamaan puolustajan tuliaseimat ja aloittamaan sitovan tai lamauttavan suora-ammuntatulen. Samaten käynnistetään yleensä saarrostava koukkausliike puolustavan joukkueen taisteluun sitomiseksi.

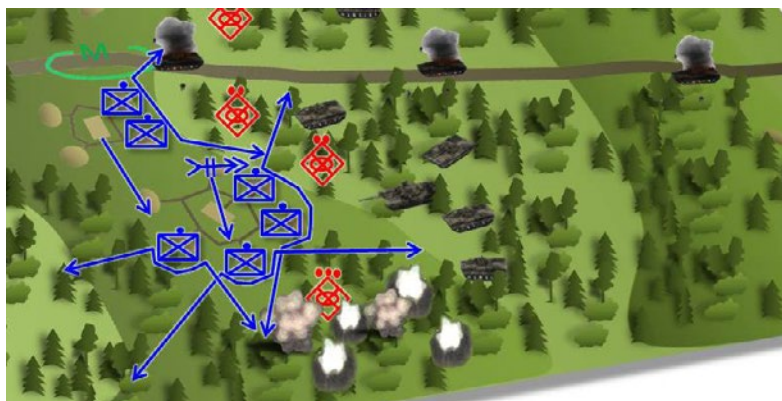
Vihollinen tukee hyökkäystään epäsuoralla- tai ilmatulella viimeistään noin 15-20 minuutin kuluttua tulyksiköstä tai käytössä olevasta ilma-aseesta riippuen. Puolustava joukkue pyritään tuhoamaan epäsuorantulen ja ilma-aseen tulella, jota resursseista riippuen voidaan jatkaa kymmeniäkin minuutteja. Säilyäkseen taistelukykyisenä joukkueen tukikohdan on oltava huolellisesti linnoitettu tai tulen alta on väistettävä hyvissä ajoin.

Kuva 58 Vihollisen vahvistukset käynnistävät koukkauksen epäsuoran tulen suojaamana

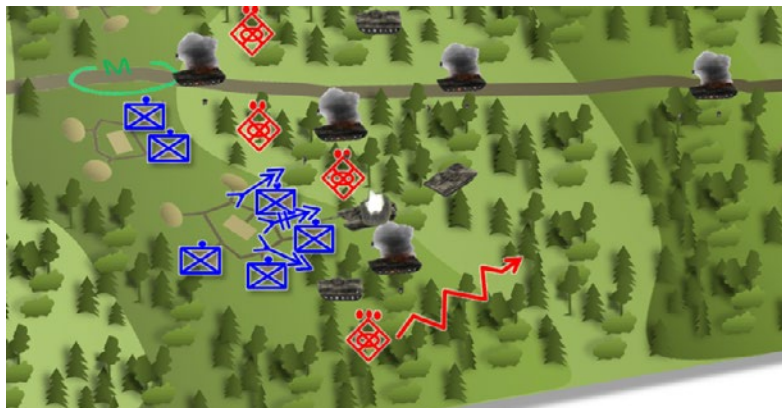
Joukkueenjohtaja seuraa taistelun kulkua johtajan omien havaintojen ja ryhmänjohtajien ilmoitusten perusteella. Joukkueenjohtajan keskeiset keinot puolustustaistelun kulkuun vaikuttamiseen ovat joukkueen ryhmittymismuutokset ja erityisesti epäsuorantulen käyttö, jolla viholliselle saadaan tuotettua suurimmat tappiot.

Vihollisen pyrkiessä koukkaamaan joukon sivustaan, toteutetaan ryhmässä tai joukkueessa tarvittavat ryhmittymismuutokset siirtämällä partioita vaihtoasemiin joista tulitetaan tilapäiselle tulialueelle koukkauksen estämiseksi. Panssarintorjunta-aseita ryhmitetään panssarivaunuhavaintojen perusteella.

Kuva 59 Ryhmittymä muutetaan ja epäsuoraa tulta käytetään koukkauksen torjumiseksi

Epäsuoran tulen päätyttyä vihollinen pyrkii puhdistamaan tukikohdan puolustajan jalkaväestä suora-ammunta-aseiden tukemalla jalkaväen hyökkäyksellä. Tulitukeen vihollinen käyttää taistelupanssarivaunuja ja rynnäkkövaunuja myös peitteisessä maastossa. Mikäli vihollinen pyrkii murtautumaan joukkueen ryhmittymiseen vaunuilla, on ne eristettävä niitä suojaavasta jalkaväestä sekä tuhottava ne singoilla.

Kuva 60 Vihollinen irtautuu taistelukosketuksesta kärsittyään tappioita

Joukkueen puolustustaistelu on onnistunut, kun viholliselle on tuotettu niin paljon tappioita, että sen on pysäytettävä etenemisensä viimeistään joukkueelle käsketylle tasalle. Oman joukon taistelukyvyyn ylläpitäminen saattaa edellyttää irtautumista puolustusasemista, jos joukkueen tehtävä sen sallii.

7 JÄÄKÄRIJOUKKUEEN JA -RYHMÄN HYÖKKÄYS

Hyökkäys on taistelulaji jonka tarkoituksena on tulla ja liikettä yhdistämällä tuhota tai lyödä vihollinen sekä vallata maastonkohtia. Joukkue hyökkää yleensä osana jääkärikomppaniaa mutta voi joissain tapauksissa hyökätä myös itsenäisesti erillisessä suunnassa.

7.1 Jääkärijoukkueen ja -ryhmän hyökkäyksen periaatteet

Hyökkäyksessä vihollinen tuhoetaan suora-ammunta-aseiden ja epäsuoralla **tulella** tai lamautetaan siten, että omat joukot voivat **liikkua** sellaiseen maastonkohtaan, josta vihollisen tuhoaminen tulella on mahdollista. Liike on pyrittävä suuntaamaan mahdollisimman **suojaisaa** reittiä vaikka se tarkoittaisi joukolle ylimääristä ponnistelua.

Tehtävän täyttäminen edellyttää pääsääntöisesti sitä että hyökkääjä saavuttaa tulyilvoiman puolustajaan nähden. Tämä aikaansaadaan keskittämällä hyökkäykseen riittävästi joukkoja sekä epäsuoran ja suora-ammunta-aseiden tulo.

Tulen, liikkeen ja suojan lisäksi menestyksellinen hyökkäys edellyttää lisäksi **tilannetietoisuutta** ja **yllätystä**.

Tilannetietoisuus aikaansaadaan tiedustelun ja johtamisvälineiden yhteisvaikutuksella. Jotta hyökkäys kyetään suuntaamaan oikeaan paikkaan ja aikaan tehokkaimmalla mahdollisella tavalla, on vihollisesta tiedettävä sen sijainti, määrä, laatu, ryhmitys sekä toiminta.

Yllätykseen pyritään toimimalla nopeasti, salaamalla omien joukkojen aikeet, reitit ja toiminta vihollisen tiedustelulta niin kauan kuin mahdollista sekä harhauttamalla vihollista. Yllätyksen onnistuessa kyetään iskemään valmistautumatonta vihollista vastaan.

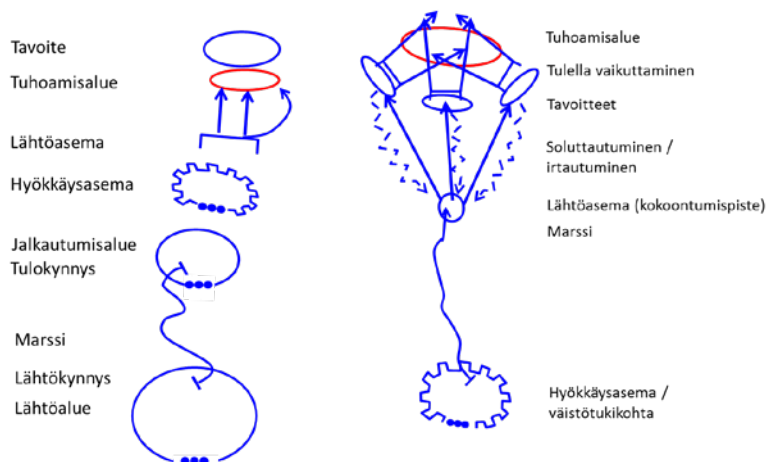
Nopeuteen pyritään käyttämällä hyväksi ajoneuvoja, valmisteltuja reittejä, vakioituja toimintatapoja ja perustaistelumenetelmiä. Nopeuden ansiosta onnistutaan iskemään viholliseen tämän valmisteluiden ollessa vielä kesken ja saavuttamaan menestys pienemmillä ponnistuksilla tai tappioilla.

Harhautuksella vihollisen huomio vedetään tulevan toiminnan kannalta vääriin paikkaan tai annetaan vääriä vaikutelma tulevasta toiminnasta jotta vihollinen kyetään yllättämään. Vihollista pyritään harhauttamaan kaikilla tasoilla.

7.2 Hyökkäyksen käsitteet

Jääkärijoukkue voi hyökätä osana jääkärikomppaniaa tai iskuosastona erillisessä suunnassa. Joissain tilanteissa jääkärikomppanian hyökkäys keskitetään yhdelle tuhoamisalueelle useasta suunnasta samanaikaisesti. Tällöin jääkärijoukkue hyökkää kuin se hyökkäisi iskuosastona.

Hyökkäys koostuu lähtöalueesta, marssireitistä, jalkautumisalueesta, hyökkäysasemasta, lähtöasemasta, tuhoamisalueesta ja tavoitteesta.

Kuva 61 Esimerkkejä hyökkäyksen rakenteesta

Lähtöalueella jääkärijoukkue toteuttaa hyökkäysvalmistelut aina mahdollisimman samanlaisina riippumatta siitä toimiiko se osana komppaniaa vai erillisessä suunnassa. Lähtöalueen ryhmitys riippuu joukon voimassaolevasta tehtävästä. Lähtöalueella komppanian päällikkö käskää hyökkäyskäsken jossa joukkueenjohtaja saa perusteet liikkeellelähdestä, siirtymisestä, tiedustelusta ja valmistelusta sekä alustavan taistelun ajatuksen ja hyökkäyssuunnan. Lähtöalueella joukon taisteluvalmius kohotetaan jatkamalla lisämateriaali, harjoittelemalla tuleva toiminta ja tarkastamalla ajoneuvot ja varusteet.

Marssireitin toiminta on käsitelty yksityiskohtaisesti luvussa 5.

Jalkautumisalueella ajoneuvot hajautetaan ja maastoutetaan ja joukko siirtyy nopeasti jalan hyökkäys- tai lähtöasemaan opastettuna. Jalkautumisalueen tulee olla peitteinen ja mahdollistaa ajoneuvojen tieltä ajo. Jos mahdollista, jalkautumisalue on samalla hyökkäysasema tai lähtöasema. Jos siirtymiseen ei käytetä ajoneuvoja, ei jalkautumisaluetta määritetä.

Hyökkäysasema on hyökkäysalueelle valmistettu ja linnoitettu tukikohta, jossa joukko tarvittaessa odottaa hyökkäyksen käynnistämistä puolustukseen ryhtyneenä. Hyökkäysasema sijaitsee yleensä alle 3 kilometrin etäisyydellä tuhoamisalueesta. Hyök-

käykselle ei välttämättä ole valmisteltu hyökkäysasemaa.

Lähtöasema on tasa, joka on suunnitellun tuhoamisalueen läheisyydessä, lähellä tiedusteltua vihollista, mutta suojassa vihollisen tähystykseltä ja suora-ammunnalta. Lähtöasemassa tehdään viimeiset tarkennukset hyökkäyssuunnitelmaan uusimpien vihollistietojen tai tilannemuutosten perusteella. Lähtöasemassa joukkueelle ja ryhmille käsketään yleensä kompassisuuntaa tai maastoon sidottu reitti jota hyökätä. Lähtöasemassa joukkueenjohtaja varmistaa että kaikki ryhmät ovat paikalla ja valmiit hyökkäämään. Lähtöasema sijaitsee tulivalmistelun suurimman varmuusetaisyuden päässä tulivalmistelun maalista.

Tulenkäytön väliraja käsketään rinnakkain hyökkääville joukkueille omalla tulella aiheutettavien tappioiden välttämiseksi erityisesti jos joukkueille annetaan käyttöön epäsuoraa tulta. Tulenkäytön väliraja sidotaan mahdollisuuksien mukaan maastosta helposti erottuvaan piirteeseen kuten tiehen, ojaan tai metsän reunaan.

Tuhoamisalue on maastonkohta jossa vihollisen joukkoja aiotaan tuhota hyökkäyksellä. Hyökkäys voi suuntautua tuhoamisalueen lävitse tai se voi jäädä hyökkäyksen tavoitteen etupuolelle.

Tavoite on joukolle käskettävä maastonkohta johon hyökkäys suuntautuu ja joka lopuasetelmassa on oltava joukon hallussa. Mikäli joukon tehtävänä on tuhota tai valvoa jokin kohde, voi tavoite olla maastonkohta josta varsinainen tehtävä voidaan toteuttaa.

Välitavoite on tasa joita käskemällä voidaan tahdittaa rinnakkain hyökkäävien joukkojen liikettä. Kahdelle joukolle ei tule käskä tavoitteeksi samaa maastonkohtaa.

Joukkueelle tai ryhmälle annettavia hyökkäystehtäviä ovat lyödä, valtaa ja tuhota. Tehtävien määritelmät on esitetty **liitteessä 1**.

Jääkärijoukkue hyökkää yleensä osana jääkärikomppaniaa. Tällöin joukkue hyökkää joko **kärkijoukkueena** tai **iskuportaassa**. Komppanian taistelujatoksessa kärkijoukkueen tarkoituksena on joko pysäyttää liikkeessä oleva vihollinen, tai suojata iskuportaan eli komppanian pääosien hyökkäykseen ryhtyminen. Iskuportaassa joukkue puolestaan toteuttaa komppanian varsinaisen tehtävän, eli lyö, tuhoaa tai valtaa käsketyn maastonkohdan.

7.3 Jääkärijoukkueen hyökkäys komppanian kärkenä

Hyökätessään komppanian kärkenä, joukkueelle käsketään lähtöalueella hyökkäysreitti, tehtävä, tavoite ja valmistautumistehtävä. Hyökkäysreitti on yleensä sama kuin komppanian pääosien käyttämä reitti. Kärkijoukkueen tehtävänä on yleensä lyödä marssireitillä kohdattu vihollinen ja ottaa haltuun maastonkohta joka on pääosien jalkautumisalueen ja vihollisen välissä. Saavutettuaan tavoitteensa, kärkijoukkue suojaa iskuportaan hyökkäykseen ryhtymisen ja valmistautuu jatkamaan hyökkäystä komppanian reservinä.

Kärkenä hyökkäävä joukkue suojaa oman etenemisensä moottoripyörillä tai maastokootereilla liikkuvalla tiedustelupartiolla. Partion aikaporrastus joukkueen ensimmäiseen ajoneuvoon on noin 5 minuuttia. Partion tehtävänä on havaita mahdolliset miinoitukset, esteet tai vihollinen. Tiedustelupartio ilmoittaa kohdatusta esteestä tai vihollisesta joukkueen radioverkossa, järjestää opastuksen ja pysäyttää takanaan tulevan

joukkueen. Tiedustelija kertoo tiedot maastoon sitoen joukkueenjohtajalle joka tekee tietojen perusteella tilannearvion ja käynnistää toimenpiteet vihollisen lyömiseksi tai esteen kiertämiseksi.

Kärkijoukkue hyökkää taisteluvälissä ryhmityksessä siten että ajoneuvojen väliset etäisyydet ovat noin 100-300m. Ajoneuvoaseet on miehitetty ja kaikissa luukuissa on aseistettu tähyttäjä. Joukkueenjohtaja ja tulenjohtaja matkustavat marssirivistön toisessa ajoneuvossa.

Kärkijoukkueen perässä siirtyy yleensä komppanian kranaatinheitinjoukkue, komentojoukkueen osia kuten tarkka-ampuja-, ja panssarintorjuntaryhmä sekä komppanian tiedustelu- ja valmisteluosasto jota johtaa komppanian päällikkö.

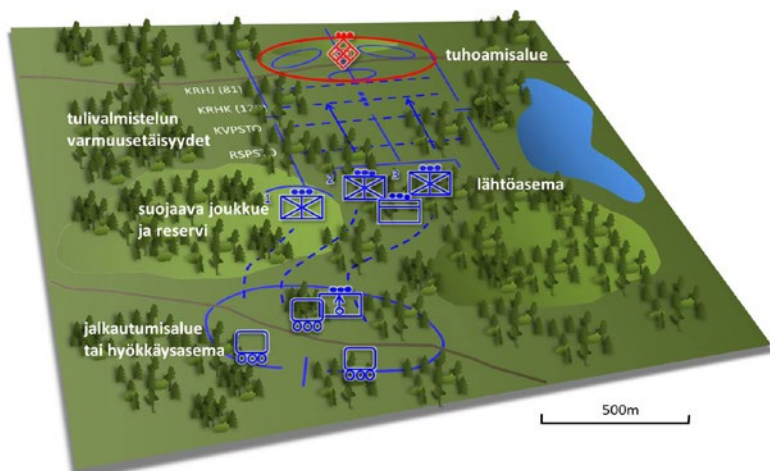
Kärkenä hyökkäävä joukkue noudattaa vihollisen kohdatessaan joukkueen perustaitelumenetelmiä jotka on kuvattu luvussa 6. Mikäli vihollista ei kohdata matkalla joukkueelle käskettyyn tavoitteeseen, ryhmittyy joukkue nopeasti torjuntaan käskettyyn tavoitteeseen ja ilmoittaa siitä komppanian päällikölle.

Jääkärikomppanian hyökätessä hajautettuna kaikki sen jääkärijoukkueet toimivat kuten kärkijoukkue.

7.4 Jääkärijoukkueen hyökkäys komppanian iskuportaassa

Jääkärikomppania muodostaa iskuportaana hyökätessään koottuna. Iskuportaana muodostavat ne komppanian taistelevat osat jotka eivät hyökkää kärjessä. Iskuportaassa hyökkääville joukkueille käsketään lähtöalueella liikkeellelähtöaika, marssireitti, jalkautumisalue, alustava paikka komppanian lähtöasemassa sekä tavoite.

Iskuporras siirtyy jalkautumisalueelle yleensä vähintään tunnin porrastuksella kärkijoukkueen perässä. Tällä mahdollistetaan komppanian hyökkäyksen tiedustelu ja valmistelu sekä opastuksen järjestäminen.

Kuva 62 Joukkueen hyökkäys osana komppaniaa

Jalkautumisalueelta iskuportaan joukkueet siirtyvät opasmiesten opastamana lähtöasemaan, jossa ne ottaa vastaan komppanian päällikkö sekä joukkueenjohtajat.

Mikäli vihollisen ryhmittys on saatu tiedustelulla selvitettyä, käynnistetään hyökkäys yleensä epäsuorantulen tulivalmistelulla paikannettuihin vihollisen aseisiin. Tulivalmistelun tarkoituksena on tuottaa tappioita ja lamauttaa vihollinen siksi aikaa kun joukot etenevät kohti vihollisen ryhmitystä. Tulivalmistelun aikana joukkueiden liikettä tahditetaan kulloinkin ampuvan tulyksikön tulen mukaisesti. Tulyksiköillä on erilaiset **varmuusetäisyydet** jotka perustuvat aseiden tulivoimaan sekä todettuun iskemien tarkkuuteen. Varmuusetäisyyksillä estetään omien joukkojen joutuminen omien aseiden vaikutuksen kohteeksi. Joukkueessa tulenjohtaja tahdittaa joukkueen liikettä epäsuorantulen kulloinkin voimassaolevan varmuusetäisyyden mukaisesti.

Lähtöasemassa hyökkäykselle määritetään H-hetki silloin kun tulivalmisteluun osallistuu useampi kuin yksi tulyksikkö jotta tulyksiköiden tuli saadaan keskitettyä kohteeseen samanaikaisesti. Komppaniassa H-hetken määrittää komppanian päällikkö.

Hyökkäyksen edetessä epäsuoratuli siirretään vihollisen sivustoille ja takamaaleihin. Epäsuorantulen lamauttavan vaikutuksen turvin pyritään etenemään niin lähelle vihollista kuin mahdollista. Hyökkäystä vihollisen ryhmittykseen jatketaan oman tulen turvin.

Jos vihollisen ryhmittys ei ole tiedossa, etenee joukkue tiedustelu- tai taistelukosketukseen taisteluvälillä etenemismuodossa ja aloittaa taistelun tarvittaessa suora-ammuntatulella.

Iskuportaan joukkueet hyökkäävät yleensä rinnan ja samassa kompassisuunnassa. Joukkueiden väliin käsketään tulenkäytön väiliraja. Joukkueiden etenemismuotona voi olla kiila tai ryhmäparijono jotta koko joukkueen sitomista taisteluun samanaikaisesti voidaan välttää. Näin toimien joukkue kykenee tekemään taisteluliikkeitä vihollisen kohtaamisen jälkeen.

7.5 Jääkärijoukkueen iskuosastohyökkäys

Iskuosastohyökkäyksessä joukkue hyökkää itsenäisesti tai vahvistettuna komppanian muilla osilla. Iskuosastohyökkäyksen tarkoituksena on tuhota vihollisen kohteita, joita voivat olla esimerkiksi vihollisen huoltopaikat, taistelusta irti oleva yksikön osa, komentopaikka tai epäsuoran tulen yksikön osa. Iskuosastohyökkäykseen liittyy yleensä huolellinen tiedustelu, valmistelu, kohteen eristäminen, harhautus ja irtautuminen.

Jääkärijoukkueesta muodostettavan iskuosaston kokoonpano määräytyy tehtävän, maaston ja vihollisen mukaan. Joukkuetta voidaan vahventaa kranaatinheitin-, tulenjohto-, sinko- ja pioneeriryhmällä sekä tarkka-ampujilla ja lääkintämiehillä. Taistelujaoitus muodostetaan tarkoituksenmukaisiin, itsenäiseen toimintaan kykeneviin ryhmiin. Iskuosastolle annetaan yleensä käsikranaatteja, kevyitä kertasinkoja, panoksia, syytys-, pimeätoiminta- ja valaisuvälineitä sekä savuja ja merkkisavuja.

Iskuosastohyökkäyksen lähtöalueena toimii yleensä väistötukikohta jossa tehdään tarvittavat taistelujärjestyksen muutokset ja valmistelut. Lähtöalueelta joukkue siirtyy jalan iskukohteen lähistölle suojaiseen maastonkohtaan johon joukkueen johtaja määrittää kokoontumispaikan. Ennen iskuosastohyökkäyksen toteuttamista kohde ja sen ympäristö tiedustellaan huolellisesti. Kohteen tiedustelua varten voidaan muodostaa erillisen tiedustelupartio, joka siirtyy alueelle jo ennen joukkueen pääosia.

Tiedusteluosastolle on käskettävä ainakin:

- tehtävä ja toiminta-alue
- mihin mennessä tiedot on toimitettava ja minne
- paluu joukkueeseen tai J-paikka

Joukkue tiedustelee joukkueen johtajan suunnitelman mukaisesti kohteen. Joukkueen tiedustelulla on pyrittävä selvittämään vihollisesta:

- määrä, laatu ja ryhmitys
- aseistus
- panssarivaunujen tai -ajoneuvojen suoja- ja tuliasemat
- vartio- ja tähytyspaikat
- sulutteen
- ryhmityksen aukko- ja paikat
- mahdollisten vahvistuksien käyttämät reitit kohteelle

Oman toiminnan kannalta tiedustellaan:

- hyökkäysreitit
- suojainen lähtöasema ja siirtymisreitit sinne
- irtautumisreitit
- Kokoon- ja kokoontumispaikat
- tulitukiryhmän asemat
- eristävien osien asemat
- tuhoavat kohteet
- epäsuoran tulen maalipisteet
- tulenjohtopaikat

Tiedusteluun osallistuu yleensä myös joukkueenjohtaja ja tulenjohtaja. He tiedustelevat kohteen viimeisenä tiedustelutietojen perusteella ja tarkentavat haluttuja kohtia. Tulenjohtaja ja tulenjohtoaliupseeri paikantavat tulenjohtopaikat ja maalipisteet tiedustelun aikana joukkueen johtajan vaatimusten perusteella. Maalipisteitä paikannetaan suoraan kohteelle, todennäköisiin vastahyökkäyssuuntiin sekä irtautumisreitille.

Kohteen tähytystiedustelua jatketaan aina hyökkäyksen alkamiseen asti. Tähytystiedustelulla valvotaan kohde ja siellä mahdollisesti tapahtuvat muutokset, jotka joukkueen on tiedettävä ennen hyökkäystä.

Tiedustelutietojen ja oman tiedustelunsa perusteella joukkueenjohtaja laatii päätöksen ja käsklee sen alaisille. Päätöksessään joukkueenjohtaja käsklee ainakin harhauttamisesta, kohteen eristämisestä, tulituen järjestelyistä, kohteen tuhoamisesta, johtamisesta ja irtautumisesta.

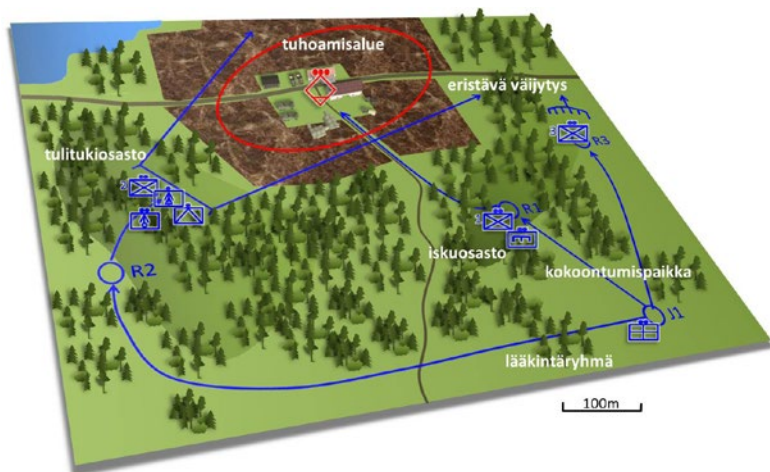
Käskyn jälkeen ryhmät, tai tehtävän mukaiset osastot, siirtyvät lähtöasemiin odottamaan taistelun aloitusta. Taistelijaotuksen mukaisille osastoille voidaan määrittää lähtöasemat, joille osastot soluttautuvat ennen hyökkäyksen käynnistymistä. Hyökkäys käynnistetään yleensä tulivalmistelulla ja monella kohteella samanaikaisesti vihollisen

yllätyksen ja sekaannuksen maksimoimiseksi.

Apuvoimien saapuminen iskun kohteelle estetään valmistelemalla esimerkiksi tuliylläkkö kohteelle johtaville tieurille. Vihollisen panssarivaunut tuhoataan tehtävää varten määrättyillä tuhoajapartioilla. Mahdolliset vartiojoukot tuhoataan ensisijaisesti tulituki-osaston ja tarkka-ampujien tulella. Kun vihollisen vastarinta on lamautunut, hyökkää iskuosasto kohteeseen suora-ammuntatulen tuella ja tuhoaa tehtävän määrittämät kohteet räjähtein tai polttamalla.

Kun hyökkäyksen tavoitteet on saavutettu, osastot irtautuvat hyökkäyksen kohteelta joukkueen kokoontumispaikalle ja edelleen lähtöalueelle. Irtautumisen suojaksi voidaan käyttää epäsuoraa tulta sekä järjestää tuliylläkköitä joukkueen toimesta.

Kohteiden tuhoamisen lisäksi iskuosastohyökkäyksen tavoitteena voi olla esimerkiksi tiedustelutietojen, vankien tai materiaalin kaappaaminen.

Kuva 63 Vahvennetun joukkueen iskuosastohyökkäys

7.6 Taistelujaotuksen muodostaminen

Taistelusuunnitelmansa perusteella joukkueenjohtaja muodostaa hyökkäystä varten taistelujaotuksen. Ryhmät ja partiot varustetaan tehtäviensä vaatimalla kalustolla ja aseistuksella. Joukkueesta voi muodostaa taistelujaotusta varten esimerkiksi seuraavia osia:

Tulitukiosasto voidaan muodostaa tehtävänään suojatulen ampuminen joukkueen muiden osien liikkeen mahdollistamiseksi. Tämä on hyödyllistä erityisesti avoimessa, kumpuilevassa tai harvapuustoisessa maastossa jossa tähystysetäisyydet mahdollistavat tulittamisen tulitukiaseiden tehokkaalle ampumaetäisyydelle. Tulitukiosasto kootaan yleensä joukkueen konekivääreistä ja tukiampujista. Osastoon voidaan liittää myös tulenjohtopartio jos suunnitelluista tulasemista on hyvät edellytykset tulen johtamiseen.

Tulitukiosastolle on käskettävä:

- kokoonpano ja johtaja
- tehtävä
- tulialue(et)
- tulen siirto ja lopettamismerkki
- seuraava asema(t)

Murto-osasto muodostetaan tilanteessa jossa on odotettavissa että vihollinen on läpimurtautunut ryhmitykseensä rakenteita, esteitä tai sulutteita jotka joukkueen on läpäistävä tavoitteeseen päästäkseen. Murto-osasto muodostetaan yleensä joukkueelle alistettavasta pioneeriryhmästä. Vaihtoehtoisesti osasto muodostetaan joukkueen omista taistelijoista jotka varustetaan tarvittavalla välineistöllä.

Iskuosasto muodostetaan yleensä joukkueen pääosasta ja sen tehtävänä on täyttää joukkueelle annettu varsinainen tehtävä. Iskuosastoon voidaan liittää tehtävän mukaisesti räjähteillä ja pst-aseilla varustettuja tuhoojapartioita. Joukkueenjohtaja johtaa yleensä itse iskuosastoa.

Huolto- ja tukiosasto voidaan muodostaa joukkueen lääkintämiehestä, läheteistä, kuljettajista ja ajoneuvoista. Huolto- ja tukiosaston tehtävänä on tukea joukkueen muita osastoja ensiavulla, evakuoinnein sekä mahdollisin täydennyksin.

Eristävä osasto suojaa hyökkäyksen kohteelle johtavien urien varrelta ja eristää vihollisen vahvennusten pääsyn kohteelle. Osasto on varustettava pst-aseilla, miinoilla ja panoksilla sekä tulenjohtovoimalla.

7.7 Hyökkäyksen vaiheet

Hyökkäyksen suunnittelu- ja valmisteluvaihe käynnistyy kun joukkueen johtaja saa komppanian päälliköltä esikäskyn tai käskyn hyökkäyksen toteuttamisesta. Käskyn perusteella joukkueenjohtaja tekee oman tilannearvionsa, antaa oman esikäskynsä alaisille ja laatii alustavan päätöksen olemassa olevien tietojen perusteella. Joukkueenjohtajan esikäskyn sisältö on esitetty liitteessä 5.1.

Jo ennen päätöksen käskemistä on aina pyrittävä harjoittelemaan vähintään:

- ryhmien sisäiset perustaistelumenetelmät
- tärkeimpien tehtäväkohtaisten taisteluvälineiden käsittely
- ryhmäkohtainen taisteluensiapu
- tehtäväkohtaiset erityispiirteet (esim rakennusten vyöryttäminen, vesistön ylitys)

7.7.1 Toimenpiteet lähtöalueella

Joukkueenjohtaja laatii komppanian päälliköltä saamansa käskyn ja tekemänsä tilannearvion perusteella päätöksen hyökkäyksestä. Päätös pyritään laatimaan niin tarkasti kuin se tiedustelutietojen perusteella on mahdollista. Päätöksen perusteella tulenjohtaja laatii hyökkäyksen tulisuunnitelman. Päätös lähtöalueella käsketään joukkueelle joukkueenjohtajan ja tulenjohtajan toimesta ennen tiedustelu- ja valmisteluosaston liikkeellelähtöä. Käsky on pyrittävä havainnollistamaan esimerkiksi maastolaatikkoa käyttämällä. Käskyn runko on esitetty **liitteessä 5.2**.

Käskyn jälkeen joukkueesta muodostetaan taistelujaoituksen mukaiset osat ja ne varustavat itsensä. Joukkue valmistele tarvittavan materiaalin ja harjoittelee toiminnan. Harjoittelu voidaan toteuttaa tilanteen salliessa tukikohdan alueella ryhmittäin tai joukkue koossa. Harjoittelulla on varmistettava, että jokainen osasto tietää hyökkäyksen vaiheet ja oman tehtävänsä.

Joukkueenjohtaja johtaa joukkueharjoittelun jossa on harjoiteltava ainakin:

- Liikkeellelähtö ja ajoneuvojen kuormaaminen
- Toiminta jalkautumisalueella
- Joukkueen eteneminen lähtöasemaan jalan
- Joukkueen sisäinen viestiliikenne kehystettynä
- Taistelusuunnitelman mukaiset ryhmien liikkeet

Harjoittelun aikana todennetaan myös eri toimenpiteiden ajallinen kesto. Joukkueenjohtaja johtaa joukolleen taisteluvalmiustarkastuksen. Luettelo tarkastettavista kohteista on **luvussa 4**.

Komppanian tiedustelu- ja valmisteluosasto siirtyy hyökkäysalueelle komppanian kärkijoukkueen perässä ja jalkautuu sen suojausryhmyksen taakse. Komppanian tiedustelu- ja valmisteluosastoon kuuluvat iskuportaana joukkueenjohtajat, tulenjohtajat sekä tarvittava määrä opasmiehiä.

Komppanian iskuportaana marssin johtaa komppanian varapäällikkö, joka antaa marssikäskyn joukkueiden varajohtajille. Joukkueen varajohtaja johtaa iskuportaassa hyökkävään joukkueen marssin. Marssikäskyn runko on käsitelty luvussa 5.

Käskyssä määritetään tilanne, komppanian tehtävä, reitti, taistelujärjestys, ajoneuvojen väliset etäisyydet, ajonopeus sekä liikkeellelähtö. Joukkueiden varajohtajat johtavat iskuportaan joukkueiden marssin. Mikäli iskuportaan joukkueet kohtaavat esteen tai vihollista, toimivat joukkueet perustaistelumenetelmien mukaisesti.

Toiminta moottorimarssilla on käsitelty **luvussa 4**.

7.7.2 Toiminta jalkautumisalueella

Jalkautumisalueella joukkueenjohtaja tiedustelee yhdessä opasmiehen kanssa joukkueensa ajoneuvojen paikat ja käskee ne opasmiehelle. Tämän jälkeen joukkueenjohtaja, tulenjohtaja ja opasmies siirtyvät kanssa päällikön käskemään lähtöasemaan. Opasmies palaa reitin selvitettyään takaisin jalkautumisalueelle jossa valmistautuu vastaanottamaan joukkueen pääosat.

Pääosien saapuessa jalkautumisalueelle opasmies näyttää jokaiselle ajoneuvolle 'ilmasuojaan'-merkin sekä ajoneuvon paikan. Ajoneuvojen välisten etäisyyksien tulee olla vähintään 50m.

Ajoneuvot ajavat uralta ilmasuojaan ja ryhmät jalkautuvat hyökkäyksessä tarvitsemansa materiaali mukanaan. Ryhmät siirtyvät ensimmäisen ajoneuvon tasalle ja ryhmittyvät ympäripuolustavaan torjuntaryhmitykseen. Ajoneuvoille jäävät kuljettajat maastouttavat ajoneuvonsa ja miehittävät ilmatorjuntakonekiväärit. Kun joukkue on koossa, siirtyy joukkue opasmiehen opastamana lähtöasemaan taisteluvälillä etenemismuodossa.

Komppanianpäällikkö määrittää päätöksessään käytetäänkö pansaroituja ajoneuvoja hyökkäyksen tukena ilmatorjuntakonekiväärien siirtämiseen ja haavoittuneiden evakointiin.

7.7.3 Siirtyminen lähtöasemaan

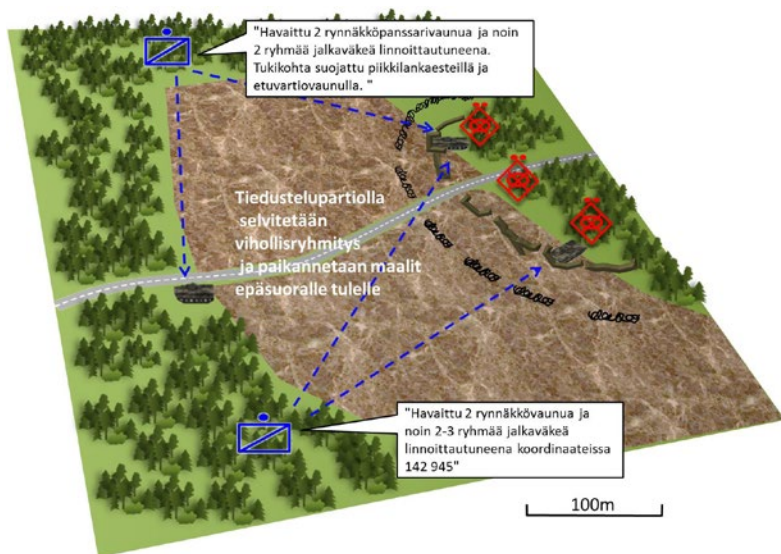
Siirtyminen lähtöasemaan on hyökkäyksen onnistumisen kannalta kriittinen vaihe. Onnistuessaan joukko kykenee iskemään viholliseen yllättäen, suunnitellulla hetkellä ja tavalla. Epäonnistuessaan etenemisessään, joukko paljastaa toiminnallaan aikeensa ja joutuu vihollisen vastatoimien kohteeksi epäedullisessa maastossa edes havaitsematta vihollista.

Jotta eteneminen ei paljastu, on etenemisessä noudatettava ehdotonta äänikuria ja johtaminen on toteutettava ensisijaisesti käsimerkein. Pimeällä tapahtuvassa etenemisessä on myös vältettävä valojen käyttöä.

Joukon etenemismuotoa valittaessa on tehtävä tilanteen, maaston ja arvioidun vihollisuhan vaatima kompromissi taisteluvälmiuden, nopeuden ja johdettavuuden välillä. Muotoa muutetaan aina olosuhteiden muuttuessa johtajan tilannearvion perusteella. Olennaisinta on että joukon turvallisuus ei vaarannu. Yleensä joukkue liikkuu avojoonossa tai kiilassa.

Joukkueen kärkiryhmän ryhmänjohtaja vastaa suunnistamisesta. Joukkueenjohtajan ja tulenjohtajan on jatkuvasti pidettävä itsensä tietoisena joukkueen sijainnista sekä ympäröivästä maastosta ja pidettävä ryhmänjohtajat tietoisena etenemisreitistä.

Mikäli eteneminen kosketukseen onnistuu, joukko saavuttaa lähtöaseman josta kykenee havaitsemaan ja tähyttämään vihollisen ryhmittymisen.

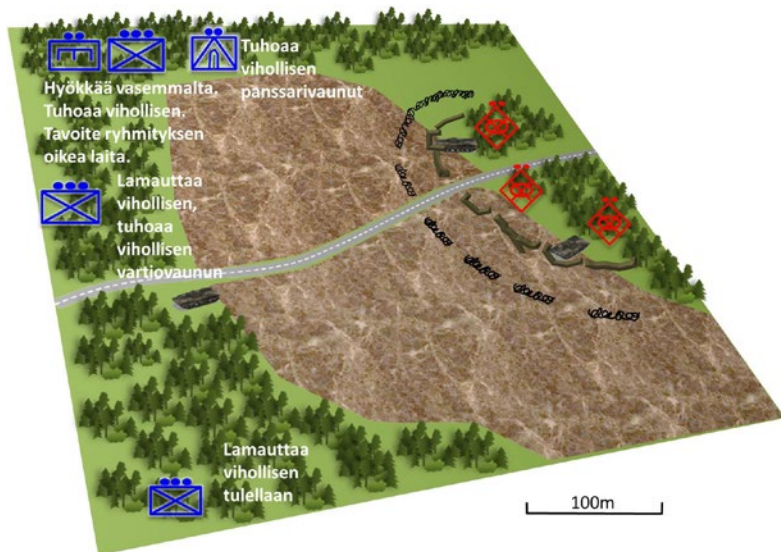
Kuva 64 Tiedusteluryhmä selvittää vihollisen ryhmittyksen

7.7.4 Toiminta lähtöasemassa

Lähtöasemassa joukkueenjohtajat saavat komppanian päälliköltä tarkennetun hyökkäyskäskyn sisältäen viimeisimmät tiedustelutiedot vihollisesta ja maastosta. Ajan salliessa joukkueenjohtaja käy itse tiedustelemassa tulevaa hyökkäysaluetta ja tarkentaa päätöstänsä. Tulenjohtaja laatii ja viestittää tulivalmistelun, ellei tulenjohtopäällikkö johda tulivalmistelua.

Joukkueenjohtaja ottaa joukkueensa vastaan lähtöasemassa ja ryhmittää sen torjuntaan tärkeimpänä suuntana käsketty hyökkäyssuunta sekä käskää ryhmänjohtajille viimeisimmät vihollistiedot sekä muutokset taistelusuunnitelmaansa. Tämän jälkeen joukkueenjohtaja ilmoittaa komppanianpäällikölle, että joukkue on valmis.

Lähtöasemassa on vietettävä mahdollisimman vähän aikaa, sillä jokainen hetki lisää joukon paljastumisen todennäköisyyttä. Esimerkki lähtöasemassa annettavasta käskystä on **liitteessä 5.5**.

Kuva 65 Joukkueet soluttautuvat tehtävien mukaisiin lähtöasemiinsa

Jos vihollinen havaitsee joukkueen ja avaa tulen ennen kuin joukkue pääsee lähtöasemaan, vastaa joukkue välittömästi tuleen ja suojautuu. Tuleen on vastattava välittömästi kaikilla aseilla tuliylivoiman saavuttamiseksi ja aloitteen tempaamiseksi. Tämän jälkeen joukkueenjohtaja hakeutuu asemaan josta kykenee tekemään havaintoja vihollisesta, ilmoittaa taistelusketuksesta komppanialle ja tekee tilannearvion havaintoihinsa perustuen.

7.7.5 Tuli ja liike

Lähtöasemasta lähdetään liikkeelle epäsuorantulen *H-hetkeen* sitoen tulenjohtajan tahdittamana tai komppanian päällikön käskystä. Joukkueen johtaja ja pääosat lähtevät liikkeelle lähtöasemasta yleensä kiilassa tai ryhmäryhmissä ja ryhmät avojoonassa.

Taistelu alkaa kun joukkue käynnistää hyökkäyksensä tulella tai saa taistelusketoksen viholliseen. Taistelu aloitetaan yleensä epäsuoran tulen tulivalmistelulla vihollisen havaittuihin ryhmittymiin. Jos vihollisen ryhmittymä ei ole tiedossa, joudutaan taistelu yleensä aloittamaan ilman tulivalmistelua.

Tulivalmistelun päätyttyä pyritään ensimmäisenä tuhoamaan vihollisen panssarivaunut ja raskaat tulitukiaseet. Tämä toteutetaan panssaritorjuntapartioilla joiden pääsy tuliasemiin suojataan jääkäriryhmillä. Mikäli hyökkäystä ei aloiteta tulivalmistelulla, pyritään panssaritorjuntapartiot soluttaman tuliasemiin jo hyökkäystä tiedusteltaessa.

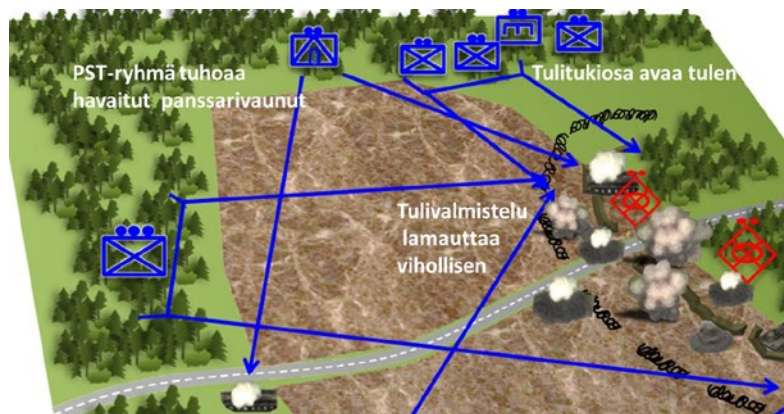
Menestyksen kannalta olennaista on aloitteen tempaaminen voimakkaalla tulen keskittämisellä vihollisen ryhmittymykseen heti alusta alkaen. Riittävä tulivoima aikaansaadaan ryhmittämällä erityisesti konekiväärit aseisiin joista ne voivat tulellaan lamauttaa puolustavan vihollisen ja mahdollistaa omien joukkojen liikkeen. Tätä kutsutaan *suo-*

jatuleksi. Tämä onnistuu parhaiten omien joukkojen sivulta tai ympäristöä korkeammasta maastonkohdasta.

Käskyllä "SUOJATULTA!" taistelijat ampuvat ensin lyhyen sarjan tai nopeita kaksoislaukauksia vihollisen havaittuihin aseisiin joihin se pakotetaan suojautumaan. Suojatulta jatketaan ampumalla tähdättyjä kertalaukauksia vihollisen tuliasemiin noin 3-5 sekunnin välein vaikka vihollista ei olisi näkyvissä. Tehokkain taisteluväline suojatulen toteuttamiseksi on kuitenkin konekivääri jolla ammutaan lyhyitä, tähdättyjä sarjoja vihollisen tuliasemiin. Suojatulen ja etenevän joukon väliin on jätettävä varmuusväli joka on 100 piirua tai kolme sormenleveyttä. Johtajat käyttävät suojatulen kohteen osoittamiseen valokuovapatruunoita.

Etenevien osien etureunan on annettava tasaisin väliajoin merkki omasta sijainnistaan, jotta tulitukiosasto osaa siirtää tulta hyökkäyksen mukana. Tämä voidaan tehdä esimerkiksi ampumalla valopistoolilla pystysuoraan. Rakennuksissa hyökättäessä kärjen tasa merkitään ikkunasta ulos työnnettävällä värikkäällä kankaalla.

Lamauttavaa suojatulta on jatkettava niin pitkään kuin se on turvallista, jotta iskevät osat pääsevät etenemään mahdollisimman lähelle vihollisen ryhmitystä. Tulitukiosastoa on tarvittaessa siirrettävä hyökkäyksen edistytessä siten, että se voi tukea pääosia koko sen toiminnan ajan.

Kuva 66 Hyökkäys käynnistetään tulivalmistelulla ja tuhoamalla vihollisen panssarivaunut

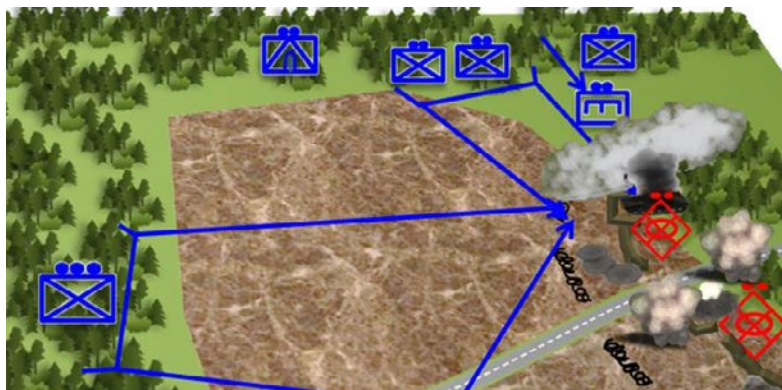
7.7.6 Esteiden läpäiseminen

Pioneeriryhmä tai erikseen määritetty murto-osasto raivaa kohdattuihin vihollisen esteisiin ja sulutteisiin aukot, jonka kautta joukkue tunkeutuu vihollisen ryhmytykseen. Putkiraivaimilla kyetään räjäyttämällä raivaamaan noin metrin leveä aukko miinoitteeseen tai piikkilankaesteeseen. Tarvittaessa piikkilankaesteiden raivauksista on täydennettävä piikkilankaleikkurein. Pioneeriryhmän työskentely on suojattava tulella ja savutuksella.

Joukkueenjohtajan on käskettävä pioneeriryhmälle:

- aukon paikka
- epäsuoran /suojatulen alkamisaika
- merkki aukon valmistumisesta
- ryhmän toiminta raivaamisen jälkeen

Raivattuaan aukon vihollisen esteisiin, pioneeriryhmä ilmaisee aukon paikan ja olemassaolon vähintään maastoon vedetyllä merkitsemisnauhalla sekä huutamalla. Kun aukko on saatu aikaiseksi, aukko on läpäistävä viipymättä. Tulitukiosasto jatkaa lauantavaa tulenkäyttöä vihollisen havaittuihin tulasemiin.

Kuva 67 Taistelupioneerit raivaavat vihollisen esteet savun ja tulen suojaamana

Suoraviivaisessa joukkueen hyökkäyksessä kaksi ryhmää lamauttaa vihollista tulellaan kun yksi ryhmä etenee. Etenevän ryhmän liike pyritään suuntaamaan maaston tarjoamaa suojaa hyväksikäyttäen seuraavaan maastonkohtaan josta ryhmä kykenee tulittamaan vihollista. Näin edetään ryhmä kerrallaan kunnes vihollinen on tuhottu.

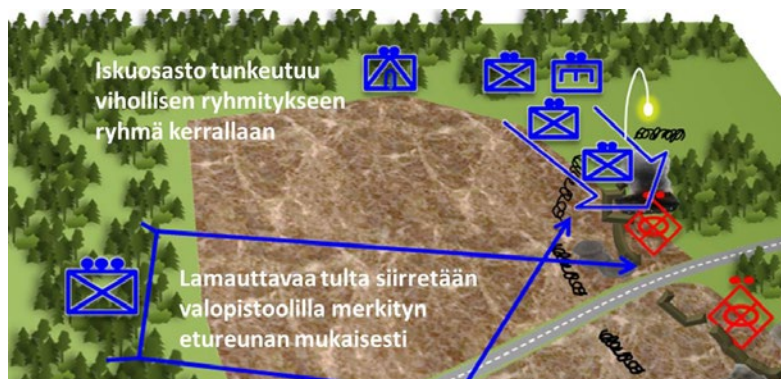
Pääsääntöisesti on epäedullista hyökätä suoraan kohti puolustavaa vihollista. Kannattavampaa on pyrkiä kiertämään vihollisen sivustaan, jonne puolustaja ei kykene suuntaamaan yhtä paljon tulivoimaansa. Sivusta on usein myös heikommin linnoitettu. Vihollisen ryhmittymismuutokset sivustan vahvistamiseksi pyritään estämään omalla tulenkäytöllä.

7.7.7 Rynnäkkö ja lähitaistelu

Joukkueenjohtaja määrittää kohdan, josta vihollisen ryhmytykseen tunkeudutaan ja ryhdytään lähitaisteluun vihollisen tuhoamiseksi. Tunkeutuminen edellyttää usein **rynnäkköä**, joka tarkoittaa taistelijoiden yhtäaikaista etenemistä mahdollisimman nopeasti kohti vihollisen asemia. Rynnäkkö toteutetaan noin käsikranaatin heittoetäisyyden päästä (20-50m) vihollisen asemista tilanteessa jossa syöksyen eteneminen ei enää ole järkevää esimerkiksi suojan puuttumisen takia.

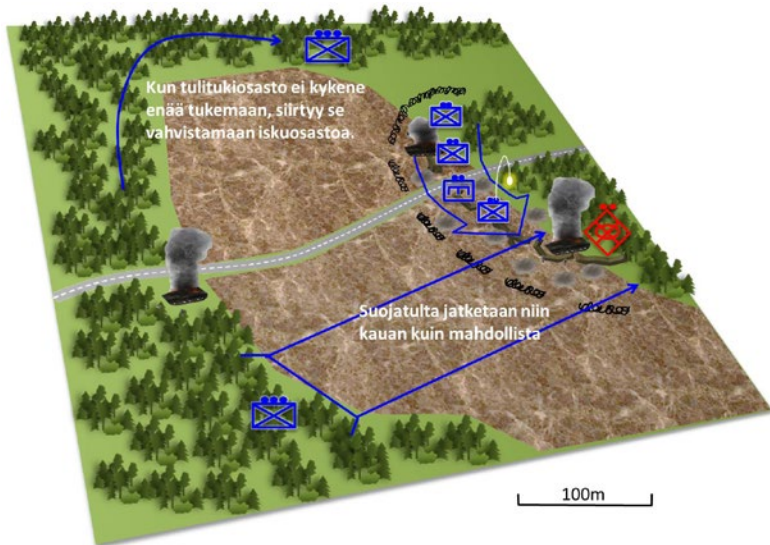
Ennen rynnäkköä komennetaan: "VALMISTAUTUKAA RYNNÄKKÖÖN!" Käskyllä kiinnitetään pistimet (elleivät jo kiinni aseessa), siirretään aseet vaihdin sarjatullelle ja valmistellaan käsikranaatti heittoa varten. Komennolla "HEITÄ!" kaikki taistelijat joilla on käsikranaatti, heittävät ne kohti vihollisryhmytystä. Kranaattien heiton täytyy olla samanaikainen, jotta kranaatit räjähtävät yhtäaikaaisesti ja liikkeelle voidaan lähteä nopeasti räjähdysten jälkeen. Komennolla: "RYNNÄKKÖÖN!" taistelijat ponnistavat ylös asemastaan ja etenevät nopeasti juosten kohti vihollisen asemia. Omaa etenemistä suojataan ampumalla kiivaasti kohti vihollista. Rynnäköön psykologista vaikutusta voidaan korostaa huutamalla. Rynnäköön onnistumiseksi vihollisen on oltava jo lamautettu asemiinsa muun kuin rynnäköivän osaston tulella.

Joukkue tunkeutuu vihollisen ryhmytykseen ja mahdollisiin taistelukaivantoihin yhdessä kohtaa ja vyöryttää vihollisen asemia tunkeutumiskohdasta tilanteen edellyttämiin suuntiin. Yleensä vyöryttäminen on edullisinta aloittaa sivustasta.

Kuva 68 Tulituki sitoo vihollisen vyörytyksen aikana

Partion puhdistettua yhden kaivannon suoran osuuden vihollisesta, syöksyy seuraava partio samasta kohdasta kaivantoon. Yhtenäistä kaivantoa ryhdytään vyöryttämään aloituskohdasta molempiin suuntiin kunnes vihollinen on tuhottu. Taistelukaivantojen vyöryttämistä tuetaan konekivääreillä joiden tulella estetään vihollisen poistuminen tai tulittaminen kaivannosta.

Kuva 69 Tulitukiosasto vahventaa iskuosastoa

Esimerkkejä joukkueenjohtajan ja ryhmänjohtajan taistelunaikaisista käskyistä on esitetty liitteessä 5.7.

7.7.8 Toiminta tavoitteessa

Tuhoottuaan tai löytyään tavoitteen alueella olevan vihollisen, joukkue joko irtautuu alueelta tai valtaa alueen. Joukkueen vallatessa tavoitteensa joukkueen johtaja ryhmittää joukkueen puolustukseen.

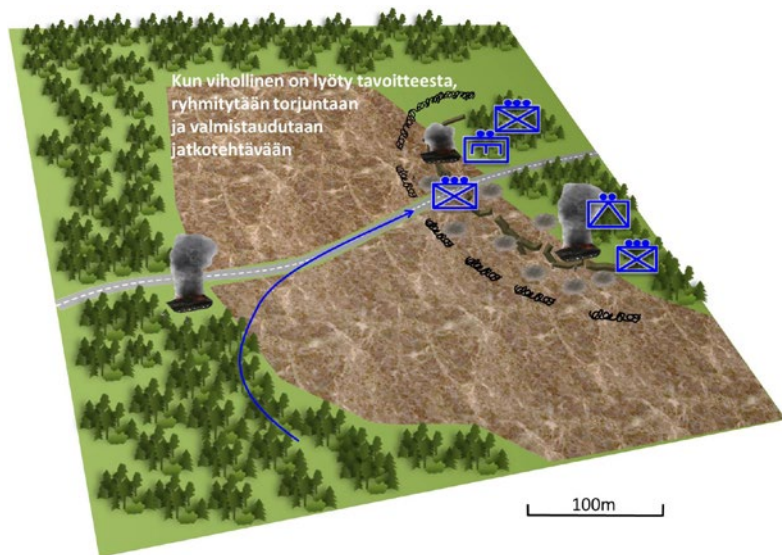
Joukkueen tai ryhmän saavutettua tavoitteensa ovat toimenpiteet luetellussa järjestyksessä:

- 1) oman toiminnan suojaaminen ryhmittymällä torjuntaan
 - varamiinoite
 - pst-aseet
- 2) tilanneilmoitus esimiehelle
- 3) Tiedustelukosketuksen ylläpito
 - tiedustelupartiolla
 - tähytyspaikka
- 4) vaatimukset tulenjohtajalle epäsuoran tulen tulisuunnitelmasta
 - torjuntamaali
 - 3-5 maalipistettä
- 5) Haavoittuneiden hoito ja evakointien järjestäminen
 - tst-pelastajat ja lääkintämies

- 6) patruuna- ja pst-aseiden täydennysten hankkiminen
- 7) Valmistautuminen tehtävän jatkamiseen

Tavoitteen alueella tai hyökkäysreitillä on todennäköisesti kaatuneita, haavoittuneita tai antautuneita vihollisia. Kaikille suoritetaan tarkastus ja riisuminen aseista. Tarkastuksessa varmistetaan, ettei kukaan teeskentele kaatunutta ja kerätään tiedustelulle arvokasta materiaalia kuten karttoja, asiakirjoja tai tiedonkäsittely- ja viestilaitteistoa. Haavoittuneille vihollisille annetaan mahdollisuuksien mukainen ensiapu ja antautuneet valmistellaan siirrettäväksi sotavangiksi. Sotasaaliiksi jäänyt materiaali toimitetaan komppanian huoltojoukkueeseen tai rikotaan käyttökelvottomaksi.

Vihollinen pyrkii toteuttamaan vastahyökkäyksen mahdollisimman pian, ja saattaa käyttää epäsuoraa tulta menettämiinsä aseisiin. Siksi kaivautuminen on aloitettava välittömästi vaikka tavoitteessa oleskelu olisi vain lyhytaikaista. Johtajien on huolehdittava erityisesti miesten valppaudesta ja vartioinnista sillä taistelun aikainen jännitys ja stressi purkautuu usein voimakkaana uneliaisuutena.

Kuva 70 Ryhmittäminen tavoitteen alueella

Jos joukkueen tehtävä on irtautua kohteen tuhoamisen jälkeen, joukkueen johtaja irrottaa joukkueen porrastetusti. Jos joukkueella on viholliskosketus, joukkueen irtautumista tuetaan epäsuoralla tulella. Joukkueen johtajan on rytmitettävä joukkueen irtautuminen siten, että ryhmät suojaavat toistensa liikkeen. Joukkueen johtaja käskää irtautumisen tasa kerrallaan, jolloin yksi osasto kerrallaan suojaa hallitsevasta maastonkohdasta muiden irtautumista.

Joukkueen päästyä kokoontumispaikalle osastojen johtajat ilmoittavat tilanteensa joukkueen johtajalle. Joukkueen johtaja ilmoittaa komppanian päällikölle tilanteen ja siirtää joukkueensa tukikohtaan tai käskettyyn tehtävään.

8. JÄÄKÄRIJOUKKUEEN TAISTELUN ERITYISPIIRTEITÄ

Jääkärijoukkue taistelee monilla tavoilla ja monenlaisissa ympäristöissä. Hajautetussa taistelussa joukkue yhdistelee hyökkäys- ja puolustus-tehtäviä taistellen silloin kun se itselle on edullista pyrkien tehtävien välillä pysyttelemään vihollisen saavuttamattomissa. Tehtäviä toteutetaan paitsi metsämaastossa, myös rakennetuilla alueilla. Jääkärijoukkueen taistelua voidaan tukea panssarivaunuilla tai se itse asetetaan suojaksi panssarivaunuille.

8.1 Jääkärijoukkueen ja -ryhmän hajautettu taistelu

Hajautetun taistelun päämääränä on kiistää viholliselta alueen tai reitin vapaa käyttö sekä sitoa sen joukkoja alueen valvontaan ja kuljetusten suojaamiseen. Tavoitteena on lisäksi aiheuttaa vihollisen tukeville joukoille vaikeasti korvattavia tappioita. Tämä saadaan aikaan pienillä osastoilla suoritettavilla väijytyksillä, iskuilla ja hyökkäyksillä.

Joukkueen suorittaessa tappioiden tuottamistehtävää, on sen edullista toimia hajautettuna laajalle alueelle ilman varsinaista torjuntatasaa. Laajalla alueella puolustaessa joukkue toimii joukkuekoossa tai ryhmittäin, tuottaen sen toiminta-alueen läpi hyökkäävälle viholliselle tappioita väijytyksin ja iskuin. Joukkue valmistelea toiminta-alueelleen useita linnoitettuja tukikohtia tai erillisiä pesäkkeitä, joista käsin se toteuttaa tehtäväänsä. Hajautetussa taistelussa joukkueen vastuualueen koko voi olla noin 2-4km x 5-7km tai laajempi.

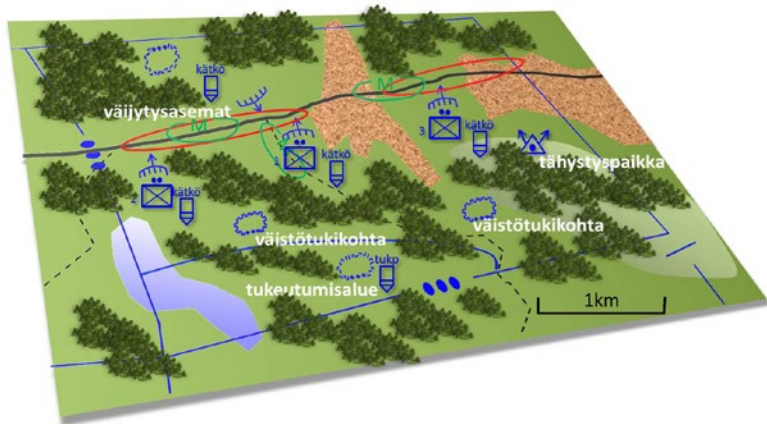
Joukkueen taistellessa hajautetusti, sen taistelu muodostuu tyypillisesti kolmesta vaiheesta:

- 1) taistelu tiedusteluosia ja kärkeä vastaan
- 2) pääosien häirintä ja tappioiden tuottaminen
- 3) toiminnan tehostaminen

Vihollisen kärkeä vastaan taistelussa joukkue pyrkii tuhoamaan vihollisen panssari/partiotiedustelun ja pysäyttämään vihollisen kärkiyksikön liikkeen. Tavoitteena on tuhota vihollisen ajoneuvokalustoa, johtajia ja pakottaa vihollisen panssaroituja joukkoja jalkautumaan, jotta niihin kyetään käyttämään epäsuoraa tulta. Tässä vaiheessa joukkue voi toimia kootusti suurimman mahdollisen vaikutuksen aikaan saamiseksi.

Häirintävaiheessa joukkue taistelee vihollisen hyökkäystä tukevia aselajijoukkoja vastaan. Tavoitteena on tuottaa tappioita vihollisen elävälle voimalle tai tuhota viholliselle tärkeitä kohteita kuten komento-, viesti- ja pioneerijoukkoja. Tämä taistelun vaihe voi kestää jopa viikkoja ja joukkueen taistelu rytmitetään siten, että 1/3 joukkueesta on kulloinkin taisteluvalmiudessa, 1/3 huoltaa tai siirtyy ja 1/3 lepää. Tämä voidaan toteuttaa ryhmittäin tai partioittain. Tavoitteena on kuitenkin se, että vihollisen toimintaa kyetään häiritsemään taotta.

Toimintaa tehostettaessa joukkue toteuttaa sille annettuja valmistautumistehtäviä jotka voivat liittyä omien joukkojen vastahyökkäyksen tukemiseen. Tällaisia tehtäviä voivat olla maastonkohtien haltuunotot, hyökkäykset vihollisen kriittisiin kohteisiin tai tiedustelun tehostaminen. Tässä vaiheessa joukkueen kaikki joukot sidotaan samanlaisesti taistelutehtäviin joko hajautettuna tai koottuna riippuen tehtävästä.

Kuva 71 Joukkueen ryhmitys hajautetussa taistelussa

Kaikkissa hajautetun taistelun vaiheissa joukkue ylläpitää vastuualueellaan tiedusteluverkkoa joka sisältää ainakin yhden tulenjohtokykyisen tähystyspaikan jolta kyetään valvomaan joukkueen vastuualueelle tuloa.

8.1.1 Väistötukikohta

Väistötukikohdassa joukkue valmistautuu taistelutehtäviin sekä palauttaa taistelukykyään ylläpitäen taisteluvälineensä. Väistötukikohdan suoja perustuu ennen kaikkea onnistuneeseen maastouttamiseen ja naamiointiin jotta se pysyy viholliselta salassa. Väistötukikohta ryhmitetään lähtökohtaisesti ympäripuolustavaksi, sillä vihollisen tulosuunta ei ole tiedossa tai arvioitavissa.

Väistötukikohta ryhmitetään maastoon joka on sivussa vihollisen arvioiduilta etene misreiteiltä ja omilta tuhoamisalueilta. Etäisyyttä joukkueen *taistelualueeseen* tulee olla vähintään kilometri jotta vältetään tukikohdan paljastuminen viholliselle normaalin tukikohtapalvelun takia. Väistötukikohta ryhmitetään maastoon joka on ajoneuvoille vaikeakulkuista ainakin vihollisen todennäköisestä tulosuunnasta. Maaston tulee olla peitteistä ja linnoitettavissa. On edullista jos väistötukikohdan ja taistelualan välissä on maastoesteitä kuten mäkiä tai soita.

Väistötukikohdan paikka pyritään valitsemaan jo karttatiedustelun perusteella, jotta vältetään oman toiminnan paljastavien tahattomien jälkien tuottamiselta erityisesti talvella.

Tulevaa tukikohtaa lähestyttäessä tehdään ns. *ketunlenkki* tai harhautuskierrros, jonka tarkoituksena on voittaa aikaa joukkueen irtautumiselle tukikohdasta, jos lähestymis-

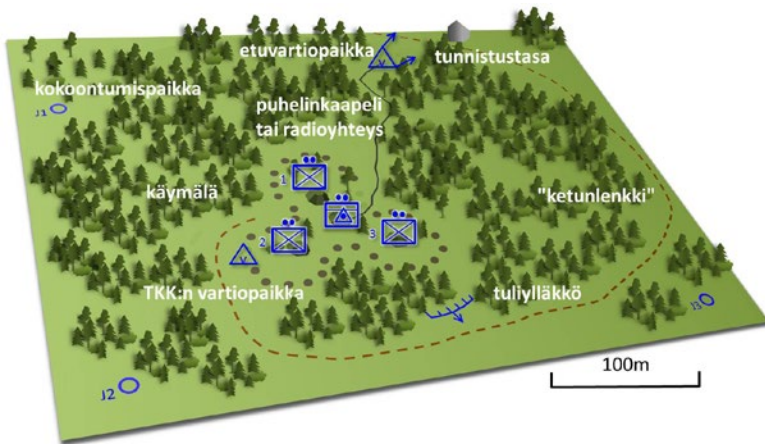
reittiä pitkin etenee voimakas vihollinen. Harhautuskierros mitoitetaan sen mittaiseksi että sitä kävelen kulkiessaan vihollisella kuluu niin pitkä aika että joukkue ehtii irtautumaan tukikohdasta. Yleensä tämä tarkoittaa pituudeltaan vähintään 500 metriä. Harhautuskierroksen ja tukikohdan välissä tulee olla vähintään näkö- ja kuuloeste, kuten mäki tai tiheä metsikkö. Ihanteellista on, jos välissä on myös kulkueste kuten joki, suo tai jyrkäne.

Ketunlenkin alkuun määritetään tunnistustasa jolla tulija tunnistautuu etuvartiomiehelle. Merkki on yleensä jokin fyysinen liike, ele tai valomerkki joka ei aiheuta merkittävästi ääntä. Mikäli tulija ei näytä merkkiä tunnistustasalla, toteutetaan tukikohdassa hälytys etuvartiomiehen toimesta. Vartiomiehen tietoihin perustuvan tilanteenarvionsa perusteella joukkueenjohtaja käynnistää joko tukikohdasta irtautumisen tai käskää tuliylläkkön toteuttamisen ketunlenkille ennen tukikohtaa. Tuliylläkkön paikka tiedustellaan ja valmistellaan jo valmiiksi osana ryhmittymistä.

Kaikki liike runkouralta tukikohtaan ja tukikohdasta runkouralle tapahtuu ketunlenkkiä pitkin jotta jälkiä ei syntyisi muualle. Tämä minimoi mahdollisuuden siitä, että vastatoimia toteuttava vihollinen pääsee yllättämään tukikohdan.

Väistötukikohdassa ryhmät ryhmitetään siilipuolustukseen. Taistelijoiden lähipuolustusasemat linnoitetaan vähintään avopoteroiksi. Tukikohdan vartiomies asetetaan lähestymisreitinvarteen puolustusryhmittymiseen. Etuvartiopaikka asetetaan lähestymisreitille kohtaan josta ketunlenkki alkaa. Etuvartiopaikalta rakennetaan puhelinyhteys joukkueen johtamispaikalle.

Joukkueelle käsketään vähintään kolme kokoontumispaikkaa joille voidaan käskää irtautuminen. Kokoontumispaikkojen tulee olla löydettävissä ilman karttaa. Kokoontumispaikkojen tulee olla tukikohdasta noin 500-700 metrin etäisyydellä.

Kuva 72 Väistötukikohdan järjestelyt

Joukkueen väistötukikohtaan tukeutuu mahdollisesti myös yksi komppanian komentajajoukkueeseen kuuluva E-viestiasema. E-asemalle rakennetaan puhelinyhteys joukkueen johtamispaikalta.

Joukkueen vastualueelle on valmisteluvaiheessa tiedusteltava vähintään kaksi väistötukikohtaa jotka pyritään kenttälainnoittamaan ja maastouttamaan valmisteluvaiheessa siten että majoittuminen voidaan toteuttaa korsuissa.

Joukkueen taistellessa ryhmiin hajautettuna ryhmät perustavat omat väistötukikohtansa joissa noudatetaan samoja järjestelyitä ja periaatteita.

Irtauduttaessa väistötukikohdasta joukkueenjohtaja käskee kokoontumispaikan jossa joukkue kokoontuu. Yksi ryhmä siirtyy tuliylläkköpaikalle ja valmistautuu pysäyttämään ja viivyttämään vihollista. Muut ryhmät purkavat nopeasti teltat ja pakkaavat ne sekä muun kaluston rikkoihin tai ajoneuvoihin. Kun kalusto on pakattu, siirtyy joukkue käsketylle kokoontumispaikalle jossa odottaa, että tuliylläkkön toteuttanut ryhmä pääsee myös kokoontumispaikalle. Mikäli käytävissä on epäsuoraa tulta, voidaan tulta käyttää väistötukikohdan alueelle, mikäli arvioidaan vihollisen tutkivan entistä ryhmiä.

8.2 Väijytys

Väijytys on odottamattomasta paikasta yllättäen aloitettu ja lyhytkestoinen tuli vihollisen tuhoamiseksi tai tappioiden tuottamiseksi. Joissain tapauksissa tavoitteena voi olla myös sotasaaliin, materiaalin tai vankien kaappaaminen. Joukkue voi suorittaa väijytyksen komppanian osana, itsenäisesti tai ryhmittäin. Väijytys koostuu miinojen, panosten, sinkojen, epäsuoran tulen ja käsiaseiden yhteisvaikutuksesta. Väijytys perustuu aina ennakkovaroitukseen tai tiedustelutietoon väijytyspaikalle saapuvasta vihollisesta.

Väijytyksessä muodostetaan yleensä etu- ja takatulppa, joilla pysäytetään kohteeksi valittu vihollinen tuhoamisalueelle. Tulpat voidaan muodostaa miinoista, tähyspanokista, puumurosteista sekä näiden yhdistelmistä. Vihollisen kärkiajoneuvo tai -vaunu päästetään etenemään yleensä etutulpan tasalle, jossa se tuhotaan miinoilla tai panoksilla. Pst-aseilla varmistetaan etu- ja takatulpan vaikutus.

Kylki- ja hävityspanoksia käytetään panssarivaunujen ja ajoneuvojen tuhoamiseen. Viuhkapanoksia käytetään jalkaväen tuhoamiseen sekä valmistelujen ja irtautumisen suojaamiseen. Panoksia voidaan käyttää myös tien toisella puolella vihollisen harhauttamiseksi ja tappioiden tuottamiseksi.

Väijytyspaikaksi valitaan maastonkohta, jossa toiminnan valmistelut voidaan tehdä sallassa, ja josta irtautuminen on mahdollista suojaista reittiä. Paikkaon valittava siten, että vihollinen joutuu joko etenemään kapeassa ryhmityksessä tai ryhmittymään suppealle alueelle. Maaston antama suoja viholliselle on vähäinen. Alue johon vihollinen suunnitellaan tuhottavaksi, on tuhoamisalue. Joukkueen tuhoamisalue sisältää ryhmien ja erillispartioiden tulialueet. Väijytysasemien ja tuhoamisalueen välissä on edullista olla vihollisen liikettä haittaava maastoeste kuten suo tai vesistö joka estää vihollisen rynnäköimisen kohti väijytysosastoa mutta ei muodosta näköestettä tai tarjoa suojaa viholliselle.

Joukkueen ryhmityksen leveys väijytyksessä on maastosta riippuen noin 400m-800m ja ryhmän ryhmityksen leveys on noin 100m-300m. Ryhmitysten leveys määräytyy maaston, arvioidun vihollisryhmityksen ja tavoitellun tulentiheyden perusteella.

Väijytyksen sivustat ja selusta on aina suojattava. Ryhmä suojaa sivustansa yhdellä taistelijalla; joukkueen ryhmityksen sivustan suojaksi on ryhmitettävä partio joka on tulensoisutuskykyinen ainakin vihollisen todennäköiseen tulosuuntaan. Suojauksen etäisyys

ryhmyksestä määräytyy maaston ja radioiden kantaman perusteella. Partion tähtystyspaikka on tiedusteltava ja valmisteltava ryhmyksen molemmilta sivustoilta, jotta valmistaudutaan vihollisen saapumiseen molemmista suunnista.

8.2.1 Väijytystyyppit

Räjähdeväijytys on nimensä mukaisesti miinoin ja panoksin toteutettu väijytys, jota mahdollisuuksien mukaan täydennetään epäsuoralla tulella. Räjähdeväijytyksessä vihollisen käyttämälle reitille asennetaan yksi tai useampi panos, jotka voidaan ketjuttaa räjähtämään samanaikaisesti tai peräkkäin. Suora-ammunta-aseita käytetään vain pakottavissa tilanteissa oman irtautumisen suojaamiseen. Räjähdeväijytys on toteuttajan kannalta turvallisin väijytysmuoto, sillä siinä vihollisen on vaikeaa kohdistaa vastatoimia väijyttäjää kohtaan. Toisaalta se edellyttää eniten valmistelua ja on tulokseltaan epävarmin. Haasteita räjähdeväijytyksen toteuttamisessa ovat panosten asentaminen, oikea-aikainen sytyttäminen ja räjäytysvälineiden kuten kaapeleiden maastouttaminen.

Vihollisen eteneminen pyritään pysäyttämään sopivaan kohtaan tai ainakin hidastamaan sitä. Tämä aikaan saadaan sijoittamalla väijytys jyrkkään mutkaan tai kapeikkoon joka edellyttää ajonopeuden alentamista tai asettamalla tielle este kuten puunrunko. Sytytyspiste sijoitetaan räjähdemäärä huomioiden riittävän etäälle tuhoamisalueesta, mutta siten että kaikkia panoksia kyetään tähtystämään. Panosten kohdalle asetetaan tähtysmerkki tai tuliasemaan valmistetaan tähtäystikut joiden perusteella sytyttää tietää panosten sijainnin.

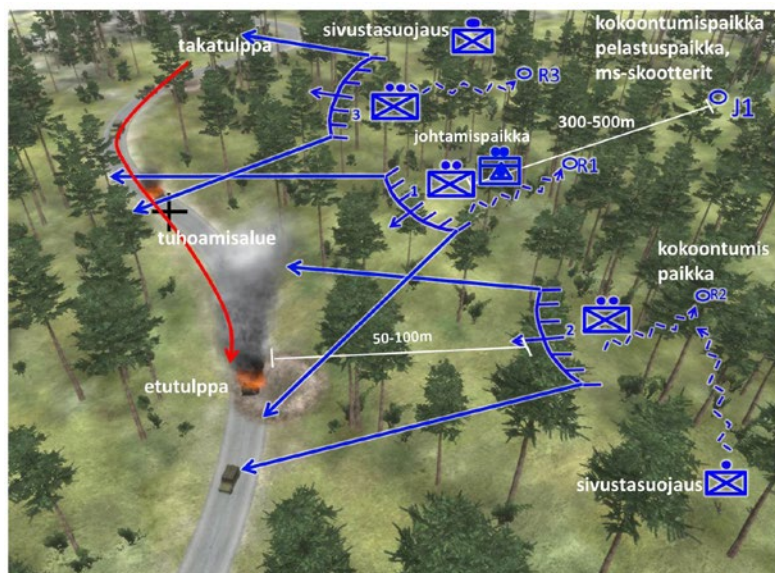
Räjähteet laukaistaan kun sopiva määrä aiottuja kohteita on räjähteiden kohdalla tai viuhkapanoksilla muodostetulla tuhoamisalueella.

Kuva 73 Räjähdeväijytys

Riviväijytyksessä väijytysosasto ryhmittyy tieuran tai kohteen oletetun etenemisreitit suuntaisesti riviin. Se on yksinkertaisin väijytysmuoto ja sen etuna ovat selkeys, helppo johdettavuus ja se, ettei kohteen liikesuunnalla ole merkitystä. Heikkoutena on se, ettei aseiden tulialueita saada risteämään ja näin ollen tulentiheys tuhoamisalueella jää usein heikoksi. Riviväijytys voidaan toteuttaa lähes missä tahansa.

Yhden väijyttävän ryhmän sekä tuhoamisalueen leveys on noin 100m. Kukin väijytykseen osallistuva ryhmä pyrkii tulellaan tuhoamaan 2-3 vihollisen ajoneuvoa. Joukkueen riviväijytyksessä ryhmitys on leveydeltään 400 - 800m leveä maastosta riippuen.

Kuva 74 Joukkueen ryhmitys riviväijytyksessä

L-väijytyksessä väijytysosasto muodostaa L-kirjaimen muotoisen ryhmityksen, jossa konekiväärit ja muut tulitukiaseet sijoitetaan lyhyemmälle sivulle. Panssarintorjunta-aseet, viuhkapanokset ja muut joukot ryhmitetään pidemmälle sivulle. Aseiden risteävillä tulialueilla saadaan aikaan suuri tulentiheys tuhoamisalueelle.

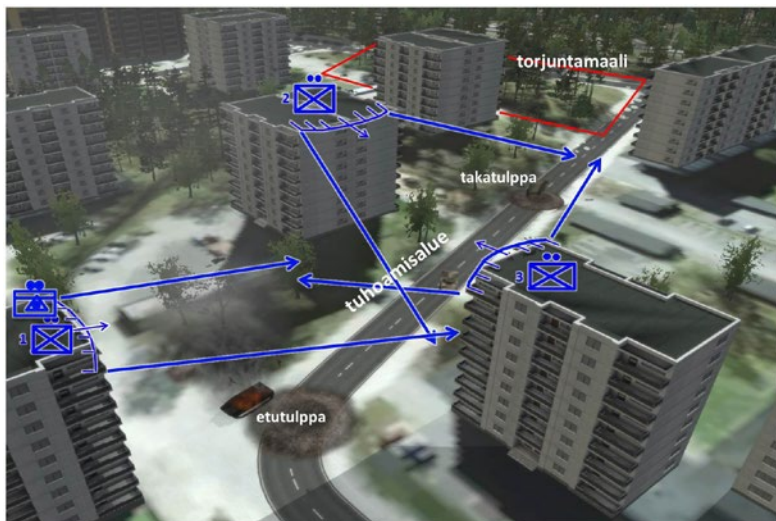
L-väijytys edellyttää yleensä jyrkkää mutkaa vihollisen etenemisreitissä. Suurimman tulivaikutuksen aikaansaamiseksi L-kirjaimen lyhyen kannan ryhmityksen tulisi olla tuhoamisaluetta korkeammassa maastonkohdassa, jotta tukiaseilla kyetään tulittamaan koko tuhoamisalueelle esteistä huolimatta. Väijytyksellä on parhaat onnistumisen edellytykset kun kohde saapuu väijytyksen lyhyen kannan suunnasta

Kuva 75 Joukkueen ryhmitys L-väijytyksessä

V-väijytyksessä joukon ryhmitys muodostaa kolmion jossa väijytyksen tuhoamisalue sijoittuu kolmion keskelle. V-väijytyksessä saadaan aikaiseksi suurin tulentiheys tuhoamisalueelle tulittamalla kohdetta kolmesta eri suunnasta. Väijytyksen valmistelu ja johtaminen on haastavampaa, sillä ryhmien tulialueet on määritettävä tarkasti jotta vältetään aiheuttamasta omia tappioita. V-väijytys kannattaa valmistella maastoon jossa tie kulkee harjanteiden tai rakennusten välissä. Jos vihollisen tulosuunta on epävarma, voidaan väijytykset valmistella molempiin suuntiin.

Porrastamalla tien eri puolilla olevien väijytysosastojen tulenavaukset, voidaan vihollisen harhauttaa paljastamaan ajoneuvojensa heikommin panssaroituja osia tai suojautumaan tulelle alttiisiin aseisiin.

Kuva 76 Joukkueen ryhmitys V-väijytyksessä rakennetulla alueella

8.2.2 Väijytyksen toteutus

Joukkueen ja ryhmän väijytykset on pyrittävä valmistelemaan hyvissä ajoin ennen taisteluiden alkamista. Väijytystehtävässä tarvittava painava materiaali kuljetetaan valmisteluvaiheessa väijytyspaikan lähistölle johon se kätketään odottamaan tehtävän toteuttamista. Kätköissä voi olla materiaalia useampaan väijytykseen, jos samalle tuhoamisalueelle on suunniteltu toteutettavaksi useampi väijytys.

Valmisteluvaiheessa jääkärijoukkue voi saada tukea pioneerijoukkueelta väijytyksen valmisteluun. Pioneerijoukkue rakentaa joukkueenjohtajan vaatimusten mukaisesti sulutteen, jonka osia voidaan liittää joukkueen väijytykseen. Väijytyksen etu- ja takatulppa rakennetaan osaksi sulutetta. Toteutettaessa väijytys uudelleen samalle paikalle jääkärijoukkue tai -ryhmä täydentää sulutetta tarvittavilta osin. Jääkärijoukkue tai -ryhmä voi itsenäisesti rakentaa tulpat miinoilla, kylkipanoksilla, puumurrosteella tai hävityspanoksilla. Sulutteen rakentamisessa on huomioitava, ettei se saa jättää jälkiä, jotka paljastavat väijytyksen.

Väijytyksissä käytettävät panokset ja niiden kaapeloinnit on pyrittävä asentamaan jo valmisteluvaiheessa. Kaapelit on viillostettava ja naamioitava maahan huolellisesti ja metalliset nallit on pyrittävä sijoittamaan pois tieuralta. Syytys nallilta panokselle voidaan välittää räjähtävällä tulilangalla.

Joukkueelle ja ryhmälle voidaan antaa käsky toteuttaa väijytys valmistelemattomalle alueelle, jolloin valmistelut on tehtävä nopeasti. Tällöin väijytys suunnitellaan ja käsketään tukikohtassa, josta joukko siirtyy väijytyspaikan takamaastoon. Paikalle päästyään osaston johtaja määrittää kokoontumispaikan, pesäkkeet tai tuliasemat, suojaukset sekä panokset.

Joukkue siirtyy tukikohdastaan joukkueen kokoontumispaikalle (J-paikka) jonka etäisyys väijytyspaikasta on 300-400m. Kokoontumispaikalle perustetaan ensiapupaikka ja sinne jäävät joukkueenjohtajan viestimies, ilmatorjuntakonekivääri ja sen ampuja, lääkintämies, lähetit, ajoneuvojen kuljettajat ja materiaali jota ei tarvita väijytyksessä. Joukkueenjohtaja antaa ryhmänjohtajille väijytyskäskyn, jonka jälkeen ryhmät siirtyvät omille kokoontumispaikoilleen (R-paikka). Ryhmien kokoontumispaikoille ovat väijytyspaikasta 150-250m. Kokoontumispaikan on oltava suojassa vihollisen tähystyksestä ja suora-ammuntatulelta. Näin vähennetään ylimääräistä liikettä ja havaittavia jälkiä väijytyspaikalla sekä samalla saadaan tiedusteltua tarvittavat irtautumis- ja siirtymisreitit. Sivustasuojaosat siirtyvät asemiinsa kokoontumispaikoilta.

Väijytysasemien takana ryhmänjohtajat käskvät taistelijoiden tuliasemat, yksityiskohdaiset tuhoamistehtävät, tulialueet, panosten asettamisen, tulenavaaminen ja irtautumisjärjestyksen. Käskyn jälkeen kukin taistelija valmistele ensin oman tuliasemansa, tekee tarvittavat raivaukset tulialueellaan ja asentaa käsketyt miinat ja panokset.

Tilanteen salliessa tuliasemat linnoitetaan taistelijan toimenpitein. Ryhmille ja partiolle on valmisteltava vaihtoehtoiset ja taistelijoille vara-asemia, jotta viholliseen kyetään vaikuttamaan ja oma toiminta suojaamaan suunnitelmasta poikkeavissa tilanteissa. Raivaukset, panosten asentaminen tai muut valmistelut eivät saa jättää viholliselle havaittavia jälkiä ja näin paljastaa väijytystä. Erityisesti tähän on kiinnitettävä huomiota talvella lumen ollessa maassa.

Panssaritorjunta-aseet ryhmitetään siten, että niiden tulella voidaan kattaa etu- ja takatulpan alue. Lisäksi pst-aseiden käyttöön varaudutaan tulppien välisellä alueella joko jakamalla niitä tasaisesti väijyttävälle joukkoille tai muodostamalla tuhoajapartio, joka ennen taistelun alkua on väijytysasemien takana. Tuhoajapartiolle valmistellaan 2-3 tuliasemaa, joista voidaan vaikuttaa eri tulialueille. Näin pyritään keskittämään pst-aseiden tuli sellaiselle alueelle, johon tuhottavaksi halutut vihollisen kohteet väijytyksen alkaessa päätyvät. Epäsuoran tulen käyttö suunnitellaan siten, että vihollisen vastatoimien käynnistäminen estetään ja väijytysosaston irtautuminen suojataan. Väijytyksen kohteena olevalle viholliselle tuotetaan tappioita, mikäli se on varmuusetaisyyskysymyksien puitteissa mahdollista. Maalit määritetään vähintään takatulpan lähistölle vihollisen tulosuuntaan, väijytyksen tuhoamisalueelle ja saattona irtautumisreitille.

Kohteen tuloa tuhoamisalueelle odotetaan kokoontumispaikoilla. Asemat miehitetään vasta kun tähytyspaikalta havaitaan vihollisen lähestyvän. Muu joukko odottaa kokoontumispaikoillaan. Joukko siirtyy asemiinsa ripeästi, valmistele aseet ja panokset laukaisuvalmiiksi ja jää suojautuneena odottamaan merkkiä tai johtajan käskyä tulenavauksesta. Epäsuoran tulen tulyksiköt suuntautetaan eristysmaaliin takatulpan lähistölle vihollisen etenemisreitille.

Tuli avataan yleensä etutulpassa joko tähysteisellä miinalla, panoksella tai singolla. Tämä toimii merkinä muulle väijytysosastolle ja takatulpalle tulenavauksesta. Samalla avataan tuli myös epäsuoran tulen asoilla eristysmaaliin. Ensimmäisenä tuhoetaan tai pysäytetään vihollisen ajoneuvot singoilla, tähyspanoksilla ja käsiaseilla. Tämän jälkeen jatketaan jalkautuvan vihollisen tuhoamista käsiaseilla ja viuhkapanoksilla. Tavoitteena on tuhota nopeasti kaikki tuhoamisalueella oleva vihollinen. Vaikutuksen täydentämiseksi voidaan tuhoamisalueelle ampua myös epäsuoraa tulta varmuusetaisyyskysymyksien salliessa.

Vihollisen käyttäessä taisteluhelikoptereita joukon suojaamiseen väijytystä ei yleensä kannata toteuttaa. Ilmatorjuntakonekivääriä voidaan käyttää osana väijytystä tai selustan suojaukseen. Selustan suojana ase ryhmitetään joukkueen kokoontumispaikalle.

Väijytyksessä aseenn käyttö parantaa osaston tulivoimaa huomattavasti, mutta aseenn ja sen miehistönn irtautuminen on hidasta. Käytettäessä asetta väijytyksessä sen siirtymisnopeus on huomioitava suunnittelussa.

Onnistunut väijytys kestää 1-3 minuuttia, jonka jälkeen taistelukosketus katkaistaan ja joukkue irtautuu perustaistelumenetelmien mukaisesti. Vihollista ei saa päästää lähitaisteluun väijyttävän osaston kanssa.

Taistelukosketuksesta irtautumisen jälkeen on viholliseen säilytettävä tähytys jälkipartiolla, joka käsketään yleensä yhdestä joukkueen ryhmästä. Jälkipartion tehtävänä on tiedustella vihollisen toteuttamia perustaistelumenetelmiä ja vastatoimia. Jälkipartion tehtävänä on myös estää tai hidastaa vihollisen aloittamaa jäljitystoimintaa.

Jälkipartion kokoonpano on käskettävä jo taistelutehtävää valmisteltaessa ja toiminta harjoitettava valmisteluvaiheessa. Partion johtajan tulisi olla vähintään aliupseeri.

Muun joukkueen jatkaessa irtautumistaan J-paikalta väistötukikohtaan, kevyesti varustettu jälkipartio palaa eri reittiä kohti vihollisen ryhmitystä. Mikäli ilmenee että vihollinen aloittaa joukkueen jäljittämisen, partio toteuttaa tulylläkönn. Jälkipartiolle on käskettävä ainakin:

- tehtävä
- tehtävän suoritus aika
- paluureitti-/ tukikohta
- tunnukset

Mikäli mahdollista jälkipartio varustetaan maalinosoitus- tai tulenjohtokyyvällä.

Jälkipartio palaa tehtävänsä täytettyään joukkueen yhteyteen, ilmoittaa tiedusteluhavaintonsa joukkueenjohtajalle ja palauttaa taistelukykynsä.

8.3 Toiminta jäljitettynä ja takaa-ajettuna

Vihollinen ryhtyy aktiivisiin toimenpiteisiin hajautetusti taistelevan joukon paikallistamiseksi ja tuhoamiseksi kun joukon toiminta alkaa häiritä vihollisen toimintaa. Tähän käytetään yleensä tehtävään erikoiskoulutettuja ja varustettuja joukkoja jotka eivät ole kalustoltaan sidottuja tietöön tai helppokulkuiseen maastoon. Jäljittämiseen käytetään erityisesti koiria. Etsintään ja takaa-ajoon käytetään myös helikoptereita.

Vihollinen aloittaa jäljittämisen paikasta jossa omat joukot ovat toimineet, yleensä väijytysasemasta välittömästi väijytyksen jälkeen. Yleensä jäljitysosastoon kuuluu yksi tai useampi koira ja tämän ohjaaja sekä heidän työskentelyään suojaava ryhmä tai joukkue joka liikkuu jäljityksen sivuilla ja perässä. Talvella, lumen ollessa maassa ei välttämättä käytetä koiria.

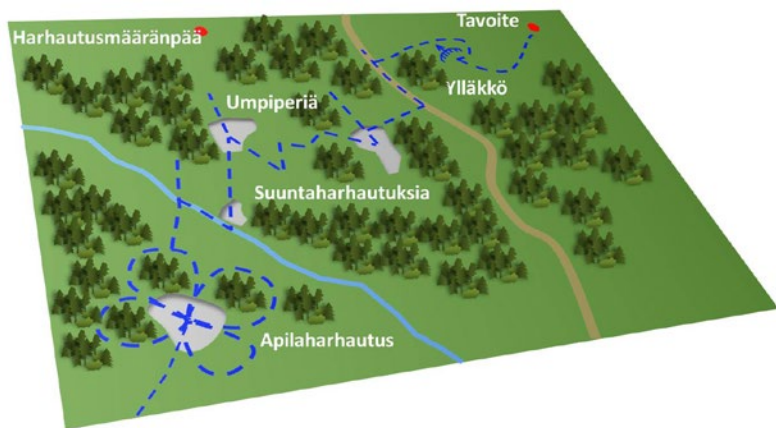
Jäljityksen tavoitteena on paikallistaa jäljitettävä osasto, saartaa ja sitoa se taisteluun paikallaan tai ajaa se liikkeelle haluttuun suuntaan jonne voidaan ajoneuvoilla tai ilmoitse siirtää vastaanotto-osasto jonka tehtävänä on tuhota takaa ajettu osasto.

Jäljitys perustuu ihmisen maastoon jättämään hajujälkeen tai muutokseen kuten rikkoutuneeseen maanpintaan tai kasvillisuuteen. Jäljitystä voidaan vaikeuttaa ja hidastaa tekemällä erilaisia harhautuksia ja hyväksikäyttämällä maanpinnan ominaisuuksia.

Harhauttaminen perustuu siihen että jäljityksen johtajalle luodaan väärä käsitys jäljitetävän osaston todellisesta määränpäästä tekemällä maastoon siihen viittaavia harhautuksia.

Hajujälki haihtuu nopeimmin kuivalta ja kovalta maanpinnalta, tietä tai kalliolta. Jyrkät suunnan muutokset ja umpiperät kannattaa pyrkiä tekemään tällaisessa maastossa. Virtaava vesi pyyhkii hajujäljen ja siksi virtaavia puroja voidaan käyttää suuntaharhautukseen yhdistettynä umpiperään.

Mikäli arvioidaan vihollisen pyrkivän jäljittämään joukkoa, järjestetään etenemisreitille tuliyläkkö jolla pyritään tuhoamaan vähintään jäljityspartion koirat ja ohjaajat. Tuliyläkön järjestelyt on kuvattu luvussa 5.3. Tuliyläkköä toteutettaessa on otettava huomioon tuulen suunta, sillä koirat aistivat myös tuulen mukana kulkevat hajut. Valittaessa lepopaikkaa tai tukikohtaa, on vältettävä aukeiden reunoja tai vesistöjen rantoja, sillä tuuli ja kosteus kantaa hajujäljen tai savun tehokkaasti avoimilla paikoilla.

Kuva 77 Ryhmän ja joukkueen jäljityksen harhautusmenetelmiä

8.4 Jääkärijoukkueen ja -ryhmän taistelu rakennetulla alueella

Joukkue joutuu todennäköisesti toimimaan ja taistelemaan myös rakennetulla alueella tai rakennusten lähistöllä olkoon se sitten satojen tuhansien asukkaiden kaupunki tai muutamista rakennuksista koostuva kylä. Rakennettu alue voi olla puolustuksellisesti edullisempi kuin metsämaasto tai sen valtaaminen tai pitäminen voi olla edellytys tehtävän toteuttamiseksi. Joukkue voi tukeutua rakennuksiin käyttäen niitä puolustusasemana, väistöasemana, kätkönä tai tilapäisenä majoituksena ja sääsuojana.

8.4.1 Puolustus rakennetulla alueella

Joukkueen puolustuksessa noudatetaan samoja periaatteita kuin metsämaastossakin. Viholliselle tuotetaan tappioita väijytyksillä ja hyökkäyksillä sekä omia tappioita välttämään väistämällä vihollisen tulivoimaa. Puolustusryhmituksen syvyys antaa mahdollisuuden sitoa vastustajaa taisteluun myös sen kärjen takana tai osan siitä päästyä murtoon. Jäykkään puolustustaisteluun ryhdytään vain perusteellisesti valmisteltuihin aseisiin ja kun se tehtävän täyttämiseksi on välttämätöntä. Rakennuksiin valmistellaan useita tulasemia ja niiden välille siirtymisreittejä sekä irtautumisreittejä.

Valittaessa rakennusta tai tilaa puolustustarkoitukseen on huomioitava rakennuksen seinä- ja kattomateriaalin tarjoama suoja asevaikutukselta. Rakennus pyritään valitsemaan keskeiseltä paikalta, jolloin rakennuksen hallussapito estää vihollisen toiminnan ja mahdollistaa omien joukkojen tukemisen tulella. Pesäkkeenä käytettävän rakennuksen tulee olla vähintään betonielementeistä valmistettu ja tukevarakenteinen. Rakenteita tulee edelleen vahvistaa esimerkiksi hiekkasäkein ja tukirakentein. Valmisteluvaiheessa voidaan rakenteiden kestävyyttä kevytaseiden tulta vastaan testata myös ampumalla.

Tukikohdaksi ei tule valita yksittäistä, muista erillään olevaa rakennusta eikä taloryhmän reunoilla sijaitsevia rakennuksia, joihin on helppoa kohdistaa suora-ammunta-aseiden tuli. Tulasemiksi määritetään yhdelle partiolle useita huoneita ja ryhmälle esimerkiksi yksi kerros. Tulaseman ja ulkoseinän väliin pyritään jättämään yksi tyhjä huone joka vähentää vihollisen suora-ammuntatulen vaikutusta. Tarvittaessa väliseiniin puhkaistaan reikiä tilialueiden avaamiseksi sekä kulkureiteiksi tulasemien välillä.

Joukkueen pääosat on edullisinta ryhmittää rakennusten alimpiin kerroksiin joissa niillä on suojaisat siirtymisreitit ja paras suoja epäsuoralta tulelta. Panssarintorjunta-aseille voidaan valmistella tulasemat rakennusten keskikerroksiin joista niillä kyetään ampumaan panssarivaunujen kansille ja heikommin panssaroiuihin osiin. Tulenjohto-osia voidaan tilapäisesti ryhmittää rakennusten katoille joista ne kykenevät käyttämään paremmin tähytettyä epäsuoraa tulta. Ylimmät kerrokset ovat alttiita vihollisen epäsuoralle tulelle.

8.4.2 Hyökkäys rakennetulla alueella

Hyökkääminen rakennetulla alueella on hidasta ja joukkoa kuluttavaa. Tästä johtuen joukkueelle käskettävät tehtävät ovat huomattavasti pienempiä kuin metsämaastossa. Joukkue hyökkää iskuosastomaisesti tavoitteenaan yleensä yhden suuremman tai muuttaman pienemmän rakennuksen valtaaminen ja vihollisen tuhoaminen tai lyöminen.

Vihollisen hallussa pitämiin rakennuksiin tunkeudutaan vain silloin, kun vihollista tai rakennusta ei kyetä tuhoamaan ulkoapäin suunnattavalla tulella. Ennen hyökkäyksen käynnistämistä on johtajan päätettävä tunkeutumispiste tiedustelun ja tilannearvion perusteella. Useimmiten tämä on tarkoitusta varten räjäytettävä aukko maanpinnan tasolla, mutta jos joukkueella on käytettävissään tarvittavat välineet, voidaan tunkeutuminen suorittaa myös katolta alkaen. Tunkeutumispisteenä pyritään välttämään ilmeisimpiä sisäänkäyntejä.

Hyökkäys rakennukseen koostuu kolmesta vaiheesta:

- 1) rakennuksen eristäminen, tulituki ja mahdollinen harhautus
- 2) rakennukseen tunkeutuminen ja tunkeutumispisteen varmistus
- 3) rakennuksen vyöryttäminen järjestelmällisesti huone huoneelta ja kerros kerrokselta

Ennen hyökkäyksen aloittamista pyritään kiinnittämään rakennusta puolustavan vihollisen huomio pois valitusta tunkeutumispisteestä. Tämä voidaan tehdä esimerkiksi valehyökkäyksellä tai harhauttavalla epäsuoran tai suora-ammunta tulen käytöllä.

Joukkue tunkeutuu rakennukseen yleensä vain yhtä tunkeutumisaukkoa käyttäen. Näin hyökkäävän joukkueen voimia ei jaeta ja joukkueen johtajan johtamistoimintaa helpotetaan hyökkäyksen aikana. Tunkeutumisen jälkeen on rakennuksen sisälle varmistettava riittävän suuri sillanpääasema.

Joukkue hyökkää rakennuksessa vallaten vain yhden kerroksen kerrallaan. Kun yksi kerros on varmistettu, jatketaan hyökkäystä seuraavaan kerrokseen. Joukon jakamista useampiin suuntiin on vältettävä.

Kun joukkue on vallannut rakennuksen, se ryhmittyy puolustukseen ja varmistaa rakennuksen, kellaritilat ja katto mukaan lukien, sekä sammuttaa mahdolliset tulipalot.

Joukkueen on valmistauduttava torjumaan vihollisen mahdolliset vastahyökkäykset sekä jatkamaan tarvittaessa hyökkäystä.

8.5 Jääkärijoukkueen yhteistoiminta panssarivaunujen kanssa

Joukkueen vastuualueella voi toimia panssarivaunuin varustettuja omia joukkoja. Komppanialle voidaan joskus myös alistaa panssarivaunujoukkue, jota käytetään koo-tusti oman johtajansa johdossa ja yhteistoiminnassa jääkärijoukkueiden kanssa.

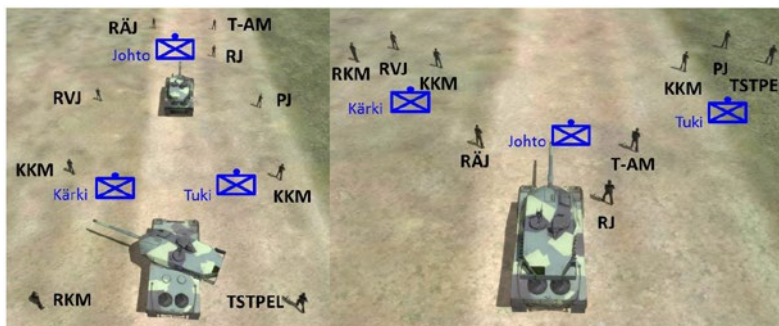
Taistelupanssarivaunujoukkueeseen kuuluu 3-4 taistelupanssarivaunua joiden pää-aseella voidaan ampua ontelo- ja alikaliperiammuksia noin 2,5km etäisyydelle. Vaunut on varustettu lisäksi kahdella konekiväärillä ja omasuojasavuheitteillä. Vaunujen panssarointi suojaa etusektorista raskaitakin panssarintorjunta-aseilta ja sivusta ja katolta kevyiltä panssarintorjunta-aseilta.

Vaunu liikkuu tiellä enintään noin 70km/h ja helppossa maastossa noin 40-50km/h ja kykenee tulittamaan täydessä liikkeessä. Vaunu kykenee ylittämään noin metrin korkeisen esteen tai noin 2,5m leveän kaivannon sekä valmistelematta noin 1,5metriä syvän vesiesteen.

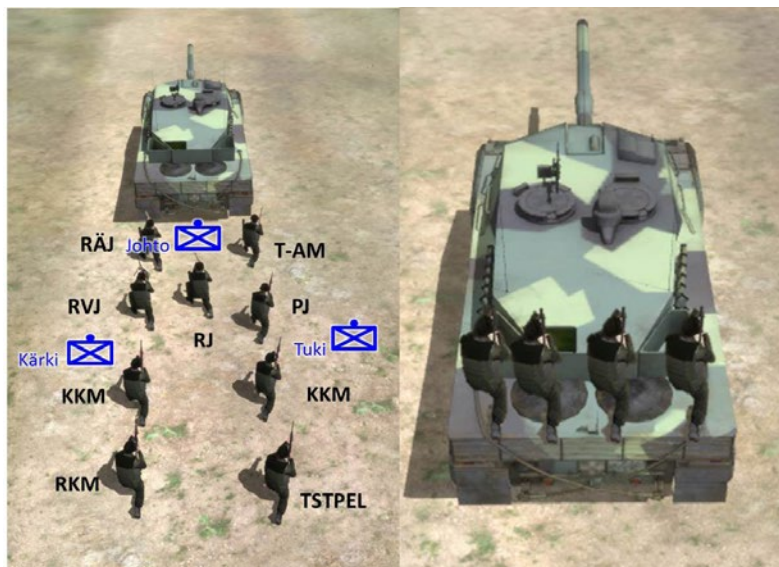
Vaunut on varustettu lämpökameroin ja valonvahvistimin ja ovat siten täysin pimeä-toimintakykyisiä.

Yhteistoiminta onnistuu parhaiten ennalta sovituin perustaistelumenetelmin ja taistelun aikana käsimerkein ja radiolla. Yhteistoiminnasta on harjoiteltava ainakin:

- panssarivaunujen lähisuojaus
- panssarivaunujen opastaminen
- maalinosoitus
- joukkueen ryhmityksen etureunan merkitseminen
- toiminta panssarivaunujen lähialueella
- yhteydenpito.

Kuva 78 Esimerkkejä panssarivaunujen lähisuojauksesta

Kuva 79 Esimerkkejä jalkaväen etenemisestä panssarivaunun suojassa

Maalin osoittamisessa käytetään vahvistettuja ja sovittuja käsimerkkejä tai radiota. Vaunun johtajalle on ilmaistava maalin laatu, suunta (kellotauluilmaisuna jossa keulan suunta on 00.00) ja etäisyys metreinä, esimerkiksi "PAKSU TANKKI - KELLO 11 - 500!".

8.6 Jääkärijoukkueen taistelu vesistön äärellä

Jääkärijoukkue voi saada tehtäväkseen torjua vihollisen maihinnousun. Vihollinen käyttää häikäilemättä hyväkseen kalustonsa uintikykyä vesistön ylityksissä ja vesistökoukkauksissa missä sellainen on mahdollista toteuttaa. Maihinnousu amfibiokalustolla edellyttää rannalta kiinteää tai hiekkaista pohjaa ja alle 45 astetta jyrkkää töyrästä tai rantaa jonne tela- tai pyöräajoneuvot kykenevät nousemaan.

Vihollisen panssaroitu amfibiokalusto muodostaa vaikean maalin suora-ammunnalle ollessaan vedessä, sillä vain pieni osa rungosta on näkyvissä pinnan yläpuolella. Myös epäsuoralle tulelle uivat panssariajoneuvot ovat hankalia maaleja. Ajoneuvot kykenevät tulittamaan pääaseellaan uudessaan. Haavoittuvimmillaan vihollisen ajoneuvot ja jalkaväki ovat noustessaan rantavedestä jolloin niiden liikenopeus on hidaski ja ne ovat kokonaisuudessaan näkyvissä. Vihollinen tukee maihinnousua voimakkaasti epäsuoralla tulella, taisteluhelikoptereilla, rynnäköpommittajilla sekä uiivan kalustonsa suora-ammunnalla. Maihinnousuun liitetään yleensä myös taktinen maahanlasku.

Jääkärijoukkueen puolustus maihinnousua torjuttaessa toteutetaan samoin periaattein kuin normaalissakin maastossa. Joukot ryhmitetään peitteiseen maastoon, suojaan vihollisen suora-ammunta-aseilta. Vesistön rannalle voidaan ryhmittää tähystys- ja tulenjohto-osia joilla aloitetaan epäsuorantulen käyttö maihinnousevaa vihollista vastaan. Tässä tapauksessa asemat on linnoitettava huolellisesti. Panssarintorjunta-aseiden tuli keskitetään todennäköisimmille rannalta pois johtaville reiteille ja niiden ryhmittymuutokset on suunniteltava ja harjoiteltava. Ilmatorjuntakonekivääreillä valmistaudutaan ensisijaisesti tulittamaan maihinnousua tukevia vihollisen ilma-aluksia.

8.7 Maahanlaskun torjunta

Jääkärijoukkue voi saada tehtäväkseen torjua maahanlaskun tai rajoittaa sitä. Maahanlaskujen tavoitteena on yleensä puolustajan reservien sitominen, maahyökkäyksen kannalta tärkeiden kohteiden valtaaminen tai puolustajan joukkojen tuhoaminen yllätystä hyväksikäyttämällä.

Vihollinen voi toteuttaa maahanlaskun laskuvarjojoukoilla tai helikoptereilla. Kohteina voivat olla satamat, lentokentät, tärkeät liikennekapeikot, teiden risteykset ja johtamispaikat. Vihollinen tekee maahanlaskun suoraan kohteelle tai valitsee sen läheisyydestä miehittämättömän ja maastollisesti edullisen alueen.

Maahanlaskun suoritusvaiheita ovat yleensä:

- alueen tiedustelu
- tulen käyttö sekä maahanlaskualueella että lentokäytävän varrella
- maahanlasku yhdessä tai useammassa erässä, johon sisältyvät varsinainen maahanlasku ja kohteen haltuunotto sekä rynnäkkökoneiden ja helikoptereidentulituki, joka on yleensä jatkuvaa.

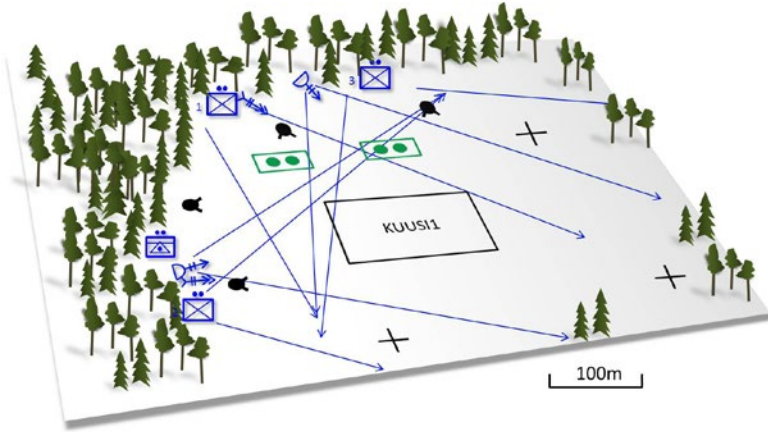
Helikopterimaahanlaskuja voidaan tehdä pienillekin aukeille, jopa metsään. Helikoptereilla maahanlaskettu osasto on nopeasti taisteluvalmis. Komppanian suuruisen osaston maahanlaskuun yhdellä kuljetuskerralla tarvitaan 10-15 keskiraskasta helikopteria ja 200 x 300 metrin laajuinen maahan laskua lue. Tällöin taisteluhelikoptereiden suojaama joukon maahan laskeminen kestää yleensä 1-2 minuuttia.

Helikopterimaahanlaskuissa pilvikorkeuden on oltava yleensä yli 100 metriä ja vaakanäkyvyyden vähintään 800 metriä. Laskuvarjopudotuksiin soveltuvat parhaiten pelot, niityt ja kuivahkot suot sekä talvella lisäksi jäätyneet vesistöt. Pienehköjä osastoja voidaan pudottaa esimerkiksi taimikoihin ja jopa asutuskeskuksiin. Vahvennettu komppania vaatii yleensä noin 300 x 1000 metrin suuruisen alueen laskuvarjopudotusta varten. Hyppy tapahtuu 150-300 metrin korkeudesta ja laskuvarjomiehen laskeutuminen kestää 15-30 sekuntia. Komppanian kokoontuminen kestää edullisissa olosuhteissa 10-15 minuuttia.

Joukkue on maahanlaskuntorjunnassa yleensä komppanian osana. Joukkueelle annetaan tehtäväksi torjua maahanlasku. Joukkue toteuttaa tehtävänsä tuhoamalla tulialueellaan olevan vihollisen ja estämällä sen kokoontumisen. Laajojen peltoaukeiden metsäsaarekkeisiin ryhmitetyn joukkueen on valmistauduttava torjuntaan joka suuntaan. Joukkue taistelee tukikohdassa saarrettunakin. Maahanlaskun torjuntaan käsketty joukkue voidaan joissakin tilanteissa ryhmittää jopa aukealle, mikäli käsiaseiden kantama ei riitä metsäsaarekkeesta tai metsänreunasta. Maahanlaskun torjunnassa noudatetaan puolustustaistelun periaatteita jäljempänä mainituin poikkeuksin.

Pesäkkeiden paikkoja tiedusteltaessa on otettava huomioon, että:

- ne joudutaan usein ryhmittämään lähelle aukean reunaa, jotta tuli saadaan ulottumaan koko käsketylle tulialueelle,
- metsäsaarekkeiden rikkomalla alueella niitä joudutaan sijoittamaan myös aukeiden keskelle metsäsaarekkeisiin,
- laajalla alueella vastualueen ollessa suuri ne joudutaan usein sijoittamaan kauas toisistaan,
- ainakin osasta pesäkettä kyetään ampumaan myös ilmaan,
- kertasingoilla voidaan tulittaa myös ilmassa leijuvia helikoptereita,
- tulialueelle ei jää katveita.

Kuva 80 Esimerkki jääkärijoukkueen ryhmytyksestä torjuttaessa maahanlaskua

Epäsuorantulen maalit paikannetaan todennäköisille maahanlaskupaikoille. Epäsuoran tulen käyttöön on valmistauduttava myös maahanlaskukohteeseen suuntautuvilla urilla ja mahdollisten vaihtotukikohtien tukemiseksi.

Ilmatorjuntakonekiväärien tärkein tehtävä on omasuojailmatorjunta. Aseiden tuliasemat on pyrittävä valitsemaan siten, että niistä tai niiden välittömästä läheisyydestä voidaan lisäksi tulittaa helikoptereita ja pintamaaleja todennäköisillä maahanlaskupaikoilla.

Tuliasemia valittaessa ja linnoitettaessa on käytettävä hyväksi alueella mahdollisesti olevia valmiita rakennuksia, talojen kivijalkoja, kaivojen renkaita, pellon ojia ja muita suojaavia paikkoja. Vihollisen todennäköiset laskeutumis- ja kokoontumispaikat sekä katvealueet sulutetaan. Maahanlaskukohteeseen suuntautuvat urat on myös pyrittävä suluttamaan.

8.8 Kohteen suojaaminen jääkärijoukkueella

Jääkärijoukkueelle voidaan käskää kohteensuojaustehtäviä erityisesti ennen sotatoimien alkua tai joukkojen perustamiseen liittyen. Suojattava kohde voi olla esimerkiksi linkkimasto, varasto, rakennus tai silta. Kohteen suojaamisen tavoitteena on estää suojattavaan kohteeseen suunnattu vihollisen tai siviilisten vaikutus kuten tiedustelu, sabotaasi, hyökkäykset tai ilkivalta. Jääkärijoukkueen on kyettävä suojaamaan yksi pieni kohde.

Joukkue ryhmitetään siten, että se kykenee estämään vihollisen toiminnan kohdetta vastaan. Joukkue rakentaa kohteen suojaksi miinoitteita ja sulkee murresteilla urat, joita ei tarvita omien joukkojen toimintaan tai siviililiikenteeseen. Joukkue valmistautuu käyttämään epäsuoraa tulta vihollisen hyökkäysten torjumiseksi.

Toiminnan järjestys kohteen suojaamisessa:

- toiminnan suunnittelu
- kohteen tiedustelu ja yhteydenotto muihin alueella oleviin joukkoihin
- pääosien siirtyminen kohteelle
- kohteen tarkastus
- kulunvalvonnan toteuttaminen
- pesäkkeiden ja vartiopaikkojen perustaminen
- estetyöt, linnoittaminen, suoja-asetat
- lähipuolustus
- huollolliset asiat

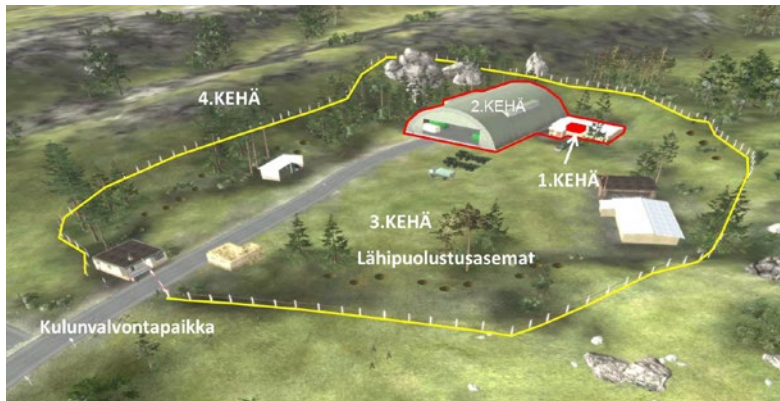
Kohteen suojaamisessa noudatetaan *kehäsuojausperiaatetta*.

1. KEHÄ on erikoissuojausvyöhyke jonka sisällä on erityisen tärkeä ja suojattava materiaali, henkilöstö tai tieto. Erityissuojausvyöhyke muodostetaan lähtökohtaisesti rakennuksen sisätiloihin jonne on pääsy vain erikseen rajatuilla henkilöillä. Tämän kehän suojaamiseen riittää yleensä partio.

2. KEHÄ on eristysvyöhyke jonka muodostaa yleensä rakennuksen tai kohteen ulkokuori. Kulunvalvonta järjestetään rakennuksen sisäänkäynneille varmistaen samalla että sisäänpääsy muualta on luotettavasti estetty rakenteellisin toimenpitein. Sisäänkäyntien määrästä riippuen tämä sitoo partion tai ryhmän.

3. KEHÄ on kohteen välitön ympäristö jonka muodostaa mahdollinen aita sekä aidan ja kohteen välinen maasto. Ympäristön peitteisyydestä riippuu voidaanko alue valvoa tähytämällä vai edellyttääkö se partiointia. Pääsyä kehän sisälle valvotaan kulunvalvontapaikalla jossa tarkastetaan sisään pyrkivien henkilöiden henkilöllisyys, ajoneuvot sekä materiaali. Kehän vartiointi kulunvalvontapaikkoineen sitoo yhden ryhmän kerrallaan.

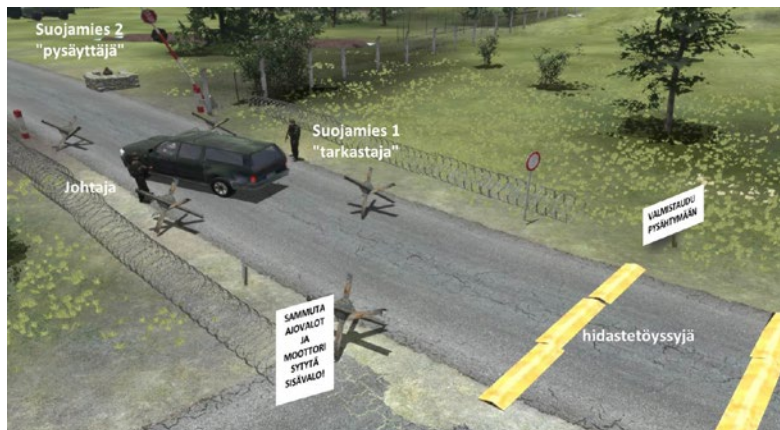
4. KEHÄ on kohdetta eristävän vyöhykkeen ympäristö. Ympäristöä valvotaan partioinnilla jonka tarkoituksena on paljastaa kohteeseen suunnattu tiedustelu ja hyökkäys- tai tunkeutumisolmat. Partiointia voidaan suorittaa ajoneuvoin tai jalan. Aluevalvonta sitoo partion tai ryhmän.

Kuva 81 Kohteensuojaamisen kehäsuojausperiaate

Kulunvalvonta aloitetaan välittömästi joukon saapuessa kohteelle. Valvonnan on ulottuttava mieluiten niin kauas, ettei kulunvalvontapaikalta kyetä vaikuttamaan suoraan kohteelle. Ne urat, joita ei omassa toiminnassa tarvita on miinoitettava tai murrettava. Tärkein suunta on vihollisen todennäköisin lähestymissuunta. Se valmistellaan ensimmäisenä. Kulunvalvontapaikan läheisyyteen sijoitetaan ilmatorjuntakonekivääri. Asema on valittava siten, että aseella pystytään ilma- ja pinta-ammuuntaan.

Kulunvalvontapaikka on tarkoituksenmukaisinta miehittää kolmen taistelijan partiolla. Partion johtaja tarkastaa tulijoiden henkilöllisyydet ja kulkuoikeudet. Rynnäkkökiväärimies toimii ensimmäisenä suojamiehenä joka tarkastaa tarvittaessa ajoneuvon alustan ja sisätilat. Konekiväärimies toimii toisena suojamiehenä eli pysäyttäjänä joka suojaa johtajaa aseellaan, ja pysäyttää tarvittaessa väkivaltaisen tunkeutumisen aseellaan.

Kuva 82 Kulunvalvontapaikka

Kaikki suojattavalle kohteelle pyrkijät pysäytetään ja tarkastetaan henkilöiden kulkuoikeudet. Epäselvissä tapauksissa tulijaa ei päästetä alueelle, vaan hänet ohjataan vartioidulle odotusalueelle ja otetaan yhteys esimieheen jolla on asiassa päätöksentekovalta. Jos pyrkijällä ei selkeästi ole lupaa tulla alueelle, käännytetään hänet pois henkilötietojen kirjaamisen jälkeen.

9 JÄÄKÄRIJOUKKUEEN TAISTELUKYVYN KEHITTÄMINEN JA YLLÄPITO

Joukon taistelukyky muodostuu seuraavista tekijöistä: johtamisesta, taistelutahdosta, sotavarustuksesta, henkilöstön toimintakyvystä ja taistelutaidosta. Taistelukyvyn muodostuminen jakautuu kolmeen vaiheeseen: kehittäminen, ylläpito ja palauttaminen.

9.1 Taistelukyvyn kehittäminen

Taistelukyvyn kehittämisen tavoitteena on että joukko kykenee täyttämään sille asetetut suorituskykyvaatimukset sekä taistelutehtävät. Taistelukyky on kehitettävä ennen taisteluiden alkua.

Sotilaiden fyysinen ja psyykinen toimintakyky on koulutuksella saatava sellaiselle tasolle, että he kykenevät toimimaan vähintään kahden viikon ajan jatkuvassa taistelukokemuksessa ja käyttämään kaikki voimavaransa yhtämittaisesti 3-4 vuorokautta kestävään vaativaan ratkaisutaisteluun. Hyvä fyysinen ja psyykinen toimintakyky on sotilaskoulutuksen perusedellytys myös rauhan aikana.

Kestävyyttä ja lihasvoimaa on harjoitettava tasapuolisesti. Fyysistä kuormitusta on kasvatettava nousujohteisesti mutta mahdollistettava myös kuormituksesta palautuminen kehittymisen mahdollistamiseksi. Koulutettaville on asetettava tavoitteet joiden saavuttamista mitataan, seurataan ja palkitaan. Koulutettavien fyysisen suorituskyvyn rajoja on koeteltava ja kannustettava ylittämään niitä.

Liikuntainnostuksen herättäminen ja ylläpito on paras keino kehittää sodanajan joukkojen taistelukykyä.

Taistelijat on totutettava henkilökohtaiseen varustuksen käyttöön nousujohteisesti. Koulutuksen alkuvaiheessa käytetään vain niitä varusteita, jotka ovat kyseisen koulutuksen kannalta tarpeellisia. Samalla opetetaan varustetasojen käyttö, jotta **vältetään turhaa varusteiden kantamista.**

Joukolle on pyrittävä luomaan yhteishenki, jonka avulla se kykenee kohtaamaan eri vastoin käymiset ja haasteet. Johtajat muodostavat tärkeän osan yhteishengen luomisessa. Johtajien toimissa jatkuvasti esimerkiksi taistelijoiden luottamus omiin esimiehiin kasvaa. Asettamalla joukon toimimaan rasituksen alaisena ja antamalla haasteellisia tehtäviä joista yksilöt eivät selviä yksin, oppivat he auttamaan ja luottamaan toisiinsa. Joukon on saatava onnistumisia ja huomattava itse, että kykenevät menestymään.

Kurinalaisuus tarkoittaa käskyjen tinkimätöntä noudattamista ja se luo perustan kaikelle johtamiselle sekä taistelukyvyille. Kurinalaisuus kasvatetaan joukkoon ennen kaikkea käskyjen toimeenpanon valvonnalla ja vaatimalla niiden moitteetonta täyttämistä. Valvottu kurinalaisuus johtaa lopulta itsekuriin, joka on sotilaskurin tavoite. Taistelijan itsekurin myötä taistelukyky saadaan ylläpidettyä, kun hän toteuttaa koulutetut asiat

omatoimisesti ilman jatkuvaa valvontaa.

Joukko tulee totuttaa toimimaan rasituksen alaisena. On virheellistä luulla että ”kurjuutta ei tarvitse harjoitella”. Vain taistelukentän oloja mallintamalla joukko voidaan niihin. Unenpuutteella, sääolosuhteille altistamalla sekä fyysisellä rasituksella luodaan joukolle tilanteita, jossa taistelijan kyky toimia on madaltunut. Harjoittelun avulla taistelijat tunnistavat omia heikkouksiaan rasituksen alaisena ja kykenevät valmistautumaan niiden tuomiin haasteisiin.

Taistelijoiden harjaannuttua omassa tehtävässään hänen on koulutettava osaamistaan muille ryhmän jäsenille. Tällaisia ovat esimerkiksi lääkinnälliset sekä tulenjohtolliset tehtävät. Koulutukset toteutetaan ryhmänjohtajien ja joukkueenjohtajien suunnitelman mukaan ko. taistelijoiden pitäminä.

Rauhan ajan harjoituksissa ja poikkeusoloissa taistelutilan muokkauksella ja taistelusuunnitelman harjoittelulla kehitetään joukon fyysistä kuntoa sekä paikallistuntemusta limittäin valmistelujen aikana. Tulikasteen jälkeen em. asioita tehdään tilanteen sallimissa rajoissa. Koulutuksessa on mahdollistettava riittävä lepo ja huolto siten, että koulutettavan joukon suoritus- ja oppimiskyky säilyy koko harjoittelun sekä koulutuksen ajan.

Jääkärijoukkueen ja ryhmän koulutuksessa erityisesti huomioitavat asiat:

- yksilön toimintakyvyn, ryhmän ja joukkueen suorituskyvyn kehittäminen
 - fyysinen, henkinen, sosiaalinen ja eettinen
 - yksilön vastuu omasta kehittämisestään
- yksilön, ryhmän ja joukkueen taistelukyvyn kehittäminen
 - suunnistustaidon suunnitelmallinen kehittäminen
 - selviäminen erilaisissa maasto- ja toimintaolosuhteissa (mm erämies-aidot)
 - käytetään tehtävän edellyttämää taistelijan perusvarustusta ja opetetaan taistelijoille varustetasot alusta alkaen
 - joukko on asteittain totutettava kantamaan yhä painavampia varusteita mukanaan
 - omatoimisuuteen ja aktiivisuuteen kannustaminen
 - taistelualmiuden joustava säätely
 - taistelukyvyn palauttamisen harjoittelu
 - tehtäviin henkisen valmistautumisen sekä tehtävien jälkipurun harjoittelu
 - johtajien esimerkkinä toimiminen ja luottamuksen rakentaminen
 - johtajien etupainoisen suunnittelun ja valmistelun kehittäminen
 - perustaistelumenetelmien ja vakioitujen toimintatapojen opettaminen sekä käyttö

9.2 Taistelukyvyyn ylläpito ja palauttaminen

Taistelukyvyyn ylläpito on jatkuva. Se mahdollistaa joukon tehtävän jatkamisen pitkissäkin taisteluissa. Taistelukyvyyn palauttamista vaaditaan silloin, kun joukko on menettänyt osin tai kokonaan taistelukykyä eikä kykene jatkamaan tehtävää.

Palveluksen alusta alkaen on koulutettava taistelukyvyyn ylläpidon ja huollon vaatimia toimenpiteitä. Harjoitusten yhtenä osa-alueena on koulutettava joukon oman taistelukyvyyn ylläpitoon ja palauttamiseen tarvittavia toimenpiteitä. Useamman päivän harjoituksissa on aina varattava aikaa näiden asioiden käytännön harjoitteluun. Taistelukyvyyn ylläpitäminen ja palauttaminen ei saa tapahtua muun taistelukoulutuksen ohessa vaan se on tuotava yhdeksi opetustavoitteista koulutuksessa.

Taisteluvammat, sairaudet, nälkä, jano, väsymys ja stressi aiheuttavat yksilöiden taistelukyvyyn alenemista. Materiaalia ja kalustoa vaurioituu, katoaa, kuluu ja vähintään likaantuu taistelussa. Joukon taistelukyvyyn aleneminen johtuu näiden yhteisvaikutuksesta.

Ensisijaisesti vastuu taistelukyvyyn ylläpitämisestä kuuluu jokaiselle taistelijalle itselleen. Taistelijan on osattava käyttää vaatteitaan ja varusteitaan sään ja ympäristön edellyttämällä tavalla sekä huoltaa niitä. Joukon osalta vastuu kuuluu jakamattomana joukon johtajalle. Johtajien on kyettävä kestäämään henkinen ja fyysinen rasitus paremmin kuin alaisensa. Johtajan on tarvittaessa otettava itsellensä omaa aikaa itsensä huoltamiseen. Johtajan on ennakoitava omat tarpeensa, jotta hän kykenee johtamaan omaa joukkoa.

Johtaja vastaa omasta ja joukkonsa hyvinvoinnista!

Joukkueenjohtajan on sisällytettävä omaan taistelusuunnitelmaansa taistelukyvyyn ylläpidon ja palauttamisen vaatimat asiat, jotta toiminta on suunnitelmallista ja tilanteisiin kyetään vaikuttamaan nopeasti. Johtajan on lisäksi ennakoitava tarpeet ja varauduttava yllättäviin tilanteisiin.

Joukkueenjohtajan on kerättävä ryhmien tilannetiedot ja varmistuttava itse henkilökohtaisesti ryhmien tilanteesta. Tilannetietojen perusteella joukkueenjohtaja johtaa täydentämisen ja evakuoinnin varajohtajan kanssa yhteistoiminnassa. Joukkueenjohtajan yhtenä tehtävänä on luoda turvallisuuden tunne sekä luottamus oman joukon toimintaan omalla läsnäolollaan taistelijoiden keskuudessa. Alaisten kohtaamisella johtaja luo turvallisuuden tunteen ja lievittää yksittäisen taistelijan henkistä taakkaa.

Taisteluskoketuksen aikana tulee tilanteita, jolloin joukko ei ole suoranaisesti vihollisen vaikutuksen alaisena. Näissä tilanteissa johtajien on oma-aloitteisesti aloitettava oman ryhmänsä taistelukyvyyn ylläpidon johtaminen. Ryhmänjohtajan on henkilökohtaisesti selvitettävä taistelujoidensa tilanne ja luotava rauhallisella toiminnallaan luottamus ryhmän sisälle. Johtajien on aloitettava ryhmän materiaalin täydentäminen sekä valvottava taistelijoiden omat toimenpiteet taistelukyvyyn ylläpitämiseksi.

Musiikkia tai laulua voidaan käyttää mielialan ylläpitämiseksi ja luomisessa (taistelutahto ja rauhoittaminen) sekä pelon poistamisessa.

Toimenpiteet taistelukyvyyn ylläpitämiseksi:

1. Tarvittava ensiapu ja evakuoinnit

Kriittiset vammat ja vertavuotavat haavat hoidetaan välittömästi, mutta taistelussa syntyy myös vähäpätöisempiä loukkaantumisia, jotka alentavat taistelijoiden toimintakykyä pitemmällä aikavälillä. Tällaisia voivat olla pienet palovammat, nyrjähdykset, pienet luunmurtumat, haavaumat, silmävammat, kuulovammat tai muut välittömästi henkeä uhkaamattomat vammat. Lisäksi on mahdollista, että taistelun aiheuttamassa adrenaliinihuumassa vakavatkin vammat jäävät taistelijalta itseltään huomaamatta. Lääkintämies tarkastaa joukkueen taistelijat ja toteuttaa tarvittavat hoitotoimenpiteet ja lääkitsemisen. Mikäli hoito edellyttää taistelijan evakuointia ensihoitopaikalle, ilmoittaa lääkitsemisen asiasta joukkueenjohtajalle. Tarkastus voidaan suorittaa yhdistettynä ruokailuun.

2. A-tarvikkeiden täydennys ja aseiden huolto

Taistelijat täydentävät ampumatarvikkeensa määrävahvuiseksi heti kun täydennystä on saatavilla ja tilanne sen mahdollistaa. Täydennys tapahtuu joko joukon omin toimenpiteinnotamalla huoltojoukkueesta tai kätköstä, huoltojoukkueen toimittamana tai jopa viholliselta sotasaalista keräämällä. Täydennyksestä vastaa joukkueen tai ryhmän varajohtaja.

Aseiden ylläpitävä huolto toteutetaan porrastettuna kolmeen osaan siten että korkeintaan yksi kolmasosa joukkueen aseista on kulloinkin huollettavana. Taistelijat huoltavat omat varusteensa aseiden jälkeen, painopisteenä johtamis- ja pimeätoimintavälineet.

3. Ryhmä / joukkuekohtaisen materiaalin huolto ja täydennys

Joukkueenjohtaja ja varajohtaja suunnittelevat materiaalin jakamisen ryhmille. Joukkueelle on varattava myös reservimateriaalia, jolla joukkuetta kyetään täydentämään taisteluiden aikana. Johtajien on pidettävä huolta kalustosta ja sen kunnosta taisteluiden aikana. Hetkinä jolloin viholliskosketusta ei ole, on mahdollista huoltaa henkilökohtaista tai joukkokohtaista materiaalia ryhmänjohtajat voivat käskeä partioille tehtäväksi huoltaa materiaalia, jos partion irrottaminen on mahdollista.

Ajoneuvoille tehdään tarkastus niiden kuljettajien toimesta. Vähintään on tarkastettava polttoainetilanne, renkaiden ilmanpaine sekä ulkokuori taisteluvaurioiden selvittämiseksi.

4. Taistelijakohtainen huolto ja lepo:

Ruokaa ja nestettä on nautittava aina kun siihen on mahdollisuus; erityisesti rasituksen jälkeen. Vasta tämän jälkeen voidaan tilanteen salliessa levätä. Ruokaa ja vettä on varattava taisteluun mukaan sen verran, että välitön täydennys voidaan toteuttaa joukkueen omista säiliöistä välittömästi taistelun päätyttyä. Vesitarve riippuu vuodenajasta, mutta vähimmäinen taistelijakohtainen laskenta-arvo on noin 0,5 litraa tunnissa.

Taistelun aikainen adrenaliinihuuma purkautuu useimmilla taistelijoilla väsymyksenä ja unisuutena. Taisteluiden pitkittyessä on käytettävä hyödyksi tilanteet, jolloin joukkueella tai ryhmällä ei ole suoranaista kosketusta vihollisen kanssa. Tällöin johtajien on mahdollistettava alaisilleen edes hetkellinen lepo ja huolto. Ryhmän sisällä voidaan esimerkiksi antaa yhdelle partiolle kerrallaan hetken tauko ravinnon ja nesteen nauttimiseen sekä lepoon. Tällaisissa tilanteissa noin 10-20 minuutin unet ovat käytännöllisiä, jos yhtäjaksoiseen nukkumiseen ei ole mahdollisuutta. Tarvittaessa johtajan on käskettävä alaisensa pakkolepoon ja taattava mahdollisimman häiriötön uni. Oman toiminnan suojaamista ei saa kuitenkaan laiminlyödä. Johtajan on myös itse muistettava levätä, sillä alaisten kohtalo riippuu johtajan päätöksenteosta.

5. Joukkokohtainen palautuminen

Tehtävän jälkeen kokoonnutaan purkamaan suoritettu harjoitus tai tehtävä ja tarvittaessa käsitellään yhdessä psyykkistä kuormaa aiheuttaneet tilanteet. Purkutapahtumat on käytävä sillä joukolla joka keskenään koki käsiteltävät asiat; sopiva koko on yleensä ryhmä.

Jälkipuinti on osa taistelijoiden henkistä palautumista taistelusta ja sen aiheuttamista stressitiloista. Jälkipuintia ei useimmiten tarvitse erikseen järjestää, vaan se toteutuu ryhmässä levon yhteydessä keskusteluna taistelun tapahtumista. Ryhmänjohtajat voivat ohjata keskustelua kysymyksillä ja kannustaa myös henkisesti vetäytyviä taistelijoita kommentoimaan.

Ryhmänjohtajan on myös taltutettava välittömästi mahdolliset syytökset tai ristiriidat jotka aiheutuivat taistelunaikaisista tapahtumista. Johtajat voivat kokoontua pitämään myös oman jälkipuintinsa, jossa keskustellaan taistelun kulku ja siitä tehdyt havainnot. Joukkueen sisällä voidaan jälkipuinnin toimenpiteisiin yhdistää muistotilaisuus taistelussa menehtyneiden kunniaksi.

- Tilannetietoisuuden ylläpitäminen
- Taistelujaotuksen tarkastaminen ja muokkaus
- Taistelun läpikäynti joukon kanssa
- Taistelusuunnitelman tarkentaminen
- Harjoittelu
- Riittävän valmiuden ylläpito

Taistelukyvyyn palauttamiseksi joukko on saatava irti välittömästi taistelukosketuksesta. Komppanian päällikkö käskää taistelukyvyyn palauttamisen aikataulun. Ryhmät ja joukkueet siirtyvät käsketylle alueelle omien ajoneuvojen tukemana.

Peseytymisen ja vaatetuksen vaihdon vaikutus taistelu- ja toimintakyvyn palautumiseen on merkittävä. Tämä kyetään yleensä toteuttamaan vasta joukkueen luovutettua rintamavastuun ja siirryttyä väistöasemiin. Peseytyminen toteutetaan joko lämmitettyihin rakennuksiin tukeutuen tai tarvittaessa avovedessä. Erityisesti talvella peseytymiseen on pyrittävä liittämään sauna.

Taistelunjälkeistä palautumista edistetään huomattavasti erityisesti kylmänä vuodenaikana lämmitetyllä säänsuojalla jossa taistelijat voivat levätä. Puolustukseen ryhmityttäessä tämä mahdollistetaan pystyttämällä teltat suoja-asemiin. Toimittaessa asutuskeskuksissa on tarkoituksenmukaista tukeutua rakennuksiin.

Pitkittyvissä tehtävissä on ylläpidettävä myös kestävyys- ja lihaskuntoa organisoidulla harjoittelulla. Etenkin vartiointi- ja suojaustehtävissä fyysiset suoritusarvot saattavat laskea jo viikkojen kuluessa.

LIITE 1: KÄSITTEET JA NIIDEN MÄÄRITELMÄT

1.1 Joukoille käskettävien tehtävien määrittäminen

Estää pääsy tarkoittaa ylemmän johtoportaan käskemää joukon vastuualueella sijaitsevaa aluetta tai maastonkohtaa, jonne vastustaja ei saa päästä taistelujen aikana. Tehtävän määrittäykseen voi liittyä ajallisia vaatimuksia.

Esimerkki:

”TSTOS 3 estää Lappeenrannan lentokentän käytön”

”Pataljoona estää vihollisen pääsyn valtatielle 4 kolmen vuorokauden ajan”

”Pataljoona estää vihollisen tykistön ryhmittymisen Möttöjän peltoaukeille”.

Estää pääsy alueensa kautta tarkoittaa ylemmän johtoportaan käskemää joukon vastuualueen ulkopuolella sijaitsevaa aluetta tai maastonkohtaa, jonne vastustajaa ei saa päästää taistelujen aikana. Tehtävän määrittäykseen voi liittyä ajallisia vaatimuksia.

Esimerkki:

”3JK estää vihollisen pääsyn alueensa kautta valtatielle 4.”

Torjuu tarkoittaa vastustajan hyökkäyksen pysäyttämistä ja sen pääsyn estämistä oman toiminnan kannalta tärkeälle alueelle. Tehtävään voi liittyä ajallisia ja alueellisia lisämääreitä.

Esimerkki:

”TSTOS 3 torjuu vihollisen VT 6 suunnassa kolmen vuorokauden ajan”

Torjuu maahanlaskun tai maihinnousun, tarkoittaa joukon toimenpiteitä, joilla pysäytetään ja estetään vastustajan maahanlasku tai maihinnousu oman toiminnan kannalta tärkeille alueille.

Esimerkki:

”3JK torjuu maahanlaskun Sippolan alueella”.

Lyö tarkoittaa vastustajan pakottamista väistymään tai sen saattamista pitkäksi aikaa kyvyttömäksi jatkamaan aikaisempaa toimintaa.

Esimerkki:

”1 TSTOS hyökkää ja lyö Kannuskosken alueella olevan vihollisen tavoitteena Pajari”

”1 JK hyökkää reittiä A, lyö kohtaamansa vihollisen tavoitteena Mäntylän risteys, josta valmistautuu jatkamaan Monolan suuntaan”.

Lamauttaa tarkoittaa vastustajan henkilöstön ja materiaalin tuhoamista sekä kuluttamista siten, että vastustajan joukon toiminta keskeytyy ajallisesti ja paikallisesti.

Esimerkki:

”1 TSTOS lamauttaa Pyhällön risteysalueelle hyökänneen vihollisen MEKJVK:an”
 ”3JK lamauttaa vihollisen panssarivaunut Mäkelän pelloilla”
 ”Tulenjohtaja. Lamautta peltoaukean takana ryhmittävä jalkaväki”.

Tuottaa tappioita tarkoittaa vastustajan henkilöstön ja materiaalin tuhoamista sekä kuluttamista.

Esimerkki:

”2JK tuottaa viholliselle tappioita Jurvala – Raippo alueella”
 ”JP 3 tuottaa viholliselle tappioita Vainikkala–Lappeenranta alueella ja estää vihollisen pääsyn Selkäharjun alueelle 5 vuorokauden ajan”.

Valtaa tarkoittaa käsketyt alueen tai kohteen haltuun ottamista. Tehtävään voi liittyä ajallisia ja alueellisia tai muita lisämääreitä.

Esimerkki:

”2JK hyökkää reittiä A ja valtaa Marttisen mäen. Komppania valmistautuu jatkamaan hyökkäystä VT 4 suuntaan”.

Valvoo tarkoittaa joukon toimenpiteitä, joilla käsketty alue pidetään jatkuvan tarkailun alla.

Esimerkki:

”KRHJ ryhmittyy Seppälän alueelle ja valvoo alueensa”

Viivyttää tarkoittaa tappioiden tuottamista vastustajalle ja sen liikkeen ja toiminnan hidastamista. Tehtävä voi sisältää ajallisia ja alueellisia lisämääreitä.

Esimerkki:

”3JK viivyttää vihollisen hyökkäystä Viitamäen kapeikossa vähintään 12 tunnin ajan.”

Suojaa tarkoittaa joukon toimenpiteitä vastustajan toiminnan rajoittamiseksi tai estämiseksi.

Esimerkki:

”1JK suojaa taisteluosaston hyökkäykseen ryhmittymisen Tirimäen tasalla”
 ”Partio ensimmäisestä ryhmästä suojaa joukkueen ryhmittymisen...”.

1.2 Tärkeimmät käsitteet ja määritelmät

Alistaminen tarkoittaa sotajaotuksesta poikkeavaa joukon määräämistä toisen johtajan käskyvaltaan kaikissa tai vain rajoitetuissa suhteissa. Rajoitettu alistus voi olla paikallinen, ajallinen, määrätehtävää varten taikka huollollinen.

Aluevastuu tarkoittaa vastuuta sotilaallisesta toiminnasta ja sen valmisteluista käsketyllä vastuualueella.

Hajautetulla taistelulla tarkoitetaan taistelun käymistä taistelutilan laajuuteen nähden pienillä joukoilla. Tavoitteena on tuottaa viholliselle sellaiset tappiot, että se ei kykene jatkamaan toimintaansa suunnitelman mukaisesti. Hajautetussa taistelussa toimitaan pääsääntöisesti partio - joukkue -kokonaisuuksina suorittaen (tuli)ylläköitä, väijytyksiä, iskien iskuosastoin, pysäyttäen vastustajan kärjen määrääjäksi ja tuhoten muun muassa vastustajan huolto-osia, tulyksiköitä sekä johtamispaikkoja.

Harhauttaminen on menetelmä, jolla vaikutetaan tiedonhankintahenkilöstöön ja päätöksentekijöihin ja niihin tietokanaviin, joista he saavat päätökseen vaikuttavat tiedonsa. Tavoitteena on aikaansaada virheellinen kuva omasta toiminnasta ja voimavarojen käytöstä.

Häirinnällä pyritään vihollisen toiminnan vaikeuttamiseen ja tappioiden tuottamiseen. Tehtävää "häiritse" käytetään yleensä annettaessa vaatimuksia tulenjohtajalle epäsuoran tulen käytöstä.

Irtaantuminen on joukon suunnitelmallinen erkaneminen taistelusta.

Iskuosasto on rajuun, lyhytaikaiseen ja ennakolta valmisteltuun hyökkäykseen määrätty tehtävänmukaisesti kokoonpantu ja varustettu joukko.

Iskevä osa on joukko tai joukot, joille on annettu hyökkäystehtävä.

Koottu hyökkäys tarkoittaa iskuportaan joukkojen ja tulenkäytön kohdistamista vastustajaan yhdellä määritetyllä alueella, lähes tai täysin samanaikaisesti.

Kosketus on jatkuvaa toimintaa, jolla pysytään selvillä vastassa olevan vihollisen jokatarkkisesta toiminnasta; tiedustelu- tai taistelukosketus.

Maali on valittu maantieteellinen alue, kohde, henkilö tai organisaatio (ml. sen henkilöiden tahto, ymmärrys ja käytös), joihin voidaan vaikuttaa sotilaallisin keinoin haluttuun loppuasetelmaan pääsemiseksi. Maali itsessään on tavallisesti vaaraton, mutta sen merkitys korostuu, kun maaliin haluttu vaikutus edesauttaa komentajaa saavuttamaan sotilaalliset tavoitteensa. Kohteesta tulee maali vasta, kun siihen aloitetaan sotilaallisten vaikutusten suunnittelu.

Maaliluettelo on operatiivisen *käskyn* tai taistelusuunnitelman osana oleva luettelo, jossa asetetaan tärkeysjärjestykseen kohdejärjestelmät, yksittäiset kohteet sekä tärkeimmät kineettiset ja ei-kineettiset halutut vaikutukset. Yhteisen tulenkäytön perusteena olevaa luetteloa kutsutaan yhteiseksi priorisoiduksi maaliluetteloksi. Maavoimien komentaja käskee yhteisen maaliluettelon perusteella kineettiset ja ei-kineettiset vaikutukset omille alajohtoportailleen taktisiksi tehtäviksi tärkeysjärjestysten mukaisesti.

Maalinosoituksella tarkoitetaan kohteen tunnistukseen, paikkatietoon, laatuun, liiketilaan ym. informaatioon perustuvaa tietoa, joka lähetetään kohteen havainneen sensorin toimesta johtamis- tai viestijärjestelmään ja jonka tarkoituksena on antaa vaihtamisjärjestelmälle perusteet vaikutuksen toteuttamiselle.

Maalipiste on maalin tai tulitettavaksi aiotun maastonkohdan koordinaatti.

Maastouttaminen käsittää ne toimet, joiden tarkoituksena on vaikeuttaa kohteiden havaitsemista, tunnistamista ja paikantamista sekä tarkan maalipisteen valintaa. Maastouttamiseen kuuluvat maaston hyväksikäyttö, muotouttaminen ja naamiointi.

Marssi on joukon siirtymistä omilla tai sille siirtoa varten annetuilla liikunta- ja kuljetusvälineillä; välineen mukaan puhutaan jalka-, hiihto-, pyörä- ja moottorimarssista.

Porrastusmateriaali on määrävahvuuden lisäksi joukoille varattua materiaalireserviä.

Puolustuskeskus on yleensä komppanian päällikön johdossa oleva ja toisiaan tukemaan kykenevien vierekkäisten ja peräkkäisten tukikohtien ja erillisten pesäkkeiden muodostama kokonaisuus.

Reservi on joukkojen ne osat, jotka johtaja varaa käyttöönsä voidakseen tarvittaessa vaikuttaa niillä ratkaisevasti taistelun kulkuun.

Salaamisen tarkoituksena on estää vihollista saamasta toimintaansa hyödyttäviä tietoja joukkojemme toiminnasta. Salaamiseen kuuluvat ainakin säteilevien laitteiden käyttörajoitukset, siirtymisten ja muiden toiminnan valmistelujen salaaminen sekä olosuhteiden hyväksikäyttö.

Taisteluajatus kuvaa pelkistetysti aikaan, paikkaan ja vihollisen toimintaan sidottuna sitä, miten joukkoja käytetään tehtävän toteuttamiseksi.

Taistelulajit ovat hyökkäys, puolustus ja viivytys. Komppanialla ja sitä pienemmällä joukolla taistelulajit ovat hyökkäys ja puolustus.

Taisteluliike koostuu johdetusta joukkojen nopeasta liikkeestä, tuli-iskuista ennen vihollisen tuli-iskuja sekä taisteluiden suuntaamisesta nopeasti syvyyteen tai tärkeimpiin suuntiin. Taisteluliikkeen tarkoituksena on saattaa joukko edulliseen asetelmaan vastustajaan nähden. Taisteluliike voi olla esimerkiksi:

- koukkaus
- saarrostus tai motitus
- saartaminen
- vetäytyminen
- läpimurto ja siihen liittyvä saartaminen tai
- maahanlasku.

Taistelumenetelmä kuvaa joukon toimintaa suhteessa vastustajan sijaintiin. Hyökkäyksellisessä menetelmässä, esimerkiksi iskuosastona toimiva joukko siirtää itsensä suhteessa vastustajaan sellaiseen asemaan, että kykenee vaikuttamaan siihen käytettävissään olevilla keinoilla.

Taistelusuunnitelma kuvaa yksityiskohtaisesti ja mahdollisuuksien mukaan aikaan, paikkaan ja vihollisen toimintaan sidottuna sitä, miten omaa kyseisessä tilanteessa käytössä olevaa resurssia käytetään taistelutilassa tehtävän toteuttamiseksi ja taistelun voittamiseksi.

Taistelutila on tila, jossa taistelu tapahtuu. Taistelukenttä käsitteen sijaan käytetyllä taistelutilalla halutaan korostaa taisteluun valmistauduttaessa ja taistelun aikana huomioitavaa taistelukentän kolmiulotteisuutta. Taistelutilassa huomioitavat keskeisimmät elementit ovat tuli, liike, suoja ja johtaminen.

Taistelutilan muokkaamisella tarkoitetaan kaikkia niitä toimenpiteitä, jotka joukko tekee muuttaakseen taistelutilaa toiminnan kaikissa vaiheissa. Muokkaamiseen sisältyvät toimenpiteet, jotka joukon vastuualueella tehdään ennen taistelua, taistelun aikana ja taistelun jälkeen. Tavoitteena on vähentää vastustajan vaikuttamismahdollisuuksia ja parantaa omia vaikuttamismahdollisuuksia vastustajan suhteen.

Taisteluosasto (TSTOS) on maavoimien joukkotyyppejä, joka muodostuu esikunnasta, pataljoonasta ja kenttätykistöpatteristosta sekä niitä tukevista muista joukoista kuten, esimerkiksi ilmatorjuntapatterista ja kranaatinheitin-, huolto-, pioneeri- sekä esikuntaja viestikompaniasta. Taisteluosastolle voidaan alistaa myös muita joukkoja.

Tavoite on selkeästi määritelty ja saavutettavissa oleva toiminnan tulos, joka on välttämätön tehtävän täyttämiseksi. Tavoite ohjaa toimintaa haluttuun suuntaan ja antaa käsketyille tehtäville selkeän tarkoituksen.

Tiedustelualue on alue, jolta tarvitaan tietoa annetun tehtävän suorittamista ja tulevan toiminnan suunnittelua varten. Koska tiedon käsittelyyn ja vastatoimenpiteiden käynnistämiseen kuluu aikaa, tiedustelualue on suurempi kuin vastuualue. Tiedustelualue sisältää ne vihollistoiminnot ja maastoalueet ja muut tekijät, joista tarvitaan tietoa ennakoivaa johtamista varten. Ylempi johtoporras ei käske tiedustelualueita, vaan kukin komentaja määrittää sen itse.

Tuhoamisalueella tarkoitetaan aluetta, jossa taistelutilan muokkaamisen seurauksena vaikuttaminen keskittyy ja oma joukko pyrkii tuottamaan vastustajalle mahdollisimman suuret tappiot. Tuhoamisalueen koko riippuu alueella toimivan joukon koosta ja vaikuttamisjärjestelmistä.

Tukeminen on ylemmän tai toisen johtoportaan johdossa olevan joukon toiminta tuettavan joukon hyväksi.

Tukeutumisuus on toiminnanvarmuutta ja jatkuvuutta silmällä pitäen valittu alue, jolle joukkojen varastoja yms. sijoitetaan ja josta joukot huolletaan ja jossa ne voivat valmistautua uusiin tehtäviin.

Tulenkäytön keskittämisellä tarkoitetaan eri asejärjestelmien optimoitua käyttöä ajallisesti ja alueellisesti taktisten tai operatiivisen vaatimuksen (haluttu oikea-aikainen vaikutus) ja tilannekuvan sekä käytettävissä olevan resurssin mukaisesti.

Tärkeät maalit ovat maaleja, jotka ovat tärkeitä vastustajan komentajille heidän operaatioidensa menestymisen kannalta. Arvokkaat maalit tai kohdejärjestelmät voidaan löytää taistelutilan analyysin ja tilanteenarvioinnin tuloksena. Ne ovat tyyppillisesti asejärjestelmiä, organisaatioita tai muita kohteita, joita tarkemmin analysoimalla muodostetaan perusta eri maaliistoille.

Vahvistaminen on joukon vahvuuden lisäämistä sotajaotuksesta poikkeavalla joukolalla.

Vaikuttamisella tarkoitetaan kineettisillä ja ei-kineettisillä menetelmillä saavutettavaa haluttua vaikutusta vastustajan suorituskyvyille. Vaikuttamiseen liittyy keskeisenä joukkojen käyttö.

Valelaite on väline ja siihen liittyvät rakenteet, jotka muodostavat todellista kohdetta uskottavasti muistuttavan vaikutelman. Vrt. Väline ja siihen liittyvät rakenteet, jotka ovat kooltaan, toiminnoiltaan ja muodoltaan uskottavia.

Varareservi on vakinaisesta tehtävästään tarpeen vaatiessa reserviksi irrotettava joukon osa.

Varmuusetäisyys on etäisyys asejärjestelmän tai ampumatarvikkeen räjähdyksestä jolla henkilöstö voi turvallisesti oleskella.

Vastuualue on ylemmän johtoportaan alaiselleen käskemä alue, joka rajataan yleensä sivu-, etu- ja takarajoilla. Alajohtoportaiden vastuualueet on määritettävä oikeassa suhteessa joukon kokoon, tehtävään ja suorituskykyyn nähden.

Väijytys on hyökkäyksellistä toimintaa, jossa joukko edullisessa maastonkohdassa valmistelelee etukäteen vihollisen tuhoamisen.

Väistöalue on joukkueen tai komppanian toiminta-alueella oleva suojainen alue, jonne valmistaudutaan siirtymään, jos vihollisen toiminta siihen pakottaa.

Tuliylläkkö on väijytyspaikasta tai odottamattomasta suunnasta yllättävästi ja häikäilemättömästi suoritettu tulitoiminta.

LIITE 2: JOUKKUEEN JOHTAMISEEN LIITTYVÄT ASIAT

2.1 Esimerkki toimintamahdollisuuksien arvioinnista

Vihollisen toimintamahdollisuudet	Omat toimintamahdollisuudet	Päätös
Vihollinen pystyy levittäytymään hyökkäysryhmitykseen Kukkosen aukeiden tasalla. Sen jalkaväki on todennäköisesti suojautuneena vaunuissa	Joukkueen suora-ammunta aseilla ei kyetä hallitsemaan Kukkosen aukeita. Joukkueen omien aseiden kantama ei riitä. Vihollisen ryhmittymistä voidaan ainakin häiritä epäsuoralla tulella.	Joukkue pitää ryhmittää vähintään 300 metriä metsän sisään. Maalinosoituskyykyisiä tähytyspaikkoja on asetettava Kukkosen aukeiden eteläreunaan.
Kukkosen aukeilta johtaa yksi panssarivaunuille tai -ajoneuvoille kelvollinen ura syvyyteen.	Ura on suljettava. Käytössä on 12 telamiinaa ja joukkue kykenee estetöihin mm kaatamalla puita esteeksi uralle sekä tekemään kaivannon kohtaan jossa puro alittaa tien. Joukkueella on 15 kertaskinkoa. Näistä pääosan tuli on mahdollista keskittää tien suuntaan sivustatuliasemista.	Varamiinoite rakennetaan ojan ja uran risteyskohtaan. On laadittava esitys kompanian päällikölle ohjaavista ja hidastavista miinoitteista ja estetöistä, joilla varmistetaan vihollisen liike uran suunnassa tuhoamisalueelle. Keskitetään 2/3 sinkoaseiden tuesta varamiinoitteen suuntaan sivusta-asemista. Tien länsipuolelle jaetaan kolme kertaskinkoa, itäpuolelle viisi. Neljä varataan johtamispaikalle yllättäviin tilanteisiin.
Vihollisella ei ole hyviä tulitukipaikkoja vaunuille, mikäli se tunkeutuu uraa pitkin syvyyteen. Se kykenee suora-ammunnalla tulitukeen lähinnä tien suunnassa (n 250 m) aukean reunasta ojalinjalle asti. Todennäköisesti sama paikka on mahdollinen epäsuoran tulen johtamispaikka.	Joukkueen ryhmittymisen ja puolustusvalmiudet suojaava partio varustetaan myös panssaritorjunta-aseilla.	Joukkueen ryhmittymisen ja puolustusvalmistelut suojaava partio ryhmitetään siten, että se kykenee tähystämään Kukkosen aukeille sekä tuhoamaan mahdollisen tulitukivaunun pellon ja syvyyteen johtavan uran risteyksessä.
Mikäli vihollinen ei voi käyttää syvyyteen johtavaa uraa ajamalla sitä nopeasti vaunuihin suojautuneena, etenee se todennäköisesti Kukkosen aukeiden yli vaunujen suojassa ja joutuu jalkautumaan viimeistään aukeiden eteläreunassa.	Vastataan epäsuoralla tulella.	Paikannetaan torjuntamaali Kukkosen aukeiden eteläreunaan.

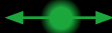

Vihollisen toimintamahdollisuudet	Omat toimintamahdollisuudet	Päätös
<p>alkautunut vihollinen pyrkinee tuhoamaan panssarintorjuntamme uran suunnassa.</p>	<p>Lähitaistelussa vihollisen jalkaväki on maastollisesti edullisinta torjua uran länsipuolella. Se on itäpuolta peitteisempää ja myös maaperän puoleen linnoittamiskelpoista. Kaikkien ryhmien käsiaseilla on kyettävä ampumaan uran suuntaan sekä uran länsipuolelle. Vihollisen ohjaamiseksi uran länsipuolelle tarvitaan miinoitteita ja estetöitä. Koukkaava vihollinen havaitaan eteen työnnettyillä vartiopaikoilla ja viholliseen voidaan vaikuttaa kevyellä kranaatinheitinjoukkueen tulella sekä jääkäriryhmien vaihtoasemilla.</p>	<p>Ryhmitetään kaksi jääkäriryhmää uran länsipuolelle ja yksi jääkäriryhmä itäpuolelle. Johto-osat ryhmitetään taakse keskelle, uran itäpuolelle. Johto-osilla on jääkäriryhmien suoja vihollisen jalkaväkeä vastaan, mutta paikasta näkee kuitenkin kauas uran suuntaan. Paikannetaan kevyet torjuntamaalit reunimmaisten ryhmien eteen. Sellaisia katveja, joihin ei voitaisi vaikuttaa vähintään jääkäriryhmän käsiaseiden tulella, ei ole. Ohjaavien miinoitteiden ja esteiden rakentamiseen tarvitaan komppanian tukea.</p>
<p>Maasto on peitteinen ja ilma-aseen käyttömahdollisuudet lähitulitukeen ovat heikot.</p>	<p>Ilmatorjuntakonekivääreillä vihollista voidaan ainakin häiritä siten, että ne joutuvat toimiakseen nousemaan ylemmäs ja tällöin ylemmän johtoportaan ilmatorjuntajoukot voivat paremmin tuhota ne ohjuksilla.</p>	<p>Ilmatorjuntakonekivääreillä on kyettävä 1) ampumaan uran suunnassa ilmaan 2) häiritsemään mahdollisesti koukkaavaa vihollista tukevaa ilma-asetta ryhmittämällä ilmatorjunta-aseita tukikohdan laitimmaisten ryhmien alueelle.</p>

2.2 Käsi- ja valomerkit

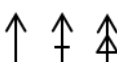

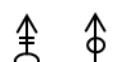

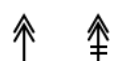

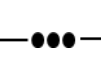

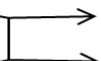
	<p>HUOMIO! VALMIS! YMMÄRSIN</p> 		<p>VAPAA VIHOLLISESTA! OK! KYLLÄ!</p>
	<p>LIIKKEELLE!</p> 		<p>E! ONGELMA!</p>
	<p>SEIS! LIIKKUMATTA</p>		<p>KOKOON!</p>
	<p>SEIS!, HAKEUDU SUOJAAN</p> 		<p>ALIIHOITAJAT KOKOON! vilkkuva valo</p>
	<p>ASEMAAN!</p> 		<p>SUUNTA!</p>
	<p>ILMAVAROITUS!</p> 		<p>TULE TÄNNE! SEURATKAA!</p>

	<p>ILMAHÄLYTYS</p> 		<p>ÄLÄ TULE! MENE TAKAISIN!</p>
	<p>VIHOLLISTA! (Pipun suunnassa)</p>		<p>KATSO!</p>
	<p>PANSSARIVAUNU!</p>		<p>SUOJAA!</p>
	<p>RYNNÄKKÖ!</p>		<p>TUHOA!</p>
	<p>TULI SEIS! KESKEYTÄ TOIMINTA!</p>		<p>TELAKETJU ETENEMINEN PARTIOITAIN</p>
	<p>TÄHYSTÄ!</p>		<p>MIINOJA!</p>
	<p>TIE / AUKEA EDESSÄ</p>		<p>TOISTA! EN YMMÄRTÄNYT!</p>

	KOKOONTUMIS- PAIKKA		TAUKO
	AVOJONO		AVORIVI
	PARVI		JOUKKUEKIILA
	KIILA (RYHMÄ)		RYHMÄRIVI
	RYHMÄÄARIJONO		TUNNUSTELIJAT ETEEN!
	AVORIVI OIKEALLE		AVORIVI VASEMMALLE

	ETEEN PÄIN (TULE KOHTI) 		TAAKSEPÄIN (PERUUTA)
	AJONEUVOON NOUSE! JALKAUDU! vilkkuva valo 		KÄYNNISTÄ MOTTORI
	KÄÄNNÄ LOIVASTI		KÄÄNNÄ JYRKÄSTI (OJENNETUN KÄDEN SUUNTAAN)
	HITAAMMIN 		NOPEAMMIN
	AJONEUVO SEIS 		SAMMUTA MOOTTORI vilkkuva valo
	SEURAA PERÄSSÄ		VÄLIMATKA ESTEeseen

2.3 Joukkueenjohtamisessa olennaiset taktiset merkit ja symbolit

Aselaji	Koulutushaara	Asejärjestelmät	Ajoneuvoty	Organisaatio	Ryhmittäily
Jalkaväki	Tiedustelu	RK, KK, TKIV	Moottoripyörä	Pari	Ryhmitys
					
Tykistö	Panssari	ITKK, KRKK	Auto	Partio	Pesäke
					
Viesti	Panssari torjunta	KVSKO, RSKSKO	Maastoajoneuvo	Ryhmä	Linnoitettu
					
Pioneer	Mekanisoitu JV	Miina, Viuhka-panos	Kuorma-auto	Joukkue	Etulinja
					
Suojelu	Kranaatinheitin	Kylkipanos, RS kylkip.	Maasto KA	Kompania	Väijytys
					
Ilmatorjunta	Tulenjohto	Hauptsi, KRH	Miehkuljpsv	Pataljoona	Väiliraja
					
Komento	Sotilaspoliisi	Raketinheitin	Rynnäköpöv	Taisteluosasto	Tavoite
					
Huolto	Lääkintä	PST-, IT-ohjus	TSTpsv	Prikaati	Tulituki
					

LIITE 3: MARSSIIN LIITTYVÄT KÄSKYT JA TOIMENPITEET

3.1 Joukkueen johtajan esikäsky marssista

- Marssin pituus kilometreinä
- Lähtöaika
- Milloin oltava lähtövalmiina
- Majoituksen purkaminen
- Kaluston kuormaus
- Vaadittu kalusto tai varusteet

Tulenojohtaja antaa omat perusteensa epäsuorantulen käytöstä marssiin liittyen

3.2 Marssiin valmistavia toimenpiteitä

Valmistautuminen liikkeellelähtöön:

Tunnin perusvalmiudesta viiden minuutin lähtövalmiuteen siirrytään komennolla "VALMISTAUTUKAA LIIKKEELLELÄHTÖÖN", jolloin

- pakataan kalusto ajoneuvoihin
- asennetaan ilmatorjuntakonekiväärit ajoneuvoihin
- poistetaan varamiinoite
- tehdään viimeiset taistelijakohtaiset valmistelut ja tarkastukset
- ajoneuvojen kuljettajat tekevät ajoonlähtötarkastukset ja pitävät ajoneuvot naamioituna
- pidetään yllä lähtöalueen vartiointia.

Joukkueen marssinjohtaja käskää joukkueen marssivalmiiksi komennolla tai merkillä "AJONEUVOON NOUSE", jolloin joukkueessa viidessä minuutissa

- poistetaan ajoneuvojen naamiointi ja käynnistetään moottorit
- nouseaan ajoneuvoihin
- siirretään ajoneuvot uran läheisyyteen (edelleen ilmasuojassa), keula menosuuntaan
- asetetaan yhteysmies uran varteen / ajoneuvo
- annetaan ilmoitus marssivalmiudesta joukkueen marssinjohtajalle.

3.3 Marssin johtajan marssikäsky

Tilanne

- yleistilanne
- vihollinen
- komppanian tehtävä

Tehtävä

- joukkueen tehtävä

Toteutus

- taistelujärjestys
- liikkeellelähdön järjestely (vakioitu)
- lähtöaika ja lähtökynnys
- ajonopeus
- marssireitti ja reitin pituus
- varareitit

Tukitoimet

- marssitauot ja marssilevot
- opastus ja paikanpöytä
- tuloaika ja tulokynnys
- toiminta ajoneuvon rikkoontuessa (vakioitu)
- ilmasuojaan ajo (vakioitu)
- tähytys ja toiminta kohdattaessa vihollinen (vakioitu)
- lääkintähuolto (vakioitu)

Johtaminen

- jälkipään johtaja (vakioitu)
- johtaminen ja viestitoiminta
- toiminta tuloalueella
- toistot ja kysymykset
- toimintaohjeet

LIITE 4: PUOLUSTUKSEEN LIITTYVÄT KÄSKYT JA TOIMENPITEET

4.1 Joukkueenjohtajan ryhmittymiskäsky ryhmänjohtajille

- tilanne ja arvio vihollisen todennäköisestä toiminnasta
- joukkueen tehtävä
- ryhmien tehtävät sekä pesäkkeiden paikat
- oma paikka ryhmittymisen aikana
- tunnukset
- toimintaohjeet

4.2 Ryhmänjohtajan ryhmittymiskäsky

Tilanne

- Joukkueen tilanne
- Arvio vihollisen toiminnasta

Tehtävä

- Ryhmän tehtävä

Toteutus

- Tarkennetut tuliasemat ja -alueet
- Tarkennettu tulenaloitustasa
- Maastonkohtien nimeäminen ja etäisyyksien arviointi/mittaus
- Tulen aloittaminen, keskittäminen ja jakaminen

Tukeminen

- Varamiinoitteen paikka ja sinkojen käyttö
- Panosten ja miinojen asentaminen
- Linnoittaminen ja tulialueiden raivaukset

Johtaminen

- Oma johtamispaikka
- Ryhmän suoja-asema tai kokoontumispaikka
- Toimintaohjeet

4.3 Joukkueenjohtajan puolustuskäsky (1. Tarkastus- ja käskykierros)

Tilanne

- omat joukot
- arvio vihollisen toiminnasta maastoon sitoen
- Tehtävä
- joukkueelle käsketty tehtävä

Toteutus

- joukkueen taisteluajatus
- taistelujärjestys ja alistukset
- ryhmien tehtävät, pesäkkeet ja tulialueet
- irtautumisreitit sekä kokoontumispaikat
- tiestön ja ajoneuvojen käyttö

Tukeminen

- epäsuoratuli
- ilmasuojelu ja -torjunta
- pioneeri ja suojelu (sulutteiden, esteiden tai niiden suunniteltujen osien paikat, tulialueiden raivaaminen)
- viesti
- huolto (kätköt, lääkintä, täydennykset, huoltojoukkueen sijainti)
- tiedustelu (partioinnin, vartiointin, tähytyksen ja hälytyksen järjestelyt)
- suora-ammunta ja panssarintorjunta (tärkeimpien aseiden tuliasemien sijainnit ja tulialueet sekä tulenavaus)
- suoja (linnoittaminen, maastottaminen ja naamiointi)

Johtaminen

- ohtamipaikka
- johtamisvälineet
- aikamääreet
- tunnukset
- harjoittelun toteuttaminen
- tulevat käskynnot

Tulenojohtaja käskee joukkueenjohtajan käskyn jälkeen:

- tukevat tuliyksiköt
- epäsuorantulen maalit
- maalikorttien ja -viittojen valmistuksen
- maalinosoittamisen ja vihollistietojen ilmoittamisen

4.4 Joukkueenjohtajan taistelusuunnitelman tarkentaminen

Toisen tarkastus- ja käskykierroksen käsky (Taistelusuunnitelman tarkentaminen)

- vihollinen (mitä tekee tällä hetkellä)
- komppanian tehtävä ja taisteluajatus
- komppanian ryhmitys ja naapurit (myös komppanian komentopaikka)
- joukkueen tehtävä ja taisteluajatus (ks. LIITE)
- ryhmän tehtävä
- maaston nimeäminen
- jatkovaatimukset linnoittamiselle
- pioneeritoiminta (sulutteen osat)
- epäsuoratuli (tulenjohtaja käskää)
- toimintaohjeet liikkumisesta
- toiminnasta pimeällä
- työsastojen muodostamisesta
- tukeutumisalue ja väistötukikohtien sijainnit
- ohjeet taistelusuunnitelman (vakioitujen toimenpiteiden) harjoittelusta
- päällikön erikseen käskemät asiat

Tulenjohtaja käskemät asiat toisella tarkastus- ja käskykierroksella

- toiminnan kun torjuntamaalin alueelle tulee vihollista
- muutokset maalipisteisiin
- muut paikannetut maalit ja tähytyspaikat tukikohdan alueella

Joukkueen varajohtajan käskemät asiat toisella tarkastus- ja käskykierroksella

- majoitusjärjestelyt
- muonituksen järjestelyt
- kenttähygienian järjestelyt
- kätköt ja tukeutumispaikka
- valetukikohtien/pesäkkeiden sijainnit
- tarkennukset ensimmäisen tarkastus- ja käskykierroksen asioihin

4.5 Vartiokäsky

- Tilanne (omat joukot, vihollinen)
- Tehtävä (valvoo, estää joukon yllätetyksi tulemisen)
- Toteutus (vartiointialueen rajat, pysäytystasa, vuoron kesto, vaihto, hälytyksen toteutus)
- Tukeminen (vartiopaikan kalustaminen, ruokailu)
- Johtaminen (kenen käskynalainen, kuka toimii vanhempana, tunnukset)
- Toimintaohjeet (voimankäytön säännöt)

4.6 Käsky tiedustelupartiolle

- Tilanne (omat joukot, vihollinen)
- Tehtävä (selvittää vihollisen määrä, laatu, suunta, ryhmytyksen, maaston, reitin)
- Toteutus (Lähtö- ja paluu aika sekä -paikka, reitti, tietojen ilmoittaminen)
- Tukitoimet (esim. tähyystys-, viesti- tai pimeätoimintavälineiden lainaaminen)
- Johtaminen (Tunnussana, Taistelutunnus, Lähestymistunnukset)
- Toimintaohjeet

4.7 Esimerkki joukkueenjohtajan päätöksestä puolustuksessa

JOUKKUEENJOHTAJAN PÄÄTÖS

1) TILANNE

a) Yleistilanne. TSTOS 41 on perustettu ja joukot on kokonaisuudessaan siirretty vastuualueelle. 1JK käynnistää puolustusvalmistelut. Sotatoimien arvioidaan alkavan noin 3 viikon - 2 kuukauden kuluessa.

b) Vihollinen. Joukkueen alueelle suuntautunee aluksi noin komppanian vahvuinen vihollinen, joka liikkuu rynnäköpanssarivaunuilla ja jota tuetaan taistelupanssarivaunujoukkueella. Sen tavoitteena lienee tuhota kohtaamansa puolustaja ja vallata SIMOLAN tienristeys.

- Vihollinen tiedustelee hyökkäysreitit lento- ja panssaritiedustelulla joitain tunteja ennen hyökkäyksen alkua.
- Pääosat hyökkänvät siten, että yhdellä vahvennetulla joukkueella hankitaan taistelukosketus puolustajaan, joka pyritään paikantamaan ja sitomaan taisteluun. Voimakkaan tulivalmistelun ja lähitulituen turvin vedetään taisteluun loput komppaniasta ja pyritään saartamaan ja tuhoamaan puolustaja asemiinsa.
- Hyökkäystä tuettaneen epäsuoralla tulella ja taisteluhelikoptereilla.
- Vihollinen käyttänee hyökkäysosaston kärjessä taistelupanssarivaunuun kiinnitettyjä miinajyriä ja jalkaväki voi edetä jalan vaunujen suojana tieuran sivuilla.
- Vihollinen pyrkinee häiritsemään radioliikennettä sekä paikantamaan joukkoja sen perusteella.

c) Komppanian tehtävä. 1.JK torjuu vihollisen hyökkäykset vastuualueellaan. Valmistautuu tuottamaan tappioita 10vrk ajan.

- Lisämäärät:
 - taistelut aloitettava MATTILAN peltoaukeilta

d) Omat joukot 2. JÄÄKJ vasemmalla torjuu ja valmistautuu tuottamaan tappioita. 3. JÄÄKJ oikealla torjuu ja valmistautuu tuottamaan tappioita. 4. JÄÄKJ tuottaa tappioita edessä. PSTR-KNTOJ tuhoaa panssarivaunut MATTILAN peltoaukeilla.

2) TEHTÄVÄ.

1. JÄÄKJ torjuu vihollisen vastuualueellaan. Valmistautuu tuottamaan tappioita 7 vrk ajan.

3) TOTEUTUS

a) Taistelujaotus. Tulenjohtoryhmä irrottaa partion 1.R:lle.

b) Taistelujajatus. Taistelutehtävät valmistellaan ja harjoitellaan, materiaali vastaanotetaan ja hajautetaan. Vihollisen tiedustelulle luodaan virheellinen vaikutelma joukkueen tukikohdan sijainnista valetukikohdalla.

- Taistelu aloitetaan MATTILAN peltoaukeiden itäpuolella joukkueen väijytyksellä jonka jälkeen ryhmitetään torjuntatukikohtaan KORPISUON alueelle.
- Vihollisen komppanian pääosien hyökkäys torjutaan torjuntatukikohdassa, jonka jälkeen väistetään ja siirrytään tuottamaan tappioita hajautetussa ryhmityksessä.
- Viholliselle tuotetaan väijytyksillä tappioita ryhmiin hajautettuna noin 7 vuorokauden ajan.
- Tähystys ylläpidetään jatkuvasti MATTILAN peltoaukeille.

c) Tehtävät alaisille.

1.R + TJP Torjuu vihollisen hyökkäykset pesäkkeessään, tärkein suunta 15-00, valmistautuu irtautumaan eri käskystä.

- Valmistelee:
 - 1) väijytykset tuhoamisalueelle 1 ja 3, jossa tuhoaa vihollisen kalustoa ja henkilöstöä
 - 2) väistöasemansa ja kätkönsä hajautettua taistelua varten, Vastaa tähystyksen ylläpitämisestä MATTILAN peltoaukeille.

2.R Torjuu vihollisen hyökkäykset pesäkkeessään, tärkein suunta 18-00, valmistautuu irtautumaan eri käskystä.

- Valmistelee:
 - 1) väijytykset tuhoamisalueelle 1 ja 3, jossa tuhoaa vihollisen kalustoa ja henkilöstöä.
 - 2) väistöasemansa ja kätkönsä hajautettua taistelua varten

3.R Torjuu vihollisen hyökkäykset pesäkkeessään, tärkein suunta 10-00, valmistautuu irtautumaan eri käskystä.

- Valmistelee:
 - 1) väijytykset tuhoamisalueelle 1 ja 3, jossa tuhoaa vihollisen kalustoa ja henkilöstöä
 - 2) väistöasemansa ja kätkönsä hajautettua taistelua varten

TJR(-) Torjuu vihollisen hyökkäykset pesäkkeessään, tärkein suunta 15-00. Valmistautuu irtautumaan eri käskystä.

d) Aluejako, joukkojen, ajoneuvojen ja tiestön käyttö.

- Aluejako piirroksessa.
- Joukkueen traktorit hajautetaan ja maastoutetaan joukkueen tukeutumisalueelle. Taistelunaikaisiin täydennyksiin ja evakuointeihin käytetään maastokootereita.
- Vastuualueelle valmistellaan kaksi pitkästä maastokooterin runkouraa joiden valmistamisesta vastaavat 2. ja 3. R. Väistötukikohtiin johtavien reitien lisäksi valmistetaan myös harhautuspolkuja jotka eivät johda mihinkään tai muodostavat lenkin takaisin runkouralle.

4) TUKEMINEN

a) **Epäsuora tuli.** Tuhoamisalueille 1 ja 3 on kyettävä tukemaan taistelua vähintään kahdella tuliyksiköllä.

Tuhoamisalueelle 2 kyettävä tukemaan vähintään kolmella tuliyksiköllä.

Joukkueen irtautumisia on kyettävä tukemaan vähintään yhdellä tuliyksiköllä. Väistötukikohtien taistelua on kyettävä tukemaan yhdellä tuliyksiköllä.

Ryhmiä pesäkkeiden on oltava vähintään maalinosoituskyykyisiä kaikissa asemissa.

b) **Ilmasuoja ja ilmatorjunta.** TJR vastaa ilmatähystyksestä, tärkein suunta 15-00. Hälyttäminen äänimerkein. ITKK ilma-ammunta asemaan torjuntatukikohdan taakse. Tehtävänä suojaaminen. Omasuoja ilmatorjuntaa vain rynnäköiviä koneita vastaan. Alueella toimii omia ilmatorjuntaohjusjoukkoja tappioiden tuottamistehtävällä.

c) **Pioneeritoiminta.** Liikkeenedistämisen painopisteenä maastourien raivaaminen. Valmistaudutaan käyttämään raivaushakojia sirotteiden raivaamiseen.

- Väistötukikohdat ja torjuntatukikohtien pesäkkeet on linnoitettava suojatasoon 3. Muut asemat suojatasoon 4)
- Torjuntatukikohdan varamiinoitteen toteuttaa 2.R. Joukkueen alueella on 2 pysäyttävää sulutetta MATTILASSA ja SIMOLASSA.
- Kaikille jaetaan ilmaisliniukset jotka kiinnitetään saappaaseen tai housun lahkeeseen. Suojanaamari oltava kaikilla saatavilla k+5min. Tukikohtiin valmistellaan havunoksasammuttimia ja tuliasemien aukot on pystytettävä peittämään.

d) **Viesti.** Liikenneointi radiossa taistelukosketukseen saakka kielletty. Yhteydet lähetillä / tapaamisin. Virtalähteiden lataus johtamisteltalla vaihtoperiaatteella.

e) **Huolto.** Kätköjen käyttö kielletty taistelukosketukseen saakka. Hajautetun taistelun vaiheessa täydennykset ja evakuointi tukeutumispisteeltä.

f) **Tiedustelu ja valvonta.** 1.R vastaa hajautetun taistelun vaiheessa tähystyk-

sestä MATTILAN peltoaukeille ja TA1:lle. 2.R vastaa tähytyksestä TA3:lle.

- Tiedustelukysymykset:
 - miten vihollinen toimii joutuessaan väijytykseen?
 - mihin vihollinen ryhmittää epäsuorantulen aseitaan?
- Kriittiset maalit:
 - Raivauspanssarivaunut
 - Siltapanssarivaunut
 - Komentovaunut
 - Huoltoajoneuvot
 - Epäsuorantulen aseet

g) Suora-ammunta ja panssaritorjunta. RSKSKO:jen tärkeimmät maalit erikois- ja tst-panssarivaunut. KVKSKO:jen tärkeimmät maalit rynnäkövaunut ja muut ajoneuvot. 2. ja 3.R saavat molemmat taistelun aloitukseen yhden RSKSKO:n jotka käytetään etu- ja takatulppiin. ITKK asennetaan maastokootteriin ja käytetään väijytyksessä pinta-ammuntaan kevyesti panssaroituja kohteita vastaan. Tulenavaus joukkueenjohtajan esimerkistä, tai jos ryhmitys uhkaa paljastua.

h) Suoja. Avotulen ja valojen käyttö pimeällä on kielletty ryhmitysten alueella. Ryhmitysten merkitseminen karttaan on kielletty. Valmisteluvaiheessa ryhmät maajoittuvat vuorotellen valetukikohdassa jossa valojen käyttö sallittu.

5) JOHTAMINEN

a) Johtamispaikat: Valmisteluvaiheessa johtamispaikka torjuntatukikohdassa. Väijytyksessä 1.R:n asemassa. Torjuntatukikohdassa johtamispaikka 1.R ja 3.R pesäkkeen välissä. Hajautetussa vaiheessa johtamispaikka käsketään erikseen. Hajautetussa vaiheessa ryhmiltä tilanneilmoitukset päivittäin klo 20.00 mennessä flash-viestinä tai lähetillä johtamispaikalle.

b) Johtamisvälineet: Valmisteluvaiheessa johdan tapaamisyyhteyksin, lähetillä tai puhelimella. Taisteluvaiheessa johtaminen kaikilla tarvittavilla keinoilla.

c) Aikamääreet: Ryhmittäminen ensimmäisiin aseisiin oltava valmis 1h kuluttua jalkautumisesta.

d) Tunnuks:

- TUNNUSSANA: RÄYHÄ-ÄIJÄ
- TST-TUNNUS: SÄILYKE

6) TOIMINTAOHJEET

Valmisteluvaiheessa kuolettavan voiman käyttö vain itsepuolustustarkoitukseen. Tukikohtien alueella tavattavat sivulliset otettava kiinni ja toimitettava kompanian komentopaikalle.

MATTILAN väijytyksestä ja torjuntatukikohdan erilliset käskyt. Ryhmät vastaavat itse hajautetun taisteluvaiheensa suunnittelusta.

Epäsuoran tulen käyttö taistelun on kielletty MATTILAN peltujen pohjoisreunalle, jossa PSTR ja TAMPR.

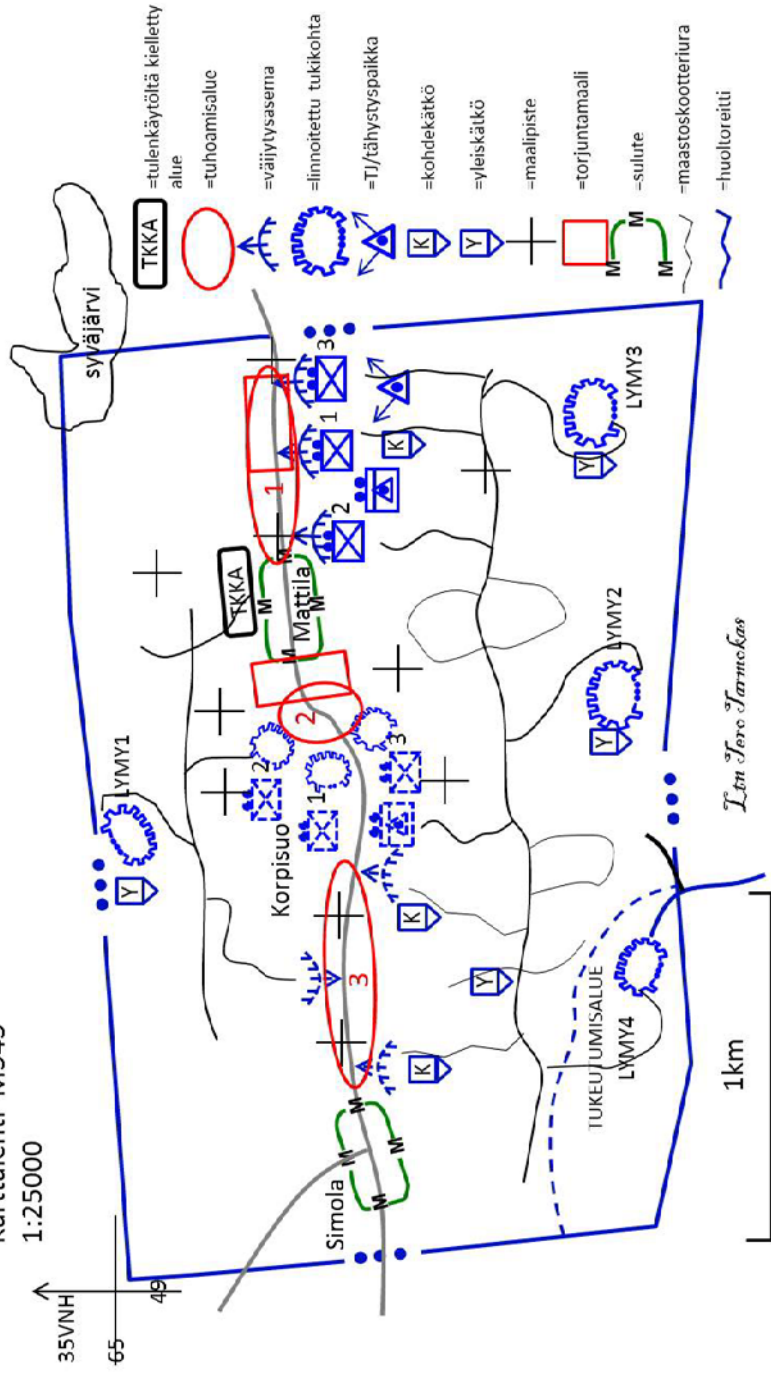
ALLEKIRJOITUKSET

LIITTEET:	A	Taistelusuunnitelma
	A-1	Torjuntatukikohdan luonnos
	A-2	Väijytysaseman luonnos
	D-2	Arvio vihollisen toiminnasta

JOUKKUEENJOHTAJAN PÄÄTÖS PUOLUSTUKSESSA LIITE A

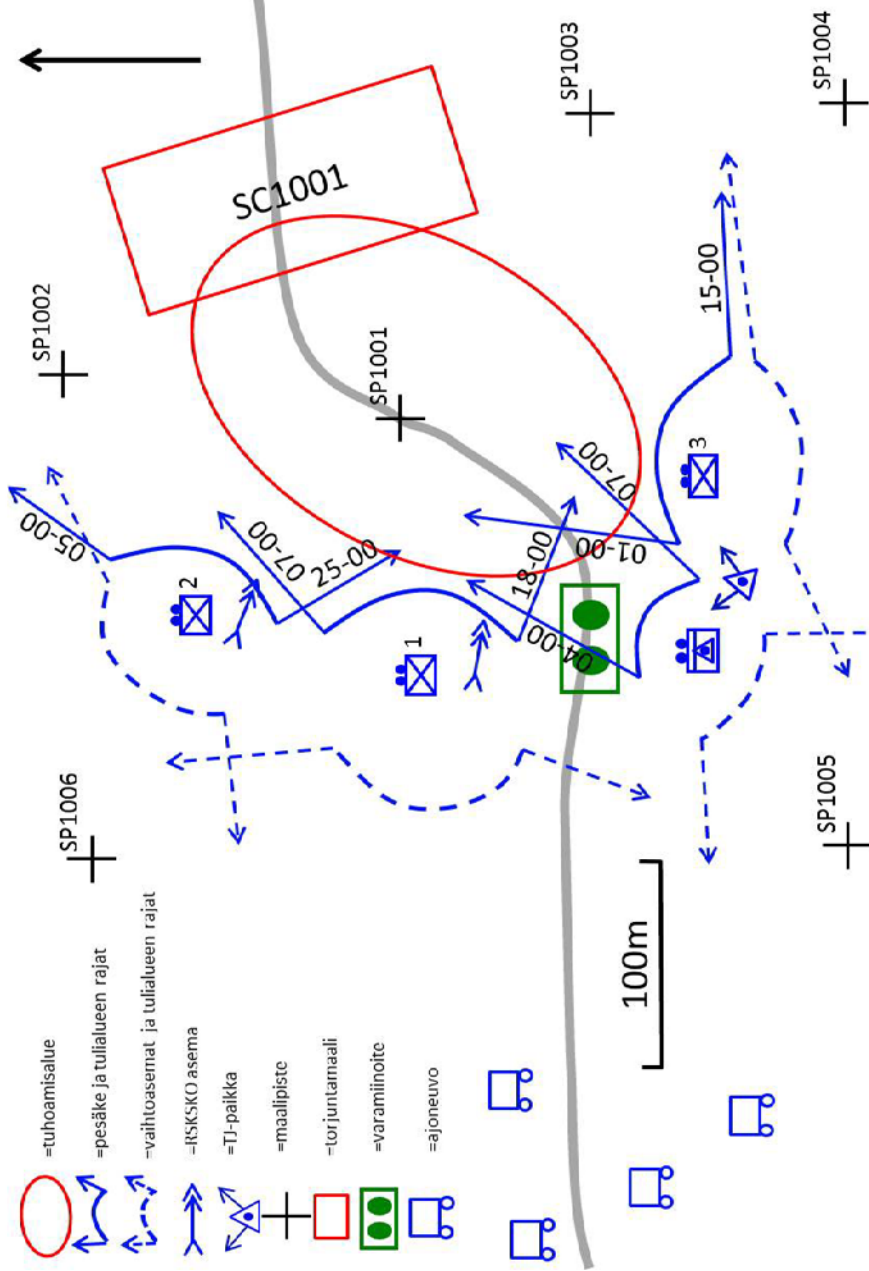
Karttalehti M543

1:25000

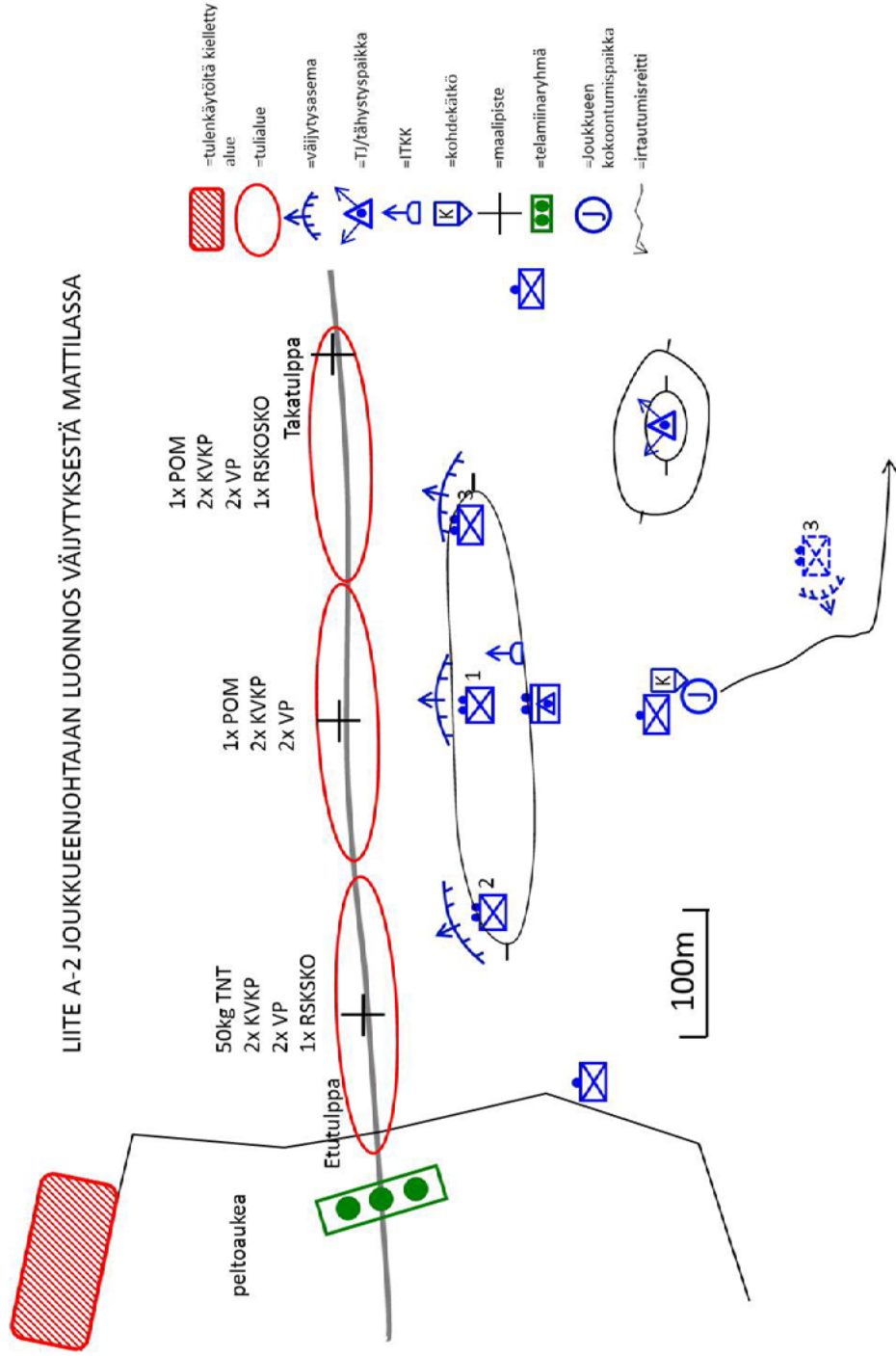

LIITE A-1

JOUKKUEENJOHTAJAN LUONNOS TORJUNTATUKIKOHDASTA KORPISUOILLA

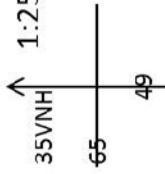
LIITE A-2 JOUKKUEENJOHTAJAN LUONNOS VÄIJYKSESTÄ MATTILASSA

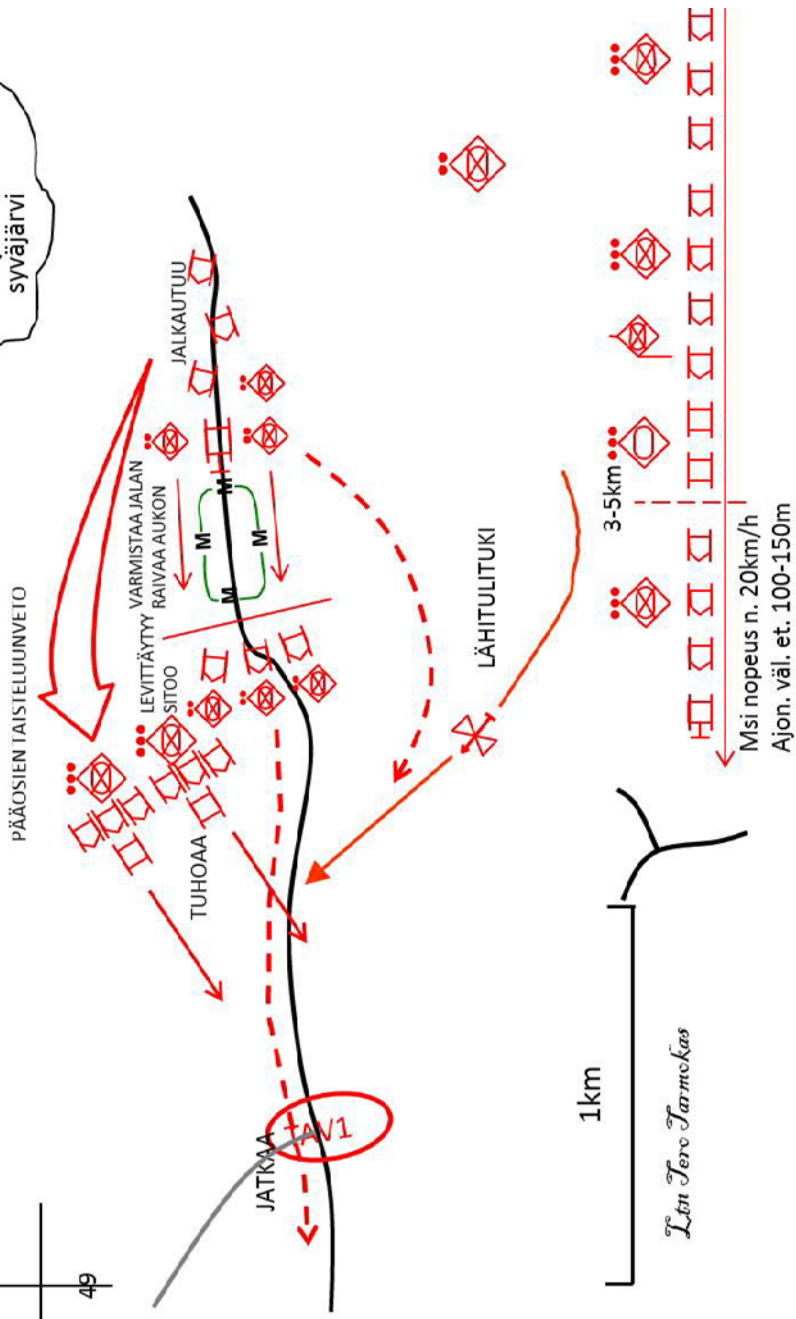
JOUKKUEENJOHTAJAN ARVIO VIHOLLISEN KÄRJEN TOIMINNASTA LIITE D-2

Karttalahti M543

1:25000

PÄÄOSIEN TAISTELUUNVETO

1km

Ltn Sere Tarmo Kas

Msi nopeus n. 20km/h
Ajon. väl. et. 100-150m

4.8 Varamiinoitelomake

Puolustusvoimat		Varamiinoitelomake 14 - Luonnos						
Varamiinoitteen tunnus	Karttalehti	Karttasana	Sivu					
Esimies käskee								
Laatija	Varamiinoitteen rakentamisen johtaja, etunimi, sukunimi		LaatimisPVM					
Varamiinoitteen tiedot								
MGRS	WGS84-LAT/N(y)	WGS84-LON/E(x)	SUUN	ET (m)	KUL	SUUN	ET (m)	KUL
KP1	35VNH1234 1234	Kivi		08-20	15		17-10	35
KP2	35VNH1234 1233	Kanto		23-30	15		15-40	36
Telamiinimäärä	16							
Sijaintipiirros								
				Itäsuunnat				
Lähtökortti / karttakuva								
Omistajatiedot								
Vastaanotaja				1 ruutu = 1 metriä				
<input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/>								
<small>Mitt. p. 1:1000</small> <small>Aluepinta</small> <small>Tuote</small>								

LIITE 5 HYÖKKÄYKSEEN LIITTYVÄT KÄSKYT JA TOIMENPITEET

5.1 Joukkueenjohtajan esikäsky hyökkäyksestä lähtöalueella

Tilanne

- omat joukot ja vihollinen alueella
- komppanian tehtävä

Tehtävä

- joukkueen valmistautumistehtävä

Toteutus

- taistelujaotuksen muutokset
- aseiden ja ajoneuvojen tarkastuksista ja huollosta
- viestivälineiden testaus
- taistelutehtävien harjoittelu lähtöalueella
- liikkeellelähövalmiuden ylläpito
- esikäsky marssista (reitti, kuka johtaa)

Tukeminen

- materiaalintäydennykset ja porrastukset

Johtaminen

- seuraava käskynanto (aika, paikka)
- taisteluvalmiustarkastus
- tiedustelu- ja valmisteluosaston kokoaminen

5.2 Joukkueenjohtajan lähtöalueen hyökkäyskäskyn runko

Tilanne

- yleistilanne alueella
- vihollinen (vihollinen tällä hetkellä ja arvio toiminnasta)
- omat joukot lähialueella ja ne, jotka vaikuttavat joukkueen toimintaan (komppania)
- komppanian tehtävä sanatarkasti

Tehtävä

- joukkueen tehtävä sanatarkasti päällikön käskystä lisämääreineen

Toteutus

- taisteluajatus
- taistelujärjestys ja vahvennuksat
- tehtävät alaisille (taistelujärjestyksen mukaisesti)
- aluejako, joukkojen, ajoneuvojen ja tiestön käyttö (hyökkäysreitti, tiestön käyttö, opastaminen, liikkeellelähtö)

Tukitoimet

- vaatimukset epäsuoralle tulelle
- ilmasuojelu ja -torjunta (omasuoja IT, ITKK:n käyttö)
- pioneeri ja suojelu (miinojen ja räjähteiden käyttö, linnoittaminen. tavoitteessa)
- tiedustelu (mikäli järjestetään)
- huolto (porrastukset, muonitus, lääkintä, evakuointi, täydennykset)
- viestiasiat (taajuudet, kanavat, rajoitukset, yhteyskokeilut)
- panssarintorjunta (aseiden jako, vaunujen metsästys tehtävä)
- suoja (naamiointi, maastouttaminen)

Johtaminen

- johtamispaikka vaihteittain
- yhteistoiminta naapureiden kanssa
- tunnussanat ja taistelutunnukset

Toimintaohjeet

- voimankäytön säännöt, rajoitukset, valmistelut

Tulenjohtajan käsky

- tukevat tuliyksiköt (tyyppi, suunta)
- miten ryhmä pyytää tulta joukkueen johtajalta

5.3 Taisteluvälineiden tarkastus

Vaatetus ja varustus

- joukon jalkineet, vaatetus ja naamiointi vastaa olosuhteita
- Joukon suojavarustus on asianmukaisesti puettu (kypärät, liivit, suojalasit, kuulonsuojaimet)
- joukolla on tarvittavat lääkintä- ja ensiapuvälineet
- johtajilla on oikeat kartat, peitteistöt, paikannus- ja suunnistusvälineet
- varustus on pakattu ja kiinnitetty oikein ja äänettömästi

Johtamisvälineet

- radioissa on oikeat taajuudet, toimivat kuulopuhelimet ja akuissa on virtaa
- MATI-päätelaitteet ovat toimintakuntoisia ja oikeilla asetuksilla
- johtajilla on viestiperusteotteet
- johtajilla on muut tarvittavat välineet kuten valopistoolit, valot, liput tai viirit

Aseet ja ampumatarvikkeet

- Jokaisella osastolla on tehtävänsä edellyttämä aseistus ja riittävä määrä ampumatarvikkeita
- Kaikki aseet ovat puhtaat ja toimintakuntoiset
- Kaikki tähtäimet ovat toimintakuntoisia oikein kiinnitetty
- Joukolla on käsikranaatteja, savuheitteitä ja tarvittavat erikoisheitteet

Erikoisvälineet

- Tähystysvälineet ovat toimintakuntoisia ja niihin on virtalähteitä
- Osastoilla on käsketyt panssarintorjunta-aseet, räjähteet ja panokset

Ajoneuvot

- ajoneuvot on tankattu ja tarkastettu
- ajoneuvoissa on tarvittavat merkinnät
- ajoneuvoissa on kartat
- ajoneuvojen aseet ovat käyttövalmiina

Tilannetietoisuus

- Kaikki tietävät joukkueen tehtävän ja tavoitteen
- Kaikki tietävät oman tehtävänsä ja johtajansa
- Kaikki tietävät lähimmät ympäröivät omat joukot
- Kaikki tietävät miten tunnistaa vihollinen
- Kaikki tietävät tunnussanan, taistelutunnuksen ja tunnistusmerkin
- Ryhmänjohtajat tietävät komppanian tehtävän ja tavoitteet

5.4 Esimerkki joukkueenjohtajan käskystä lähtöalueella

1) TILANNE.

a) Omat joukot: TSTOS16:n (PAJON) joukot Niemelän alueella ovat taistelusketkuksessa vihollisen kanssa. Sen 1 komppania suojaa TSTOS31(PSAJON) hyökkäykseen ryhmittymisen HUITULAN alueella.

b) Vihollinen: 43. Mekanisoi tu jalkaväkipataljoona on hyökännyt eilisen päivän aikana tien 1234 suunnassa luoteeseen ja sen kärki on saavuttanut Niemelän tasan jossa taistelusketkuksessa TSTOS 16:n kanssa. Vihollisen liike on pysähtynyt ja se on ryhmittänyt HAAPAKYLÄN alueelle komentopaikkansa sekä huolto paikkoja. Eteläisen sivustansa se on suojannut noin joukkueen vahvuilla jalkaväkiosastoilla teiden suunnissa.

c) Olosuhteet: Pilviä ja aamupäivällä luvassa tihkusadetta, lämpötila noin 10°C. Matala pilvikorkeus rajoittaa vihollisen lentotoimintaa.

d) Komppanian tehtävä: 1JK hyökkää TSTOS31 pääosien kärkiyksikkönä reittiä "A", lyö kohtaamansa vihollisen. Jalkautuu HUITULAN länsipuolella, josta valmistautuu hyökkäämään TSTOS:n iskuportaassa vasemmalla HAAPAKYLÄN suuntaan. Tavoite HAAPAKYLÄN tienristeys.

•

2) TEHTÄVÄ.

a) Joukkueen tehtävä: 1.Joukkue hyökkää komppanian pääosien kärkenä reittiä "A", lyö kohtaamansa vihollisen. Jalkautuu HUITULAN länsipuolella josta valmistautuu jatkamaan hyökkäystä komppanian iskevien osien ryhmityksessä oikealla suuntaan 05-00 HAAPAKYLÄN suuntaan.

3) TOTEUTUS.

a) **Taistelujaotus:** tehtävällä alistettu PIONR (edistää liikettä), järjestys 1.R, joh-to-osat, 2.R, PIONR ja 3.R

b) **Taistelujatus:** Siirrytään jalkautumisalueelle josta edelleen jalan lähtöase-maan. Hyökkätään epäsuoran tulen suojaamana taisteluvälillä muodossa, tu-hotaan vihollisen havaitut vaunut ja tulentuokit pst-aseilla. Vallataan tavoite ja tuhotaan vihollinen kaikkien ryhmien taistelulla. Valmistaudutaan jatkamaan.

c) **Tehtävät alaisille:**

- **1.R** hyökkää marssilla joukkueen kärjessä, lyö kohtaamansa vihollisen. Jal-kautuu ja siirtyy lähtöasemaan.
- **2.R + TJR** siirtyy marssilla toisena, lyö kohtaamansa vihollisen. valmistau-tuu käyttämään epäsuoraa tulta marssilla. Jalkautuu ja siirtyy lähtöase-maan.
- **3.R** siirtyy marssilla kolmantena, lyö kohtaamansa vihollisen. Jalkautuu ja siirtyy lähtöasemaan.

d) **Aluejako, joukkojen, ajoneuvojen ja tiestön käyttö.**

- Aluejako ja joukkojen käyttö liitteessä A-1
- 3.R:n ajoneuvoa valmistaudutaan käyttämään evakuointiin ja täydennyk-siin.
- Marssireitti A : Tie 34532, KT 241, Tie 4212. Reitillä opaskyltit ja viimei-nessä risteyksessä opasmies, yksikön peitenumero 1321. Pääosien marssin liikkeellelähtö tukikohdasta klo 0534.

4) TUKEMINEN.

a) **Epäsuoratuli:** Marssilla joukkuetta on kyettävä tukemaan yhdellä tulyksik-öllä. Hyökkäyksessä käytetään tulenjohtopäällikön laatimaa saattosuunnitelmaa. Hyökkäyksen tulivalmistelu toteutetaan tulenjohtopäällikön toimesta. Tulivalmiste-lun jälkeen joukkueen taistelua on kyettävä tukemaan kahdella tulyksiköllä.

b) **Ilmasuojelu ja ilmatorjunta:** ITKK:t jätetään ajoneuvoihin jalkautumisalu-eelle. Ilmavalvontaselostetta kuunnellaan 1.R:n ajoneuvossa taajuudelta 92,3Mhz. Hälytyskehä 30km.

c) **Pioneeri ja suojelu:** 2.R valmistele 4 kpl 10kg hävityspanoksia kohteiden tuhoamiseen tavoitteessa.

d) **Viesti:** Joukkueverkko AJ kanavalla 14. Yhteyskokeilut ennen liikkeellelähtöä panssarijoneuvojen sisällä. Lähetyskielto tst-kosketukseen saakka pl. ilmahälytys.

- e) **Huolto:** Haavoittuneille annetaan ensiapu ja toimitetaan hyökkäysuran varteen, josta evakuoidaan HJ:n ajoneuvolla ensihoitopaikalle. Kaikille taistelijoille 1 vrk:n kuivamuona ja 2litraa vettä
- f) **Tiedustelu:** Tiedustelu ja valmisteluosastoon osallistuvat tulenjohtaja, viestimies ja lähetti. TIEVAN Liikkeellelähtö johtamispaikalta klo 0255.
- g) **Suora-ammunta ja panssarintorjunta:** 3.R:lle porrastetaan 3x RSKSKO ja se valmistautuu tuhoamaan vihollisen panssarivaunut joukkueen taisteluun liittyen
- h) **Suoja:** Ajoneuvot kiintonaamioidaan lähtöalueella. Tavoitteessa käynnistetään välitön kaivautuminen. Kartat tyhjennetään muistiinpanoista)

5) JOHTAMINEN.

a) **Johtamispaikat:** Marssin johtaa joukkueen varajohtaja, oma paikka kompanian tiedustelu- ja valmisteluosastossa. Otan joukkueen vastaan lähtöasemassa, jossa annan tarkennetun hyökkäyskäskyn.

b) **Johtamisvälineet:** Johdan taistelua ensisijaisesti radiolla.

c) **Tunnukset:**

TUNNUSSANA: YRMY-JÄTKÄ

TAISTELUTUNNUS: KÄIVÄRÄ

6) TOIMINTAOHJEET.

Marssivalmiina oltava klo 0500 alkaen jolloin varajohtaja antaa käskyn marssista tällä paikalla.

JOUKKUEENJOHTAJAN PÄÄTÖS HYÖKKÄYKSESTÄ LÄHTÖALUEELLA 10.12.2015

Karttalehti M533

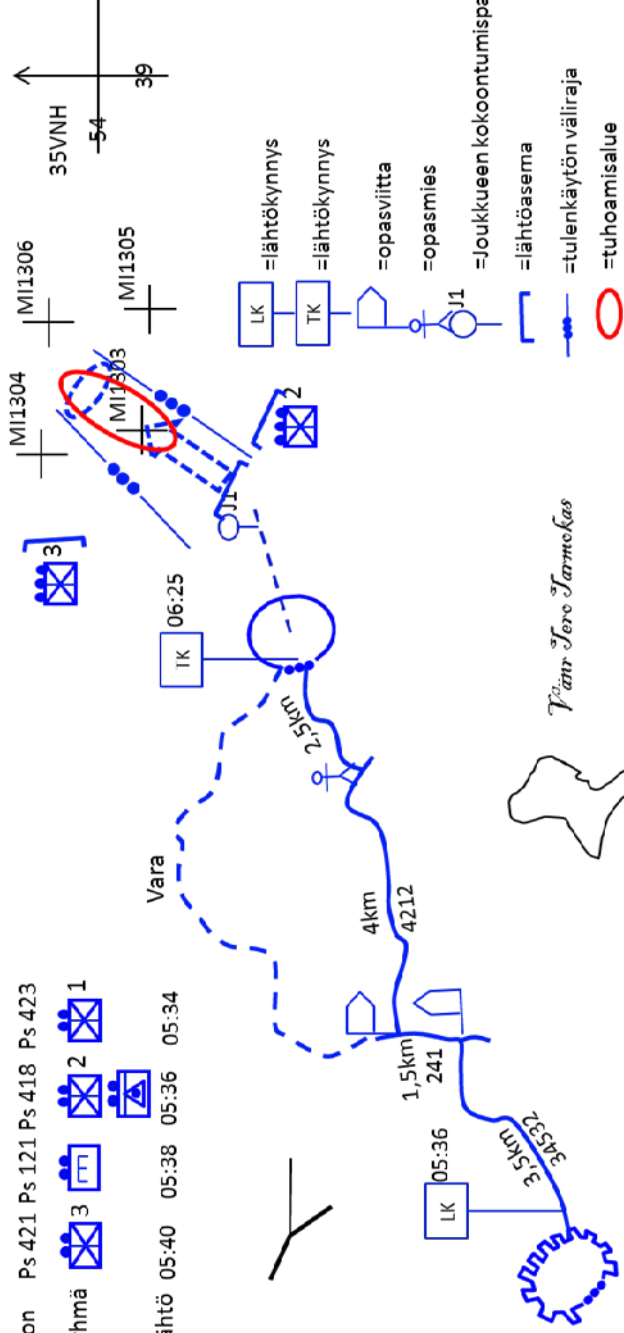
1:50000

TAISTELUJÄRJESTYS

Ajon Ps 421 Ps 121 Ps 418 Ps 423

Ryhmä 1 2 3

Lähtö 05:40 05:38 05:36 05:34

5.5 Esimerkki joukkueenjohtajan suullisesta hyökkäyskäskystä lähtöasemassa

TILANNE

Omat joukot: ”1JK hyökkää ja lyö vihollisen komentopaikkaa suojaavat joukot ja tuhoaa HAAPAKYLÄN alueella olevan komentopaikan sekä huoltopaikat. Valmistautuu 1) irtautumaan jalkautumisalueelle 2) jatkamaan hyökkäystä suuntaan 15-00. Edessä komentojoukkueen PST-ryhmä suojaamassa. Oikealla Bravo, takana Charlie.

Vihollinen: Noin 500 m suuntaan 55-00 vihollisen mekanisoitu joukkue ryhmittyneenä puolustukseen. Noin 1500m suuntaan 05-00 Haapakylän kylänraitti jossa paikallistettu telttoja, komento-panssariajoneuvoja, ja ainakin kaksi rynnäköpanssarivaunua sekä arviolta noin kahden joukkueen verran jalkaväkeä.

TEHTÄVÄ

Alfa-joukkue hyökkää komppanian iskuportaassa vasemmalla suuntaan 05-00 ja lyö vihollisen suojaavat osat. Tavoite kumpare 500m (osoittaa maastosta). Valmistautuu tuhoamaan huoltopaikat ja irtautumaan jalkautumisalueelle.

TOTEUTUS

Hyökkäämme suojatussa avojonossa suuntaan 05-00. Kohdattu vihollinen sidotaan taisteluun kahdella ryhmällä ja lyödään yhden ryhmän hyökkäyksellä. PIONR raivaa tarvittaessa aukon kohdattuihin miinoitteisiin.

- 1.R hyökkää joukkueen kärjessä, sitoo vihollisen taisteluun
2. R hyökkää johto-osien perässä, sitoo vihollisen taisteluun
- 3.R hyökkää 2.R:n perässä ja valmistautuu lyömään vihollisen sivustahyökkäyksellä

Tulenkäytön välirajana Charlie-joukkueeseen on tämä tieura.

TUKEMINEN

Tulenjohtopäällikkö johtaa tulivalmistelun ja tulenjohtaja rytmittää etenemisen varmuusetaisyyskiesien mukaan. H-hetki on 07:10. Hyökkäystä tukee KRHK suunnasta 40-00 ja kevyt patteristo suunnasta 30-00.

PIONR hyökkää 3.R:n perässä valmistautuu tukemaan 3.R:ä sulut-
teiden raivaamisella

1.Ryhmän vaunu liikkuu uralla hyökkäyksen takana ja siinä kyy-
dissä kulkee myös patruunoita ja muuta taisteluvälinemateriaalia.
Haavoittuneet paikataan ja siirretään tieuran reunaan evakuointia
varten.

JOHTAMINEN

Oma paikkani 1.R:n takana kaikissa vaiheissa. Sijainnin ilmoittami-
nen valopistoolilla pystysuoraan ampuen.

Liikkeellelähtö merkistäni.

Tunnussana: JÄYHÄ-JÄTKÄ

Taistelutunnus: KIRVES

TOIMINTAOHJEET

5.7 Esimerkkejä joukkueenjohtajan taistelunaikai- sista käskyistä:

Joukkueenjohtajan yhteiskäsky ryhmänjohtajille radiossa:

”Ykkönen ja kakkonen - pitäkää tasa - lamauttakaa tulella harjanteella oleva vihollis-
nen! - Keskeytätte tulen käskystäni - tai ampuessani vihreän valopistoolinpatruunan
ilmaan!”

”Kolmonen - HAKA VASEN tiheikön takaa ja notkosta - minä ja 7 tulemme mukaan
- Liikkeelle merkistäni!”

Joukkueenjohtajan erilliskäsky tulenjohtajalle kasvotusten:

”Tulenjohtaja - hyökkään vasemmalta tuolle kumpareelle - valmistaudu lamauttamaan
ja sokaisemaan vihollisen ryhmitys kahden minuutin ajaksi kumpareella - sen jälkeen
häiritsemään kumpareen takamaastossa viisi minuuttia. Ilmoita kun olet valmis tuke-
maan!”

Joukkueenjohtajan erilliskäsky ryhmänjohtajalle kasvotusten:

”Kakkonen - vihollisen rynnäkövaunu on harjanteen laella tuliasemassa ja se valvoo
tuota notkoa - lähetä partio metsästäämään ja tuhoa se - harjanteelle tulee 2 min
tulivalmistelu noin 10 minuutin kuluttua”

Joukkueenjohtajan erilliskäsky pioneeriryhmän johtajalle kasvotusten:

”Lapio 1 - Hyökkään vasemmalta tuolle kumpareelle - Valmistaudu raivaamaan aukko
vihollisen sulutteen ja esteisiin tuolla notkossa - raivaamista tuetaan kahden minuuti-
nin tulivalmistelulla ja senkin jälkeen omalla tulella - ilmoita kun valmis raivaamaan!”

5.8 Esimerkkejä ryhmänjohtajan taistelunaikaisista käskyistä:

Ryhmälle kohdattaessa vihollinen (suullisesti ja käsimerkein):

”Kärjen tasalle avoriviin asemaan!”

Edettäessä partioittain oman tulen turvin (suullisesti):

”Tuki ja Johto tulta! - Kärki etene!”

Erilliskäsky tukiampujalle:

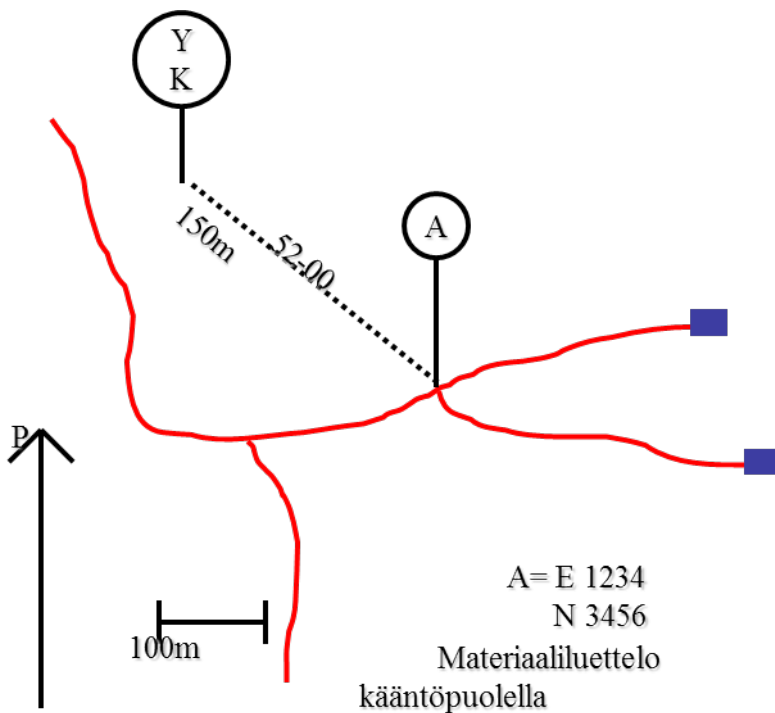
”Tuhoa vihollisen konekivääripartio kumpareella - noin 400m!”

Erilliskäsky konekivääriampujille:

”Tuon kiven luokse asemaan - lamauttakaa vihollinen tulella tuolla kumpareella - lope-
tatte tulen ja siirrytte ryhmän luo kun olemme tuon männyn kohdalla!”

LIITE 6 JOUKKUEEN TAISTELUN ERITYISPIIRTEISIIN LIITTYVÄT KÄSKYT JA ASIAKIRJAT

6.1 Esimerkki kätköpiirroksesta

Jääkärijoukkueen ja -ryhmän käsikirja

Jääkärijoukkueen ja -ryhmän käsikirja käsittelee jääkärijoukkueen taistelun johtamisen erityispiirteitä. Käsikirja on tarkoitettu varusmiesten, reserviläisten ja henkilökunnan koulutukseen. Käsikirja soveltuu yleisohjeeksi jääkärijoukkueen kanssa yhteistoiminnassa toimiville johtajille.

Jääkärijoukkueen ja -ryhmän käsikirja soveltuu käytettäväksi alueellisten joukkojen pyöräajoneuvoilla (JK/PAJON), panssarijoneuvoilla (JK/PSAJON) ja telakuorma-autoilla (JK/TEKA) varustettujen sekä hajautetusti taistelevan (JK/HAJ) jääkärijoukkueen taisteluohjeena. Käsikirjassa esitetyjä periaatteita voidaan soveltaa myös operatiivisen joukon ja paikallisjoukkojen toiminnassa huomioiden kaluston ja organisaation eroavaisuudet.

Maavoimat
PL 145, 50101 Mikkeli
Karkialampi, Mikkeli

SAP-numero: 10423485

Nidottu: ISBN 978-951-25-2982-7 (nid)
Sähköinen: ISBN 978-951-25-2983-3 (pdf)

Painopaikka:
Juvenesprint Oy, Tampere, 2017

